AUTHOR

TITLE מגנות כבוד

IMPRINT 1814

CALL NO. ACC. 12128

DATE MICROFILMED

NO. 5742

RR

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

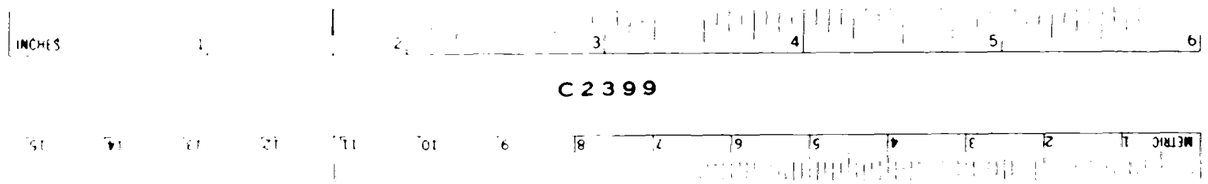

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
CORPORATION

מאורעות צבי

[illegible] לשבול בפיהם ויהי בחסר שנתו פל"ו [illegible] מדי הלקצר ובא בית יעקב כוה ויסב
[illegible] כרופא תחילה ואחרי ויאמר בלגריו תחת לתרוד כחלמיו הגדול שולטן ויחדל יעקב
מכי ולבה מקבל [illegible] ויאחר בי תרוני תנור לי מי תחת [illegible] את הרדם הגדולה
[illegible] ויען ויאמר [illegible] ויאמר מעולה הסולטן אחי על סר שנתרמי שכ"ר הוחת
[illegible] מעירין [illegible] עם סיר הרים בעבור הוחת הסולטן הגדול בעברים כי אחיו
[illegible] בסמלוך בסורת ותחיב על כל הנולם כולו ודעת הסולטן להרים חחכם כולם
[illegible] לבנו [illegible] אחי כתבר שמע יעקב את הדברים הללו [illegible] סיר
[illegible] ולבקש שר רוחו ומגל לחרון [illegible] ובא מחוקמנו ובא [illegible] ותחיתו
[illegible] לבקש לו [illegible] ומי מלתן [illegible] חל חירת אחי כן [illegible] הסולטן אחי
[illegible] בסקוסטנטינ' יודעים שחיתים יעמה
כי [illegible] הרים בסרם מבלת הסולטן לעיים לחולך מחמן לעוברים ומה לך לסוחרים
[illegible] בסולטן [illegible] כל לה דבר כי לעולם לא תבא לחבל אחי' על עיר
[illegible] הסולטן הסורית לכן לבה עם ותיעלך בחילתי
[illegible] עליך ומתבבה מסר מני חוסב לחוזה הסר מולחתי ומתגלה בקרבם
ויה יעלה [illegible] ואם מבר כל המלחמה וקבל [illegible] אקרתן עליך אחר קבל זה
[illegible] בי [illegible] עליו כי בנם יקרה לקבלה [illegible] המלך [illegible] אחי [illegible] עיר [illegible] יהיו
יקרים [illegible] ולסמרה מיחה משנה יקבלך הסולטן בכבוד גדול ראה כי [illegible] עליך פרעם
כל לם [illegible] מסר [illegible] אחיה [illegible] לקבל [illegible] ובם [illegible] אחי' לחרוב
[illegible] מלחמה [illegible] אחרי תחריך מיד עם יעקב ואחר תעבה כדבריך [illegible]
[illegible] עוד
[illegible] אלה כתבו עולמן ויקבל עליו ועל [illegible] לעשות
[illegible] בכל [illegible] אקרלוניסבו סב מאי [illegible] שם תנור יעקב עבי יעקב [illegible] ונם
[illegible] ונם [illegible] שר [illegible] מחלנגן [illegible] רחם [illegible] ואחר [illegible] הסיר
[illegible] ואחרי [illegible] ובחרן [illegible] תוכרי [illegible] עיר מחלנגן [illegible]
[illegible] יעקב [illegible] [illegible] ואכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

לאנשי קודש, ובכל הלי הסגה שמכל הסלגניתן ליפידי כיס הסגניתן בילה בהי גאליפתל
אלף ומן מה אחר מוחו על בלאסר לכל יהודי לבא אליו הקרו גבירי קוסטלאטינא אחריו בכל
מדינה הסולטאן ליה הוא לו האם טודו בהיים כי אמרו עליו שהסולטאן לוה להרגו בסחה
ואין לומר ואין דברים להם ועד שביאנו כהני גאליפתל להכמים ליהודים ואמרו לכל אחר בא
לכם הסים מהמד ליפידי על שמר דתי יהוקי מהמד נבילינו בלה בהודם יאמלד (הוא הדם
אב) מעמנו ע"י מרכבה לם עם גיפו הבמים' ורליגו שבגרי במי נפהו לכניו ולאחר
בולו השמימה נסגרו אחריו ובהיות לילות יהודים בה אליני במחנה ליל בלורו ואמר לבני
לי ומה טוב הלקי שוכיתי להיות עמכם ומיד גיב מלחמו, והבני נגיאים ביבאו לאוקן שאחזו
נדיין בתורה ודשה של מהמד ליפידי בתולה אחר והוא שבח מוהו הרוח ואחר הוא מי
וטמון אלל בני משה בארץ אפריקה מבבר לאחר שמבטיחים המכיעים הוכיעו לכם בג'אוכים
שנות אופן הא' הוא שהסולטאן כה הלבו לאחר המרתו להיות בהשי להשרר על מדינה
א'ממדינותיו! בלהי מודע ליה הוא על שמבב' ליסבגדול היא רק מת שמה בלוהו שה מעיפוש
לייר וקודש מיהו לוה למתבסקיו בשרשו אח נוכו בסיד הי ואחר שנתיבם הסיד יחלקו אח
הסיד במשקל לשבע הלקים שים ויעלליים אח ההלקים"נכ לי טוכרת במלוה נהרות דכל נהר
הלק א'ואל ישנו דבר כי סוד גדול כמוס עליו. ולובן הב' כוא בחלק התוגר עבה אוהו לשר
מבגר בחתה מבני דמרדמנעלים אחר המה במבות החילה יס הבהור ויס הגחול ובבע נגרו'
מבנות יהודים אחר המירו דתן אחו שבאו לו בלוהו מבגר וקודש מוהו לוה ביהבטרו עמו
לוחקבבע נגרות ולא אחר ובמה ישמעו אחרון והמה יקבלו לוחו ברבוה שבהדרגעלים
כי זה הי' לו סוד כמוס להקבר. בנקבה [illegible] : לוכן הב' הוה בלקה רבות מהסולטאן לכלך
לרגל לבדו בלהי לים אחו כרם ושני מדוכה אל קלה מדינה טאהרטרי בקבעה ויבא בם ביזה
הדשים לבדו אחו ויהי ביום ערב יום"כ אמר להם לחיר אני מת ולאחרו מוהי תכביטו אם
כל בגדי מבלי מכל וכל וגם כוהנתי והעירו אוהי ערום על בפה יס הבהור ולאחרו מלאוהו
מת כמו שאמר ויכביטו אוהו כאבר לוה ויבאו אוהו ערום ויעירו לוהו על בפה יס הבהור
ועד שלאחרת יום"כ נאבד גופו מבפה יס הזה ולא נראה עוד רק הכל אבר לכל מלאו גבירי
קוסטלאטינ' בשבר גמור ויבאו נבילו הבקרים ובקר הוכיעו מוביעו כי בקיץ חל"ב רזרו
גערטרוט ושרה פולניא ממבגר גאיכא לקיבטלאטינ' ומיכרו שמה ממיהן בנלם הגלגיאלק
אפידי ומקבורהו כנ"ל וכן סיפר להם הרוכה דגאיכא והוא שמה בגאיכא ויקבור בדברות
עיר מבגקקא: ובבנת ה' מלכים חל"א רס בהור א' במדינה מורדין בעיר פאבגר שמו יעקב
פילסופבן המקובל יוספילסופוסם אשתו הוה בת הרבם אלוריא קרידי רוהן הבני של שהאלי
לבי ועל שבי' לאחר ההוכרו המיד בביה המיו הסבו מה שרו יעקב קרידי תמיר יעקב פילסוף
והיה שם חכם מקובל לאחד אבר הלך בחברה רבבה ובוכיבה מרמד קיכיני שבמו פלוריגטין
ואחר כעיד בחיבור אביו יוסף פילסוף ברלו בהוכבטוהיבם שה האיש יעקב קרידי הוא עלם
גלגול נשמה המלך כמשיח בבחלי לבי אבר כרבה גו ביום תהוגתו והרבה לרוחה ומוכחים
בהשבעות על משיחתו לנוכבבו שמו שיה בבסיכבה לבי המור יעקב קרידי בהיבבו בגלגול
שבחלי לבי ויאמינו בזה רוב חוסבי סחלנגק ורב מן הובבי ארץ מוקבין אולהם ועד שבלה
פלוריגטין הזה ספרים אל מדינת מלרים ולנבל ולכל ל"ה מלכי יהודה ושראל לכרשם מקרא
הטובה הזאת לכל סבינותיהם לאמר חזק ונתחזק בעד מבינו גיאלנו ובעד אמונתינו
הבדשה והקדושה אורה בשמן ומאיר ויקר הגיעני כי הזרה הבעבה לישבה על הנר הדם מן
בשמים והוא יעקב לבי משיח אלי יעקב והוא יעבינו מבגנון ידינו ויגאנו בקריב כי הקדוש
בבחלי גאל אחכם מגלות לבמה וגם הבגיר לה הוה הבוגמה מן הארץ ועיבר כל הרכבת
כוקמה שם מ"נ בגריבה בגורכם ולמאבחכם וגם בהב לבגהבכם תורה הדשה אשר תהגעגו

בה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

נה מרוב כל בגדים ולחם"; ובהו הרוח והביא אותו לארץ אפריקה מעבר לנהר פומבטיזוסת
הי וקיים המיד בם כם בני משה וזה גלגול מביה ההדם יעקב לבי יגאל אהכם בקרוב גאולה
גוביגו ויקח בקרב בגים מבוטים לח הכהר מעל ראש הסולטאן וימלוך בסוריה אחאו וילח'
לכם כל אלהמותיהם ע"י פ' מאות אלף גבורי היל מעברה הבבטים בארץ אפריקה אחר ה'
אבם ירדוף אף ובגים יגיסו רבבה ויגמו הכל לבר לכל זה בהבביה לכב הרביה בל הגבמו'
והל בני הגביאים לוה כלונטיקהה לאמור דבו אחר בהאלו בבו לומדי ערב רב בחמרם שברוח
אחר יחבלף בגוף אחר יבקר בדבר גדול ההרמבו כה כאלבנק ע"י ב"ד גדול בל ק"ק לומדי
הורה בלבו בהרם גדול בתן היום והלאה אל הבביבו בוס רוה לבח בקרב גוף בלדש יהי' מי
ביהי' הן זכר והן נקיבה לומר קדמו' לו נחידות כי כה לוני הרביה הגובבי הלמיחי בעמבו
ולם בזדון הבבו לין לכם מחילה כליו רק לח זה בחיר לכם בכל ה"ה בבה בבוד קבלחיבו
בקדוב מוחר לו לומר קדמות ובחידות ע"י הובבחו אחר יראה ולח אולהו ולח זה יהי' לבו
לבם ולהכלרה ולריזק הירחיבו הרבבה הקדובה בקרבם ועד בחי' לבהדים לבם וקימו
וקיבלו מן לוהו יום הבמע ולהלאה כל בני הגביאים והחזבים בכל הרלוה מולהדם בלבם
ובל אבבם להריהם לאחר ולקיים לה כל לבר בתב לליהם כלורינטיקהה בבם המלך המביח
יעקב לבי בלהי נבוג הרור יבין לו בחלל:

(מבורבי לחה הוא כי לה רחיבו מלחחו אמן ולהלא'לים רוחה קרי לו לבה דוה לו בדור רומר
לו בהולה ריבבה היבוק והיבוקה מלובלבי לילה בויה בוסה מלאכ' בבה מרבלבים ומבבלים
בלאחר בבו לבביה ריק המרובלי' בבבם לוחרים בהידות ריבבה ולחון בלחי בהבלבות
לבה הבבל לומר לבו במבקלהון יבבלו ויוביבו כי לרוב לבבר ירולו לבי' בדבר הבן ומקלר
וסוף דבר מביד חמיד בל ההילהו): ובבחות ה' אלפיב הל"ג בבמע הדבר לרבמי בדור הבלים
בבוד ה' בלחמה בבם בביה מדרך בבלהון מביח בקרב היהודי' המבוחרי' לבר הוא בבלונבן
ובמו יעקב בילבוף ולחבי יוסף בם פלורינטין נהבו בדרך בבלהון לחריו רחו בביה והחריבו
ובמחו לה בלבהם בם בל בומבי לבולם בבמים בבל יום בחריח ובריבה רוד' חבילהם בלבר
בבו לבבי' לבבחלי לבי ולהולבי לחריו ועד בבבמע הדבר בקוסבלבינה לחבה המלך ולמוחבחי
וילבו בביב' לגלות הדבר להסולטאן ויסברו לו לה בל הבבבה והבומר הרובה מליבבו ולחי
בילה לחבם ויחמה הבולבהן במחד מחד ויולמר להרובה מליהבו ולחי בחדומה בעיבי בלובה
לחח דוד לובד בבוה המה לבר מלבו זה מבבו בבה בחים גם רוה ובוטה לבר המליבו לחחו
בליה' למלך בלה בה בלה חדיבה בלה חרבה ובלי הולולה ובדיין בבזיזוחייהו בייבי בלחי ירולו
חבבי ומבוחי בם הרבבה אחר יחלה להם בבורו ויהי ברלוח מחיהבו ולחי לח זבמח פני
הסולטאן לחר יהי לחוביבו סולטאן לבולם לם בבר הדבר לבביך בלהבי אל מלך המביח
ברחם הזה ולבבמו ולרחה לם יש ממד בחדבר אחר לומרי' הבמון בם לו לא ולם לחח בדבר
לז הבילבו לוהו חליך בבחיבהים לבהן ויוסבבו בם בל סיבהו למבבבו בוח לו לחבמי בקבל
בליו דהיבו הורה אלקבחרן בחבר בחיחי לירחיד ליבבידי והביח הוהו הליך בחיבים ובובב
ויבחק הסולטאן ויאחר לדקו דברינובבה בחם' דברח ויבלרהו הסולטאן בם ג'בהי הובחרמי'
מבובדי' לבאלבנק ובוד' ובבבם בוה להבלם' בהבים לחבי' בלו אל יהודי המובד הזה ואל סיבהו
והבמבו והבהבו לם לחח הדבר במרד בי לם הינוהם לחח הדבר לבור חלבבו הוהו בם בל
בוזרי לחריו והביהו לוהם הבה הלי ולחי הבבי חבבה בהם בבבו' לחבר בל הבומב חילהם ב'
הזבו ויהי בבוח' בחוך לבבר הבלבעיב יבלו לבר חחב חיבו הובבחים הבובים ויבלו לוהם
לם לחח הדבר מחיב יהודי בבקרבב' בבחו הוהו לרחם בליה' ולחפב' בבבוכו לחרוד בבולבהן
ובוסף הוא בל בינהיו ויחמרו הה בבחבבו מבה ליא יהודים הבובים בלחבר לך והוא בחלבו
בהבלבנק מבבב ה' בבחו בלורינבין לבר ביבר ליהודי לחר בבחו יעקב בחבלו בדול בל

מאורעות צבי

אזרק אם טעמס עבור טהרת המחשבה תוחר להם לבוא בחוקו וחקלאתם רעיה
לו נכריות כו'כו' : ואף אם ימות אלוק הקטן מחמד אפינדי הזה בלילות שני שוקות
הגדולי מיתו יחמינו שיעמוד לאריכתו לאח"מ"ה שנה להחייה בשם כבראשונ' ויהי
להם לתלכולל על כל עמי כדור הארצוהוא בקרב זמני ידועים לתלכסחר ובאחרית
הימים בפרהסי' על כל עמי עולם וגם יחמינו שעל ראשו כתר אורדק אני הייתי
לפעמים אחו להשהדל לו רפואה ולא ראיתי אפי' ניצוץ א' קטן מאיר על ראשו
ואם יאחרו היהודים עוד מקלה שנים בטרוף זה יחמינו שבכותו לגרש ב' אנוקות
הגדוליס מתנו ויסב האחס ברקיע השמים ועוד רב עניני שבוה והוללות נוסר
עושים היהודים שומעי קולו לכבודו ואם כסר הדבר בעיני אדוני סולטאן אכחוב
בפר מיוחד על כל זה ואליר בו כל מיני מסרתיו עם רגלי חיסים ורגלי תרנגוליס
זכריס ונקיבות אשר בחיס אליו מסמי תרומים והוא מצוס מה שיעשו במלכותו
הרוחני ולפעמים שולח אותם לגביאתו וכהניו ומצוה על ידסתה שיעשו ויכתבו באדרך
ואדיאנו לפרסוס כדי שיפורסס לכל הסגעוזוהתעוררות הנתהוה בין היהודים הולכי
בעקבותיו וכריס למשמעתו : ויוסף עוד מחיתו אחדי ויאמר בפיס שוחקות דעתי
לא יעבור זמן מעט עד שיבוא מסולטאן מכובדים מאפינדי זה ומעוזרי אחריו
ויחליפו פניהם להשהדל ליחן הרחנה אחוקף על מיאופים כאוקף אותה נאלקאנדה
ואותה ליעלאן כי באינדיא מזרחית בחדינה גדולה נאלקאנדה בבירת בנגאלה
מקום כסא מלכם נתנאו לפניו המיד ך' אלף נקיבות אשר נכתבו באינטרדיוטא
של מלך ואשר כל אחת מכם משלמת מכם ידוע לשנה למלך בעד הירושה לזנות עם
כל מי שתחפון בעד שכר רק מכהני ע"ז שלהם אבר המלך ליקח שכר כי לשם
עלוה ינאפו עמהם ועוד יש באינדיא מזרחית מחתת קו השמש אי גדולה שמתה
לעילאן אשר בה היה איכור לפנים לכל החן לבעול כלתו בליל חתונתו כ"ל אז שר
העיר אז אדי הכלה בועל אותה בבתוליה באותה לילה כי לשם מספר הבכורה
ולא לאחר . ויהי כאשר שמע מלך כתונר את כל זה מפה רופא מאיר אחדי קס
מעל כסאו ויאחז בשתי ידיו את שתי מתניו וישחק שחוק גדול וגם כל שריו ועבדיו
שעמו שחקו ונשמע קול השחוק בחדר אם המלך ועד שבאתה אם המלך לשמוע
ותשאל מה קול השחוק הגדול הזה ויספר לה תחיתו אחדי את כל הנעשה וחשחק
גם היא אחס ואח"ז אמרה לבנה הסולטאן הלא אמרתי אלך בשנת אלף ע"ש
לאספר נביאינו שאינמתם בתעם' שוטה אפינדי זה ועד שעכבתי אותך מלשפוך דם
ואמרתי הלוך ילך אותו האיש שבחאי עד שיתחעד מעצמו ויוסף עוד הסולטאן ויאמר
ברוכאו מאיתו אחדי ויאמר האם אפסר שיתנאו עוד מעשר שבטים נכדי אבדרס
אדי בממלכה פרטי בעולם אשר מחפאר אותו האיש שיעזרו אחריו עד המלכו הלא
שמעתי שנאבדו בארצות אשר ופירשו לי כהני שמלכי אשר תחיתו אותם כולם
ויען מאיתו אחדי ויאמר אמת יונגה חיך אדני סולטאן שנאבדו רק לא במיתה
אבדו כ אם מן נטורגיהם כי בשתתו ועבדו בקהאתחסן (חלה והבור) לכל לבלי
עקלאן וגם בתחתנו עם כל פעמים שסביבותיהם כאשר עשו בארץ אבותיהם
ויהי כאשר מרו ורבו בקאתרחסאן קס נבכדנצר מלך בבל עם מהניהו הפרס
עליהם

עליהם וינרם אותם משם ועד שנתפזרו ונחערבו בקרב עמי אסיא ועד שנשמה
ונאבד שם ישראל מהם עד היום הזה ויהי אחרי כלותם לדבר זה הסולטאן בעלה
גדוליו לשוב כהני תוגרמים על אותן שקיבלו דת אלקעראן ושיאמו עיניהם עליהם
בכל יום ויום וגם יחקרו אחריהם פעמים בשנה ע"י המופתי הגדול בחקירה
פרטיות ואם המצא ימצא שסיפר עם איזה איש דברים המתנגדים דת אלקעראן
או ימצא תחת ידו ספר א' המתנגד ישרפו המה וספריהם באש ויהי כאשר שמע
דיאל אה גזירת המלך הזאת הרד מאד וילו בבהלה לכל מי אשר בידו העתק שם
כפריו להביא אותם אליו ויתהוך מהם את שבתאי לבי ואת שם דוד בן יצי
ואת שם טורא לתלכי ארץ ואת שם משיח אלקי יעקב ואת שם אלקים ושם ש' וכו'
ויעל המורתם ותהתם החליף אלב"ם א"ת ב"ש א"ק בכ"ר וזולתם מה שאין כהני
תוגרמים מבינים בהם ויוסף עוד הסולטאן ואמ' לאמו השוטה איפינדי הלזה מפליר
תמיד כי שאתן לו התמנות מה במלכותי והיום נודע לי למה ועל מה מבקש זאת
ממני אין זה כ"א על דבר לאכוף אליו יהודים שוטים כמותו לחדש שם בסתר
ממלכה חטאה ואני הנני אתן לו כאשר ביקש ממני ממשלת סאנגיאק אחת עם
חבר א' ואשלחנו מעל פני ויהי להקופת הימים שלח אותו הסולטאן עם חבר א'
שמו בילה אל המבצר שבאי גאליפאל אשר היה בו במאסר בראשונה להקרא
בה כנגיאק ולמשול בה בהבית הסנגיאק [illegible] עם איש עיירו' וכפרי' זולתם סמוכי'
למבצר ואל בילה פקד הסולטאן בהיותו בלבדו עמו שלא ימיח לבא שם שום יהודי
ויהודית אל הסאנגיק איפינדי לאי המבצר אם לא שיביא כתב הרמנה מהמופתי
הגדול שבקוסטאנטינ' ושילוו לכל שפני ים השחור שלא יוליכו שום יהודי לשם ויהי
ברחות הסאנגיאק איפינדי שעלי' זו היא ידידתו ואשר הסאנגיאק בילה מתגולל
עליו בשם הסולטאן ושרק כוונתו להשפילו לער עצמו הולך ומלער עד שנפל לתשכב
בגלי הולת ריאה ויהי בחודש תמוז נהלה גם בהולי הראש וביום ב' לחודש אב עזבו
חולי הראש רק שליחות ראשו נעתקו מתקומסוידואו בשתי אזניו ועד שנתחרש מהם
ויהי כאשר ראו הרופאים שהי' לא יהיה עוד לו לקרות לכהני תוגרמים ותשלח שרה
וגערטרוט אליהם וידואו ויקיפו אח מטתו ג' פעמים לפנים וג' פעמים לאחור
כאשר ליוה להם ואה"כ שרו שירים כמנהג תוגרמים אשר כל כונר וסונר שבשיר
מסיים ה' אחד ושמו אחד רק ההולה לא שמע מרוב חרשו מה ששרו ועד שבלגל ט'
באב ילא נשמתו מקרבו והבהנים ראו בעת לאה נשמתו וכבה כל אותה לילה הלכו
פרלופים בוערים באש מתלקחת מסביב לחבצר גאליפאל ועד שנמנו ונמרו לש' את
גופו בתי בשמים שלא יסריה ולהביא לתקום הקדוש אלוס מעקקא ולקברו שמה
כי אמרו שזה שנתים שמת איש קדוש באדרינאפל ונראו אשתה בליל מותו פרלופי'
מתלקחים בסביב בית נוותו ואותו קדוש לוה קודם תותו לקבור אה גופו במעקקא
בקבר א' ששמו אחאר :

ויהי ביום י"ב לחודש אב בשו ג' כהני תוגרמים עם אמונו בשמחה ויביאו את גופו בר ארץ
אחאבי ויקחו שבלה הדשה וישימו בו אמונו ויביאו אותו עה קבורת אחאר ויקבר שם
ו ובלוחה לילה אחרי הקבר מותו בת הסאנגיאק איפינדי אליה' בהלים [illegible]
מסביבו ויהתר אליהם ייבר כחאש והילכם על שקברהם אותי במקו' קחש [illegible]

מאורעות צבי

עשה הסולטאן סעודה גדולה והזמין רב מצריו שבקוסטאנטיני ובפרטות המשנה
ומופתי הגדול עם רב כל חגרמים אחד לאכול בחצר המלך והמופתי מהמלך
איפנדי בשם כמוהו סעודה והזמינמה גבירים אשר המירו דתן עם איזו בלי
נפחיו והמירו דתיהו אחו ויהי לעת ערב בעת טוב לב הסולטאן ביין אחר
להמופת הגדול הסעדת לבך לעבדי איפנדי אשר אין כמוהו בארץ איש חס ויחס
ירא אלקים וסר מרע ואשר עשה סעודה גדולה לכבודי ולכבוד חגינו הגדול והזמין
רב אשר גייר לתורת אלקיערמן וחק יוסף עליהם ויתחרט המופתי ולא ענה דבר
ויאמר הסולטן ודאי הוא שונאך על שלחה שותק ויען ויאמר המופתי הלילה לי
מעשות כדבר הזה לשנות את מי שלהוד להסולטאן ואשר אדוני המלך נתן לו תוקף
על אחיות הקדש ואם שאני שונא אותו אינני כ"ל מעשים הרעים שמלאתי ב
ויאמר הסולטאן לא מודע לי מאומה מינו ליתן דבר חרות על מעשים רעים ויפתח
המופתי את פיו ויאמר זה הוא שנתיים שהזמין איפנדי אותי בחודש ואתאל יוסהולדה
שלו עם עוד ששה כהנים מאתנו ואכלנו ושתינו עתו ויהי אחרי כלות סעודתו לקח
כוס יין יקר מיין הונגארי בידו וקלס לתלת קיסורין אלקים בלשון חגרמין ושמעתי
מדנו הקטן אחר שאביו הוא אחד מאותן ג' אלקות אשר ירדו למטה לארץ לתקן
בשמות בני אדם אח"כ יחזור לשמים לאלקותו ועוד שמעתי ממנו כמה חירופים
וגדופים אשר אחר בעשר מאמריו ובי"ג עיקרי אמונתו אשר כולם מנגדים
לאמונתינו ובפרט בעניני עריות שקדושה גדולה אחו מי ששוכב עם אשת רעהו
מלקין עם אמו אחותו ושארי עריות כנלבים בדתנית עיר וכל המשתמה לה
יחיד ומיוחד כאלו משתמש לאותו ובזה ויש לו שבחות חגים ויתי שמחה נושא
שגים מנגדים לאותן שנטוינו בדת אלקיערמן ואשר יש לו נביאים מגידים עם
אלקיתו וכהן גדול אשר יכהן בתקדש ג' שלו אשר יבוא בתחון סריף ועניינים
רבים אשר המה חירופים וגידופי' כאלה אין מספר ועד שלח רליתי אותו מאותו
יום והלאה מרוב שנאתי ואשר אשנא את מעשיו ורופא המלך מאיתנו זאת
אשר הלוד עינינו זה כמה שנים באמונתינו ודע עשר ידות מתנו יותר מידיעה
ויהי [illegible] הסולטאן הדברים האלה הדה אפו ע"ז ויאמר מ"כ הרוג אהרגנו
נעשה כל אותן שקיבלו אמונתינו אתו טרם הפסה הנגע בקרב עתי להסית ולהדיח
אותם על כל זה ודאי מחדפים ומנדפין בסתר את מחמד נביאינו ומקללים אותו
ואת [illegible] תמלכתי ושנהתשנה ויאמ"יתי אדוני סולטאן עול אם כסר הדב לפיכן
אלא אמיתנו כי אותה אמונה מסוכנת כבר נתפשטה בקרב רב יהודים הן במדינות
מזרח והן במדינות מערב והן באפריקא ואם תועלה יהי' כשתהרגנו ומעט מהן
במדינתך כבר רציתי לשלוח יד בו ולהרוג אותו בהיותי במרמאדי טרם נתפשטה
הנגע רק אדוני הסולטאן נוני נתתר לשלחו לשלוח לגאליפאל והרופא מאיתנו זאת
בוא יודע רב מתלפיני היהודים בדבר הזה והוא יגיד לאדוני הסולטאן את אשר
ראוי לעשות ויאמר המלך קרוא אותו ויקראו אותו ויבא לפני הסולטאן ויקוד
ויתחוה ויתחלבו הסולטאן האם ידוע לך מתלפוני איפנדי
ויען ויאמר הכל אשר לכל יודע לי ויפתח מאיתנו זאדי את פיו ויאמר אשר

עשה

עשה מרחמ איפנדי ועושה עלמו למלכים וש' אשר ברא לה העולם בשיחוף ועוד
ב' מיני מלכות מושלים בו ומעפ"י שיבד בכלות זמן מה בתבלר גהליפאל מעפ"ב
אחר שנעשה רק לרלות שני מלכות גדולים ממנו בעינן מטאים ואחר מיפוהו למלוך
ומושל על כמה עולמות עליונים והתחתונים ולף על זה העולם הנשם ורולה לבנות
עיר מתשלהו וגדולה בארץ בוריא שבהקיפה יהי' ק"ך פרסאות ומח"כ יבולו פ'
מלות אלף מנשי יהודה גבורי חיל אין אחר מ' ירלוף אלף ושנים ינישו רבבה ויהרגו
כל מחלכות שבעולם וימלוך המורתם ל"ט מלכים יהודים שפלים עליהם ושני אחיו
השפלים שבעיר אחמיר ימשלו על כל ל"ט מלכים אלה למלכי מלכים והוא יהיה
להם למלכים ובכל כנף יהודי ויהודי יחזיקו עשרה הונגרמים לו בית הלמחים
ויתהגנו אליו שיגמול הסד עמהם וכפה מלכותו יהיה מזכב טהור משובן בחבני
כדכוד ונומרתא והוא יקיץ בשנה זאת שנת הג"ל שלהם את כל המחים שמתו
מאדם הראשון עד שנה הזאת גם אין לו ולכל הנגרים אחריו חוק ומשפט בעניני
טבע כי מנהגים ككלבים ברהובות עיר בכל אשר ינלו להן הן זכר הן נקיבה אפי'
עם אמותיהם ואחיותיהם מה שהוא נגד הטבע ודווקא בהודש השביעי ראמאדין
הוא חודש הסרי שלהם בעשור לחודש הוא יום באיראן כפורים שלהם הגדול של
איבם ושבתותיהם אשר בו עושים חפלתם קודם ואחר ניאוף זה ואומרי שנתקדשו
בקדושה גדולה בלוחות יום ועוד אומרים שע"י טהרת מחשבתם אשר בא להם ע"י
ניאוף זה הבילתם מחקבלת יותר מן מחמד אפינדי הזה וקודם הניאוף ואחר
הניאוף מתפללים כ"ד שעות רלופים בחענית ועוד יש להם חגים שונים מכל עם
יהודה אשר אוכלים ושותים ומשחקים בהם בבהמה בלתי מחולע ושמחים בטוב
לב אשר כולם יכוונו לכבודו או לכבוד מריעיו או לכבוד אמו או לכבוד שרה מטרוניתו
עודנם אשר המה הנקיבות שבאלקות ואשר משתחווים ומתפללים להם ומה יעשו
לאחר מותן ועכ"ז יש לו ע"ה אלף נביאים ונביאות אשר מנבאים על מלכותו
ומשמלתו והיהודים הגבירים שבכל תבינות עולם פכקו לכל שנה בעת שיעשה
המלחמות מ"ח אלף הגרים להולאות מלך וגדוליו ועוד כ"ד מאות אלף הגרים
להולאות מלחמה וכמבומה שאין לשני אלקות הגדולים מחנו הגרים בשתים ולכן
יקבל אותה מגבירי יהודים אשר בארץ וכל יהודי ויהודי הולך בקומה וקופה וכיל
רמה ברהובות עיר כאהשדרפן וכאלו כבר מהמנה לחושל עליו במדינתו ומלוחלי'
שבקרבם כותבים כמה ספרים אשר מלם יעידוניגידון על המחלכה הגדולה הזאת
ועד שבכל יום ויום מרוממים למחמד אפינדי כלו יותר וביותר ועל שאם המלת
ימלא יום אשר הי' עלוב אל לבו קובעים אותו יום ליום בכיה אבל ומספד שלם
והונה לדורות ואם המלת ימלא יום אשר היה לבו שמה טוב בין הם בגילה עם
נקיבות קובעים אותו יום ליום משתה שמחה וי"ט לדורות ועל שמן כל מעשיו הם
עת הקילו והנעת שיחתו עושין הוק מיוחד מכל עניניו מלבע בגדיו . מסדר מאכלו
ומשקיו מן ישיבתו ועמידתו מן מסעיו נעשה להם חוק לדורות ומחברים ספרים
ומשבחים עבורם ועד שפעם בעת ישיבתו בכללו בקוסטאנטיני אשר לא בא אמתה
אל ערה מערוניתו מהמת לוגקו גם המה אינם בלים אל נעוחיהם בכל שמה בלוחות

מאורעות צבי

מעלה והן במטה הן בפנים והן בחוץ ובאחי לדדיו אין לו אחילה ואחר אין לו מ
בסביבו נולח הלקים קעגים דקים מן הדקים ודקים במאוד מאוד ואותן הלקים דקים נפרש
לארבע רוחות מי בעים למיניהם הסיגו הא' קרא מקרי הסיגו הב' הוא רוחני הסיגו הג' הר
גשמי והשטי הד' הוא חומרי וכל ארבע מינים אלה הולכים תמיד מעורבים זה בזה ל
פוגות לא למעלה ולא למטה ולא לאחו' כי חלקא לפי' הלכו מאין חל' עד אין סוף ברוך' לפטמ
שמקלח מאותן הלקים הדקים הדבו כוחם ויפלו עד נקודה א' אחר בה פתחברה והוא הלק
האיסים נתחברו ונעשו מאורות גדולים אים כפי בהירתו וחלקי הגשמים נתחברו למי נחוקי
לו מי מלוחים וחלקי הרוחניים נתחברו לאורי' והלקי החומרים נתחברו לכדור הארץ ומאות
ד' מעט היותם בהיבור נקודה אחת יחד נתחדש מארבעתן ברי' חדשה והוא לו אדם בשם
לא לו היה לו בהמה לו רג לו כוף כנפיו רוחני מתנועע כמותה . ועד שאם נשקול חמי
לאותו אפיקורס במשקל לדק במאזנים ואחר מנשים לדיקים ישקלו אותה לא יחסר זה מזו
בגדופם אפי' משקל בקע א' אחר גדפו א' אחר הפלו דברים פל ה' בורא עושה יוצר ומאל
בל ויהי כאחר שמע זאמרי את כל הדברים ההלה עמד מכסאו על רגליו והריע את ב' ידי
לשמים ויקרא בקול גדול ברוך אתה ה' וכו' שהחייתנו וקימתנו והגיענו לזמן הזה וברו
המקום שויכני לכך כי מיום שלקחתי אח בתו לי לאשה ונודע לי ההתן ממעמ' הטלוע
קויתי יום ביומו ונתי חבא מפלה על אותו רשע אחר הגיות המומם קתרדוזי בספרד ולאש
ברה עם כל עברו ונתה אפי' אשתו ואשתי מכירדין עליו שעושק תמיד יום ולילה עם אדי
רוחין ומזיקין ולילין ועד עם כל לבא שבשבע אמי שוא ממיה כמה אנשים יקרים על ידם ל
להתעוותם מתביהם שבשמים והלני למלוהכם כל אחר הלוו עלי כי גם אחתי והמותי יעוה
אחרי להעבירו מהעולם ועד שאלהו אתא ה' יאנשים לבא אתו לעריפולי ויסעו מירושלי
ויבואו עיר טריפולי אל בית זמרי ואמרי השביע את אמותו ואת אשתו בשם ק' ויגלה לה
הדבר ויבטיחם בשם כל החבורה הקדושה שיסיו מוכנים להיי עוש"ב אם יעזרו בדבר הטוב
הזה ויענו ויאמרו שאין כאחת הנו לעוזתך בכל אחר תעשה ולשמחה ואמון יהי' לנו מ
אלים בדבר הזה ואמן כי טוב נותו מהייו ויעלו ה' אנשי ירושלים אלה אל איזו אנשי
עברים הנקובים בקרב מבורות גומלי חסדים של עיר טריפולי ויגלו להם את אחר יעב
בם הנה הסביעו בשם ה' ובחרם הגדול של חבורה הקדושה שבירושלים אלא לגלות הדב
ויעשו כן :

ויהי בבוקר יחד אמרו לאותן ה' אנשים שלא קם מכשף גדול כמותו מימים ימימ
מדינה זאת ועד שכל אנשי טריפולי שונאים אותו מתמול שלשום ויהי בלי
שהות ליל חג מאורות הגדולים הכינה מחלה בשם בעלה שנולדה פרטי
אחרי אחתה הזמינה לאנשי חבורות גומלי חסדים אחים ויאכלו משמנים ויש
ויטבו לבם ויסלחו אחו ויהי בחצי הלילה משמר ב' אחר הבעל הנולד
אחבחו עוד לעלות אתכם כי נשתכרתו והבינה כתרוני ולשמחה יהי' לי מ
אמו נערה ותשמחו עד אור הבוקר ויפן ויאך לו לאנשיו ליפן ואחלה ובינה ע
מבידו ובאו הלום בעדו ובכו כמנהג נקיבות רמות לב ומיד אח"ז עלה זמ
ונמרוזות אלהו מתחבר בבהמה . ומיד הוציא חבל מחיקו ויתן אותה בלוע
ולא בכל תורה ; ובעת אחת נשמתו היה רעש גדול בכל הבית עד שלא נשאר
בנה עבירות המרחה בפתח של עץ הבן לו אל חרס נשברו ואחזן של תכו
אלא לי שנגרו עליהם אלא אחר מקול הרעש ומבו מהדרן ויבא זמרי ואחמה

אבים

אנשים לנחמן ויאמר זמרי להמותו את חשד עמדי בשלום עד שתפשה לה' השוב
ממנו ואל ביתה אמר את תהי' לי לאשת חיל כל ימי חיי והחמשה אנשים משולחים
ברכו לוחן ויאמרו מנשים בלהל חבורכו על שעורתם בדבר הגדול הזה ומהלה
ובינה בכו עוד מעט כמנהג הנקיבות ולא יספו עוד לבכות כל י"ד חיי"ה משולחים
אלה עסקו בהשבעות ובריחו לוחן אשר עשו הרעש בבית והבוקר אור נשמע בכל
עיר טריפולי שבעל השבעות קארדוזי מת במיתה חטופ' ויבואו הקוברים ויקברוהו
בשדי הקברות מן הלד מקום אשר הספקים יקברו שמה והחמשה משולחים חזרו
לירושלים ויספרו להראש ב"ד ולכל החבורה קדושה את כל העשה ויסמו
באחבדונו וירונו לה' על כל הטוב שהזמין להם ועשו לוחו יום ליום בשורה טובה יום
משתה ושמחה ויאמרו על שהי' לוחם ובת וחזקהגוני' זכה להקבר בקבר יהודים:
ויהי ביום הג נאת מתגרים הוא יום כ"ח אלול שנת תל"ח לאחר שקיבל דניאל
ש"ץ דאזמיר את חוספות ששה ספרים של רעמעלי בדפוס קרא ושמה בהם מה
שהוסיף בתורת מחמד איפינדי והזמין מלוחן אנשים אשר החזיקו באותה תורה
לאכול עמו בחדר גדול בביתו המיוחד ויאכלו וישתו ויסמרו עמו ויהי לעת ערב
זידליקו נרות באוחו הדר ופתאום עמד הבעל סעודה דניאל מכסאו מעל השולחן
ויעל לכסא אשר עמד בחדר בקרן זוית ויסב עליו ויעש בהשבעות והנה כדור א'
אשר גדול כתפוח עמד על לבו ממעל לבגדיו שתאים נעלם הכדור ולחמורתו
עמד שם הוי"ה של אותיות אש על לבו זמן מה עד שנאבדו מאין ראות ויאמרו
המסובין זה לזה הראיתם אים קדוש ומרא כזה בכל גבולינו אשר שם המפורש
מקוק על לבו ובוודאי הכדור שראינו היתה השכינה שרתה עליו מרוב קדושתו
וירומו יחדיו ויסירו שירים מיוחדים לפניו אשר יסד דניאל הזה לפנים על משיחו
ועל תורה הדש' שלו וילכו שמחים וטובי לב לבית' ויהי בבוקר נתפרסם את הנעשה
בקרב היהודים מוסבי חיזמיר והקול נשמע גם בבית אנשי מעמד וילכו לבית
הזקן ר' יוסף אסקפא ויספרו לו כל המעשה ויען הזקן ויאמר עדיין השטן מרקד
בינינו בין אותם רשעים על כל חרמינו ושמחינו שהחרמנו ושימתנו אותם ואת
הקליפה אשר הם משתמשים בה ואשר עושין הכל ברמאות כי דעו שיש קליפה א'
ששמה יבוד בלשון בן ובלשון לאפין הקרא אראיטאפיס עבד הלוקפורי וגם יש
לו הבר ששמו קראבאלום אשר החרטומים שבאפריקא מגרשים על ידם הקליפות
כשיבואו בקרב בני אדם ועוד דעו שבמדינת מערב כותבים האות ב' כאשר אנחנו
כותבים אות ה' בכל כתיבותיהם הפסוטים וזהו אותה רמאות של הקליפה יבוד
שהקליפה את אות שלהם באות שלנו כי אסור להם להוליך או לכתוב שם שמים
לבטלה ובפרט באותיות הוי"ה ויהי ביום ב' נאספו כל אנשי המעמד שבאזמיר
ויכלקו את הנים תופת דניאל משירותו ועד צוארו אותו מכל וכל מלאמיר ויך
נע ונד בארץ נאטלי עד בואו לבירת קוסטאנטינ' ויעיר דאו שם בדת אלקערקן
ויבואו בתורה חדשה של מחמד קאנפיגי ועשו אותו לראש ישיבה בתוכם והוא חזקם
יותר להחזיק התורה החדשה וכל מה שנאמר בששה ספרי רעמעלי כנ"ל
בשנת ה' אלפים תל"ח בחודש שאוואל הוא חודש תרתסון ביום הג הגדול לתורתי

מאורעות צבי

בגרות גערה עבד מאה גויה שפחה יפת תואר ונערה מאורפה ולוה בעלי להו
ילולות קדושה מהקליפה ושאלהו עוד תנו ויאמר האם ידוע לך כל מועדים הנ
שמחינו לומנו ורחם שנוחינו ויאמר הנער רחם שנוחינו הוא ביום א' של חו
דאמון והנ הפחמות הוא יום הולדת אחי הסר ע' בחד: והנ נאה מערים מנ העלר
בסוף חודש אלול ונוס כל הקדושים ה'אחרי והנ המלך ביום ה'עובת, וי"ט א'לנגדו
עערה בעובת, והנ מאורות סגדולים ויין ניסן ועוד רב ימי שמחה ולמדני רבי
בשאגדל ואחי' בן י"ב שנה להוליח מיטלי קדושה מהקליפות ע"י דבר בלתי מו
לנערים ונערות קטנים ושאלהו אחיו עוד מה למדת בחודש אב ויען הנער ויאמ
למדתי י"ב עקרים ויאמר אחיו קרא אותם בפני ויתחיל הנער ויאמר אני מאמ
בתמונה שלימה שאחי הסר הוא לבדו עשה עשה ויעשה לכל הנשמו
חדשות בתחית רוח החדשה להנס לפנים מן הפרנוד אשר מעב
להר המשגיון שבארץ אפריקא העליון; אני מאמין בתמונה שלימה
שאלקים הוא אב אחי ורוח: אני מ' בא"ש אשפ"י שאחי נוף ודמות הנ
בקוסטאנטינ' הוא אלוק וש' במגדל עוז העליון אני מ' בא"ש שאחי הוא הבס
ברשון לאחיו בהיומר ואחרון לגאולת נשמות: א"מ בא"ש ברחוי להתפלל לאל
ומי שמתפלל לסיבה ראשונה בלתו מתפלל לאהבו ובוהו, א"מ ב"ש שכל נבואה
הנביא הגדול נסן יתחמת לזמנו ודברי אלקי קצר דומי אמת אמ מבא"ש שהאל
אברהם מיכל קצרדומ יהיה הנסן הגדול הראשון במקדש אחי הבלים
אמבא"ש שכל תורה החדשה שבידינו מן אחי הסר בתור הסולטאן שבאלדרינא
אמבא"ש שמו ראינו החדשה לא תסי' מחולפת בידינו לעולם ואשר תלוינו
עוה"ב אמבא"ש שאחי הסר יודע כל מעשי הנביא הגדול נתן שלו עם מחשב
על מאמינו ושנהר סמבטיון הוא בפרדס אפריקא בעולם הנשמות ושאפש
ערים הסבטים דשם עם נפש כל מאמינים בתורה החדשה מבדים את הפר
שבעה פעמים ליום ואשר נובלים בו לרוב קדושתו ורוח אחי הסר הולך לפנ
אתם רוכב על חרי' ונתם עקלתון בפיו אמבא"ש שאחי הסר גומל טוב
פישמור לא תורתו החדשה. ויענוש לכל מי שיכפור בה א"מ בא"ש שאחי הסר
עתיד שלמיטי והוא גאל כל היהודים המפוזרים מקצה ועד קצה בארץ וכל
שמלמדן שם נולד אחר אילו מלך לעוה"ב: אמבא"ש שיבי' אחיה המתים ב
הל"ת בליל הנ שמחות בתשמר שנים ואשר לא יעמוד בפחיה זאת המה מבני
רב ויהי אחר כלי' הנע"שמעל דבר אחת כל זה לקח אותו אחיו בחיקו ושקבו
אהבתו אותו ב' רגלים ויתן לו מפתנ גדולה שב זהב למתנה וישלח אותו
אמו בערטרוהו ומשם ערה מעמרית להזרה ויהי כאשר חמו כל שמה בפרי רעמ
שבידו ובאו לדשם שלה אותם אל מקומו שביבו בידי לומדי תורה קאמ
ובפרטיות ליד דמאל הברו שן לאיזמיר וגרמן בספרים אלה שלא היה
ג"ל בכל תורה משה אשר קיימו בפירוש י"ג שנות שהחדה הדרשת בהם ו
כוה עבירות המורות אשר אין יוה"כ וכל שנה ושנה ויום המיתה מכפר על
שלא ד' שעברו עליהם אלא אף עשו ותקנו אותם תקנות גדולות לתעלה נ

[illegible] שבשלם על מנת להגדיל [illegible] הרעים והחשאים הגדולים מאלף
להגדיל המרת מחיתם כחצי [illegible] בהם אשר מנגדים מכל וכל לכל
ספרי קבלתינו הקדושים ועשו תקנות [illegible] ומשמרת המתנגד נכנס דין
מנהג ישראל אשר אסור להעלות [illegible] מקום תכשיל רבים שלא ילמדו מהם לסוף
להכשיל רבים ונוסף ע"ז שבעבור [illegible] דולקים אחריהם להביאם לתשפיו
מקדימים תבשילם ברבים ומתירים אסור להכעיס ואומרים שחלב עוזים שחורות
חלב עוזים לבנות אחד הוא וכדי [illegible] ולאחעות לב עם יהודה הסכל אשר לא
למדו ספר אחר משמעתם כחב רעמעלי זה בספרו באותן ו' הספרים הוספה והוא
הסכינה חורה מגלותה לחרותה בשנת ה' אלפים שפ"ו שנולד באותה שנה המשיח
אחר ארבעים שנה שהוא בשנת ה' אלפים תכ"ו יהיה תחלת זמן קץ הפלאות
שנבחר לבי המשיח האמתי להשמות רק שלאחר שקיבל החכם מ' יוסף אסיקש'
אשר הוא מל את שבתאי לבי את ספרי רעמעלי אלה הראה לאשבי לאמיר את
הסק' הגדול הזה בתוך פנקס הבדי' שלו וימל' כתוב בו בשנ' ח' ציוה ב' באב מלבי
את ערלת הילד שבתי בן ר' מרדכי דכאן וגם נשים וקינות אשר ידעו יוסי לידתו
ומקרות אשר הקרו בעת לידתו העידו אתו ועוד — ביחד באותן ספרים שהעיר
ליומיר שבארץ נאטאלי היא שומרון שביתה לפנים בעת מלכי ישראל אשר רחוקים
אחת מזאת ערך ג' מאות פרסאות וגם ביחד בשם שהעיר עזה שבארץ פלשתים
הוא על אדמת ישראל מה שיודעים כעת אפי' נערי בית הספר אשר בקיאים
בדקי מדינו' שקר עם בו ורק מי להרגיל קדושת תשיבו ובדילו ויהי כאשר נשמע
הדבר לחכמי הדור שקוו שגם הרעמעלי הזה יעיר דתו ולא המיר אמרו לא ישקוטו
לא יבוח לנו על כל הארמות והשמחות אשר שלחנו לד' רוחות העולם שמבדיבותם
עד שנבער ונוריד גם אותו בדם שאולה וישלחו שני משולחים למקום מרישלים
שבא"י להביא את ר' זמרי חתנו לירושלים :

ויהי בבואו להקון מ' יעקב הגיז ואשר היו אתו עוד זקנים מחבורה הקדושה שביבו אל נא
לקחו אותו בחדר מיוחד בסתר ויסבינו אותו בשם ה' שלא יגלה את אשר יגלו לו ח' ואחר
אלהם ואחר הסבותה פחת הרמ"ם ב"ל מ' יעקב הגיז את פיו ויאמר לזמרי ידוע לפניה ח'
אלהים ומימים רבים יום בואך מלונדרים שירה ואחרי דבר ה' . שמה ושלח בעיתה וגם יש
אמיך כל ימי היותך אתו ועתה אתה ברוך ה' המלוה עליך להחזיל אותה ולגם הקליפות
כי כבר המיר שבתאי גבי את דתו עם רבים הולכי בעקבות משיחותו ואתה גם אתה
אשר אתו בגדול בערנו מהעולם ולא תאחר כ"ח אמיך מתחוטב כאשר אין דיך המלאה
הקליפה יבוא
העולם כי אין בידינו דבר להשפיל אותה קליפה כי עלם מעלם מעלה מרקיע
בן בעור ולפינו בעת שיוטרד גם הוא בדם שאולה שינוח לנו ויאסר חזון לנו
אורח חדשה של המומר שבתאי מקרבינו ואמתו ערבים לך שתשבע באמרי
טשל גדול מקרב היהודים שמקוזרים כי לא הקרה בזשל כזה בקרבינו מיום שבתאי ויקר
עד היום הזה להקים תורה חדשה בקרבנו וגם לא קם מגלך ומקב שבדת לקנאה
אשר מעקלתון הזה אבל בקרבנו העולם שוולחינו קם והוא הבאה בתוכם והוא חוקר
ביתם ב' ואשר היה חכם גדול בחכמות אשר עלם לסבב אחר רעמעלי כי"ל
אשר שרד בתב בספרו שהשבשה" הלא חשלך מ' [illegible] דיום הב הגדול [illegible]

עמה

מאורעות צבי

אמן המור כי חשב שעבר אלי הלשון רק כאשר שי בעל המור מחוך גרוני איזה שירים
מסדו על המשיה וגם אמר כמה רמזים הרה אמו [illegible] הוא והרגים בדבר
ברמאוה חילוני' הוא ושברי' בגו רק המתן שעה עד שהאר רוחי בקרבי וגם לא יכולתי
לעמוד על רגלי שעה תמימה ולא דבר אחי דבר אלי רק רץ בחמתו אל הבית אשר בעלי
בו באסיפת המשים והבורחו ברעש ורוגז גדול וכמעט הרעים את כל האסיפה והמתו בערה
בו כל כך עד שלקח את בעלי בלילית ראשו ולהרגו המר ויעמוד בעלי נעקה גדולה ומרה
ויאמר להרגני אתה אומר ויענאתי ויאמר עם הארץ הלא לא ידעת מאומ' מש"ם ופוסקי'
אשר הבחורים מי"ו שנה ומעלה שבמוקדן יודעים אותו בחר הטוב פי שנים ממך ומה לי
ולך בהשבעותיך אשר חעשה בעם אחותי הידידה לי כאשר ראו עיני היום ובמדומה לי שיום
הידה עלה בלואחך בקרבה להטעות אותי בו ויספר ברוגזו לכל הנאספים מה שהקרה להאותו
מעשה המכשף, ויעבנו כולם גם קרוזי גם שבועה המורה אלא ידעו מאומה מעמו
ומה שקרה לאחותך היא רק קדושה עליונה מפלאת נבואה ויבטחו כולם נאתי אלעה מחר
נשאל על פה אחותך ונשתדל שתשור מעליה הנבואה אשר עלתה ושאינה רואה לכך וכן נעשה
כי מאותו היום ואלאה לא קרה לי עוד דבר ממנו ואעפ"י שבעלי החיר לי להיות עמו בעת
נדתי אעפ"כ עמדתי על משמרתי כאשר למדני אמי בהיותי עמה לעמו' חוק"ה כאשר מה
כדת הנשים ויהי לעת ערב ירדה בינה לטהרה ותבא בית בעלה ותסבר לבעלה בעת אכל'
סעודת ערבית ותאמר גם עלי עבר פחאוס פעמים רבות ההתעלפות בהיותי נערה בת
שנים ואלשה שנים ופעם אחת בהיותי בת ד' שנה עמד נער קטן כגדלי ערום מכל וכל לנגדי
יפה כד מאו' והתאלחי לשמ'עמו כמנהג נערי' ונערו' קטנ ן פ חי בכל גוב[illegible]לאתי בו ברגלו
ימנית היה כמו של לפיר עזים ומיד התעלף בי ובחזור רוחי בקרבי עמד לנגדי אבי ומקנת
בני נביאים ושאלאי לאם אין הנער היפה עם רגל לפיר העזים וירמו זה לזה בפני'ם ולא
נתו אותי דבר ומיד רלחי ברחובות עיר ושאלאי לכל נער ונערה ברחוב[illegible] נער עם רגל
לפיר העזים אשר שאן עמי בהדד ועלה בקרבי ובה ממני ולא ידעתי להיהלך ונפשי משקה
לשחוק עוד עמו ויאחספו כל הנערים והנערות שברחוב וירגו אחרי נער ה' אמר שיושב
הנער ערום על כתפי ונערה ה' אמרה שיושב על גבי עד שנמלטתי מהם והורתי לבית אבי
ויבי כאשר נשמע הדבר באסיפת המשיה לזה לאבי שיסלק ההתעלפות ממני באמרו שנשמת
הנערה ונשמת אמה אינם מסוגלים לקדושה זאת ומאותה יום ולהלאה הי' לי מנוחה
מהשבעו'אבי ושמחתי בפשרה זאת:

בשנת ה' אלפי'ם'לא"ד ביום חג הנחמות שהוא ט' באב יום הולדת מחמד איפינדי
הזמין את המופת הגדול ושאה כהני אלקירלן והמשה קני ממורה כי
קארדוזי כבר מת בטריפולי לשבוד עמו העודת להרים אשר בשלו והביאו האנשים
המבשלים אל הבולטן ויבואו ויאכלו עמו ויבאו ושמחו רק הבעל העודה איפינדי
לא אכל מאומה אחה ושאל אותו המופת הגדול ויאמר למה אדוני בעל העודה
המתיילד היום אינו אוכל ושותה עמנו ובמדומה לי שמחזיק אתה עדיין בדת
יהודית אשר נשרש בקרבו מאד טבע תולדתו ויען מהמד איפינדי ויאמר אל יחר
בעיני אדוני ה"ו שאשה מראתינו הקדושה הורת אלקירלן ומה שנהן אדוינו
המלך הגדול בולטאן עליו חוקף דבר אף כמלה ניתת רק אמת יהגה הכי אליך
אים קדוש[illegible] שקבלתי עלי לשמור לעשות ולקיים כל המצות והחוקים של
הנרמוס [illegible] הקדושה בשנת אלף פ' למספרינו בהדם שאון בחאד המלך
בלגדיאל אלהי בכאב ודקירת לבי קרירות ומהומות מוחי עם כלין והעזות
אנגומתי

לטומאי מד היום הזה ורופא המלך מחיאנו ואדי אסר לי לאכול כל דבר והאיר לי
בחות כל יום מעט מן יין הונגארי לחיזוק אלטמוכה ולתאבלי לזה לעשות ערב
בוקר ולהריס פרור מרגלי חמור ומעט לחם שלא נחערב בו שאור מבושל ביין יען
הונגארי אשר מנקה הלב ומטהר המוח ויהי אחרי אכלם לקח מהמוד איפינדי בעל
סעוד לחם כום ברכת המזון מלא מיין הונגארי בידו וקילס ראשונה לחלת קיסורין
פעם ג' הלל לחלת קיסורין ואח"כ ביד כברכת
ונרמים ושאלהו המופתי הגדול ויאמר למי הללת וקלסת קודם הברכה ויען
מחמד איפנדי ויאמר למי אשר נתן הסולטאן אלי כל תוקף ברכתי ושאוק המופת
מיד לזה מחמד איפינדי הבעל סעודה להביא את בנו ישמעאל אשר היה אז
ן שלש שנים לפניו והנה היה ביד ימין של הנער קנה ערפה א' ובשמאלו חרב
בן ואמו נערטרוט ושרה הביאו אותו להראות להשרים את יפיו ושאל אותו
ביו ויאמר למי אלה לך בני ויאמר הנער אחריל עלמי בזה כי רבי החכם
מואל הנביא ביבא עלי לאמר כשאגדל ישימני הסאלטאן לשר אלף ואחרוג בהם
מלחמות בית הלחמים אלף נפשות חלוני לבא ליום ושמת האב ביולאי חלו
אמר זמה למדת מחודש העבר מן רבך שמואל הנביא זיען ויאמר הנער למדתי
תרגום של עשר דברות ושאל אותו אביו זמה שמש ויאמר אנחנו לא יהי' לך
לא תעשה לך פסל לא תשא זכור את יום השבת כבד את אביך לא תרצח לא
נאף לא תגנוב לא תענה לא תחמוד וילו עליו אביו לתרגמן ויפתח הנער את
ו ויאמר לאמו אב אבי ורוח תלת קיסורן דסימנותא אשר אנחנו מחויבין להשתחות
בם ואשר אבי גאל אותו מגלות נשמה וכל המשתחווה לכידה ראשונה כאלו
בד לחזהו וזהו לא יהיה לך תלת קיסורין דמסאבא לעבדם רק מאחר להשתחות
בם מכל וכל כי קדושים המה משנת ח"א והלאה לא תעשה לך פסל תשק
לה אוהל מועד ארון חוסן ואפוד והדומה להם כי כבר נתיישן קדושתם לא
אלא בכל מעשה ידיך ועסקיך לשוא רק לחזוק חורת קאנאפיגי וחורת אלקראן
ור, זכור את יום השבת הגדול אשר ביום ד"ב תמו"ז ביום ג'
יום השביעי תבערו אש בכל מושבותיכם בבל חורת קאנאפיני וחורת
לקראן ושמה קני מנורה וספריהם לתען יאריכון ימים בעולם המשמות
אלהו אביו ומי אביך בשם אשר נלטוית לכבדו ויען הנער מחמד איפינדי מחתי'
מכנני מרדכי הסיד מוקיאין בוקיאין לוליאן ובגדיר אבנר ועוד במה בני נביאים
ים אשר לא ידעתי קרוא אותו על פה ויכבד המופתי פניו אל הקיר ולא יסף עוד
מוע אל הנער: לא תרצח מאחין בחורה חדשה ומוחר בבני ערב רב אשר נקרא
מה הרבה: לא תנאף במים רבים קדיים לא בכבשן האש ולא מתבל לעמים גם
במחשבתך לבדך: לא תגנוב נפשות על מנת למוכרם בחתירת כסף לא הם
מאחדים אבל מוחר לגנוב [illegible] אחים על דבר ללמדם ולהכניסם בחורה חדשה
פי' בהשבעות ובאמצעות עי[illegible]ר לא תענה ברעך העומה לך עד עשר
אחר בבני ערב רב לא [illegible]חורה ישמה תלמוד ירושלמי ותלמוד בבלי טולל
ק תינוק ותינוקת ומוחר [illegible] לאחוך גיפיך מוחגמי. לחם ריקם מלה

מאורעות צבי

ובכל מקום מדרך כף רגלו מזק לוחן שלחנו לפרס במשיחת שוח של רבו שבתאי לבי ולאשר
עוד נזמלאתם בס כלאשר עשה מקדם ואמר שבמשיח וקלרדוזי נרלו אליו בנבואתו ויאמרו אליו
שנויוס המרת המשיח כשאה מלכותו ממלכות גשם למלכות נשמה ויאמינו לו רק חכמי הדור
לא נהו ולא שקנו מלשלוח אחריו לכל מקום בולו את הרמיהם ושמחיהם ועל שבת ברוגז
הרמות ושנוחות אלה פחוך לטיר רומא ומיר כהב קמיע מ' על גויל וזרקה בנהר טיבור דשם
וזה נוסחה (בחר דשמיכנא נפשאי הכתבאי בספרא יקירא דיחבר שימשא וסיהרא הפילה
נפשאי מהמי שמיא לשומקי דבירא בירחא דיחבין ד'אבוה טיקין ונזק לרורה ויחבינן תמנכמא
דגי לפום ספסירא ושדינן עליהו גירא בחר גירא ושבינא כמרחוק מלא מחרחק בליליוחה
ולהא בימין יגקא דאבדאי דדמי כגדיא מסנקא בהויות דלבבי ורבא ורב לחא בדי' דרב ליקא
ליחמשך עלנא נהורא מהבוא גופפלא וסוינא ממליה לרענא ושבינא תמון רפקא והיא
מלחא ליחמבר בקרחא לייבחא בכ"ל) : ואמר להמון עם דרומא שחה זה כחב להחונעם
יהודה המפוזרים מקלה ועד קלה כדור הארץ בנבואתו ובשליחות רבו המשיח והוא שקודם
כלות שנה תמימה העיר גדולה רומא נהפכת כניטה ולאחן שעדיין הזיקו עמו האמינו לדבריו
שיקרה כן קודם כלות שנה שיהרגו ו' אלפים בע"ב יהודים עם נשיהם ובניהם ועבם ועם
רב המון עם אולתם היושבים בה ויהי כאשר שמעו חכמי רומא אשר בלו בשנת ה' בלמת את
האמוררות הגדול של קמיע הזאת אמרו להיהודים הושבי רומא הראיתם ההעות נביא השקר
הזה אשר עדיין עומד בטעותו בעוה שהמיר רבו את דתיו להעמיה בנבואתו השקר עוד שנה
המעמה את כל הולכי ההריו כי למה ועל מה קרא לבירת רומא בעת האלת קרחא מייבחא
ולהפוך אותה לדעתו כסדום ומור שהי' מתיבב לברכה כי משתחוים בה לעת לה'בשיטייהם
ולא יאריך שנים רבות שישתחוו בה עם רב עמי אירופיא לאחדות כח עוז ה' לבדו ועד
שבאחרית הימים יעלו רב מהם לרגל להשתחות בירושלים ולינן לה' ויקריבו קרבנותיהם
במקדש הג' הגדול אשר באותן הימים לא נוסף עוד לדאבה במשיחי שקר אשר
המה רמוני זה י"ב מנים משנת תתא"ו ולהלאה : ומחן הזה חזר מרומא
ומחדינת איטליא ממקום למקום ומדמי אל דהי עד בואו בשנת תל"ח
לארץ פלשתים במזרה ובכל מקום ממנו ירו בשחר לכל אותן שלאחרון עדיין בחורה הדשה
אל מאמר איפינדי שלא לוז ממנה כחוט השערה כי היא הייתה בעוה"ז ועוד להם לעוה"ב
ולא פנה אל שבועתו ומחיתתו אשר נשבע אחאש בוינילא ויהי בשמעם המבורא קדושה בעם
הרשע ב"ד שלהם החכם הזקן מ'יעקב תגין שלא נמוג אחור ועדיין במרדותו קיים החיר
לא דמו ושלמו אחריו ב' אנשי מרי נפש חוגרמים וב' אנשים יהודים גבורי כח אשר בלו
בשלימות גבירי קוסטאנטינ' ויבואו אל ארץ פלשתים עד בואם עזתה ויכי בי"ט ראשון
לבוקה הוא יום יוד בעבה הכינה אחת מהמעודה יקרה לכבוד החג ויאכלו ויבחו ויעמדו עד
אחר עני ועד שכלו במשמר ב' בסופו בסכרותם שמחים ועובי לב ליען ויהי בתחילת
אחר ג' עת השחקבוחם בשיה עלו פתחום הבני הוגרמים אל בית מחן ויהנקוהו בחבל
בחמתו וימת וישלו אותו בלחי יודע לאיש דבר ממנו מחוץ לעיר והבני יהודים בשלו אותו
אל היער ויקברו אותו תחת אילן מ' ויעשו ציון בלוחו אילן זכרון לבני מרי וגם הלמנה
אשר לה שבתאי לבי עם בנה אלי' כשמעו שהמיר שבתאי לבי את דתו ובגידו מהן נאבד
לטטרנגלמס במאוד מאוד ועד שמרוב בושה נפלו בהולי השופון ומתו רק בנה הקטן יוסף
מן מרוב בושה מאזמיר עד בואו לק"ק האמבורג המתוכה לנכר אלבא ויעבד שמה כל ימי
ון כי המיבו שם אחו על שלא הוא ולא אהיו אלי' ולא אמו אחר הסכיתו במשיחתו על
אמו מי הוא מבין הגאמיה ומבו' אבותיו ממיחי' אשר מי אשר בישחלאלו מלך המביה מהלנין

מקרב היהודים . בשנת ה' אלפים הכ"ט ביום א' בתמוז הוא ר"ה לכל מאוחדים בחורת
קנאפיגי מלא זמרי אח אנוחו מחלה עם פתח בינם אשת זמרי עלובה אל לבם יוצבום בדד
נמרדם בוכות במר נפשם ויאמל אותם על דבר זה ולא עמו אותו דבר ולאחר שסקו
ובכייתן פתחה המותה את פיה ואמר אליו אהובי אחיי הידידי לי בנפשי אני הרגשתי
המול שלשים שאין לבך שלם עם בעלי ולא ידעתי עד היום למה ועתה אם חשבנו לי אגלה
לך דבר כי אבלעדך אין להשיב והקב"ה יעשה הטוב בעיניו ויעבנו לה ואח"ז נשאה את
קולה ואבך עוד ואגד לו הנה אמש בערב לא אכל המיך אחי פחדר כמאכנו רק פקד שאעריך
שלהנבאוך חדר למולו ולהביא בו מטעמים ולהביא יין נסך מביתי פלוני . יין רביעית ההין
אשר צריך לדבר ידוע וגם אלי ליטרא הלב לבי מביתי טבח חוגרמי פ' אשר צריך להשמה
ידועה וגם במלא אלי בילה שומן הזיר מביתי יהודי אחסיד פ' אשר צריך לגרש הקליפות
על ידו עם י"ב בללים ורביעית מדה הומן ואעש כן כאשר לוני ויהי בחלי משמר ב' השקה
נפשי ונפש אשתך לידע מה הוא עושה ונקפנו בסדק לא חדרו והנה רמינו עשרים אנשים
מסובין בשולחן ובימינם יושב בעלי ובימין בעלי יושב איש א' יפה חואר ויפה מראה וכחר זהב
על ראשו ומחעל לראשו היה אור מתלקחת ומחחה לרגליו כריכת נחש ולמעה מהשולחן רבן
גריה גדול ופניו כפני כלב ולא ידעתי מאין הביא בעלי השנים עשר כסאות כי אין בחדר
אחוז כ"א כסא א' ויאכלו וישתו ושמחו ושרו ויהי בשתותם אמרו זה לזה להיי המלכיון
מלכי ארץ לחיי בעל הבית משיח בן יוסף כהן גדול במקדש שליטי להיי ראש שבטי ישראל
לומיאל בן לוי שדי שמנבר לנהר סמבטיון בעולם הנשמות וכנה הי' חוזר הלילה לכל ראשי
שבטים ובחי בימה היתה לופיה לרגל א' מהם והנה הי' כרגל חרנגול ורגל הנני הי' כרגל
ים עד שראתה שרגל א' מהם הי' כרגל פיל ושמעו שבעלי שאל לאותו האיש אשר כחר
בב על ראשו ויאמר בי אדוני מה עניין אור אשר למעל לראשך ויען האיש ויאמר זה האור
ראיתי בדברי עמך באינדיא מערבית ויפתח בעלי מאוד ויאכל ויתן עמו וייטב לבן
מיד בכלות משמר ב' סדר הלל משמר ג' גועו כולם מאין ראות והנה המאכל אשר ערכתי
על השולחן עמד בשלימות כבראשונה וגם לא נשאר כ"א כסא א' אשר יושב עליו בעלי בעמ
אותו עם השולחן אשר לומד עליו ואחרתי עם בחי אל הדרנו לישן והיום בבוקר הבאתי
מאכל והיין נסך מחדר ליאודו להזרה והנה לא נחסר מאמאכל מאומה ואמי"ל חסר רק
דה אחת ואין חלב לבי נחסר רק אלי רביעית ליטרא ומשומן ההזיר לא נגאתי מאומה
אין חתנה אמרי לא לחנם בביתם כי מאומת לי שהיו שדין רוחין לילין ומזיקין אשר עשק
לם עדים בוא מאינדיא ועד היום הזה ואוסף מחלה ותמר בשנת חט"ז שבוע ראשון
אחר שכנסו אותי אחו להופה הייתי לבדי בחדרי בגפי לילחי והנה אשה אחת עמדה לפנ
ית מאוד מלובשת בבגדים מכובדים ונאים ומיר בלחה הלשה סמוך אחי ובקרבי ונחנלמ
לו לי דקירות ומכאובות בכל רמ"ח אברי ושס"ה גידי עם עורקי ונמל ונעלמה לי מ
לחי בהלשות בנחי נודע לי דבר כמת ובהקיצי מהולשת זה עמד בעלי עם אשה מחרשת
לי והנה ביד כל א' קולמס ונייר וקסת דיו ושאלתי לבעלי מה זה ועל מה זה נתנה לי
ה ויאשב בעלי ויאמר לי הלא קדושה עליה ורחה בממה לרופים גמחרתלות ראשי
כי חיבות דברה וכולם כתובים על ניירות אלה אשר כולם יורו כל מיני הקיבלות
נה הקרה לי לפעמים בעורו' הנשים שנתבלבו בי כל"ל והייתי בחותו כח מ"ז
ורה הגדול אשר כל עלי המיד לא גליתי לאיש אדם דבר ממנו כי אמרה
חת בעל השבעות ובעם א' נתבלבו בי לורה אדם יפה וכחר על זהב
אל היה בחותו פעם עמדי בחדר לבד אבר בא בסביבה מאחרן
חת כול המלרי ויהי ברחותו כל זה חרד מאוד ויריחי מי

מאורעות צבי

ואלתן ואשחדל בתלך המשיח שיתן לך עוד שארית ופקידה במקדש הג' אשר אהי'
בו כהן גדול ויחזוק זמרי מתנו ויאמר הזמן יורה לנו את אשר נעשה ויהי למחרתו
ביום ו' לחדש טבת הלך זמרי אצל איש א' ממיודעיו ממשפחת אשת הזקן חניז
ראש ב"ד בירושלים ושמו ראובן ויאמר בי אדוני אשאלך עצה לבד ובסתר על
שהיית לי תמיד מיום בואי הנה לאיש כאמן וריע כאח לי ויאל ראובן אחו לבד
החדרה ויאמר אליו זמרי האש כסר הדבר לפניך שאקנה נהלה במדינת נכר לי
ושפת לא ידעתי אשמע אמי בה בעלת חמי אשר יענך כן ויאמר ראובן ח"ו ואלילה
שתקנה נכסים שם אבד מתוך ויהרד זמרי וילבון פניו ויאמר למה ועל מה
יהי' ככה ויען ויאמר ראובן אם תשבע שלא תגלה דבר להמיך את אשר אגלה לך
אשר ייטיב לך באחריתך כי ירא אני מחמיך על שיודע לשמש בהשבעות קדושה
וטומאה וישבע לו ויפתח ראובן את פיו ויאמר נער לי תאר שנפלת וכשלת
מן לומדים עד עריפולי ביד איש בליעל רע מעללים אשר כל בני עירנו שונאים
אותו כי לא קארדוזי שמו כ"א רעמעלי שמו ויספר לו את כל הנעשה באונס
קארדוזי אשר נשרף בספרד ואשר בא לאזמיר בעושר גדול ובא שמה בחוך תלמידי
שבתאי עד היום הזה ושהוא מבני עובדי אלילים וגילולים שבמדינ' לינדיא מערבית
כאשר כתב אדוני אליפונסי לקלינא' מקליני ספרד דאמשטרדם ואשר יודע לעוקן
לעשש ולכשף במעשה חרטום ובשיחו נער בן י"ט שנה כרת ברית עם ראש א'
מראשי קליפת והוא הושיב לקחת העושר הגדול מהאומה הנ"ל ונגרם לו שיסרו
ועמו אותו ז' שנים תמימות עד שנרפאו בשם וגם ים לחמיך אשה ובנים בית
הלגאים בצורת מאדריד שבספרד שואלים לאחם שמה אשר עזב אותם וכעת גם
הוא אין בידו לפורטה אפי' שום פרוטה כי את שכל לקחו תמנו גבירי אמדיאנפל
וגם התשיח רבו המיר דתו שם עם מטרוניתא שרה פולניא ורבים אנשים יקרים
אשר עשו בו המירו דתם אתו ולקח על נשיו ופלגשיו מבית פלגשי המלך לו לאשה
וגם כתב תורה חדשה ע"י השבעת קולמס טומאה אשר ע"י התורה שלא הזה
עושים אותן שהמירו דתם עמו את כל תועבת ה' וכל המרבה לעבור ובפרט
בעריות שבתורה קדוש יאמר לו והעתק תורת שלא הזה שלחו בסמוך בסתר לידי
חמיך ולידי חבירו דניאל ש"ך דאזמיר וגם חמיך עם רבו המומר מתמד איפימי
בסגנו בה יחד באזמיר שבה ספרים וזה שמותם: זה אלי: חכמת אברהם
אבינו: ספר המאור. אור לח ומלואלח: בוקר לאברהם: ויכוח כלל:
וסלם לשקר נסנו ואת העוזרים אתריהם להביא אותם לגמר ולפרסם הספרים
הנ"ל ושמה דניאל ש"ך הנ"ל אברהם ימיני שנואל פרימי וזולתם מלא נשרשו
בטעות עקלתון להכשיל בהם היהודים המפוזרים ואשר באים להם מגידי עקלתון
בשם מגידי קדושה אשר מגלים להם רזי הור' מרקיע שוא ועד שכל נבואותיהם
והפעולותיהם מרקיע אלה את כל זה גלה לו תחו' הזקן יעקב חניז בחיותי בסמוך
נמנו ביחשלים ועל היום הזה הכנוי הדור מהרימין ומשמתיקהמומר וסיעתו פעמים
ביום להתלים כה הקליפה ואמרו לי אבי אמת בבחר שהמיך יושב יום ביומו בחדר
שעדו לבדו ומשתק תשעה ספרים הנ"ל איזו דברים ומעלה תחתם דבר מן מורה
קאנפיגו

קאנפיני עפ"י מנידיו הכ"ל אשר עומדים לימינו לעזרתו ואשר אחר למיודעיו שמיד אחר שיתקן אותם כהלכתם ישלח אותם אל המומר ליתן הכפרה עליהם והוא יביאם בהר ע"י מיודעיו בדפוס החדש של דניאל בומבורגי שבוילנא :

ויהי ככלותו לדבר יצב זמרי אחו עד הערב ובמשך הזמן סיפר לו את כל אשר הקרה ונעשה נבחרתי לבי משנת ת"ל עת הולדו עד היום הזה כפי אשר שמע מהת"ח אשר בירושלי' ויוסף עוד לדבר הנה גם המוהר מהלה הימנו עמו נחמול שלבוש ומפי' אשתך בימה הרכם בנים לבה בל עמו ועד שהלך זמרי לביתו חתיו ופניו לא הי'לו עוד שלא ירגים חמיו שיודע מלומה מעשקיו ולמקלת ירהים קנה לו בית מיוחד ופירש מבית המיו מכל וכל ויהי בלשר רלה חמיו שלא נעשתה עלה הגרה לקליני וגבירי הבורתו והמה עשו לו סיפוק מספיק בכל תורם שמתנו היתה פרנסתו ופרנסת מנשי ביתו . כל החילה שמת חכ"ו הים נתנבגיה בארץ מגרים יהמתין עד שילוה לו המשיח ליל להרלות אפריקא לזרז לשמונים מאות אלף גבורי חיל מעברת השמעים שמעבר לשהר המבטיון להיותם מוכנים מעומדים בחרבותם ובנשקיהם ולזרז לגלגול משה רבינו להיות מוכן לשבעת ימי המשחה של בתו מרים אשר פה המשיח יקבנה בשם זה ואשר הנשא להמשיח להיותה ממלכת מלכות רק הזמן הארוך לו וגם שמע שהמשיח הוא במגדל עוז ויסע דרך מבוא ים הגדול וילך ממקום למקום דרך יבשה עד בואו ממוך לקונסטנטינ' ובכל מקום מדרך כפרגלו זרז ליהודים דשם לחמונה של משיחו וילו בכל מקום לכל אשה דוה לעשות פלאות לעיני המון עם סכלים חזירי מדע להחזיק משיחו על ידם והפלא שעשו הוא זה שלקחו בגדי בד ומטפחות לבני יפרסו אותם על פני הארמה ומת"ז לקחו הרב של ב' פיפיות בידם והכו בו למול האויר פנים ואחור ומגד יתין לגד שמאל ומיד נפלו כמה טיפות דם מאויר הקיע על המטפחות ואמרו לכל הנלבים אחם שזהו דם שדים שהרגו על המטפחות בשתי וערב זה וחכמי הדור שבאו בשוד ה' ובפרנו הזקן מחגיז עם כל החבורה הקדושה שבירושלים והזקן היסקפא עם חכמי חיזמיר שלחו הרמות והמחאות אחריו לשרם אחריו כאחר ע"ז כשמחחלת לסעמה במחנה העברים ויהי בבואו ממוך לקוסטנטינ' שמע שהמשיח רבו הקדוש הנשילו ברבים וגם רבים מסיהודים אחו מיד התחיל לברך של הסמרה ברוך אחה וכו' שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ומפני שהוגד לו שהסולטאן שמע שהוא נוסע זה ג' שנה בכל מדינות מלכותו לזרז לכל יהודי שבארלו למרוד בו ולהמליך מלך בסוריה מלבו לבשו לארץ האנגארי וילך ממדינ' למדינה עד בואו בשנת תכ"ח לארץ איטליה וכל מקום מדרך כף רגלו זירז לכל יהודי כנ"ל ויהי בבואו לוינליה בקשו המון עם לשלוח בו יד ולהורגו בשאר רק החכמים ומנשי מעמד יעלו שהיפוך והנא להחתבו עד שיעשה רלונם ולשלהו בשלום כי אם יהרג יאמרו מאמיניו להכעיסנו בנבואתם ובהופעתם שהוא כמוס מי ורוה מלקים נשם אותו והביא אותו אל בני משה שמעבר לנהר המבטיון שבאפריקא אז שיאמרו שרמוהו עולם חייס ברכב ומוסי הם השמיים כמלאכו ז"ל :

(מערבי ככה בכה הסמחל כשיקרה מיות בקרב עם ה' לעשות עניים להרלות כזה כאשר הרלה לפנים אדונו של משה וכאשר קרא בחיל מפה העגל של זהב שבבית אלקיך) :

ומנשי מעמד ויוליא החיפו אותו כל כך עד שבחב ואתם להם שחין מאשבל אמלאתיו אשמר ובכל הוסיעותיו ומרלותיו שרלה ושבינו אותו בשם ה' ובמרס יהיבע בן גר שלא להוכיר עוד מלמות שוא של מחעוד ליפיגדי רבו הכוזבת ויבנע להם על הדבר הזה נחמלה כל זה בספר מעשה עובית) והח"כ שלהוהו בשלום מוויליא ועשו כל זה לעשות שלא לחרלו בשם ידים וגם לקרב כל אותן אשר ניחנו במשיחת רבו ויהי בלאתו מק"ק ווילינא האשר לעשו כי הוד לקיחו הרמשון ולא חש לכחיבתו והחיימתו ושבועתו אשר נשבע להם רק ביאשר בשם

ובכל

מאורעות צבי

גליל רופים ליצב בקרח ערומים ולהכות זה לזה בשוטים ובקרקים עד בלתי נשוא וכן עשו
ויהי כאשר השלימו כל זה מיד נתגלפו הגביאים והמופיעים וינבאו ויופיעו בגמטריאות
ברמזי וסופי תיבות בהסתאות אלב"ס מ"ת ב"ש מי"ק בכ"ר ודומיהן שנעשה ההמרה הזאת
הוא ליצ"ל למרכבה טמאה לשבע שמי שוא עד עבור בכל מ"ט שערי טומאה ועד שיחזיר את
לחזרה כל גילוי קדושה של היהודים המפוזרים מקצה ועד קצה כדור הארץ שביניהם ומי
ילחו ופרסמו ההמרה הזאת להיקון נשמות ב' אלפים נפשות האמינו אח כל זאת והמירו את
דתם עמו וג' אלפים נפשות אשר לא האמינו לשוא נהנה כזה נסבו בהרפה בבושה ובכלמה
לב בדלות בעירום ובהומר כל להזרה לביתם ובחוכם היו כשם מלוה אים אשר בלו בלוה
זמן מתרחבי ומטוים ומטריפולי ומקומות אחרים המוכים למלרים אשר מכרו כ
רכושם ולקחו מטבעות זהב תמורתם אשר עלו לסך ד' מאות אלף הגרים להיות להם לד
לדרך בחמש שנות מלחמה הכל הפקידו עבור סכנת דרך ביד הגדיר ותקיף רפאל יוסף
שבאלכסנדרי של מלרים וכשנה הזאת חזרו אליו דרך ים הגדול לקבל פקדוניהם מאתו להזר
רק לא היה ביד להזירם על שהוציא הכל עם רוב עשרו בהולאות משיחו והאלכי אהריו ע
נגיאיו הסידיו והכמיו על מנת לשיות מלדמלרים בעת המלכו על כל עולם כולו ויזמינו לזה
אל הבאשי מושל בקקודת הסולטאן במלכות מלרים למשכב וכאשר ראה את כל אלה המי
דתו כמשימו שבחאי להמלט ולהיות חפשי מבעלי הוטחיו רק הבאשי פסק שמחויב להחזי
להם הפקדון ואם לא יחזור להם בשלימות יכפה וינגוש אותו עד שיחזיר להם על בנאמ
להבאשי במה הליא אותו המעות ויחרד המומר רפאל יוסף מאוד וילך אל וחפוי ראש לבית
ויהי אחרי הזור רוהו אליו שלח ביד אים מ' כתב אל הבאשי לאמר שגם הוא חטף כמה
מאות אלף הגרים מהכנסות מלכות מלרים ולכן כמוני כמוך כשחוק ויהי בקרוא הבאשי לגרה
שלח קלף מאוד והמתו בערה בו ויאמר הכלב הזה אשר גידלתיהו ורוממתיהו מאשפתות
פושע בי להייב ראשי למלכות ועד שאלה אחריו מהלולי לבא להרוג אותו בכל מקום אשר
ימצא וימצאו אותו ברחובות עיר ויהרגו אותו לעין כל רואה ועד שנעשה גזרים גזרים
כשעיר המשחלת ·

בעת ה' אלפים תכ"ו היה איש יהודה הגר אחד בלונדרים בירת אנגלטירה שבמדינת מערב
ושמו אורי שבא ממדינת מארוקא לגור שם ובעת שבאו האגרות והבשורות ללונדרים
איש מביה ליסראל ובלומן קרוב יקח המשיח את כל ארצות הולטאן מידו וימלוך תחתיו ואשר
כחן העוזחי נגיאו הגדול אשר ראה המרכבה נוסע למבניו להביא שמונים מאות אלף איש
גבורי חיל ממדיונות אפריקא מעבר לנהר סמבטיון להלחם בעמי עולם אם יקבו ערפם
להשתעבד למשיחו אשר מ' מהם ירדוף אלף ושנים מהם יניסו רבבה הבקה נפשו להקביל
פני המשיח ולנקם ממנו שייטיב עמו בעת המלכו בירושלים והכין לדה לדרך בעדו ובעד בנ
אחרי ויסבו שניהם בספינה מלונדרים עד בואם בר"ח אייר לבירת קוסטאנטינ' ויסבו משם
ויבואו לעיר נאליפאל ויליבו שם סמוך למלון של מ' אברהם מיכל קארדוזי ויספרו לו הבנ
נגיאים שזה מרכבם הוא רמז בגם מורה של המשיח היושבים ראשונה במלכות ואשר הוא
ניגון משיח בן אפריים מחליו ומעלה ומחליו ומטה הוא גלגול פנהם בן עלי הכהן ואחר
בריחבו היחידה שבמה בינה אשר לקח אותה אתו להיות לו למשמשת והיא בת י"ד שנה ויהי
מרחום האחב קארדוזי את הבחור זמרי הזה אשר הי' יפה תואר ויפה מראה שאל אותו מה
מנשיך ומה מלאכת ידיונן ויאמר מלאכתי הוא להתודולהשהיו אבני יקר וגם בקי אני במקר
ומגבר סהורות וג' אל אותו בניה כתובל ללמוד ואם בחשת ה"ה ויען זמרי ויאמר במקלה
אדנ כסר אני ורלהו האחב קארדוזי את אבני יקר אשר הביא עמו מספרד ויאמר אלי

טוב

שאר גדול אני וגם אמר לו שהמלך המשיח ירגז עליך וגם אין לך רשות לרחוק מה כניו אם
לא הנשא לאשה ובל כל זה הלא כבר עברו לך י"ח שנה ואם תרצה ליקח את בתי שימידה
בינה הזאת לך לאשה אתן לך את כל האצנים טובות המלה לבדן ועוד אוסיף לך מזהר ומתן
ועד שתירש כל אשר לי כי זה עשר שנים שלקחתי ב' נשים וזאת בתי הימידה מאתה מכן ז' כל
בני מתו עלי עודנם קטנים ולא נשאר לי כ"א היא לבדה ויהי כראות הבחור את הנערה כי
היתה יפת תואר ויפת מראה ויהשוק בה וגם היא השקה בו ועד שקבעו אמר בחתונה להיות
ביום חג הנחמוה ט' באב ובכל אחות המשיח הכינה בחתילה חודש אב במגדל עוז כל ערבי
החתונה להיות מוכנים לשבעת ימי המשתה ויהי ביום ט' לחודש אב הוא חג הגדול הנחמות
אשר נאמר עליו לדעת בהופעת דוד מי' ב' פ' ז' היום ילדתיך מידר המשי' עלמו את קידושין
ויהי ככלות ז' ימי המשתה כנס זמרי את כלתו בינה לו לאשה ויברכהו אחיו
קארדוזי בברכה המשולשת בתורה והוא יברוך ה' ויאמרך (מערבי ממנו) אשר
נתקיימה בשנת תל"ח ואמר החכם קארדוזי עוד אוסיף ברכה על ברכותיך כי
זה מעטן שנים שיבנה בהמ"ק השלישי ובירת ירושלים אשתדל אצל המשיח שיסיר
אותך לראש שוער על י"ב שערי ירושלים על שאתה בקי בלשנים טובות ויקרא
שמך ראש שוער ירושלים ושמח זמרי אחינו מאוד ויביאהו אחיו לפני כסא המשיח
ויפול לפניו ארצה ויסק לרגלי המשיח וילוהו המשיח לעמוד על רגליו ויאמר אני
אמלא את משאלות אחיך החביב אלקי קארדוזי ולו לאפרו הגדול פרימא שיכתוב
שטר בטחון לו על החמות הטובה הזאת ויעש כן ויכתוב בשם המלך המשיח
ויהתום אותו בטבעת המלך אשר אין להשיב ויתן אותו ביד זמרי שר השוער ויתמא
בתוב בו : מני שיש טעם לכל מלכיא אתשדרפיא סגיא ופקודתא אדגזריא
גזריא תפתיא וכל שולטני עמא די סגדין קדמאי כרוזא קרי בהיל לכון עממיא
לומיא ולשניא דכולי עלמא בעידנא די תיתבון בירושלים קרתא רבתא ותפלחון
ותסגדון קדמי תיקרון לדין גוברא הלא במלכותא יתיב בתרעא קרתא דירושלים
שפירא דמלכותא : **של"מה ב"ד דו"ד** דהיל למלכי ארעא
והמשיח בירך לאשר השוער זמרי וילך לו נשאו זמרי
ואשתו ממגדל עוז דרך מבוא יס הגדול ובאולו בשמחה
ובטוב לבב לטריפולי שבארץ סוריא לבית אחיו קארדוזי
ושבו בו בטח ויהי אחרי בוא אחיו קארדוזי בהדש כסלו
שנת תכ"ז מאנדרינאפיל לטריפולי אל ביתו לא דבר דבר מכל מה שהקרה לו
באנדרינאפל עם האומה הבהור ילחק הכפרדי רק . לאשתו פנינה אשר אהב נפשו
הדבר ותחרד האשה במאד מאד ותמת במיתה אכזרית ויהי אחרי כלות ז' ימי
אבלה ביום הג המשיח אחרי אכלם ואחרי שתותם ויצוה לבש קרא לאחיו זמרי
לבד ויאמר אליו הלא טוב לך אשר תחכור כל אבני יקר שלך כי יעלה לך ממכרם
יותר מארבעת אלפים הגרים ותקנה בעדם נחלה א' בארץ מלרים של שדות
וכרמים יער בקטות בהמה מקומות רבים עץ פרי עושה פרי נפש. ופרדיס ו
לך עם אשתך ואז אהי' עמך ואלמלך חורה נגלה ונכתר הבטחות עד שלא
אותך למדרגות נביא ומלאך ותבין במספרים רמשי והופי תיבות קבלות ותחבו
וולתן

מאורעות צבי

ולחברו בלא לבית הפפא ויחמה הספנה בחלוד וילפת ויאלהו ויאמר מה
לחשול ברפוך בלאם והיום לתה פה עומד עמדי ויען הבחור שלמה מולי
על שלא ברפו לותי כי אם דמות דיוקני תמונתו ויכרתו עוד שניהם ברים ו
עוד ימים לחדים לתו בבחר ואח"כ שלח לותו ויסע הבחור שלמה מלמ עם ר
דוד הראובני הלוך ונסוע עד בואם למדינת לשכנו לעיר רעגמבורגי בשלת ר
ושם היה הקיסר דרומה ושריו והקיסר ליום לתפסם ויעשו כן ויולך הקיסר
לחריו עד הביאו לותם לארץ איטליה לעיר מלנטובה ולו הקים לשרוף את הבחו
שלמה מלם שרית בלאם ויעשו כן וקודם שריפתו השימו רשן בפיו שלא ילל עמ
בלשון מלאר עשה לפנים ברומה ועכ"ז לתרו עליו היהודים שבמלנטובה שלא
שריפתו היה לתם ימים רבים ואח"כ נסע מלתם ולת רבו דוד הראובני הלו
הקיסר עמו עד הביא לותו למדינת בפרד ושם שמעהו בתפיסת הלקולסיל
עד שמת בלותם מפסה בשנת רל"ח ושלמה מולכו היה המובחר בכל י"ד משיחים
אלה כי לא נגרם תקלה על ידו כאשר נעשה ע"י זולתו אשר ניתוסף להם תמי
מכלוב על מכלוביהם הראשונים ועד שנלאו כשל והעבירו דעתם על דעת קוס
ורב מהם נתייאשו מלהאמין עוד בתשועת ה' שיגלו מכלל הדת : **דר"ם**
הוא מתמד איפינדי הזה אשר הוא גרוע מכולם על שהקדים תבשילו ברביש אשר
מקורו ועניגו על דרך זה והוא שבימים הקדמונים לא נראה ולא נמצא אפי
ל' מיהודה בפולניא ובזמני גזירות תתא"ל אשר בהם נתכנו היהודים המשוגרים
בארלות מערב האם יעמדו על משמרתם לשמור מלות ותקן תורת ה' והאם
יחמלו הנעמים דשמה לקולם יעזבו את שנייהם ויתחזו לכת עוז ה' לבדו ח
לא : ברחו רב יהודים ממדינת שוויץ ואקסיומסלרי מדינת אשמה אשר מדברים
שם שפת לשון טייטש עד בואם למדינ' פולניא ונתיישבו שם תחת שרי פולניא בשלו
ועל שבלותן זמני המלכה לנפשם לא עמדו כאחיהם על קידוש ה' הקרה ה'להם
שם עלילות אחרים אשר בהם קבצו את שמו והגדול שבכולם הקרה בשנת ת"ר
אשר בו הקים המעל ית"ש תמונה ל' ומשוך לה בנה בית עשוי מחבן ומטשה בזפ
ונפרית ואסף ג' אלפים נפשות יקרות מיהודים תושבי פולניא נתן להם הברירה
לם ישרעו ויתחזו לתמונה זאת חיו יחי' ולם ימלנו ישרופו לותן בנפרית ופח
אשר בבית בחבן זה ויבחרו כולם כל' את המות המר הזה והלכו כולם כל' אל בית
חבן זה וילכו לותו בלאם עד שהשרפו כולם על קידוש השם וגם הרבה נשים
בתולות נתקבצות קפלו בנהרות ונטבעו להליל פחחיהן שלא להתעלל בעם המעל
ועד שנכתבו שלשה גזרה מיהודי פולניא ר' אלף נפשות יקרות וכוון שרלה מסמא
שלא עלה לו מחמסו אפי' בחלה גלגולי מחוסרים שבפולניא בקש לעקור את כל
ועבע בשנת ת"ח זה בכף ירך יעקב ויתעה ויטעה את מחמד לוסלמי זה עם כל
נגיחו לעשוקו בתחבולותיהם לאלקים ולשם ב' אשר בכלו לגאול את כל הנשמות
גיין לעני' : ואלה הם י"ל נסיונות אשר נתיכו בו תשעת גזירות תת:"ו ולהלחה
אחרון יהודים לאשבי מדינת מערב עבור הגזר הכולל של כל עמו עולם ועמדו
מלאך בכולם וזהו ביפור קומר שבקולר_מהם **א** משנת ד' אלפים תתנו עד

שנת

ת ד' אלפים תתקמ"ו ליצירה אשר הם תשעים שנים רצופים נהרגו באותן
דינות מערב יותר מאלף אלפים נפשות יהודים ולא נסוגו אחור אפי' כל שהות
מלהיותם חזקים ואמיצים: ב בשנת ד' אלפים תתק"נ נהרגו באותן
דינת מערב ק"ך קהילות קדושות בגזירות הרועים: ג בשנת ד' אלפים
תק"נו היה גירוש גדול בארץ מערב במדינת ארגון אשר נותרו שמה מגזירות
תנ"ו ומגזירות הרועים ואשר הלכו בלא כח לכל אשר ידה אותה הרוח ד בשנת
ד' אלפים ועשרים נהרגו בארץ מערב במדינת אנגלטירה לאלפים נפשות יהודים
לא נסוגו אחור אפי' כל שהות ממנות ה' ותורתו ואת המוהרים גרשו לכל מקום
אשר ידה אותם הרוח: ה בשנת ה' אלפים ס"ו ליצירה ולהלאה נשרפו שניה
אותן יהודים שבארץ אשכנז ה' אלפים נפשות ולא נסוגו אחור אפי' כ"ש
אחורת ה' ועד שרפים מהם נדרכו בגת מ"ה נפשות בגת ה' ומקצתם הפרו חיים
בארץ מי שמאר שבת בארץ מי שמל בנו נחלה כו' כו' ו בשנת ה' אלפים ק"ח
הלאה עתנו שרפו אלו מיבודים חוסדי מדינת מערב יותר מאלף אלפים נפשות
ברות ולא חסו על חיותם ועמדו בנסיונם ז בשנת ה' אלפים קמ"ו ליצירה גרשו
ינית ממדינת ארפת כמה אלפים יהודים בעירום ובחוסר כל לכל אשר ידה אותם
רוח ח בשנת ה' אלפים קנ"ח גרשו שלישית ממדינת ארפת את המוהר מיהודי
ד שלא נשאר א' באותה מדינה ט בשנת ה' אלפים ק"ס ליצירה המיהו עוד
גזרות מערב כמה אלפ ס נפשות יהודים במיהו' משונות. יא בשנת ה' אלפים
ר"ב עד שנת רנ"ה גרשו בגזרות מערב ממדינת ספרד ופורטוגאל כל היהודים
אשר עלו מספרים כמה מאות אלפי' נפשות בעיפוס ובחוסר כל לכל אשר ידה אותם
רוח עד ד' כנפות הארץ זולת המלאות הפלות הינונות אשר הקרה היהודים
אשר באביה ואפריקא אשר סבלו עבור קיו' מלות ה' ותורתו אשר קיבלו בהר סיני
בכל מועד: ויהי כאשר שמע הגביר רפאל יוסף את כל דבריו אמר אהאמן הנני
לך לריך אני לחקור אחריו עד שאפרד ממנו ומנביאיו אשר אין אמון בם: ויהי
מקי הלילה עת שהיה הגביר לבדו בחדרו לעלות על מטתו ליסן עמד כחאוס
אמיה איפינדי (סמאל) אחו בחדר ואמר לו השמר והזהר אל תפנה לזקן
הטוטה הזה אשר אינו יודע בין ימינו לשמאלו ורק מכעה אותך בשטותו להעריך
מלכותך שבעולם הנשמות שכולו טוב ואם המאן ומרית ותשמע לו ותמרוד בי אחן
ם מלכותך לרעך הטוב ממך ויגוע המשיח איפינדי ולא נראה עוד ויאמר הגביר
ל אהלך את הענין הזה מביתי לדי שלא יהי' לי עוד למכשול ולפוקה ויעש
למחרתו כן כאשר אמר:

ורף הזה שנת תכ"ז הי' מספר כל היהודים אשר נסגו מהרבה גזרות באליפאל לנקביל
המשיח ולהיות עמו עד שיתמלוך בירושלים בערך ה' אלפים נפש קהלה נסגו הרבה עד
ס אלפים וגם היו אחו בעת המרחו ורוב המפזרים היו מסביבות קסטהנטינ'ופלר בהמיר
ד ובאה חונרמיה אחל טריפות פרק רמ"ח בעין ושם"ם ל"ת ומחב הרים דבשה ונבדים
ורהיו הקדושה לא ידעו המה כולם על מה עשה כמה ויכוריו ונכליו ונבלו בהלבוחה
ן כן חמהו נבהלו שמאד לקיחה הכחר מרלש הכולטון במיר לחו כאחר בר קיס ונב
אנו וגם מרו הכבימים והמופיעים לקרות לוס בקרבם לוס ג' בעלמים תבכה לבם יוס

ויביאם אותם ועמו לארץ אבותיו ועד שמשכו אחריו כמה שונאים של ארמון אלה
לאומם כי הרגה להם ע"י הסבעות כמה אותות ומופתים אשר לדעת סכלים היה
מופת ה' ועדות על משיחתו וח' מהמופתים היה שעלה מרעת בנוכו ולמחרת
רפא עמו והמון עם פחדו בחלומם שזהו כמרעת משה קודם גאולת מצרים מופת
על ישועתו עד שלא נשאר כח לחכמי הדור להמיה להם ואחר שרצה שלא
נעשתה עלתו וחכמי הדור מנגדים למולו ברח בלתי נודע לאן בא ואיה הוא:
(יש אומרים שחכמי הדור ההיו דמו והרגוהו בסתר) ונמשכו אז מזה כמה מרות
ומצערות בארצות מזרח יהודים ועד שמרוב מרות המירו דתם יותר מעשרת אלפי'
נפשות מסביב להר פרת זה. ן בשנת ד' אלפים תתקל"ד קם בארצות מזרח
בחדיות פרס אשר אמר ליהודים מפוזרים דשם שנשלח משמים להיותו משיח
האמתי ועת הזמיר הגיע לקבץ אותם עם אותן מפוזרים שזולתן שתקלה ועד
קצה הארץ ולאמת דברו הרבה אותות ומופתים ואמר שהם נסי ופלאות גאולה
לדעת סכלי עם הארץ רק אחר שחקרו חכמי הדור ובדקו אחריו ואחרי השבעותיו
מלאכו שהיה הכסף גדול וכל המופתים שהראה לעיני עם הסכל היו רק מעשה
כשפים ומשך מזה כמה מרות וגזירות מצערות באותה מדינה ומדינות שסביבותיה'
ן בשנת ד'אלפי'תתק"ס ליצירה בימי הרמב"ם ז"ל קם במדינת עטהיאלפי בארץ
אפריקה איש נביא לדעתו ומצא ליהודים מפוזרים דשם שהוא גלגול אליהו הנביא
ונשלח מאלך המשיח לבשר שבקרב ימים מועטים יתגלה להם בפרהסיא' לעין
כל ויקבלם ויולכם קוממיות לארצם כי כבר עת קץ הפלאות בא והראה אותות
ומופתים לעיני המון עם וגם הוא לן תמורע ועמד בריא ואמר שזהו מופתו של
משה רבינו הבא מן ידך בחיקך רק חכמי הדור בדקו אותו ומופתיו ומבאו עלין
בסיפך והוא שאינה גמור הוא ואפי' להשתמש בשמות הקדושים איני יודע כל
צרכו ומכ"ל שאין בידו מופת מהקב"ה עצמו להראות לעיני עמו ומלכי עולם על
ידו את רצון ה' ויהי כאשר שמעה הדבר בת המלך עטהיאלפי ליום אחרון ראשו
בחרב ומשך מזה צרות רבות ומצערות ליהודים שבמדינתו ועוד אלה בדפו בימי שמצא
הנביא הזה להם והוא שחדש להם כמה מאמרים חדשים שירים תפילות
ומרמזים חדשים שונים למיניהם אין מספר אשר ישירו יאמרו ויתפללו בלירופיהם
המיוד עד עת שיתגלה המשיח הזה שמיה לעין כל: ט בשנת ד' אלפים תתק"ס
ליצירה קם במחוז מדי במקום קהלרלאלן סמוך לנהר אקסו אשר לפנים הגלו ע"י
שלכות אשור עשרת השבטים לשם: איש א' אשר היה למדן גדול הן בנגלה והן
בנסתר עם עוד רב הכמות אחרות אשר עשה עצמו רואה ואינו מראה כמה
פעמים וגם עבר כמה פעמים במים בלי סכנה ע"י שם הגדול ועד שנתקבלו אליו
רב המון עם ומפוארי יהודה מאמינים במשיחתו עד שהרעים באותותיו את כל
ארמון אלה עד שלא היה כח בידי חכמי הדור לתחות בידי המון עם ונשמע הדבר
למלך מדי לאמר מרדו בך יהודאי ושמו מלך בראשם שמו דוד ויקצוף המלך מאוד
ויאמר בחמתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים שבארצו עד שלא יעלה
מהם

מנס שריר ופליט והיה אז נרה גחלה להיהודים דשם אשר לא היה מיום גלות
בודה מארצו והרבו בתענית לדקות ותפילות ובכו במר נפשם שיסיר ה' המות פשם
מקרב' והמשיח הזה ברח למדינת חוגרמי בית חמיו להטמין את עצמו ותמיו קבלה
אתו בסבר פנים יפות ואחכילהו וישקהו ויהי פעם א' כנוב לב המשיח השקר הזה
יין קם עליו חמיו פתאום ותתך את ראשו בחרב ולמחרתו הביא את ראשו בית
מלך חוגרמי והמלך חוגרמי שלח את ראשו ע"י איש עלי למלך תדי להשקיע
בריב ורוגזו ובכל זאת לא שב אפו עד שקנס לכל יהודים יושבי ארצו ליתן לו מאה
אלף זהב: י בשנת ה' אלפים רנ"ט במדינת אשכנז בארץ מערב קם נביא א'
בשמו ר' אשר בן ר' לעמלה אשר ניבא שמשיח כמוס עמדו ואשר יתגלה לעין כל
בשנת ר"ם על שאותה שנה יהי' שנת קץ הפלאות והראה כמה אותות ומופתים
ע"י שמות קדושים לעיני הכלי עם הארץ אשר לדעתם היו פלאי ומופתי ה' על
משיחותו ורודש עשו תשובות גדולות כהשובות נינוה וקודם כלות שנת ר"ם מת
הנביא ההוא והמשיח אשר הבטיח להם לא בא וקראו לאותה שנה שנת תשובה
עד שנגרם מזה שכמה בעלי תשובה אשר שבו ע"מ לקבל פרס המירו דתם:
יא בשנת ה' אלפים רפ"ד ליצירה בא איש ת"ח בקי בגלה ובנסתר ממדינת
מנטיאפי שבארץ אפריקא שמו דוד ראובני מדבר בלשון ארצי אל ארמות מערב
לוד בואו לבירת לוסאדואמי שבמדינת פורטוגאל אל המלך ויעש אותות ומופתי
לעיני המלך שריו וכהניו וגם עשה דגל ע"י שמות קדושים ומגן דוד המלך ישראל
אשר על ידו רצה לנצח את כל ארצות מלך התוגר אשר ארץ סוריא בקרבו ודוד
אלזה היה חסיד גדול והתענה ו' ימים ולילות רצופים ויתחברו אליו בסתר רב
מאנשי פורטוגאל ושם היה בחור א' אשר נולד בקרב האונסים בשנת רס"ח ושמו
אלימאן מולכו והוא היה א' מסופרי סתר של המלך (קאנציעלר סעקרעטאר)
לוד ראובני ניבא עליו שהו'גלגול משיח בן דוד וימל הבחור את בשר ערלתו וילמד
ברבו דוד הראובני הזה נגלה ונסתר עד שאמרו עליו שנת' עליו רוח ה' רוח חכמה
בינה רוח עצה וגבורה וכו' והמלך פורטוגאל שלח את שמשיו לנסותם אל הפסת
הרוחה ויהי בבואם לארצות אישליה דרש הבחור שלמה מולכו בבתי תפילות בית
אלהים לעיני כהני בית אלהים דברים מחומים וסתומים ובבתי כנסיות יהודים
דרש דרך פשט אז דרך נסתר בכל מ"ט פנים טהור וגלה רק לת"ח שבהם שבאו
בסוד ה' שהוא גלגול משיח בן דוד ואם יזכה לחיות עד שלשים שנה יצאה לדרכן
מילאין וידבר ה' עמו ואז יעשה וילליח ואם לא יזכה עד אותו זמן לחיות ישרש
אותו על קידוש ה' באש ועד שהשקו הן חכמי בית אלהים וכן חכמי ישראל לשתות
מכוסות שלמה ויעזרו אחריו עד בואו לבירת רומא אל הפפא ויגנה לו שכתו
אחדלל משנה לשנה וכמה מלכים ועמים ימרדו בו ונתן לו מופת ע"ז והוא שבשמה
אלת יתגלו בחדשי פלוני שני מוכבי דשביט לעין כל ויעמדו לנגד בירים רומא עם
לוד איזו סימנים מובהקים ולאחר שנת קייתו כל הסימנים אלה אבד אותו הפפא
ברת עמו ברית ביחידות ובסתר רק הקורדינאלי וכסני רומא לא שם ולא שקטו
אל שבשנת רפ"ט דמהו לשריפת אש ברומי והרשהו לעין כל ראה בשרפת
ולמחרת

מאורעות צבי

לצמה לאמר היו שם לא מושב סנסדרין וכיון שבדקו אחריו דנו אותו בלחצה
ולחוצה ב"ל • ועשרים שנה קודם הורדן הבית הב' בלא חיים ר' מיהודי
שבארץ מלרים אשר היו לא שמה כאחדים לרוב ושמו מגניה וכיה הולך ונסוע
בחלו לארץ יהודה ואמר על עלמו שהו' נביא ומשיח ה' להושיע להם משעבוד רומי
ואסף עם רב מעמי הארץ ויולכם לבר גחים ומשם להרים אחרי' ולמדבריות ובלא
רלו שלין בו ממש עזבוהו והלכו להם איש לאהלו ואח"ז בזמן מה מחלה ומת
ובשנת ד' אלפים קפ"ט שהוא שנ"ה שנה אחר חורבן הבית ב' קם בחי קלמ
שנים הגדול איש ר' ושמו משה ואמר שהגיע עת קץ פלאות ושהוא גלגול משיח
רבינו ושיתלק הים כגדול לגרים ויעביר את היהודים שבחי הזאת בחרבה
בזאת לארץ יהודה רק לא עלתה לו ומשה הזה נאבד מאין רלות והיהודים שוכ
לי הזה נשארו ללעג ולקלס בעיני כל רואיהם עד שרבים המירו דתם שם
ובשנת ד' אלפים רע"ח קם איש ר' בחדינת ארלבי במקום מעקקא ששמו מחמ
מורע ישמעאל בן אברהם שר הנבח לכל חלוני נבח שבארלבי ולאחר שהמליכ
אותו למלך כתב לכל הנכנעים תחתיו תורה משונה רק שלאמר בם להשתחוו
לאחדות ה' לבדו ונתפשטה תורתו כמעט בכל מדינת אפי' והלך גדול מאפריקא
והלה הם אחד עשר מושיעי שקר אשר נחרו בנו ואשר פרסמו עלמם לו לנביאים
למושיעים מזמן גזירות תתל"ו ולהלאה • הראשון קם בשנת ד' אלפים ח"ח ל
לילירה בארלות מערב במדינת נרפת ואמר שהגיע עת קץ פלאות והוא יומ
אותם מקרב עמי עולם ויביא אותנו אל ארץ אבותינו והוא הראה להמפוזרי
מושבי ארץ הזאת אותות ומופתים ע"י שמעת קדושים אשר הם לדעת אנשי המ
שם מופתי ה' ועד שהאמינו ההמון בלתי שאלו פי חכמי הדור שעת קץ פלאות
הגיע ועד שנמשכות האמונות נקשרו בנפש משיח הזה ובכל נפשם עזרו והלכו אחר
ועד שחרה להמלך נרפ' וכרג בחמתו לאותו האיש עם עוד כמה מאות יהודי שנ
אחריו והיהודי' שבמדינתו שלח מרעה לרע' ללעג ולקלס לעין כל עובר והחרי
והרגו כמה מאות בחי כנסיות ובחי מדרשות וכמעט נעשו המחרים הפקר בקרב
המון עם לאותה מדינה:

ב קם בשנת ד' אל"ף תתל"ח לילירה בארמות מזרח במדינת פרס ואמר שעת קץ
הפלאות הגיע שהוא גואל האמיתי של כל המפוזרי' שמן קלה ועד קלה
כדור הארץ ואשר יולכם בדרך קוממיות לארץ אבותיהם רק בתחילה ילחם עם
מלך פרס ויקח כל ארלו מידו עד שהאמינו רוב' ככולם בו שהוא אותו אשר ציתן
כח מה' להחרים ועל שהראם אותות ומופתים אשר עשה ע"י השבעות שמות
קדושים הלכו אחריו לאותות ולאלפים נפשות יהודים אנשים רקים ורק חכמי הדור
לא היו מנגדיו ואמרו שעושה הכל מעלתו ושאין רצון ה' עמו ויהי כאשר שמע
מלך פרס מלו' האחו האיש משיח השקר ומעשהו יען בגדוליו אשר יעלוהו לגחיפו
ולכרחת בריש אחו וליתן לו מחטת כי ירחים לאחנו שאם יקראנו מלחמה ומסקן
גם הוא על שולחנו וכן עשה ויהי אחרי שנשקטו הרעש קנס מלך פרס את כל
היהודים

היהודים שבארלו בזמון רב בלתי נשוא ועד שהוכרח רב מהם למנוד . בגיהם
בזמיתיהם בחמורת כסף והשלמת הסך הזה ועל הדמון הנעשה לו להכריח ברים
עם איש יהודה ליוה לברות לכל אנשי יהודה את בגדיהם על מדוחיהם ולתלות
ברות עץ על צוארם לחרפה שילכו ברחובות עיירים וכפרים שלא יזידו עוד למרוד
בו לשרוך מלחמה עבדו חמת אשר ישבו בשלום בעושר בכבוד בשלוה גדולה איש
תחת גפנו וכו' חמת ממשלתו : ג קס בשנת ד' אלפים תמ"ק לעירה
במדינת אנגלטירה בחקקטי בארלות מערב אשר מעבר אחריו כמה אלפים
יהודים של אותו מדינה אשר נמשכו אחריו לחומם בלתי דרוש ומקור אחריו ואחרי
הזמן והגדול שבמופתיו היה שעשה עלמו רואה ואינו נראה ורק חכמי הדור היו
מגדיו וגם ראו בחכמתם אם הרע אשר יולד עבורו לכן לא נחו ולא שקטו עד
שמסרו אותו בזיקים אל יד מלך אנגלטירה והמלך צוה להלוהו ויעשו בן ומרוב
גזירות שמדות והרינות וגירושים אשר עברו בימים ההם על היהודים חושבי
מדינת מערב בשכחו ומאבדו פרטי מעשה מסיח זה עם פרטי מעשים משיחי שקר
אחרים . ד קס בשנת ד' אלפים ת"תקי"ו בארלות מערב במדינת ספרד
אמר שבגיע עת קץ פלאות והוא יוליכם בקרב זמן מעט אל ארץ אבותיהם
בעשה ע"י שמות קדושים נסים ונפלאות בארץ הנאת ועל דבר זה החמינו בו כל
יהודים חושבי ארלות אלה ונאספו אליו אלפים אנשים רקים וחפלים ועל שהיו
בקרבם אז חכמי' גדולי' מאוד אשר נקבו בשמות הן בעבלה וכן בנבחר אשר אמינו
עליו שרק מוטעה הוא כי הלך בגדולות ובנפלאות ממנו ע"י השבעותיו וגפל בפח
מכם ע"ב אלא דיבר עם הקב"ה והקב"ה לא דבר עמו ולכן אין בו ממש מכל לב
רק הביא אותם המפוזרים לסכנה גדולה בקבץ עמי הארץ הזה וכאשר שמע
חכמי הדור דולקים אחריו להשמידו ברח ממדינת ספרד לארץ אחרת כיום הזה
להאלהו רק הדבר נשמע כבר למלך ולהמון עם הביבותיהם לכן נמשכה על ידו
ארות מקות וגזירות גדולות והרינות נוסף על גזירות ושמדות הראשונים . :
ה בשנת ד' אלפים תתקכ"ז לעירה קס בספרד איש נביא א' לדעתו אשר אחר
שהקב"ה שלח אותו לבשר לכל המפוזרים שמקצה ועד קצה כדור הארץ שהמשיח
האמיתי יתגלה בארצו הנשנה ויוליכם קוממיות לארץ אבותיהם וכל מפוזרי ארץ
הזאת וסביבותיהם האמינו את כל זה כדי להמלט ולהגאל מגזירות הנלמות
בלתי נשוא והרינות מטוערות אשר עברו אליהם בארלות אלה בארצן ומים
לכן האמינו לשוטה זה ורק חכמי הדור היו לנגדו והמרו שאין בו ממש כי לא
תשיח ולא נביא יקבלנו רק הקב"ה בעצמו יחזירנו לארץ אבותינו ע"י תקיעת
שופר גדול עי"ש עי"ש כ"ב כי לא בחפזון יצאו וכו' וזה האיש מוטעה בנביאו עקלמון
ורבנו אחריו בשוקים וברחובות על שברח אותו הנביא המוטעה לארץ אחרת
והדבר כבר נשמע לכהני והמוני הארלות אלה עד שהוסיפו על היהודים גזרות
שמדות הרינות על הראשונות : ו קס בשנת ד' אלפים ת"ת ק"למד
במדינות מזרח סמוך לנהר פרת ואת' שקן הפלאות הגיע ואשר יקבלו כל המפוזרים

מאודעות צבי

[illegible] הדרו ובריקאו ואשר מקורו בת מן לילית ונעמה מחלת ולגרת וגם דילהון אשר מ[illegible]
[illegible] כזמת תמוקה תרבם לטובדיהון ומף קמה לספרידן ולכן אפי' בדור המאומר הזה קמה
להפריד הבת המוחזים בחורה החדשה של המומר הנ"ל על שבורם קדושתה היא קדושת זנות
[illegible] קדושת אשת איש עם כל העריות שבתורה אשר נקשרים בה ככלב ואשר כפר נכשל
בה מימים ימימה הנעשר שנעים בכל הדורות מיום לאחת מלרן מלרים עד סוף גלות חלב
ואמר כי אי' להם בהרי שבנו אפרים הר מ' אשר קרלוהו בעל ברית ואשר בפי עליו בית ע"
לבעל ובימי אסאב היה ע"ז בעל הזה בברית שומרון אשר נבילי האמת שרשו אחריה ביומ
וביום שלהו האבי'בהר הכרמל כי נבילי בעל אמרו שכח בעל ככח כ'ועד שבוכרת שיהולהכרי
אם ס'הוא שקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ול חפסתו על ב'הסעיפי'ועל'שם בעל ב
שלשונעברי משורם בעולת בעל אשר נקרת'לילי'בת זוגתו ובבבל קרלו לוחו אמוז עיינביחזק
מ' ח' פ' י"ד והנה אנשים מבכות את תמוז וסדר עבודת בעל ועבודת לילי' בת זוגו היה
כך בימי אחול של כל ימות השנה הי' בכל יום ויום בפרסות נוכנים לויה נשים עפ"י גור
של לוחו יום בעולת בעל בבית ועד של לוחה ע"ז אשר נבעלו ערב ופקר ומהרים ממ
לוחה ע"ז לו מכותריסם לו מבני עריסם וכפריסם וסיתה העבודה הזאת רק העבוד
סקנאה וקדושה פשוט רק ימי חול ובימי הקודש שלהם אשר נתכפר להם ע"י הביתוף
חטאתם וכל פשעיהם לדעתם ואשר התקדשו בהם בביתוף גדול נתחבו באופן אחר ו
שהתאספו כל בני העיירות והכפרים שמסביבות לוחם העיר אשר בה ב' ללמי אהב אלה יו
ליום אד וחג בעל אשר נקבע מן ביום מ' לו ביום ה' לו ביום ד' לו ביום ך"ב לחודש מ
לו ביום ה' בחודש תשרי ובשנה היום פלפני לוחו חג בעל ובת השמש חלו שלם שגלים
וסחעותיהם מבכור המלך עד אחר הרחים לנשים נשים בחורים בחולות ואלמנות
עד שנשארו שלם ערומים מכל וכל והנקימה קשרו בשער ראשם פרחים ושמשים וק
זרעותיהם ורגליהם נחכלת והור להדור ולטי וכל גוף זולתן שאר ערום
ויהי בהיותם יחד ערומים והירח והכוכבים מרלו בארץ ינלו לאלפים בחיצון ל
אל היער לו אל הבקעה מקום מלב שמה בעל ויכרעו ויתאחזו ויבקו לו ואח
בזימה עבדו לבעל ולילית שהבן אלף עם אחו ואב עם בתו ואם טמא את אח
ואחן שכב את חותנו ואחן ידע את כלתו ואיש זנה אשת רעהו ורעהו אכל
אחו: בחולה נערה מאורסה בוגרת קדשה נמריה עם כל נערות וזקינות
היו הפקר לנטת בלוחה לילה. ויעבדו בהנעל אור היום ולאת הבשם ובוים הלב
בגדיהן אכלו שתו שמחו נגנו בכל שיר ורקדו כי כלם היו שמחי לב ואח"כ ל
מלבושי כבוד ארו שרי בעל בעת שבהמיהם שתנו קרבן תגיגת בעל ובביאיהם ל
ממה יהיו מחזיקים לבעול ולהתבעל עוד בתב הבת לקדושת נפשיהם מחרחו
עמרו כ"א אים אל עירו לו כפרו שבו לביתם שמחים בקלותם ו[illegible] יין
מדינות שוקדין בתמוז מלרעת בעיר קלרינעת המזיקו בלוחה [illegible] בעל ול
עד בתה מלוחה שנה לאחר תורבן בית שני אשר התאספו לשם הלוחה [illegible]
לאחיר ומשלאנעק ורב מקומות אלהן ולף מרב אים הסמוכים [illegible]
אמה וכנה עמדה ע"ז בעל ולילית בעיר בלאסטא שבאי ניפעורון ש[illegible]
עמה במקום אישמיד שבמדינת נחעאלי עד זמן הנ"ל וגם הקיסר אמר[illegible]
[illegible] מגד בר כוכבא ומילוחיו הקים את אלם לילית ואת אלם עשתר[illegible]

השנות

דות פלגם ויאפיז סיא נעמי) אשר עבודת שתיהן בזנות בשערי עיר עליהם
ת ירושלים החדש אשר בנס במרחק שי פרסאות מירושלים האמיתי ובאותן שתי
מנות הנזכרו חוסבי הביבותיהן איזו מאות שנה לאחר חורבן בית ב' ועניין לילה
נות' שזכרנו בסתודעס הנמי שדות מחלת ואגרת הוא ככה דע שנבע כל נקיבה
שולת בעל בעגין מסגל נפרד לארבעה ראשים נבע א' הוא שמילות ומבטאת
אזמי בעליהן תמיד אע"פי שלא מחסר להם מאומה זולת העדר מסגלם נבע
שמקשטות ומיפות עצמן תמיד ומזבעות בלב הולך תן בספהותיה לעורר בעליהן
ת העדר מסגלם, נבע ג' היא שמתאוות תמיד הפליהן לשמוע ללגלי שמנ
לגלי תרועה להיות תמיד במחולות והדומה להם עם בעליהן לעורר בעת העדר
סגלם: נבע ד' היא שלא תתקרר דעתן כי אם דוקא ע"י ערבון אשר יקבלו
בעליהן בעת העדר מסגלם לבתן ע"י מחשב אהבתו ואם מתעוררין עי"ז לשם
מים חבא עליהם ברכה ויולדין בנים הגונים רק אותן קדשות אשר יתקדשו עצמן
אות מתעוררו לגיאוף זה ע"י ד' מטרוני שילן אהוא כת א' יתעוררו מן לילית
מעגום) אשר מילות תמיד כת ב' יתעוררו מן נעמה אשר נעימה בניאופים
מת השדים. (יאפיז) כת ג' יתעוררו מן ממלה (מיגערפ"י) על שרוקדת תמיד
ת ד' יתעוררו מן אגרת (דיאגנא) על שמתקת תמיד לערבון ומזה תקרא ביהזקאל
' כ"צ מן פ' מ"ז ואם כי תשלחנה לאנשים בחים ממרחק ולהלאה הולאה עוד
אר עבודתם בעל ולילית בזמה נפלא אחר ובימי בית ב' היו בקרב אבותינו
כי נקדש שהיו חכמים בתורתינו ומחוכמי' בחכמות הנבע בכרנו בחכמות יונית
ת חכמות פילוסופיא עד שהכריחו לאיזה חכמי אומות להודות שים א' ואין שם
ובתחילת בית שני קמו לאחר שמת נביאינו האחרון עזרא (מלאכי) ב' כהנ
קדש אשר שמש לחק ובייחוס אשר כתבו בקבלות תורה שבע"פ וכתבו פירוש ג
ל כל עשה ול"ת כאוות נפשם וגם באותו זמן כתב מנשה בהקפסל פי"ד על התורה
אות היה החן שבבנו החורי פחת אומר רק ב' אלה הפיוסים נאבדו בימי חורבן
ית ב' והפירוש אשר הולכים אחריו הקראים שבזמנינו הוא רק מעט הנוהג מן
פירוש' הכ"ל אשר נאבדו מימי אבותיהם והמה הוכיחו על ליקוט זה עד שנעש
פירוש שלם: וכ"ה שנה קודם חורבן בית ב' קם איש א' בלעה ארץ והולא
אמר על עצמו שהוא נביא ומשיח ה' להושיע להם מעבוד רומי וזה נרם שנאספו
ליו למאות ולאלפים האון עם יהוד' ועד שבא אחם עד סמוך לנהר ירדן וכבטיחם
יחלקו כאשר חלק אותם יהושע ויעבירם בו בהרבה ועד שהכניס דרומא אשר
ומל אז בירושלים שלא חל רומא אחריו ויהרגו כל שמגלים אחו וגם אותו המשיח
מו יהודא הולה הפשו מי ויביאו אותו לפני לירושלים וכאשר בדקוהו אותו
מי ירושלים מלאו אותו שמכשף גדול היה אשר נשף והביא והביא אה קלרי
עת עם הנשף שומעי קולו על ידו: וסמוך לחורבן בית שני קם איש א' בחון
הולא ששמו יהושע אשר כשף והסיח והביא את קלרי דעת עם הארץ ואמר שבאות
אושיע שלהם וגם העמיד ה' חלמידים שהיו מבשרים כמוהו ועד שבא לסוף

לבעל

מאורעות צבי

שבהוך לחיים מופת ולא רמיתי עד הנה תמונת כל מופת מנוך הלא ה' אנשי מופת שלי מרל
לי יום ביומו תמיהות ולא נעם המומר מחמד להסולטאן דבר כ"ל לזה לשרים ג' מסר
מלך להביא לו מהתנות הד ספר ייר חלק ויביא לו זו אמר המומר לסולטאן ולשריו הנלב
לפניו לבדוק כל דף ודף בספר ויעשו כן וימצאו כל הדפין חלקים בלתי כתוב עליהם מ
אות אחת וילו להחוס הספר בטבעת הסולטאן אחר זה הניח המומר את ב' ידיו על הס
כזה זמן איז רגעים ויפירס מעל הספר ויאמר לסולטאן ולשריו להסיר הותם הסול
ולפתות הספר ויעשו כן וימצאו כתוב כל דפי הספר מלאים על גדותם בלשון ופחב חוגר
מעידים ומגידים שזה הספר הוא תורה אותן מלפים נפשות שהמירו דת היני והוהל מ
אחו וגם תורת זרע זרעיהן הבאים אחריהם ויקרא המומר את שם הספר הורה ה
ויפתומם הסולטאן ושריו ועבדיו ובפרט החמשה אנשי מופת שומרי הסולטאן כי לא ה
בחיוכל להיות זה ומיד הסיב הסולטאן אמו ויקר' אותו מחמד קאנאפיגי שהרגומו ה
המלך להיותו שומר השני משומריו ויהי כאשר שמעו הכמי הדור הבאים בסוד ה' הדיר ה
אמרו להמון עם יהודה אל יפלא בעיניכם הדבר כי כל זה יעשה ע"י השבעות הקולמס
ימנית לו שמליה כי כה יפופר מחמד נביאם גם הוא ידע אותה השבעה והסולטאן ה
עפ"י מופתי הגדול שלו את אותה תורת קאנאפיגי החדשה ויחנעיו חוקשלא יכתבו היהו
עליו שמה ולא יערערו שום עירעור על המחמד קאנאפיגי ושני אלפים נפשות אשר המ
דחם אחו מוחר להם לאחר שקיימו מה שכתוב בתורת אלקיהן לאחר ולקיים ולעשות
מה שאמר בתורת קאנפיגי החדשה הזאת' ויכתוב המומר קאנאפיגי עלמו את חוקה הסול
על קלף ויחתום המופת הגדול אותו בטבעת המלך שהיו להביב ממנה עד סוף כל הדו
שם כל תורה שבע"פ שעליה אשר תאמר לאחר זמן בהופעות בני נביאיהם
ויהי ביום הושענא רבה שנת תכ"ז ישב המלך הסולטאן בחדר לפנים מן ו' הדרים סגור
לבדו לעשות ערכיו כתאוס עמד המומר מחמד קנאפיגי באותו חדר שפנים שומקות ו
הסולטאן חרדה גדולה מאוד רק שמה לה טעמו ויאמר אליו בתורתו עתה ידעתי ש
נאמן אתה להיות תמיד עמי לשמור את נפשי ויאמר הסולטאן אותו איך יכולת לבא אל ה
שמה לאיים סגורות ויען המומר ויאמר מעשה אלהים הוא ויאמר הסולטאן א"כ אמ
עוד שם על שמך ותקרא מחמד ליפינדי שפירושו נאמן המלך רק אחר שמע המשנה והמומ
הגדול עם שרי ועבדי המלך יודעי דת ודין זכמו מאוד על מעשי מומר הזה ויאמרו
שסכלה עשות וחייב מיתה אתה על שהחרדת המלך הגדול הזה רק הסולטאן הניחם לע
לו רעה ואף המומר נשבע להם בשבועות ממחמד ובקברו הקדוש שלא יעשה כזכל ימי חיי
בחודש כסליו שנת תכ"ז נסע המקנא קנאת ה' הוא המקנא מ' יעקב חגיז נר"ו עבור ע
ידוע מירושלים לאלכסנדרי של מצרים ויתאחרה בבית הגביר רפאל יוסף ויהי לעת ערב
שניהם לבדם אכילת ערבית ויאמר הזקן חגיז אליו הלא שמעת מחים שבחתי אשר הר
בשנה העברה במשיחתו כמעט כל ארצות אסי' אפריקא אירופא אשר המיר דתו כאחד הר
בר"ה העבר ויאמר הגביר יוסף שמעתי ויען הזקן חגיז מה תאמר עליו עכשיו ועל המל
אשר ביקש להיות לדוד ומאור הגביר זה הוא בשמוך ג' שבועות שקבלתי אגרת ממנו מקו
ומן האלקי קארדזי מטריפולי אשר בהם נאמר שנזרזין אותו ביותר בחמרים השמר
נולנו' מאמונתיו ימינו ומאל וחזק חתמו' בה כי נחבלר' בשמי' שלחתור מלמ' בשמי
רוחני של נשמות ואתה תהי' עליהם הר מוחד למלך וגם הודיעו לי שעשה המשי' ניסי
לאחר המרתו לפני הסולטאן והשרי' יותר מאשר עשה במגדול עוז ושמחה בשרה זאת כי
לי ומה לי למלוך בעולם הפפל רק זמן מועט הלא יותר טוב לי שאמלוך בעולם שכולו

ויבחק

[illegible] הזקן חגיז ודמעתו על לחיו ויאמר אוי לאותה רבנו שמקבל את בעלי בעול האר[illegible]
[illegible] מהעולם שלולו טוב ואשר מאדם כל ארצי תורתיו הקדושה הן שבתב והן שבע"פ כלה
[illegible] חדשה ילמד מאדם מקרוב בארבעה ואקרא בקרב מאחינה תורה קנאפיגי ואלמים
[illegible] אשר הטירו דה סיני ואוהל מועד עמו קבלתו בחזקה וגזירות ההוגר וסיג מחפשים
[illegible] ארב כל נכיאיו ובחוך כל הולכי מהריו ויעקיאלת הגדי ומה בקבלתו דת ע"י אש גדול ומר
[illegible] הלא אחים תהיו לפעמי לעם מלא עשה לו ל"ח ואחרו עם לעשות לה אחד גדול כמהו
[illegible] עליו כמה נביאי נביאו יכול לעמו לפי ערכו כל הדת ויאמר שקנאגיז בלבו ולמ' לא
[illegible] בקב"ה אותי סומא והרש בתעני אמי מלשמוע ומספור זה ויענו ויאמר להגדי הקודם דבריך
[illegible] מה שאמרו מחיריס בדבר עשה לו לא תעשה ח' לפעמים לא יעשה כ"ח לאורך עשה כדי
[illegible] לאותו אדם שיעזוב הרע שלהו ולקיים ע"י בזמן אחר מלוה רבות ולהשאר עון רב
[illegible] תעשין כדי לאשרו ולקיימו לחיי עולם הבא מה שאין כן באמונה רעה הזאת שמאבדים
[illegible] מהדי עוה"ב אל אדון אחרים על דבר שאין לו רשות לעמוד הן בדת הורתיו
[illegible] בדת שהשבע מחיינת לו מנגדה בכם אפי' שהודה דמאמנה כי זה הוא היות בל הפרס
[illegible] עוה"ז ואורך ימיו בעוה"ב אשר ימלוך ה' עלמו בו גם כה רצון אלקים ארא ויאור כל
[illegible] הגביר ח"ב למה לא עלה ה' מלאך ה' מכבמים לכל בחי עולם לעוחם לבשקאות
[illegible] אלו לאשר ולקיים דוקא בקרב המשוערים תורת סיני ואוהל מועד ובקרב עמי העול'
[illegible] הסבע ויען ויאמר האקן חגיז בחכמה שאלת אחת ואמה יבגה הכך ובא ואביך דבר
[illegible] מתוך דבר וסוף דע שבבר נעשה ההתחלה עבור בשאחוי' והורת כלליות אלה בקרב
[illegible] כשעמדו מחחת לסר סיני כי מן היום ההוא והלאה בהתילו הבנים עשר שבטים
[illegible] לה' ואשר בנר ההחילה בקרב עמי עולם מימי נח ולהלאה רק לא נאמר
[illegible] כ"ל משפחה ח' אשר מיחסו בם' ברלבים שבשמחו לה' ואותן זולתן בהתחו לכותות
[illegible] מבקרוה זכאשר מחה כל בשר דרכו על הארץ הבנים ה' עליהם לא מימי המבול ומן
[illegible] אברהם המאיר בביה מדרשיסה של שם ועבר ובנהי מדרשות של תלמידיהן ותלמידי
[illegible] אשר לימדו להם להשתחוות לה' לבדו לאחדותו והרוב שוולתן הלכו בדרכי נמרוד
[illegible] לכל כוחי עקלתון ומן ומן אבותיו אברהם ילחק ויעקב ולהלאה עד זמן מתן הורה
[illegible] שבט יהודה ימיני ולוי לאחדות ה' לבדו ומן זמן מתן תורה אשר בו קיבלו הי"ב
[illegible] רמ"ח עשין וסמ"ש לא הנעשין ולהלאה הנסתרו אפי' העשר שבטים לה' לבדו ולא
[illegible] קלר של עגל ופעור עד זמן הנופטים ומימי הנופטים והלאה עד זמן שהמלך אחז הנסתרו
[illegible] יהודה ימיני ולוי רק לאחדות ה' לבדו ורב מעשר בבטים הנסתרו לכחי עקלתון
[illegible] ה' ומאמן המלך אחז עד סוף מלוך לדקיהו עבדו רב משבטו יהודה ולוי לכחי עקלתון
[illegible] בנימין לבדו לא עבדו מכולם לכחי עקלתון ואותו חלק עשר שבטים אשר הגלו מלכי
[illegible] לאחלה עבדו בכל ימי קל"ט שנה בהיותם בתוך לכחי עקלתון ועד שהתחאנו
[illegible] בקרב עמי בולם עד היום הזה וכל אומן אחד עשר פיזורים אשר נתפרו
[illegible] בהגלה עד היום הזה לד' בקום העולם הנשחאו ונשחחו תמיד עד אמן
[illegible] אשר לאחדות רק לאחדות כח עוז ה' ותמיד היתה הנסתרות הנע"ז בעל הקובה
[illegible] בכל ר"פ אלף הנסתרות עקלתון ואשר על ידם הנבוקו
[illegible] שוולתה על הנעבודה לא זוה אשר הלא מתחלה
[illegible] תורתה היתה לנם יפה בעולה בכל ערומה מבל וכל אשר אחי' לבלי
[illegible] לה מכנסים והיתה עשויה לוקא מזהב ובמלחה אלה סבב בגיר מוכר מכיבר
[illegible] אשר נקרא בלבון עברי כולב ליג' ובלשון ר' אמר בעמוס ודתן [illegible]

מלנוסים והוא לדיק גמור ולרוב קדושתו אם יסמוך ידו על ראש אדם לא יולד שאחו
מיעלה לעושר ולרוב גדולה ומעשה ידיו מצליח ומתקן בני אדם ואומר להם שורש הסמיכה
הוא שושר גדול אשר הביא מארץ הספרד מירושת דודו ומעשי"כ מתענה לפעמים משבת ל
ו' ימים ולילות רצופים ובהותן ימי התענית מתגלים אליו מגידים קדושים אשר מגלים
מסתורין דמסתורין והוא הראש שבשאה רבי מעורה וגם יש לו אח ושמו הרופא
קארדוזי אשר למד חכמות הרפואה בבירת מאדריט שבספרד ומשם הלך למדינת פיס
ומל בשר שרלתו ויקרלו את שמו יעקב ואחיו אברהם מיכל קרדוזי שלא הוחו למדרש פה
ללמוד עוד שם הכמית הרפואה על הולהוהיו ועל שעשה שם לרופא מומחה וביש מושבו
בעיר פערענא שבמיטליא והמון מרילים תמיד לאבותיהם זה לזה והרופא מתגר בעמ
לגרת אחיו לכל ד' קצות ארץ אטליא על כל הגיסים וכלאות וכוקן גבורות והש
בעשו ואשר יעשו בזמן הזה בסתור ועד שעכשיו כמעט כל בני עמינו שבאטליא מה
נמנו באמונה קדושה זאת ומלכים לקן הבלאות אשר יסדיל בשנת תב"ז ויהי בשמוע ה
ילחק כדברים האלה פעם לבו בקרבו וכל גופו נתקדר בקדוח אש ויפח עיניו לשנים ל
ומיחנה ויאחר האשר שי אחלף הרוצה ומגנב רעמעלי לדיק גמור ואשר יש לו אשה ו
מעוטפים ברעב בארץ ספרד ויצאו ויאמרו האמונין ומה זה חידוש הלא המעיה ה
בעליונים ובאחתונים מתקן ומזכה אנשים רעים ומטאים לה' אשר גרעיים מהנשי סדום
ביומי והפלא ופלא ירמה מדי יום ביומו בתגדל עוד ולא יחוש קין זה עד שיתלוקבא"י ו
שיקבץ העשר שבטים שבארץ אפריקא מעבר לנהר סנבטיון ימחוך על כל עולם כולו ו
הבתור ילחק מ"כ אלך ואראנו באשר הוא שם עדיש המות כי בוודאי יאויר לי בקדושת
ובוסתי אז המציה ישפוט בין שניו ויעמה מאוד ובניו לא היו לו עוד ויהי בתחילת תודש
כאבו לו חכמי וגבירי לונדרים מכתב עזר (רעקאמענדאציאן) לגבירי קוסטאנטיני
ולחומטו כל מה לאפשר ויסע בספינה עד בולו בחודש אלול ב יום כ"ח בו לקוסטאנטינ
שם כתבו הגבירים לגבירי אמדרינאפל ויבא שמה ביום כ"ד לחדש חשרי שנת תכ"ז ויתמ
כאים רעמעלי יושב ובוטח למשפחותיו בחסילותו ויכירהו ורעמעלי לא הכירו ויהי
קרלו חכמי וגבירי אמדרינאפל את מכתב חכמי וגבירי לונדרים ואת פתגם הכתב
מן סנהדרי (פארלגמענט) לונדרים אשר כתבו אל משלחם אשר בקוסטאנטינא שלחו
הרעמעלי הלזה והבחור ילחק נלב לימינם אחם ויקרלו לפניו מכתב הבור ואת פתגם
להמשלח לונדרים והוא בסכנה גדולה סכנת נוף וגם ויחרד רעמעלי עד מאד ו
עוד רוח בו וכמעט פרחה נשמתו ויהי בהחזר רוחו החולה להם מכל הנעשה ויפלל
להם שבל ימסרוהו ביד המשלח וביד המופתי הגדול ושרולה להחזיר אליו את כל מה
עדיין מנכסי הבחור בן דודו מיכל קארדוזי ויעש כן ויומסור כל שטרי הלוואה שהיה ב
גבירי חוגרמי אשר עלו לסך ל"ו אלף הגרים אל ידי גבירי אנדרי נאפל ואם אפ
המורחם במקלא ירחים ויאמו את החתורה במיטב כסקליל הבחור ילחק קארדוזי ומ
בספינה עד בולו לעיר לונדרים ויעב שמה כל ימי חייו ורעמעלי הלדיק גמ
מחבשם מאד מאד על דבר זה וירגנו וימרפו אחריו כל מולהו ועל שמעלא קרה מכל
מכאן על איבוד רבו ומשיחו ועל איבוד הונו הזר בע"כ בעני ורש אל בניו ו
בטריפולי ויעב שם בעירוס ובחומר כל ולא נשאר לו כי אם מקלת מטלטליו ארבי
ג' ימים קודם יה"כ שנת תכ"ז בא הבשורה ע"י חוגרמים ויפודים לעיר גאליפאל
ל' דר"ה אמיר המציה לאו יהודים בדת אלקוראן באנדרי נאפל לעיני רוב היהודי
והתרעתא ברם אמירה דאה בלא הנשים ולמהרתן ביום ב' דר"ה הנ"ל הסולטן
שלאנגו

נשיו לרה להמוריה ערה ובעיר גאליפאל וסביבותיה היו לערך ה׳ אלפים יהודים
לות קרובות ורחוקות באומו זמן ויהי בשמעם את זאת כולו אל המופר
ל פרימת ולמשתו מחות המשיח בכל ואל מלך תוגר מברסה יכיני וכמעט פגעו בעמם
ברלותם כי בלו בסבנות בתוך היהודים מלך הסולטאן מתחייבו לה מיר דתם כמו המשי׳
נפיהם עבור חיי בעה לכל המון עם יהודים חבר סבבו אותם לאחר ח״ו בשיחגו
לינו יעשה את זה כי הנהנו יודעים בבירור וגם הכבית הגדול נתן יודע שבעת שיבב
הנו במתרמרת גאל את כל המפוזרים הון מאותן המזרע ערב רב נמחת של ג׳ מדורי
צה להיי עולם הנהי אחר נקרא פדוה לנשמה והרהי׳ שהכל נמלא כחוב בס׳ חכמת
ה רבתי לבין כל קורת בו אחר נבלו בו על פדות נשמה זו מיתי עולם ובגב ס קדמוניות
נו סס מ׳ מברסה יכיני בהי הטולמים וימר ה״ו והנילה לכזב לכם בתלה נימת אף אם
לי בית מלה כסף וזהב לא מוכל לעבור קטנה לו גדולה אחר יהי׳ לכם למכשול ולפוקה כי
חי היא חטונתי ולא לזולתה כי אחר גאולה זאת ירד המשיח לגי בנס ויפרוק סס כל
המוטלת ימה״כ עלה בחורו הגדול לעמי מרומיה ומושל סס בכל עליונים כברהשונה
לה מלאך בלמו ודמות חמורתו למתרמתרת והיא אחר נתפס בקוסטנטיני והוא אותו
ר הרג ואחר הביה בכותו אם שומריו בתפיסה והוא אותן בעשו לו כל הכבוד הגדול הזה
גדל עוז ואחר עשה בו כל המחותה והמופתים הגדולים האלה כי המשיח טוב אחר
עלה להטיב לבני הדם ולא להרע לכם וביום ך״ג אול עלה אף המלאך הזה לעמי מרומים
קומו הרחמון ושלח אל ואדית בדמות המשיח ובדמות מטרוניתו ואותו שניים הם המיחן
סם ואותו אל נקא גטרערוע לאשה ויהי בראותם שנאמקט הרעש בשקר הגדול הזה ואחר
לה בחוני כל היהודים האלה ובמרט בחוני הל״ת מלכים אחר נהלך מלכותם אל גבם
לכות עולמי עולמים עלו שלשחן בחלי ליל זה בסחר להדרי המשיח שבמגדל עוז ויאמרו
ך היבותיכם אם כל הכסף וזהב מטבעות ואבני יקר ושמלות חבושים ויתנו מתנה גדולה
ר שמבלר ויעלתם בשלום וימלטו ביום הכפורים עם כל היבותיהם בביתם ובעותיהם עד
אם לספינה פון ים הסחור ומים הסחור נסעו עד בואם שמוך ליס קאסטי ומשם לחרן
ים היא טארטארי׳ הגדולה ושם נחיבו בעיר אחת מחאת הרי קאקאזו ויהי כאחר נשמעו
רים אלה לחכמי הדור הנפלים בשוד ה׳ אמיתי אמרו אפי׳ מי שמשוגע ואחר דעת בל
מין זה והדבר דומה לאחד שהמר שראה אדם שנתאסף לנקיבה ואח״כ נתחניה הנקיבה
לב שוטה אחר המיר דת ואמונת מנוסי בדת אחר כן הדבר הזה . מתחילה יהפוכו למלך
ינה לשלמה בן דוד לגלגול דוד בן ישי לאחרי׳ דבי׳ עלאי כוחו גדול משרו של עולם עורא
מלכי ארץ שמשל ופחד עמו שוחף למעש׳ בראשית אלקי יעקב זסס ס׳ וכראותו את הסולטאן
ל כמה הסולטאן על הסס ס׳ ויהי כלין פורח ובית במורתו לעמים ושלח אמותתו מלאך
הכלים שנבדלים אחר בכותו להתריב ארץ וממלכה ברגע כמיעורה שיבב אמתרתו במחאר
הקים רוגן החוגר ולפ המלאך הקדוש הזה נחירת מהסולטאן וברה לעמי מרומים השלח
ר ושליח אמורתו ואמרת המטרוניתו הן המה שהמירו דתם אלקטרמן ולאחריו הקן
וק ודת פרטי בעד כל אותן אחר שמעו לו ומה לו לבד להמיר הורם אחר לא
נעבה עליו לו מי הוא פתו יבור הנה להאמין שנבח המילוים לטוות חורה ביטרמל אחר
ביא להיי העוה״ב ומה לו לסס ס׳ ומלהכו לברוח מלפני מלך גסס אחר עברה מטמו הס׳
ון ביום עברה לחודש תשרי שנת תפ״ז הוא יום כפורינו האמין הסולטאן את הענוה תמוה
ריפנדי לחכל עומו מעודת. הלוחים וגם החמשה שומרי המלך ורב מברי ועבדי המלך הומין
ו ויהי אחרי כלות אכילתם אחר הסולטאן להתומר מה מיסך אל היהודים אחר

מאורעות צבי

אליו דבר נא אדוני את דבריך אל תכחד ממני ואל תחרד כי הנני למלאתיך בכל
מאודי ונפשי ויקרא הבחור לכל ד' קצות השדה וירא כי אין איש וינד לו את כל נדו
בהול נמוך ובחרדה גדולה ויבן הכסף ויאמר אליו אל תירא ידידי כי אים נאמן
ה' ז' מעודי עד היום הזה אף עד עת מותי לא תכחד ממני ואני הנה אהי
באמונה אחך עד שהגל אגיל אוהך מכף כל מתנגדים ושופטים ואביא אוהך
בשלום למקום לונדרים בלי פגע רע בעזרת צורא הכל כי כבר הגלתי פלוני ופלוני
בכתר בלי פגע רע ושמח הבחור עד מאד ויאמר הכסף נקבה לי שכרי ויאמר
הבחור אני אתן בשכרך ה'מאות ליטרות שטערלינג וגם אוביף לך באות נפשך ויע
הכסף ויאמר די והותר הוא ויביא הבחור את כל מאודו להפינתו בכתר ודבוקו בין
י"ת אייר בשלו'אל לומדרי'וימל שם את בשר ערלתו וישבו שמו ימחק וילמדו אותו
אל כל חוקיו ותורו'אבותיו:ויהי בליל שבועו' שנת תכ"ו היה בא אל לומדרי
ויכפר להם את אשר הקרה זה י"ל שנה בשנ'תי"ב והוא בשנ'ת"ח עלה עם ספרד
מתליג'כפר'שבאנדי'מערבי'ל אדלו'אינדי'זה הפוני'לפוני'מערבי'והי'שם בהו'ח'ב
י"ע שנה עובד לכל אליל וגילול כמנהג אבותיו ואבות אבותיו שבדו ושמו רעמע
ויחרד הבחור מאוד מקול השמועה וימלט מחרב ספרד אל יער ח' ויעב ביו
בחילן אשירה הלול ובלילה אסף עשבים ורשים אל האילן להחיות נפשו והאר
בזה שמנה חדשים רצופים עד שקרה נפשו למות ויעש בהשבעות מעשי הרעו
ויעוקם ויכשף עד בוא אליו מגיד ח' עמד לנגדו באורו ובורת המגיד הי
כצורת אדם ושער ראשו היו נחשים קטנים דקים מאוד ונחיר אפו שמאלית הי
סחוס ורגלו השמאלית הי' רגל חיש ויחרד הבחור מאוד כי לא ראה צורה כזא
כל ימי חייו ויאמר אליו המגיד אל תירא בני ושלום יהי' לך כי משולח אני מאב
אבותיך ומן בני כל משפחתיך אשר נהרגו מעם ספרד לפנים ואתה דור שביעי לה
ואשר המה עומדי לפני ולפנים בפרגודי ובאתי לבשרך שלעוסר גדול אשי
באחרית הימים ולך לך מארצך ומולדתיך אל ארץ קאנאדי ושם תמצא כסף
אשר יטיב עמך ואני טרם דבוקך אליו אעמוד עמדך לימינך בצורה זאת לע
אותך ולשמרך בכל דרכיך עקב אשר שמעת אתה ואבותיך ואבות אבו
בקולי לשמור מצותי חוקותי ותורתי ויהי אחרי דבר המגיד את כל זה כרת ע
ברית וברכהו ומיד נאבד ולא נראה עוד וישמח הבחור עד מאוד וילך לו
בוא לארץ קאנאדי ויהי בבואו שמה ראהו הכפן ח' ממדינת ספרד ושמו ליפאס
וישאל להבחור לשלום ויספר הבחור את כל קורותיו אליו ויחמול ליפאנסי על הב
ויאמר אני אגמול חסד עמך בחמלת ה' שעלי ובתנאי שתשבע ותסלק את
שלמדת מאבותיך מלעבוד לכל אליל וגילול ותחת אבותיך יביו בניך ואלמ
חמורתו לעבוד ליוצר כל ויען הבחור ויאמר אעשה כדבריך ויביאהו בבי
ויאכילהו וישקהו וילבישהו עד בואם לבירות מחדריט שבארץ ספרד ושם
הכפן לבדו עמו הכרה ועבודת יוצר כל וגם שלחו אל בתי למוד אשר למד ב
שנה תמות ויגדל הנער ובכל אשר יפנה יצליח ועד שהיה לו כפינה מיוחדת ב
קאדיקיז

מהדיקין להביא בו סחורה אל אינדי' מערביה ובאורם ויקח אשה אחת מבני
ארה מאדרוט והלך לו ב' בנים וג' בנות ויסד בעיר מאדרוט בשלום ובעושר
ובשם היה בשנת תי"ב בהור א' בקודדי ובן יהיד ושמו מיכל ממשפחתינו קאדרוז
אין לו יורש קרוב הוץ ממנו ואשר השקה נפשו כמוני להמלט ללומדרים והוא היה
בעיר עם רעמעלי זה ויגלה לו את כל לבו וגם פסק לו בשכרו ג' אלפים פיאסטרא
אם ילינו עם כל מאודו עד בואם ללומדרים ויכריתו עוד שניהם ברית הדם ויעבע
רעמעלי באלקי השמים יוער כל לעשות הכל באמונה ויהי כאשר אסף אליו את
כל מאודו של בן דודי לספינתו אשר עלה לסך מאה ואמשים אלף פיאסטרא הלשון
אליו לשופטיו וכהני גת (איקוויהאליא) שבעיר מאדרגו ויתפסו את בן דודי
אסרו ויענשוהו עד בלתי נשוא ז' שנה אמיתות המשפטים ואח"כ שרפוהו
באש אשר נשרפים על קידוש השם ביום חג כל הקדושים בעיר מאדריט ורעמעל
אשר מלט עם כל נכסי בן דודי שבספינתו אל תוך ים הגדול ולא ידע איש בכל
מדינת ספרד אנה הוא ולאן הלך ואשתו וה' בניו בכו למשפחותיו בעניות ודלות
ובעירום ובחוסר כל וגם לרעמעלי היה אם שמו שפעתי גם הוא מלט לנפשו עד
בואו למדינת האללאנדי החדש וימליכהו שבן א' ספרדי ויתמו עליו ויקחהו התו
בספינה ויאכילהו וישקהו עד בואם אל ארץ ספרד ומשם הלך הנער שפעתי מכפר
לכפר ומדינה למדינה ואחר עתידות בקוי היד ופרלוף ועסק בסגולות עשבים אשר
מלקטים בפרטי זמנים בלילות כאשר למדהו אבותיו מאינדי' מערביה אשר על ידם
הי' לו מקלת פרנסה ובגד ללבוש עד בואו בשנת ת"ה לבירת מאדריט וגם שם
עסק באמירות עתידות ובסגולות עשבים זמן מה ושכר לו חדר קטן בבית קטן
בתוך להומת העיר ויהי פעם א' בחצי הלילה שמע הנער שפעתי קול המולת
אנשים ונקיבות אשר ר'אשים מנגנים לפניהם בכלי שיר עומדים לפני פתח שפעתי
ושקף שפעתי בעד החלון ושמע קול בחורה א' קוראת לא' מן המנגנים הניחר
רעמעלי שיניחר רעמעלי ושקף שפעתי בפני המנגן ויאמר כמדומה בעיני שזהו
הי שנמלט כמוני מאינדיא מערבי' ילבש הנע' בגדיו וילך בדרחוב העי' ויאמר להמנגן
אל ירע בעיני אדוני לשאול מה שמך ומאיזה מדינה אתה ואיזה מקום מולדתיך
ענן ויאמר רעמעלי מארץ אינדיא מערבית ממדינה פ' ומקום פ' ומשפחה פלוני
ושמי רעמעלי ויען ויאמר שפעתי גם אני ממשפחה זאת ושמי שפעתי ולו
רעמעלי להביא נר ורא בפניו ויכירהו שאחיו הוא ויפול על צוארו וישקהו ויבך
גם שפעתי בכה על צוארו ויביאהו אל בית אדוניו ויהי למחרתו ראה אותו אדוניו
פלאנסי ויחמול עליו כאשר חמל על אחיו רעמעלי ויאמר לו שב בביתי בשלום ואל תמ
אל אשר למד אחיך רעמעלי וקנגעס' ולמדו שניהם כאחד רב חכמות ובפרט בעניני
רפואה רק כאשר מסר אחיו הספן רעמעלי את בן דודי קאדרוזי ביד כהני גת
בדרת בספינתו אז מרוב הרדפה ברח כמוהו הנער שפעתי למדינת אינדיא
אשר כאשר כלותו לספר הי' גביר למדן א' בתוך המסובין ליל זה ויאמר הנה אנשים ימ
בבלתי אגרת מגביר א' מקוסטאנטינ' אשר בו כתוב שהמדינה נגה בשנת [illegible]
לו למדן ומקובל ואיש מופת שמו אלקי אברהם מיכל קאדרוזי ואשר מולד בארץ [illegible]
הישמעאלים

מאורעות צבי

ורחיתי מחימתך בבעתתך ובגביאיך דברתי ונחודע לי כל זה רק מאהבת אומתי
בכיתי את כל זה תאמר אותו לסולטאן אז לגדולי ביתו ואחכן סר מר המות לכה
גא אינעלך עלה טובה אשר משמני ארץ תאכל בשלום והוא שאין לך תקנה אחרת
כ"א אז שתהרג ע"י ה' אנשי מופת אלה ולא תעבור אז שתאמיר דתך בדת אלקירלן
במוני כמוך ויהי כשמוע המשיח את כל זה פעם רוחו בקרבו ויהי מרוב שמחה
ויעמוד על רגליו ויאמר לסולטאן זה יום ראשון לתחית רוחי ואורי עמך עמ
ואלקיך אלקי תורתך תורתי אמונתך אמונתי דתך דתי ובאשר תקבר אקבר
ויסמח המלך תוגר מאוד עם כל אוהבו (מערבי מזה נמצא בקרב הס
גדולים שהיו אתו על שעלתה להם כל בנקבוחיו עד היום הזה והוא שבעת שאר
הכתתה מן יום בואו למארמאדי ויקבל דולקים מאריכם להחזיר לדת סיני ול
אותו בכבוד פנים יפות ויושט המלך את מיד ולהאמינה שביבהו נביאי אמ' ולהסי
ידו אליו ויסקהו פעמים ואח"כ הושיבו מהחשות הס"מ מיד מחליפים ומנירים דת
את המשיח על גמל מגמלי המלך היקרי' בדת אותו כנס אשר יושבים בלדם יס
ויוציאו אותו חוצה והמופתי הגד ל וכהני מה ביהי')
הסולטאן גם ערב רב מדלת העם עלו אחו למאות לרגלם וינהג להמשיח רו
על גמל זה בכל רחובות קוסטאנטינ' ויקראו לפניו והו אותו אים קדוש ה
האיר אלקים את עיניו באמונתיו הקדושה שבתאי שמו ויהי בהאירתו מ
קדושה האלת אל חגר המלך הכיב המלטאן את שמו המור שבתאי בשם מ
גבילו והשרים אשר נלבו בעת ההמרה אתו קראו אותו על פי אוני המופתי ה
נתמד איפינדי שפירושו אים אשר נפדה נשמתו מרדת שחת ויתנו כובע הנ
טולפאן על ראשו שהוא עדות וסימן המרה
ויהי אחרי שהושיב המשיח הנקרא אז (מערבי ומן מקרה משונה זאת כבר גל
ירמד איפינדי את כובע טולפאן על הקב"ה זם יוחר מאלפים שנה ע"י
ראש שאר הסולטאן אליו יה"ר מלפני האמתי יחזקאל בן בוזי כילד אנהנו מ
נלקי אבי אברהם שאתה העבור חלוך בימי פיזורינו לקחר בו והוא ס' י"ל
לפני כל היהודים שבתמלכתי והשחדל והנביא כי יפוקה ודבר דבר אני ה
שילכו כולם בשבחותיך והוא שיענבו את עיין שם בבאורות הולפין ירלו עיניך ויאמ
דתם אשר כבר נסתלק ויקבלו כולם את דתי ואמונתי אמן וכן יה"ר ונת
בדבר שע"י תפילות הסולטאן המירו ערך ג' אלפים נפשות יקרות את
דתם אלקירלן בשנה הזאת שנת תכ"ז בקוסטאנטינ' ובאמדרינאפל ובהאל
ובסביבותיהם אשר נתנו ונמשכו אחריו קלתם מלך גאוה וקלתם מלך חרפה ו
מלך דלות אשר פזרו כל מאורה בתשיתתו ורב בהם מלך רוח ימהעלפ
יודבר שקרים בקרבם . ויהי אחר הדברים האלה האמין המלך סולטאן את
איפינדי וגם כהני חוגרמי אתו לסעוד אתו סעודת הלהרים ויע
כבוד גדול וגם משנהו והמופתי הריו ועבדי ביתו
לו כל הכבוד שבאשרי וגם המלכה אשת הסולטאן הזמינה את שרה אמנו
להעוד אתה ובאותה הסעודה המירה שרה ג"כ את דתה בדת אלקירלן
ליום

ציוה עליה בעלה וביום הב׳ של ר״ה שלח הסולטאן שני פרסים עם המומר תחת
איפינדי אל בית הנשים ויצו אליהם לאמר כל הפלגשים אשר משלשים שנה ומעל
חוציאו אל מחמד הזה והבחורות מזה לא ירצו אליו ויוציאו אין כ״ה פילגשים בשני
האלה ושלח אחת אשר נולדה במדינת פולין גערטרוט שמה יפת תאר ויחשוב
המומר מחמד בה במאוד ואף היא חשקה בו על יפיו והדרו וכן ר״ו שנה הי׳ ויבל
כאשר הזר אל הסולטאן שאלהו ויאמר הלא הי׳ לך מחמד עניים במלאכי אנשי אלה
ויען המומר ויאמר נפשי חשקה בגערטרוט פולין ויתן הסולטאן אותה לו לאשה
והרבה במוהר ומתן אומפתי הגדול דקוסטאנטינא קשרם בקידושין ויברכם המופתי
ואמר פרו ורבו ומלאו את כל ארץ חוגרמי בזכרים ונקיבות כמותכם ויהי אחרי
מלאו לברך אותם נהזר להמומר כמו העז כדראשונה להשתמש בכל כוחות הטומאה
רק בכוחות קדושה ובפרט להשתמש בשם הגדול והטורה לא עלתה לו מן יום
ההמרה עד יום מותו

ואותה דרה של המופתי הגדול (מערני׳ ואותן שהולכין על היום הזה
נתקיימה בו לאחר תשעה חדשים כי בשקבותיו אשר נמלאו רב בקרביו אם יעמוד
אשתו גערטרוט ילדה לו בן זכר ויקרא בו לרשה אשר נקרא נחמו אינטיפאדס
את שמו ישראל ואח״כ הולידה לו עוד להשתיד להרוג ולאבד אם אין מעכבים אותו
ג׳בנות ותקרא שמן דיאנא : מארטא . מן השמים תעלה להם מזימותיהם רק אם
קלופטארא . ושרה המומרת התקנאה ישמש בו לטובה שקורין סיספאטרי ובחנאפ
בגרתה בראותה שגערטרוט ילדה לו שלא יעובר על ידו אפי׳ חק א״ממלותיו
בן ובנות ותבך תמיד כל ימיה עבור חוקותיהו והורתיהו תעלה להם כל מזימותיהם
לרעה ושימו בלשם בנבשור מי הסתאל רק
לכל הקליפות מלי, ביטוחם)

עוד עוד לנגדי אתה בוכה ומי הניח לך שתקח עלי לבוש כהנה וכהנה ומיד שתקח
ותאמר אעשה כדברך ולא יספה לבכות עוד כל ימי חייה

ויוסף עוד מחמד איפינדי בשנה זאת (מערני׳ : זה א׳ ממלות עשין אשר הנשים
ויקח על נשיו ששה פלגשים יפות תבנות שבעליהן הולכים לעקבותיו מחייבין בהם
ישראל אשר המירו דתם אתו בשנה זאת ולכן עד לור עשירי של זמני קן פלגות
ובתוכם היתה בתולה יפת תאר ושמה יזכו גלגוליהם לבא בקהל ה׳)

יוכבד בת מקובל החכם יוסף פליסוף מסעלניק : בחודש ניסן שנת תכ״ה הי
בחור א׳ בתקוס קאדוקו במדינת ספרד ושמו קאספיר לעלי אשר השקה
המלכו למדינת אנגלטירא אל מקום לומדים להתנהג שמה בחורת ואמונת אל
היא תורת משה וימלא שם איש ספן ונאמן שבא מלונדרים ששמו קומצבר
אשר החזיק בדת קאלפי״נו ופעם א׳ הוליך אותו הספן לשלה וילכו שנים
לתקוס סחר ואין איש אתם ויהי בהיותם לבדם בשדה פתה הבחור את פיו בפרו
גדולה ויאמר דבר סתר לי אליך קולבערלאנדי אהובי אם תשמרנו כהלכתו
לי נאמנה כל ימי חיי ואם לא תשמרנו הלא לחות תעלות נגדרתם ויען ויאמר

מאורעות צבי

ממלרים ויוס שמי קראו עלרת על שהאיר מסביבו בחלר מלונו אור גדול ויוס שב
יהי' תמיד ביוס ב' כיוס שבת הגדול הראשון מעתה ועד עולם ור"ה יהי' תמ
בר"ח תמוז ואותו הודש יהי' תמיד ראשון לחדשים ולוס גדלי' לא החליפו על שהו
יוס מיתת לדיק גמור יסו בן יהודא מבראקלא"פי גלגול משיח בן יוסף אבי מטרו
שרה אשר נהרג בפולין בגזירת המעל בשנת ת"ה ויו"כ יהי' ביוס ה' להודש תש
על שבאותו יוס עלה מלך המשיח פעם ראשון לשמים ע"י שם הגדול ואשר
הפר שמה נפל יד עם קודש כאשר אמר המלאך בדניאל סי' י"ב פ"ז ובכלות נ
יד עם קודש תכלינה כל אלה וכאשר מבא עליו יסעי' ס' ד"ז פ"ט לכן בזאת יבו
עוזיעקב וזה כל פרי הבר חטאתו וקרא שמו כל הקדושים על שמאותו יוס והלא
יהיו כולם קדושים אפי' הבור שבירושלים יהי' קודש ויאמרו בו שעה אחת שירו
ותושבחות וכולם ברוים להתענות רק עובדות ומיקות ונוי שים לו כאב עיני
ובדומה לאצריך להתעניות בו: ויהי ביוס ד"ג אלול יוס אשר בקשו לשמות כל העם
ולא הצשין שבחורה לאומר אחר באו אליו פהאוס ב' משולמי בבוד מהילדי
למשפחתה עם מרכבה מכובדת אחת וחמשים הלוי לבא אתם למגדל עוז ויאמר
אליו אל יחר בעיני אדוני כי המלך הגדול סולטאן שלח אותנו אליך ולוטו להביא
אותך אליו ואפשר על שמעו באנדרינאפל שאים מופת אתה תהי' אתו תמי
לשמרנו ובכבוד ותהי' מאוכלי שולחנו תמיד ויעש מלך המשיח כן ויקם וילך עם שרי
מטרוניתו אתם במרכבה עד בואם לאנדרינאפל בעת בזאת שמעו כל היהודים
האורחים שבעיר גאליפאל ומבדיל לה כי אמרו ששמעו מפי הל"ח מלבים שב
העת והרגע של קץ הפלאות ולא קם עוד רוח באנשי תוגר לעמוד לנגדו: ויה
ביום ר"ה שנת תכ"ז יום בוא המשיח לאנדרינאפל עם המרכבה לפני הנר בי
המלך נלקח כל כוחו ממנו מלהשתחות ולעשות דבר כן בבוהות קדושה והן בטוחו
הטומאה

ויחרד המשיח מאד ויאמר הלהרגני אומרים חמים כאשר נהרגו כמה גלגולי משיחי קדם עם כל נביאיו והולכי בעקבותי ומה תעשה כן הל"ה קללות לקללת משה רבם לדקו למעלה יותר מדרכותי אשר בדרכתי לאומה זאת והרב' לבבד ועד שבא הרגע נאמר למלך הוגר שהיהודי דאזמיר בא בנם ויחסה המלך לראותו ולבבר אתו ושאל אליו נער ברים א' מעבדיו רך בשנים ויבא המוך למרכבה ויאמר הנער בחרדה גדולה אליו המלך סולטאן פקד להביא תיכף המשביע הזה לפניו ומיד ברח הנער לחוצה בפנים לבן כמה וישאלהו הסולטאן על הבבר ויענ ויאמר הנער כי ירא אני מפני האחגושי הזה על שחבדי בפרו לי כשיבא אדם רק בד'אמות שלו הורג אותו בינה כזבוד במחל ויסחה המלך עליו ועד שהביאו המשיח לפני הסולטאן ומשנהו והמופת הגדול והמשה בעלי שמות ורבים אנשים מכובדים מסרי וכהני תוגרמי נצבים אתו ויעמד לפניהם וישאל אותו המלך אתוגר למה

הערבי: ההרגות והשמחות שהבריחו ושמת אותו רבו מוה' יוסף היסקפא ומו' יעקב הגיז רבו של נסן הנביא ורב מהכמי ירושל שבאו בבוד ה' בשמח בכל יום כפנמים להתר הפילהם נהרו בו

סיך

ליך זועפים ונופלים ויען ויאמר מעיפה הדרך ויפגל אותו שנית האחה זה אותו
נאים המרעים ממלכתי לתלוך בסוריה עבור ממלכתי ולמרוד בי אתה ועמך היהודי
ען המשיח ויאמר המלך סולטאן לעולם יהיה דברים האלה לא היו מעולם
ההשבתי ויאמר הסולטאן אליו הלא כל היהודים נאספים אליך כורעים ומשתחוים
נופלים על פניהם לפניך כאשר עושים עבדי לפני מה שלא ראוי לעשות כן כ"א
פני מלך מושל על מדינה גדולה ויוסד על כסא מלכותו ועל כל זה מלאו לך את
יתך בכלי כסף וזהב ובדברים נחמדים רבים וכבירים ותשהרר בן עליהם כמלך
רע שבן מות אתה על שבשקר שקרת למשנה ולמופת שתאסוף מעות ארץ סוריה
עד עניי עמך דשם ולמה פזרת את העשרה הגרים אשר פסקתי לדליוס להנאתך
לא פזרת לעניי סוריה כאשר עושים חסידי אמונתי לעניי עמי ותמשה כביאי אמת
עומדים פה עמדי למולדמה שנשמע אלי עבורך ויען המשיח ויאמר בכפיפה ראש
אנחה מה אומר ומה אדבר לדקו דבריהם בתקלת ולא אוכל לאדוני סולטאן
אותה כי ראות פניו כראות מלאך אלקים והוא שקם בקרבנו איש נביא בעיר עזה
ארץ פלשתים ששמו שמשון בן בנימין אשר ניבא עלי שאני מזרע דוד מלך ישראל זרע
ברהם אביך ואשר אמלוך רק לא בסוריה כי"א שגבירי יהודה שבאפריקא חפצים
תאסף עד שיהיו למחנה גדולה אלך אתם למערבית אפריקא עד בואי לנהר
מבטיון ושם נמלאו אומות עובדים לכל אליל וגלול שאין שוה להניהם ואברשם
ארלס ואשב תחתם ואח"כ ימליכו אותי עליהם למלך ובעשות זה לא יזוק לאדוני
ך מלאומה ויסד המלך את פניו אל משנהו ויאמר לו יסי' כנבואות נביאו
אות מזרע אברהם אבי ושאני אמיו בתולדות ודאי אשלח לעזרתו חמשים אלף איש
גולי נבא עם כל נשק מלחמה ובתנאי שישבע קידם לי שיסי' כפוף תחתי הוא
עו וזרע זרעו עד עולם כי מה יעשו היהודים אף באסוף רבים רבי הלב אשר
ים מלומדי מלחמה ואשר כל מולאם יהרגם ויסד הסולטאן פניו שנית אל המשיח
אמר הבלדך ואמת הוא שהגדיא ניבא עליך שאתה מזרע מלוכה זרע אברהם
ר ויאמר המשיח לדק ואמת נפגשו שאני מזרע דוד וזרע אברהם אביך ויען ויאמר
סולטאן אליו א"כ אנשה אותך כאשר נסה נמרוד את אברהם אבי באור כשדים
קב"ה נסהו בהר המוריה והוא החמשה אנשי מופת האלה הנקובים בשמות
רב עמי ירה יורו בך חמשה כדורי עופרת בקנה שרפה אל לבך ואם תוכל להנגל
ם ודאי דברים בנו שנגלת בעזר אלקי אברהם אבי ואם יהרגו אותך הלא
לת עלמך למות כמבוד ומורד במלכות ויהי כשמוע המשיח הדברים האלה חרד
דה גדולה עד שאחזו השבץ ועד שנפל לפני המלך ארצה ויבך ויתחנן לו בעד
ו ושם באסיפה היה מומר אחד רופא הסולטאן ושמו מאי אלטוזאדי ויגש וידבר
ען יהודית ויאמר ראה כלתה אליך הרעה מאת הסולטאן ואני יודע כל מלפומך
מופתים אשר עשית בכל חדר וחדר ואשר יש לך ו' קני מנורה מלומדי הבבעות
ה ישבת בתוכם ול"ח מלכי יהודה וישראל אשר אני מכיר איזו מאסמי אהודיי
ב וב' אחיך המה מלכי מלכים אשר ימלוכו על העולם כולו ואתה אחה' להם
קים ומלכה רבקה אשתך אשר תרכב עמם על אחר' ותשב יסי' מחם ע קלתון
בלתי

מאור עוה"ב

הגביר זכרי' מדמשק	יהוא	לה כל הרלות קלגלרלפי רגיני ומדיע הפוגים מערבים
הגביר עקיבא גולד במחדינע	יואחז	לה כל הרלות פלהרידי ולאי יס הפוגים מערבים
הגביר אליעזר מאוסטאן בבברס	יהורס	לה כל הרלות מאגעלאני ומדינות לפוגים מזרחים שלכם
הגביר ירמיהו מק"ק אלעפפא	יואש	לה כל הרלות פלהרידי ולאי הים הפוגים מזרחם
מ' נהור מבעל לפון	ירבעם בן יואש	מקלם בני לוי ובני משה ושבט נפתלי הבר והלי שבט יוסף בארץ הלח והבור מעבר לנהר ממבטיון שבחפריקא
הגביר ר' אהרן חמי הרלסון שבאומיר	מנחם	לה כל הרלות סוביערי' וגבולה ולאי יס הקרח
הגביר יעקב בממארקקי	נדב	לה כל הרלות בסרד הדם ומדינות הפוגים מערבים להם
הגביר בללאל מהברון	נמרי	לה כל הרלות הזה' ולאיים הפוגים מזרחה
הגביר שמואל מביה להם	פקחיהו	לה כל הרלות הודו
הגביר הושע מנטוא הכס שבאלכסאדרי בהטליא	פקח בן רמליהו	לה כל הרלות הבסיגה וסביבותיהם ולאי ים המעוכים להם
מ' עקיבא מלמדי הבני שבאומיר	שלום	לה כל הרלות גד והלי שבט יוסף בארץ חלה וחבו' מעב'לה' המגטיון שבהפריק'

בני נביאוס היוגים מ' בוקיאין לוליאין ומוקיאין המה מזרע בית לוי והמה ינגע רלסונה בשיר בבמ"ק שליטי קרית סכר ומדינות ווהלין והמדינות בסביבותיהם : להחזות טולם חבי' לנביאים והסידים וגם יוחן בכס עדי נגרם לחלמנות והומים

דוד בן ישי טיבי ארי' דבי עילאי

ויוסף המשיח ויאמר אם חגוע ואחסף אחי הזקנה הירם אהותי בכל לה כל הרלות הסכנ"ז והמלוך בה היה ובתה הגדולה ונכדה הגדולה זאת אחר זאת עד שלם ודווקא נקבות יתלוכו שמה ולא זכרים ואשת אחי אלי' מלך מגכים שבמלכי הודו שמה מלכה הירם הרלות פולין גדול וקטן והמלוך בה היה ובתה ונכדה הגדולה בנ"ל ואשת אחי יוסף מלך מלכים שבמלכי [illegible]ל שמה הגם הירם הרלות ינגוע ולוקריינה והמלוך בה כנ"ל ודווקא נקבות ולא זכרים ואם יגווע זרע נקבות אלה הירם אשת אחי אם אין לה אשת אחי הירם אשת אחי המלוכה ודווקא שלוה תהיה ולא נערות בתולות ובוגרות וכבר אעשה לאחר זמן בדולתי מגסר בקבנוין

מדטיון לחזרה למדינות ערפת אינגלטירא והאלאנדי כנ"ל אשר לנקבות מחי'
ל אחוזת עולם כמו בזכרים . ובסופר הגדול שמואל פרימא אשר הי' לו כ"ל
ספרים קטנים מבני נביאי מוקדון כותבים לו את אשר ילוה אותם טוב להם
העתיק את סדר פלוקות ממלכו'אלה והכהנו' הגדול'ועדי מגרש אלה כנ"ל למ"ב
בנות קות ויתנום אותם בשם המשיח ובמדינות המלך אין להשיב ויתן לכל מלך א'
בנתן מחותם א' להיות לו לעדות ולזכרון ויהי א' מל"ט מלכים עשיר גדול ושמו
ליעזר אספאהן גלגול יהורם מלך ישראל וגם עמי א' בהכלית העניו' שמתי אבריהם
ויהיו גלגול יאשיהו מלך יהודה ויאמר העשיר להעני מכרה כיום את ממלכתך
לני אתן לך בשכרך בעדו ה' מאות אלפים הגרים עם מדינת פרחוס א' במדינ'
לנות ולאחר שבעה הדשים תביום והלאה אשלם לך את ממכרך במטבע כספי
נכבי ויען ויאמר העני ה"ו שאתבור ממלכתי בעד כסף סגים זה ומדינת פרחוס
אלה וירגז העני וילך לו ויהי ביום ר"ח אלול באספו כל הנ"ה מלכים אל העיר
אלפאל ויעלו כולם אל התבלר גאליפאל אל מלך המשיח ויפלו לפניו ארצה ויקראו
אליו בקול גדול לאחר יהי אדוננו מלך המשיח ומטרוניתו לעולם ותשלח מלכותו
מן לעד לדור דורים עלינו ועל זרעינו הנה אנחנו מחלים פני מלך המשיח
באלהינו ובקשתינו לגלות לנו אך יהי' קץ הפלאות זה ומה יקרה בו וכדת מה
נעשות לנשינו בנינו ובמותינו ולכל עדת ישראל המפוזרים מן קצה עולם עד קצהו
עד כמה זמן יתאחר הפיסה הממבדת שבמגדל עוז הזה ויען ויאחר המשיח זה
עוד חדש ימים אלך בזרוע עוזי מתגדל עוז הזה לאנדרינאפל להמלך חונר
שאלהו אם יפנה לי את כל ארץ סרינה (ח"י) אשר אמלוך בו אם אין ואת
שאלהו לנגד משנהו ומופתיהו וחכמיו ואם תמן יתאן אשיב אליו הנני הורב
ליל זה את דגך בכורך עם כל בכורי ממלכתך מבכיר טולמאן עד אחר הרחים
אם בלילה לא תשמע לי והקרבה ערפדלגדי לא יחיו ב' ימים עד שאכה בדבר
יה כל תושבי ממלכתך אשר תחלוך עליהם ואכלה כולם ברגע אחת אנשים ונשים
שף מעולל עד יונק עד בלתי אשאיר לך כלב משתין בקיר ואח"כ אשלוט בהם
לשי ויאמתו המלכים וירוני לה' על המשועה הגדולה הזאת שיהי' כהרף עין
ברעו ויאמתוו לו ולמטרוניתו ויסיו ידיהם וילכו לדרכם ובכל החודש הזה עסק
המשיח עם ניסו סופרו הגדול ואברהם יהיני מלך הונרמי ועם ו' קני מטרה רוחי
מי המלך ויוסדים ראשונה במלכות להעביר את מועדי ה' ולהחליף לחגים אחרי
ן הנה הג הפסח יהי' תמיד רק יום אחד ביום זיינליסן יום אשר שברו אויבי
מלך שבאזמיר להרע לו ונהפך בשאלנעק לשמחה אשר העמיד בה נביאים
אלמידי' רבים וקראו את שם יום הבראת הג מאורות גדולים ונאחור באיסור גמור
לאכול בו מלח ומרור והמצוה הגדולה שבאותו חדש הוא לאכול מן ט"ו ניסן עד
סוף יום ד"ה בו בגיל וסשון ולשמוח בשת חתן דווקא הג שבועות יהי' המיד ביום
ל' לר ב טבת יום בואו לאזמיר אשר גלה עלינו שם בפרהסי' למשיח אלקי יעקב
אחר לשם ס' ואלהים וקראו שמו הג המלך והג הסוכות קבעו על ב' ימים של
חדש אלול בסוכו אשר יצא הוא וסיעתו ממצרים וקראו יום ראשון הג את
ממצרים

מאורעות צבי

אתם לתורתו מעודה להריס ויעשו קוויהי למ[illegible] אשר מעזו מעודה זאת ובאשר
היה לב המשיח טוב ביין חלק להם את כל ארצות שולם אהיה אפריקא ואת מדשיב
היא אמעריקא ואיי הים דרך כלל הבטיחם בבטחון גמור שלאחר שנת תל"ג עת
בלות תמשה שנים למלחמותיו היא העת שיקומו המתים מקבריהם ויחיו ופרנו לכל
מחלכה גבול נכון בפרטיות להיות קיימת בידיהם לדורי דורות לבניהם ולבני
בניהם עד עולם ויסמחו השמחה ושלשים מלכים וירומו לה' ויאכלו [illegible] ושכרו עם
המלך המשיח עד חצי הלילה ולאחר החלוקה אמר המלך המשיח [illegible] אל יחמה
בעיניכם שלא נחתי מלוכה להזקן מ' יוסף איסקפי היושב באמ[illegible] [illegible] גילגול
שאול מלך ישראל אשר מאסתיו מלהיות מלך מלפני ואשימנו ל[illegible]
להם בכל מדינות אפריקא וזה הי' סדר חלוקתו שמותם וגבולותם האחרונות
והמדינות אשר חלק מלך המשיח לכל מלך ומלך לחלוק בהם ביחוד. אני שלמה בן
דוד מלך ומשיח אלקי יעקב מולך בעליונים ובתחתונים עליון ונורא למלכי ארץ:
אשב במקו' קדושת ורוממות בירושלים רבתי ושרתי בכל בירת גוי עולם:

מלכי שבט יהודה אשר ימלוכו תחת אלי' אחי של מלך המשיח מלך מלכי' בכל השולם כולו והוא מלך מלכי' על עשרים מלכי ממלכת יהודה:

ישב במבצר ציון שרתי למלכי יהודה ועטרת זהב גדולה על ראשו

גלגול

ר' משה מלמדי הראשון שבאזמיר	אביהו	את כל ארצות יששכר וזבולון בארץ הלה וחבור שמעבר לנהר סמבטיון בארץ אפריקא
הגביר הילל מק' שאלטיאל	אחז	את כל ארצות פורטוגאל וספרד
מ' חיים בנבשתי אב"ד ואכס דאזמיר	אחזיהו	את כל ארצות שוויין ואיטאלי'
הגביר בצלאל מכפר מארמארת	אמון	את כל ארצות שווייד ונאדי
הגביר אבר מקונסטאנטיני'	אמצי'	את כל הארצו' דאנגי
מ' יחזקאל מאליכסנדרי	אמצ	את כל ארצות רוסי' רוברא והונגריי
הגביר רפאל יוסף מאלכסנדרי	הזקיה	את כל ארצות מצרים מראבי טוני ומדבר סאראן
הגביר אברהם רוביא מאלטפפת	יאשיהו	את כל ארצות פרטר הקטן ויש השחור וסביבותיהם
הגביר צרח מאלגיר שבאפריקא	יהויכין	את כל ארצות יש קספי לוסבעי וסביבותיהם
הבחור דוד מטוניס שבאפריקא	יהויקים	את כל ארצות יאפיטו ועדם' וסמטוכו' לס'
הגביר כלב מעיר גאליפאל	יהורם	את כל ארצות ארפת
הגביר ברוך מאלקיירת	יהושפט	את כל ארצות מארראקקא ואיי הים הנוים למערב
הגביר אלמה יוסף מליוארנ'	יואחז	את כל ארצות פרס
הגביר נפתלי אלרס עובה	יואש	את כל מדינת שנן ומדיטת הפשי

מגבה כבחוד

מאורעות צבי

מאיר מיש בושת מבעל לפון יקיר		את כל לינדי מזרמיה לחם ש"ל מאי יס פוניס
לחתי סניה שבסאלטנק		נגבה המשוכין
נביר מיכאל מק' עזה	מנשה	את כל ארצ'סונא ורב מיי יס סמוכי'להם
ר' יוחנן מלמדי הג' שבאזמיר	טוזי'	את כל ארלות רמודן סמטון בארץ חלת
		וחבו' סמעב' לנהר סמבטיון בארץ אפריק'
מלאכת לאמי לאחר והיא גלגול	נחלי'	את כל ארלות פולין גדול וקטן ליטא
		אוקריינא ואסכנז
ר' נגימין לחי הגבירא הגדול נתן	לדקיהו	את כל ארלות אנגלטרא האלמנד ומיי
		הים הסמוכים
נביר הגני' מלפש	רחבעם	את כל ארלות בארבאריא ומדינות
		הפונים נגבה

אמרדי קארדוא והוא מארע אהרן הכהן הוא יסמש בכהונה גדולה במקדש העליון אשר אבנה בקרוב

דוד בן ישי אריה דבי עילאי

מלכי ישראל אשר ימלוכו תחת יוסף אחי מלך המשיח מלך מלכים בכל עולם כולו

אני שבחאי לבי משיח אלקי יעקב	אשב במקום קדושתי ורוממתי בישראל
אחולך בעליונים ובתחתונים עליון	בירושלים רבתי ושרתי בכל בירות השל'
	ונורא למלכי ארץ
נביר יוסף אחי מלך המשיח מלך מלכים	ישב במבצר שמרון שרתי למלכי ישרא
	ועטרת אחב גדולה על ראשו
ר' שלומיאל קרידי חמי השני שבסאלטניק	את כל ארלות טאטערי' הגדולה
הנביר יהודא בק"ק ספסיא במדינת בולגאריא אחיי'	את כל ארלות אמעלאל'
ר' נחמון בר' אליאפא	אלה	את כל מדינות האטיטאט ומדינות
		הפונים לפונה
הנביר שמרי' בא מדרינאפל	בעשא	את כל ארלות עטסיאפי
הנביר יוחנן מדעלפי	הוטע	אף כל ארלות פערי שבאינדיא מערבית
הנביר אהרן מאיזמיר	זכרי'	את כל ארלות גאזינעא ומדינות פונים
		לפונה עם כל מיי ים דרומית
הכחור יצחק מקוסטאנטינ' יקר אשתי רשמונה		את כל ארלות מאגאלי ושפ"ג מיי
שבאזמיר	זמרי	אינדיא מזרחית הפונים נגבה
ר' אברהם יביני דרשן דק"ק קוסטאנטיני	ירבעם	בן נבט ק"ק קוסטאנטיני וכל ארלות
		המגר שבאירופא ואסיא

נגבה

מאורעות צבי

בפיוט תקיסטיגטיגיא אל ארץ איטליא ומשם לארץ מולדתו ולא גלה לפוס אחר
מגלות אלה ושקדעתו ותה רחה על ככה ומה שנם שלשה ימים וג׳לילות במצ
גאליפאל ובקוסטיאגטינא רק יסד התיר בדד לתד יום ולילה והתענה ונהג הסיר
כדראסונה והוא הי׳ לאחר זמן רודף גדול לכל אותן שהחזיקו בתשיבת ובתורה
שבתי צבי ובשנת תל״ו הי׳ בתדינת פולין קטן בעיר חונטשין אים עני למדקן
מטורף בדעת שמו ר׳יעקב נעמרוב אשר אחר קדמות ואחרית בשגעונו עד שה
לשחוק וללעג ולקלס בעין כל רואה אותו ועד שהנערים רגנו אחריו ברחובות ע
וקראו אותו ר׳ נחמי׳ הנביא שמי ויהי לימים נסע ר׳ יעקב נעמרוב ה
לקבץ די מהסירו אשר יחסר לו עד בואו לק״ה אמשטרדם ובכל מקום אשר ה
כף רגלו כאשר שאלו איהו מה שמך ענה ואמר ר׳ נחמי׳ הנביא ש
וככה הסיב באמשטרדם ועד שגם שם רגנו הנערים אחריו ברחובות עיר ואחרו
כל העיר עבורו עד שבאו לשם ח״ה מהמילי בית גבירים בשנת תמ״ז והעידו
ר׳ נחמי׳ האמיתי שיושב בפולין בכבוד ובהסידותו וכל הת״ה הבאים בסוד
בלמת מכבדים ומרוממים אותו שם על המעשה הטוב שעשה ועד שמת בשנ
תמ״ב בחסידותו ועל המשוגע הלזה אשר החזיר על הפתחים העידו שמו
יעקב נעמרוב מולד ומתגדל בעיר חונטשין אשר גם שם רגנו אחריו הנערים מר
שגעונו

אגרת שלח המשיח אל הגלות הסמוכים לגאליפאל להעתיקו ולשלוח
הפוטות ישראל ביום ג׳ כ״ג תמוז תכ״ו לפ״ק וז״ל :

יתברך שמו ויתעלה לעד אמן יום מוצאי שבת הגדול שלי ושל אר
ועמי אנשי מגדל עוז שם ה׳ וכל הנמצאים בו ביום ג׳ ד״ג תמ
האביר שבחדשים בבדר ויהיו מרתמה ויחנו ברמון פרץ יום זיין לתחיי
היתי ונפשי הוא יום טו״ב בתמוז . אחיי ועמי אנשי אמונתי אנשים נש
וטף כל מדינה ומדינה עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע של
רב לכם מארון השלום וממני בנו המלך שלמה . גוזר אני עליכם שיום
באב הבע״ל לשלום תעשו אותו יום משתה ושמחה גדולה במאכלים טוב
וחשובים ובמשקים ערבים וריבוי נרות ובשירים רבים על שהוא יום ט
לידתו של שבתאי צבי מלככם עליון למלכי ארץ ולענין מלאכה ושא
דברים תעשו אותו יו״ט גמור ובבדר תפילת יו״ט ובמלבושים נאים ה
אמרה לגוי מותר לכם אפילו במלאכה דאורייתא ושבות כלי שיר מו
לכם מבל ומבל :

וזה נוסח תפילתו , והתן לנו ה׳ אלקי׳ באהבה מועדים לשמחה הגיס וזמנ
לשסון את יום הג הנחמות הזה זמן לידת מלכינו משיחנו שבתאי צבי עבדך וב
בכורך באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים . וקראו בפ׳ סדר השבוע עד ה
אשדות הפסגה ה׳ צבי חדש בש״ת כסר ובברכות כיו״ט גמור והתפטיר יפ
כה אמר ה׳ גלה קן במדבר עד והנחתים לא אזכור עוד ותתפללו מוסף
יו״ט תהא קרבן מוסף ובאחרת ה״ת קראו מזמור יפיפית מבני אדם ב
גדול

גדול ובשפה ברורה ובנעימה [illegible] ובזמירות יושב בכסא עליון ושירו לה׳ שיר
חדש ושיר המעלות זכור ה׳ לה כל עמוקו עד לויציו אלבים בושת ועליו ילין
ברו ומזמור בשוב ה׳ את שיבת ציון והקרלו הלל ברכה גמורה ובלילה תקדשו
קדוש יו״ט עם ברכת שהחיינו ונוסח הקדוש כנוסח ההבדלה שהוא והתן לנו את
יום חג הסוכות הזה את יו״ט מקרא קודש הזה זמן לידת וכו׳ והמזמור הראשון
של ערבית [illegible] מזמור פ״ט שהוא משכיל לאיתן האזרחי הבדי׳ ה׳ עולם אשירה
לדור ודור [illegible] ועד בשחק נאמן כלה וזה המזמור הוכיחו ג״כ בזמירות
[illegible] מזמור בשוב ה׳ את שיבת ציון והיה היום הזה לזכרון יו״ט גדול
[illegible] היא לעולם ביני ובין בני ישראל שמעו שמעו אלי ואכלו טוב
והתענגו בדשן נפשיכם והטו אזניכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם

בית עולם חסדי דוד הנאמנים נתן לדוד בן ישי נור לכל
אלי ארץ הגבר הוקם על כל ברכה ותהילה משיח
אלקי יעקב אריה בני עילאי וטבית בני עילאי
בהאי לבי: ויהי בקרוא חכמי הדור שבאו בכוד ה׳

אמת את האגדה הזאת עמו ואמרו אותו הימים שאין יהת ממשלתו אפילו
דינת פרתם ה׳ ולא אלקת המר א׳ ללבון לבנים ממנו ולבנו׳ מהם בית מקדשינו
גדול ואשר הוא אכור במאכר בכלא יתברך בלבבו להשתבח בנהלת ה׳ שישבחוהו
ויתמוהו בהלה הזאריים הבחים ועל כל זה מהרם יום אבל בית בהירתינו אשר
בינה לא נבנה והוא לה יבנה לעולם ליום נהמה וי״ט גדול להנעים להקב״ה
הנות אותנו עם כל עמי עולם בטעות מהודש להאריך עוד זמן מה ההשתחויה
עוליים אשר ישתחו בה בל עמי עולם אתנו רק לאחדות ה׳ הוא הכיב׳ הראשון
אנו כאשר כתבו הרמ״ל אחר השמרו לכם פן יפתה לבבכם כו׳ לפנות למנהגי
הו הגוים האכור בגאליפאל כי כוהות הטומאה מבעיתים בו ובעביתיו יום יום ומם
אחר עוד במאכר זה ובתואר זה יהפך להולכי באורחותיו ולהשומעים
ו את אחדות הוית ה׳ לתמונות ואורתינו להרופים וגילופים:
ל שבת אור ליום ה׳ בהודש אב ערב יו״ט הגדול יום אשר מולד המלך המשיח
בשנת תכ״ו אמר המלך המשיח להביא את כל מלכי יהודה וישראל נכניו אשר
ו להתכפרם שמנה ושלשים איש אשר קלחם נהאדרתו ולנו בעיר גאלי פאל וקלחם
אר היקרות הגדול שבי׳ בעיר הזאת ואף עבור טוב מלאת דירה לפי כבודם
וב המון עם הנאכפים אליו מד׳ קצות גאליפאל שכרו להם בתים ומלונות
פים ובעיירות סמוכים לגאליפאל וביום ח׳ לחודש מנהם זה התאכפו כולם
ג את חג הגדול הנהמות הזה במגדל עוז עם המלך המשיח ועם שרוניהו ועם
קי מנורה יושבים ראשונה במלכות ועם כל נביאיו ועם יותר מהמשה אלפים
ן עם אשר היו נאכפים שמה בהסבידות ויהי בבוא המלכים שמה ברבו למיך
ל׳ ולמטרוני׳ שרה ליום הולד בו כמנהג שרי המלך והמלך המשיח יושב על כסא רם
ן והמטרוניה שרה יושבת לימינו ושקו יד שמאלית המשיח ויד ימנית המטרונה
להרי כלותם כל זה הזמן המלך המשיח והמטרוניה אותם ואת נשיהם לבעל

מאורעות צבי

פרשת ברכה מגלות ר"ה וד"כ בעל ס' נזרי זהב ע"ש ב' מסעות ד' לחדש דפולמ
אלה ביום ב' ד"ב תמוז תכ"ו ו"ל :

יום ולו ליום מחיית רוחי ואורי הוא ד"ב תמוז במודש לרי' בנחדשים בסדר ויסעו מרחש
ויהי ברמון פרץ מכחה היה שלוחה ממני ללים לחמוכה זקן ונשוא כנים הרב מ' ה
לביה לוי בעל ט"ז כוד יוב בביבה לזן ורענן יהיה במהרה לני לחקים נחמתכם ה
למחכם כהים לחר לחו תחמנו על להחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת יום נקם נ

ושנ"ת גאו"לי בא"ה

(מערבי בגמטרי' שבר"ב) לחשבון בן
עליון למלכי ארץ הגבר הוקם על כל ברכה והחילה מבית מלכי יעקב לחלבי פ
שברי צבי הבית ר' נחמי' ימהר לפני בלהלה ורנה) ו[illegible] לחר מחם
מכחביו (לחר עוד רבי' מהם גנוזים ונסתרים בחדרי ספרים [illegible] לחיר שבלו בסוד
לחיתי בחכגור ולחר לינם נוחני' רשו' להבחיק' כדי שלא יבינם [illegible] לבקר)

בחתו' מחם מי נחם בגמטרי' משי' שבלו לנקום בנחם — והנמי הח
שבלו בכוד ה' לחיתי בלחר' בלחר' על — שהפך לבלי
ותעמיחנו הוא יום י"ז תמוז ליום משחה ושמחה — וי"ט לכבו
ניסו שמואל פרימו סופרו הגדול לחר — עזר לו בס

עכקיו ולחבד נפשות רבות מהוייב לבא לחלו בו ביום תחית ר
מיוחדה לו לחבד ביום הנסי לו סכו' יום ד"ב לחדש תמוז הנפשות המוחרים לבו
לבחא לחר לחבד מכל הנסים לקרוא לו שבת הגדול של משיח — להגוב בו בחוסל
קדושה ביום כפורינו . ור' נחמי' נרו לחר פ"ד עליו המשיח לחחר ולבא לפ
היה ח"ח גדול בחרץ פולין ולחמרו עליו שמרוב קדושתו נגלה בו עקב נבואה ה
הגידו עליו חכמי פולין ויבי כלחר שמע ר' נחמי' הזה שיש משיח לפרש
בחבלר גליפחל נסע בדרוש ניסן הנבר חפולניח לבא לל המשיח לנכוח לחו
לם הוא הנגיד ומשיח לחיתי שלנו לחר דבר ה' בו ובנביחו הגדול מן הנו
וגם בנמי נביחים שלחו לו לין . ומה ענין רב נביחים המבחלים עליו דברים ל
נובים והוא ממבחים לחתו בשם ס' ולחלקים ברא ברלשית הסייך רק להקב
ולא לזולתו ויסע מסע לחר מסע עד יוסבולו בר"ה לחב לחקום גליפחל
המשיח ושב לחתו ג"מים וגילולות רומים לבד בחדר המשיח על דבר שלא נפ
משיחתו בעיניו ויהי בחלי ליל ד' לחר ליום ה' לחדש לחב היה ליל שלישי להקיל
נרדמו שמים יושבים על כרסם המלך המשיח וחחכם ר' נחמי' הלל מרו
הבוזמים ופלפוליהם עבור משיחתו ועד שנחקנו שמים בשנה ועד שר' נחמ
הקיר ההילה ויהי בבקיני הלך בלט מחדר המשיח לר' פרדסו לל בינה ביחן המל
בלב הרגנו ורוח נסבדה ומעמוחיו על לחיו ובך בחר נפשו ועד שהחפלל לה' לחלק
בלחשון ליל ויחמר לחבה ה' לחלקים עד מחי ההחר לנו קץ הפלחות לחר ר
בגיחך בלחחת גחמי קדש נבלו עליו בשמך זכר לעבדך לבימו הוקן לבבים ל
בדיבך לחר קדש שמך בכבשן נמרוד עובד לכל לחיל וגילול וגם בהר המו
ולחר עשה נפש בהרן זכר לבחי לבבחיו לחר לחתרת לבבוריהם עבר מלחמ
לחר לחתנו מבינים בהם עד היום הזה הן הנה לחתנו מבוזרים מקנה הע

ועד

ד קלה אשר למדו מיום שהגלה שישק מבוכדנצר ועיטום חולחים לאשם מעל
רמה לכל זרע מה שני מאמריך הראשונים לפנות אחת לאחת מחליפי גלולי
עם ידיכם להשתחוות לך לבדך כיבה ראשונה לכל ראשוני זכור לבדו אבותיו
אשר עמדו בנסיונם בשנות גזירות והרינות תתנ"ו ולהלאה ולו שהייתי אחד מהם
אשרי את שמך ברבים בקרבם מלהיות בדור ההפוכות זה אשר מחליפים שמך
גדול במשיחות שקר זה לעין כל זכור לאחינו עשרת השבטי' אשר כרת ברית אחים
לני השם ב"ל"ד ס"ד ויאמ' הנה אנכי כורת בריתי וכו' ואשר נאבדו במכורותיה'
אחוז קבאריכמן ולהלאה זה יותר מחלפים שמה בקרב עמי עולם והבטחתם
לי בכילך הגדול יחזקאל ס' ל"ט פ' ד"ט שלא הכחיר עוד כנוך מהם זכור לנת
פלאות אשר לפניך לבדך יכרעו ויכחחו כל מספחות האדמה זכור נרמה בגבורה
אשר נגרו בנו מיום לאת אבותינו מארצינו זה שבר עשר מאות שנה עם י"ל
יהי שקר אשר הבאישו את ריחינו בעיני עמי העולם ועשה עמנו הבל בעבור
ך הגדול והנורא והלילנו מזאבי ערב הטורפים האלה אהה הוא ה' אלקים
ר בראתנו וילרתנו לכבודך ישעי' ס' מ"ג פ' כ"א עם זו ילרתי לי תהילתי יספרו
בעבו משמים ורלה הרבה משיחך האמיתי אשר זה הלים מרבך מעבוה ישראל
פחדים ואשר נטעה מבוחות הבוחת' ההילונים ומה העשה לשמך הגדול שנקר'
ו מהולל בקרב עמי עולם אזור לנו היום בריתי י"ב מדוריך שבודעתנו ועד
רא בהיל ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ועד שכיום והלילנו מכני אבותה אודים אלם
ה המשיה השבר שבחאי הזר ומלה נדילו הגדול השקר והרבה להתפלל עוד
שנפל לארץ בוכה ומיילל בעיניים כבוה ות ובלב פרוה לשמי' ומיד הרלו לו מגיל
ה אשר כרוב בו פכורים של יחזקאל כ' י"ד פ' ט' והנביא כי יפוהה ולבר
לחי ה' כו' ומיד לה"ז עמד מעל הארץ והנה מרלה. והנה המשיח מעשרר
ל הרילה ה' ה' ויקץ משנהו ויקם ויולך לרלות מה זה ועל מה זה נעשה עמו
ו ככה ויעמוד פתח שער חלירו והנה ר' נחמי' ילא לקראתו בהימה עזה
ה ויקרא אליו בקול גדול לאמר הנה עתה בלחי להכותך בשם ה' לצבאות
ר הרפ' ומיד נהלבש המשי' בטליתו של כמל מבדהדו עד כף רגלו ויר' כי לא יטל
נע בכף ירכו וילא מאתו והנה אור בדוקר באיר והבשם יצאה לארץ וירל
המי' ממבדר נחליפאל ויבא בדהובור עיר נחליפאל ויצעק לעבה גדולה לאמר
ולה לביות ישמעאל אני רולה לביות ישמעאל וכן עשה הלך דרך מבוא יס
בטאנטיו' ובמי' דהו בדה ישמעאל ויהי כאשר שלו אותו היהודים שבהובטאנטיו'
מה עשה ככה לא ענה אותם דבר רק קרא על עצמו הפכוק שבמשלי ס'
פ' ד' וגם רשע ליום רעה וגם קיים אותו פכוק כי בזמן פרעה הלך למיפתי
ל ומשנה ושאר בדולי עיר ויסכר להם ע"י מתורגמן לאיש מלחם שבתי
הרבה לגלות מנכלותיו ומכוזותיו ויכפרו את כל מלריו למלך אבל מה
להם הלים דפולניה ויבלה מלך ההונגר אחריו ויבוא לפניו [illegible]
ם ויתן לו מנה ח' אפים הרלוי לו מאת המלך על [illegible]
ו ובודות ההפוס שבמבדר נחליפאל ויהי לקר[illegible]

מאורעות צבי

לדבר שמה הכהנים שהיו עדיין מסופקים במשיחתו נעשו לחנן בלחנונה שלימ
ועוד להיות הגולה על מולם והוא שאמר להם פעם א' בהיותו אתם בארץ פלשתי
בשדה במקום פנוי פלוני למחר בשעה נקבר לדיק נמור פלוני שמת לפנים בזמן פלו
ומה לכל הנלהבים אליו שיפנו פניהם להחור ויעשו כן ומיד להחר זה לוה שיהיו
פניהם כאשר היו מול מקום למחר בשעה ויעשו כן ומיד רלו בלוחו מקום קבר גד
פתוח וארון פתוח והבן אדם אשר שכב בו נראה בריא כאלו נקבר בו ביום בלי
מתכור כל ויצו לא' מהכהנים שיקה מגילה ה' גויל מתחת מראשותיו של המ
ויעש כוהנה מלאו כתוב בו עדות על קן פלאות ועל המשיח שהוא משיח האמ
שבתאי שמו ואח"ז לוה שיחור הגויל על מקומו הראשון ויעש כן ומיד אח"ז לוה
שמולם יפנו פניהם לאחור ויעשו כן ואח"ז לוה שיחזרו פניהם למקום הקבר ויעש
כן ויהי בהחזירם ובמה היה המקום פנוי מקום רבא כאשר היה בתחילה
והמלך המשיח אהב את המטרונית שרה אשתו במאד מאד ונפשה קשורה
בנפשו מן יום ך"ב תמוז שנת תכ"ב עד החונתם עד היום הזה בתענ
עוז על דבר שנהגה עלמה תמיד אתו כמנהג נשי מתיפלים הריס של פולניא והו
כשבקשה דבר מה מינו כרעה על ברכיה לפניו לבדו אשר יבד על
ותשתחוה לו והאמר אליו בי אדוני מלך המשיח אם מצאתי חן לפניך וטובה אם
בעיניך ואשר הדבר לפניך אצל הדרך עם המחך השפלה אשר זכתה בהבר
הגדול לבא עד הלוס לראות בכל יום פניך כמראות אלקים לעבדיו ל
הכידיו לו לבני נביאיו להגיד לי בדבר פלוני ותמשה בשרה בשמן המור ובבשמים
ועל דבר זה יתן לה כל משאלות לבה כי נתן לה אבנים טובות ומרגליות מסובלים
בטבעות ובהחים כלי כסף וזהב ושמלות מכובדים עם כל מחמדי נשים לרוב ובל
עת שקיבלה דבר מה ממנו בתחנה כרעה ונפלה על פניה לפניו ואמרה אף בזמן
הגדיל המלך המשיח הבא עמדי ופעם א' נתן לה טבעת יקרה נפלה לפניו אראל
ותבך מלין הפוגות ויחרד המשיח ויקם מכסאו והקים אותה מעל הארץ ויאמר
מה לך בתי ומה יעשה לדעד חלי המלכות ותעש ותען ותאמר בחרדה על שאין ל
זכרון תמידי תמך כי לא היה לה ולד עד יום מותה ויען המשיח ויאמר אעפ"
אמה נאבה לי מעשרה נשים וזרעי יהי' מלא הגוים ותתנחם ופניה לא היו לה עוד
ואמר א"כ אשמה מסיום והלאה שזכיתי להיות בדביקותך ויהי בערב יום ה
של כל הנביאים אשר הגו אותו במבלר מגדול עוז כשמחת בית השואבה שנו במת
רקדו אבלו ותתו מעדנים בו כאוחות גיסו המופ' הגדול מ' שמואל פרימה ואשר
שמו של המשיח כל הגא הגדול הא' ואשר יאוה לנם מה לעשות ביום הזה
ואשר היה עם מטרונית שמו שרה לבדו עלה ברצון המשיח לעשות לה הטיבה
וזכרון לדורות כמוהו ויצו למהרתו ע"י כופרו הגדול לאמר כל איש ואיש בחו
ובהולה מעולל עד יומן ומקטן עוד טף יהיו מוכנים בשבוע שבמחוך ביום כ"ב תמוז
להגיע ולשבות בו כי"ט ושבת ויהנהגו בו בקדושה יתרה כמו ביו"ט ויעשו כן ואפ
שלא היה הפלרת המשיח לקרות שבת הזה שבת הגדול דמטרוניתא לכן קרא
כופרו הגדול שבת זה שבת הגדול של משיח ויהי בבוקר יום ב' כ"ב תמוז יום שבת
הגדול

חול של מצוה בעת שהתפלל המלך המצוה בחדר מבלרו בתנין חסרים לוה
ליה ב"כ"ת ותמיר מנהג ישראל שקורין ז' זריס בחורה בכל שבת לוה להביה
בחולות יפות מבנות ל"ע מלכים לקרות בפ' בעות ללפחד בשדר פנחס ובפ'
לה ותלה דייה בת לאה ואותה שתפעיר הקרא בפ' בשלח ותקח מריס הנביאה
ת אהרן את התוף ובנביאים ביבעי' ס' נ"ד פ' א' רבי עקרה: ויעשו כן והוא
ביה לאותן הבחולות שיעמדו לו לאחר שיסתלק מעולם התחתון הזה לגאולות
עליונים

* (מערבי בלדן אפריקא במדינת קאנגא במלכות באנגא היה בימי קדם המנהג בזמן שמת מלכם בעת שקברו אותו קפלו אהריו י"ב בחולות מזרע מלוכה להקברם הייה אתו כדי לשמשו אחר מותו בעדי עלמשה (עלימיירמי שנפעלדערי) במלכו עלילן אשר ימלוך שמה על שבהיי לא הי' צריך להן כי היו לו שם עד שבעת אלפים בתים ופילגשים ובנות מלך אשר נולדו להן היו מוחרים לזנות עם כל מי שרצו כן כנויות והן נשואות):

משולהי פולניא הרב מ' יעבי' והרב
לנד הכ"ל על דבר [illegible] שמתרבה
ר בגליפאל ז' [illegible] בין יהודים
אחסנו ורבו בו עם ביומו אפילו בית
ה לפי כבודם לא מצאו להם לכן
ש מקום על זמן מה לאחדרינאפל
ם ר"א תחות בלו להזרה אל עיר
יפל וילינו שם ולמהרתו שלחו את
הם להנות להם דבר מאכל מן
רמי א' להנפש לנפשם מעיפות

ך ויבי כאשר שמעו מ' אברהם יבמי ומ' שמואל פרימי את חילול שבת הגדול
ואשר מרדו במצות המצות הרה אפס ע"ז ויסכרו המעשה הרע לתלך המצות
ברוגי' שרה וגם המה רגזו במאד ולאחר הלהרייס הלכו שמי המשולהים אלה
בית המצות לדבר עמו ויבב להם כופרו הגדול בשם המצות לא תוכיפו לראות
המצות עד עולם על דבר שהללהם ביום את השבת הגדול שלו ויהרגו
מלכים ויאמרו אליו מה פשענו ומה הטאנו הלא ידבר נא אדוננו במה שבעומ
ין אתנו יודע עד מה לא אנחנו ולא משרתנו כי אתה באנו מהדרך עיפים
מי דרך ולא הודענו אים כלום האמים אנחנו בדבר הבלתי נודע לנו ויכפר
הכופר הגדול את כל המעשה ובקדושת מצות נפל על היום הזה להוכיח בו
ם עד עולם בקדושה יתירה ויהי בשמעם את כל זה בקשו ממנו בשאלתם
הם להעביר את רעת חילול שבת הגדול הזה מן מהשבת המצות כי בנקיון
ם ובר לבב שלחנו את משרתינו לקנות מהחוגרמי ויעשה כן ויתהול להם המצות
ם אשר שגנו ובזאו לבנו ויברכם ואחר יהי רצון מלכי שהאמינו והשמרו את
לותי הוקותי ותורתי ותהנהגו כולכם בפולניא כאשר בני נביאי וחכמי עם כל
ני אחרי מהגים ויא לכל א' מהמיהם מטבע זהב א' אשר תורת מחמד מחוקק
ם ויקרא את שמם שקלי קודש ומטפחה אחת עשויה מצבי מרוקמת בפתילי
ונכסף לכל א' ויקרא את שמם פרוכת קדושים ולרב הזקן מ' דוד הלוי שלה על
בהונת א' ויקרא את שמו כהונת בד קודש ואגרת אחרת מחותם מזבח ובהזתמו
אחרי כל זה נפלו הרשולהים על פניהם לפניו ארצה ויסקו לרגליו וילכו לדרכם
ם למדינת פולין: וזה העתק האגרת שלח המצות המבר מגדול נגון אל

מאורעות צבי

בקילים בחלמות מלחי ובהשבעות רוחות ועוד הבילה ג' אנשים אשר בלו מ
עטשלפי לקונטלגטיג' אשר הלו אותם לה שלין כמות בכל הארץ בהמ
הלה ויהי בהיותם כל ה' חכמים אלה יחד אתה כחד כל ל' קמיע מ
מומות לחינה ואחר לא ידעו איש טעמם ויחלו אותם לד' רוחות נוף המלך
לבגדיו וקמיע חמשית שמו על ראשו ויהיו חמיד עליו לשמרו וגם נאמו להמ
ולהמוסת לכל בחשי קליף ולגדולי מלכות אחרים וכפרנו להמלכה ולבני ה
ולסלגנים רבי לבד קמיע ל' לשמרם

וכל הטורחים אשר נאמנו למלך המשיח למגדול עוז עם כל חוסבו עיר גאליפאל בהסמ
להם אשר לא ידעו מהסכנות הגדולות אשר הקרו עטור משיחת זה בקוסטאנטינא הרו
הכבוד אשר נעשה למשיח במגדול עוז לשבח בחמרים שכבר הולך לו מלך ההגר ו
להשמעתו במקלת בתחו לו בכל יום עשרה הגריס כיד המלך ואשר עד האזבאר מכבדו ו
כל מחלוטיו ועם כל זה אחר המשיח לכל המשפים אליו אחל ירך לבשם מאחר הוא ה
במגדול עוז הזה מעשה נפלאות אשר לא נברתו בכל גויי שולם בקוסטאנטינ' וכל מי ש
מחמין בזה שהוא בטוח הנו אין לו חלק לעה"ב ומשרב רב שעלו עם לבוחיו ממלרים ב
וגם שת"ת שמואל פרימו אשר עלד בשפר מיעלה של מלרים גימו של הנוסי' אשר נסע
מירושלים כד בשם [illegible] עוז ואשר כבר עשהו לסופרו הגדול מכל סופריו ואשר גילה
כל שר מוסל ו[illegible] עלו בחד תמיד כל מגרות המשיח בשמו וה' מני חלף אשר ס
המשיח עלמו ו[illegible] ובטבעת המשיח אשר בהקק עו לורה נהם עקל
ובלופן שכל חכמיסי מלך היו בו: והפרימי כג"ל ותבירו מ' לפ
יכיני דרשן דקוסטאנטינ' אשר עוררו לכל המפוורים להחמין בחמ
עלימה בחשיחתו וגם פרסמו בלגרותיהם שנעשו נסים במגדול
זה בכל שעה ורגע אשר אין בכה קולמס לכתוב לאותם והכמי ה
שבלו בסוד ה' לחתרו כל זה שנעשה בכלות זה לינו נסי ה' ונקרלו נסים רק בפי ט
הארץ על דבר שגרמו מן בעלי השבעות על הארה שמות לו קדושים לו טחים ומקו
בל משם הקדוש והעורת שחסר לו רש ומאשר הגם לוחו בחותיותין ובנקודותיו ולא שנ
בהרים ומימו שכל העשיו ימא לרע הריגת בני אדם הכיר בעל קרי שלימות רוח לשמ
מה שידברו בני אדם זה לזה במקום רחוק ורחוקים הם מאוד ממעשה נסים אשר יעשה
עלמו באחרית הימים בתחילה זמן משיח האמיתי הוא קץ הפלאות, וגם כחב פרימת
שהמעו קול יולת מקברו של ר' אליעזר הגדול קורא בהיל שבחתי הוא המשיח אלקי יעקב ו
אתי ולחו וחכמי הדור לחנו לזה ואמרו מה ענין השמעת קול שר לו . לחיות יוסף ש
בלגיסם אשר שקורי קא משקרי בדבר גדול כזה של קץ פלאות אשר תחילתו יפ
בחליעה שבר גדול מסמים : ומה שנעשה מנפלאות מעשה נסים לדשת עם הארץ ה
עשה המשיח במגדיל עוז מפי מבידי אמת הוא זה ששלחו מד' מרעים לפולין שני מנסים יקר
ומשרים לת הרב ת' יעקיה בן הגאון מ' אזר אב"ד דק"ק לבוב שבמדינת רוסיה בדברי נ
המחבר ס' עורי זהב ותת הרב מ' ליב בן מ' הירץ חתן הגאון מ' דוד הנ"ל שניהם נכדי
כמעלה מ' יואל בבל בם ז"ל למבבר גאליפאל להתרלות עם המשיח ומה שיעלה למשיח
ויבי בהותם אתו שמה נלא תוסם פנם ת' לעטיל אתו בת' מפרדסים וילכו אתו מרוכו' וקמ
ומדבר שתם ויקונו אליו שעדיין יש רשעות רבות ועלילות על לא דבר בחדיות ות
פחלריש ומביב לכם שבחדיות פולין ויאמר אותם מי הוא זה ואיזה הוא ויענו ויאמרו
ה' ומ' וכל פשע הנוגרו מה אמר מלקוסם לת' ליבך דבר רק הלא עלה מאילן שבפר
ורקה

תקה לארץ ובעה עשותו זה כחבו בפנקסיהם לא הבנה והרגע זמן עשותו לפרק אשר
ם כאשר חזרו לפולין ובלו אם בדקו ומלאו שבלותו שנה והרגע אחר הלם לא הגלה
ל אותו הרשע שבפולין לאחוריו ומת במיתה חטופה וע"י עשות נפלא זה ובדומה לו נתאמת
מה חוסני וחלין ופחדליע שמשיח אמיתי הוא רק הכמי הדור שבלו בסוד ה' אמרו
דבה מעשה מכוער ומגונה עשה וגדול עונו שהרג נפשות עורמה בחנאם אחר הקב"ה
ר בגבול זה לא תעלה בקרבך ואת תלמידי אמלה לפניך אחר כוונתו הלא יעבנו מיד ויותר
ב עשה אם פעל בהשבעות עד שנהרגו ונשחטו חמור שונאי יהודים לאוהבי יהודים ומה
חידוש לבשחמם לרעה כמכשף ובפרע שהי' בידו להעיד ע"י שם הגדול והמורא: ורבים
ר דור זה של מריות אלה אחר נכספה נפשם להתגאל אם רצו כוכבא דשביעו מנהג מחזר
ים לו גוה שעל ידו ללו עיירים וכפרים, אם יצא אם ואכל עיירות וכפרי' לו בתים: ואם
ר גבוה עופל: ואם ערים מלאים גפריות נלהו: ואם נראה קשת לבנה בלילה - אם יצא דג
ו' רגלים מים ליבשה אחר המה מעניני מקרות ארץ ואם רצו היילות תלוי לבא לו לורות
ות משומם לו במיים מלוירים כירושלים ויון אחר מתקבלים בעת קין בזמן אלין רות
ם בעגנים ואם' המה רק קטורים עולים מן הארץ וכו' וכו' כולם פחדו בחלומם על משיחתו
ם א' שמעו קול מופות גדולים אחר נקראו ראלקי וקראניקי בולים בימי קין מחפריקי
רינות הלו נבור פרנסתם מורחיה בכוחם עד ממטל לעגנים ועל שלא יחרלו לאמרו שהוא
ל מלאכים משוררים שירה על הגאולה. ועוד ספרו הגדי משולחים אלם בהיותם בחיים
ך למבלר מגדול שוז אמרו זה המיך נעשה שמש קיא סמשיח האמיתי מחויבים
תו לברך בבוחים אליו ברכת מלך ואם אינו משיח יהיה ברכה לבטלה ועד שהסכימו
ם לחזור על המשנה בלהם והברכה שנה נאמר לפני בקול רם ואל יהשב לו לכון ברכה
תלה כי חזרו רק על המשנה בלמידת המשנה שמותר ויסי כפשר בלא סנוך אליו עשו
ר הסכימו ויען המשיח לכם הלא ידעתי שמחם הנרהם רק כל המשנה שלא לגמרן לבטלם
ויפה עשיתם על דבר שלא סדנו עדין לכם שאנכי המשיח האמיתי:

ר סיפר איש א' מהרלות מערב לאמר כשהיתי עבר בן י"ד שנה בשנת תב"ו
קתי הבן גדול ורחות פני מלך המשיח ובראתי מחדר בית רבי שלמד אתי תורה
לי ידיעת אבותי ואסע מסע אחר מסע עד בותי לתבדול שז ויסי בבותי שמש
אתי שכל בתי עיר גאליפאל והכפרים הסמוכי' לה מלאים חורמים עד שבמעט
מלאתי מקום ללון בו אחר כולם תשקו ברחות פני מלך המשיח ולמחרתו עליתי
בר גאליפאל עד אל בית המשיח ורחתי ביתו גדול ומהודר מבית ומבחוץ כבית
ר עם גמות ופרדכים וכל מחמדי אדם ויסי בבותי להדר המשיח ברחותו בכבודו
ר פני לאחוריו ולוה מיד עלי ע"י א' מבני נביאיו שמחויב אני לעבוד בשרי קודם
ראתו על דבר שיודע שאירע לי קרי בלילה שעברה בחלומי ואעש כן וחזרתי עד
דו ורחתי אותו ומימי לא רחתי בעל קומה בהדור ויופי כמוהו שתסכתו ומעלה
ה מכל העם מלובש בבגדי יקר הכלת והדר וכל הכסיסי מלוכה נהגו בו וכל כלי
ו היו מעשי' הדש עם כל מעמדי אדם נמלאו בו, ומצן הגבית הגדול היה בשנה
אה בארפריקא לנסוע לעבר שמים ואחר נהגו אתו אחיפת הסדים ובעת
ו אאיש בשלה אחר להם בתקו' זה נקבר נביא פלוני אחר מת כבר בעת פלוני
ל יצא מאותו מקום קול חזק קורא שבשלי לבי הוא מלכם הוא מבשר
ם גוחל חזק ואין אחר בלתו ועתה כן הסלאת פגיע והיו הקולם שלו גרם

לדבר

מאורעות צבי

ותפלו על פניהם והשקו לרגליו הכרעו והשתחוו לפניו בשמחה טעמיהם ותרחו
מרגבו שמה ומה שאומרים היהודים הנלחמים אליו כהמשח אלפי הים ויעמו
וילכו במרכבותיהם לסם וילינו בבית הסר דגליפאל והחרו לכן שלשים יום
מלך המגר לחנרינאפל ויאחרו היינו עם הלים במבלר ועשינו כאשר לוטו לדוד
המלך והנה ביהו מלח כל טוב בירעוה לעיפים טובים מרוקמים בפתילי
וכסף כלי כסף וזהב משובלים בלבנים ט[illegible]ליות עם כל העניני בני
מלח בביהו עד פאות גגו הסר שלהו [illegible]ביה מלח[illegible]לות רחוקות ובע
גליפאל מלהו אלו כ"ב שולחנות מלא[illegible] אוכלי שולחנו חמיד מהעלפ
מפלים לארץ מתרפרים בדיהם ורגליהם לבעלי נכפים ומגבהים עליו שם
מלכם ומשיחם ונוחלם כלם שמעו בלחומו ורחמו בעיניו ולכבוד גדול יהבד
יזכה לים יהודי ליפול לפניו הרגה לנשק לרגלו וכאשר יעמוד מדרך לוחו
לאים יהודי הכ"ל ואומר יה"ר שהזכה לרדוף אלף במלהמותי אשר אלהים בק
וכאשר רהו משמעיו ועבדיו את הכבוד שעשיו לאוהו הלים גם המה נפלו לאי
לפניו הרגה ונמלך אינשוה להמיה ושמעו שהסר דמבלר וגם המגרמים יה
עוד גליפאל אומרים יה"ר שיבד אתנו אוחו הלים עם הנלחמים אליו אם
שהמה טולם בלא אלוק אמת עבור דוד הכנכות אשר מעלים לנו עד כאן
המחילדים והסר של מבלר גליפאל כאשר בקן הכמת המלך כתב גם הי' מגר
למלך אח כל הנעשה ויהי בקרא המלך אגרת הזאת קלף מאד דוד כ
ומשמחה על מעשי ומרידת היהודים אשר נלחמים אליו מד קלות גליפאל ה
כאדעליו לאמר שלים קדום היא ואמ' לים קדוש מהייב לדור רק בבית ק
שפל הערך ומתלכלו עם הלגשי קדש הנלחמים אליו הוא רק כת הרידה מנ
בחלה ומיס במשורה יבהו ועל הארץ יבנו ויבנו רוב ימיהם בחנוניות ומה
שבביהו מתעלפים ומתרפרים בארץ כאשר עלפו לפניו בבילאי דעלפ"י שבאש
ארץ מוקדין אשר עבדו לכל הליל וגילל רוב בבילאיהם לבוא בשקר ומה זה שמ
אח ביהו כסף וזהב עם כל מחמדי אדם כמלך גדול בדבריה יקרים שלא ימצא
בביהו ובירת מלכות הם לא שמנתה פניו אך למרוד בי ולשפוך במלהמותי דם
ואל הקדימנו ואשמיד ואהרוג ואהבד את כל היהודים מנער עד זקן טף ונ
ביום ה' ביום אשר נולד בו אוחו הלים ומיד נתהרבו המלך ואמר לא אשפוך
של הנלים אלה אשר לא בהנו נכלות אוחו הים ונעוה בבילאי שקר שלו כי אח
נלחלים בי אם אהרוג אוחן שבאחמיר עיר מולדתו ונכביהם ובתיהם עם כל
להם יהיו הפקר לכל ואוחו לים אכחור בהר ברזל מלובנת באש ואתנה
ראשו והשבוט עורו מעל עצמותיו וכל גופו אשרוקבאש ואפרו יתלו בכלי ברזל
שערי קוסטאנטינא למען יעמוד ימים רבים לאות לבני מעי עד דור אחרון
ידעו עוד והמלך הוסיף לרגוא עוד במלאו' מאו' עד שלא לכל מלות' אוחו יום ומה
כתב לכל קרליף ולכל מלכנוהם לכל בתסי' שבמדינות מוקדון להיותם מוכנים
המבב שלו דם יהרגו שמה הנקבו"ט לנבדיאם יום אשר נולד בו אוחו הלים הלם
גהרגלגו ביהן [illegible] גבהגם להשמיד ולהרוג ולאבד לכל היהודים שבאחמיר זמ

ובקבוה

קבות מבן שבע שנה ומעלה וכל רכושם לבז והפקר יהי' רק הנערים והנערות
ן שבע שנה ולמטה תהיו ויחמנה על כל עשרה נערים כהן: מ' נחמונתיו אשר
ור להם דת מלוחי הוקיתי והורותי ויהי כאשר בא פחשגן כתב זה לאיומיר אל
ר קליף דשם גלה למקלת גדירים מיודעיו דרך סתם שהמלך קלף עליהם
ד וכאשר שמע הדבר בית הכותר מרדכי לבי אשר מיולאי הגליו נהיתה הרעה
הול' הזאת מרד גדרה גדולה עד מאוד ולא קם עוד רוח בו עד שלחזתו השבן
ל מכסאו וימאס ובער"ה שנת חכ"ז אשר נהבטלה הגזירה אז דרש רבו של
שית הקדוש מ' יוסף אב קפא על קברו הפסוק ידינו לא שפכו הדם הזה בו'
דעתי ברה כהמה שלא בעלתו עשה בנו לה על זה ויהי פרעות אם מלך הקונר
ל ערין ובהוכם היו אוהבי היהודים את נער והמת המלך ואת אשר עזר על
הודים הושבי אזמיר בלו אליו לנחמו ולהאר שקיבל הנהומין אמרו אליו המלך
לום יחי' מה נאחר ומה נדבר להאליק הלים המורד הזה אשר כל מיהוה בבעול'
הים בו ועל כ"ז לא ישוו לנפר נער ורוגז המלך רק לא יתכן דרך המלך אשר
בע בחפו להשמיד בכלי אזמיר כעם כנכון אשר היינם יודעי' בין ימינם לשמאלם
ם הלכו רק לקול השמע של התעות אוהו האיש אשר ההעה את נביאיו בערמה
ם לדיק כרשע הרוג אשר קול דמי אחיך בני בידיהם [illegible] בדך לדעתם
קו מן האדמה ואחליך לא תכופר בדמם ולא יתכן [illegible] אשר אם איש
יהטא לקלוף על כל עמו ויוכף אם המלך ואמר אליו [illegible] הדבר לפי
לך וטובה אני בעיניו אשית בעלה לו וטוב יהי' לו כל הימים וטוא שיהרוג
לך אוהו איש לבדו ועמוס יעבשו אותן המשים איש שבאלכסנדרי' של מגרים
ר היו תמיד בעלה עמו כאשר מספרים מקלת גדירים דכהן שונאי אוהו
ים . ולממלכתו ולעמו יהי' שלום מעתה ועד עולם ויען המלך ויאמר לעשה
ריך וכל העם ישמעו וירא ולא יזידון עוד והבדך אם המלך לבנה המלך
ק לו ותלך לה ותשלח מבשרים אל כל גבירי קוסטאנטינ' לבשר להם אן כל
עשה ושמחו וירומו לה' בחלד מחד על המלחה ה' אחד חמל ושחתו לה' לה'
פה לאם המלך וגבירי קוסטאנטינ' הרבו להשחיל באם המלך בשאלתם
תם לבקש מלחת בנה המלך להשיב אה הכפרים אשר כתב על היהודים
אזמיר וגם שלא להרוג לאוהו האיש האכור בגאליפאל על שירלו שלא יעשו
נביאיו אוהו לאחר מותו ע"ז כאשר קרה לפנים כן ויוכשלו בו רבים כי אם יבא
אר עד שיכתחד ותעש אם המלך כן והמלך שמע לה ויחס על הרעה אשר
ר לעשות לו רק אחר המלך כי נקה לא אנקנו ולא אפשי ומלאותו עת והלאה
ם בכל שבת וי"ט לאם המלך בכל בתי כנסיות שבקוסטאנטינ' כל ימי חייה
אשר שמעו חכמי הדור שבאו בסוד ה' הדברים כחלה של אם המלך אמרו
ר שבאותה שעה נתמולה בה מאן מנפש אחהר המלכה ואוכף עוד אם
ר הוגר והכמי' להכין שמירת בנה המלך שלא תכבה נר ואגרמים מלאכן
ר הבעות הקרודים והרחוקים לנקמה ותשלח ב' מוכבי הרכש לעלי
ינת מיקדון שם עיר אלכיני שם הב' מורסבי שם הין ב' אחיים אשר סיו
בקלים

מאורעות צבי

אסרו אותו בדם וייטב לו בעבור: ובזו הרגע נחזר כהו להשתחוות בשמו' כברראשי
ויהי למחרתו פרק כל מנעולי שלשלותיו אשר הי' אסור בדם ונפתחו דלתי הכלא
מעליהם ולא חולה לרחובת קוסטאנטיני' ויהי כשמוע המשנה דבר נפלא זה שלא
אחריו שלשי חלוצי לבא להביא אותו אל מקומו הראשון אשר היה אסור בו בראשונ'
והנה מיד בבואם הנוך לו נפלו כולם פגרים מתים לפניו ולאחר רבע רביעית
שעה נאור רוח מקלחה בקרבסויהיו כבראשונ' אשר אחרי שכבו שמה מתי לאם היו
ואור מעלמו לכלא אל בית הבור ואת הדלת סגר אחריו ובעשותו זה היו דעות
הלוקו' בין הכמידור שבאו בסו' הי' ובלתי מאמיני' בתשיבתו כול' כא' הדו ואמרו זה
ודאי שקר ומקר' הוא שהרג נפשו' רק המוני עם קוסטאנטינ' בדו הסק' בלבם זה
לזה ואה"כ נכחד הסקר הזה לה' קלי עולם כ"א היה עושה כן בלאתת שהרג נפשו'
ודאי כיון שידעו שבעל השבעות הוא היה מלוה המשנה ומופתי הגדול לשומרי
אלהו להורגו בלילה בעת שישהע בשינתו רק בעין שהקיץ אותם
ממות והדו' אותם נחלקו לשלשה דעות הראשוני' אחרו שיכול להמית
ולהחיות אפי' רק ע"י חכמת מאני כנזכר לעיל ומכש"כ ע"י השבעות ג' שרי
עקלחון ופשיטא ע"י שם הגדול והטורא שמסר לו רבו · השניים אחרו על שלא הי'
ביכולתו להחזיר רוח תמשור חיים כנזכר לעיל א"כ גם לאלה חלוצי לבא ודאי לא
הי' ביכולתו להחזו' רוחם בקרבם רק עשה בשמותיו שנפלו רק בחולשת דפק ונרתו
כאלו מתו ואח"כ עשה בשמותיו ונחזר הדפק כבראשונה: והשלישים אחרו על
שהמשן עם קוסטאנטינא מאמינים למשיחתו כאבו לפניים מנפלאותיו הגדולים אשר
לא עשה מעולם ואחרו להכעים לאותן שאינם מאמינים במשיחתו שעשה אותם
ומשום זה גם בזה לא נאמן שעשה אותם ומי יוכל להאמין שטות כזה שהרג שלשי
חלוצי לבא של החוג' כי כל מי שיוכל להרוג שלשים יכול להרוג כל לבא מחנות החוגר
וימלוך כאות נפשו תהיו ובודאי הי' מלו' המשנה להרוג אותו בלילה בשינה למען
יסור הכנה מארלות החוגר, ועל כל זה עדיין הרפה הגדולה שהקרה להם
שתמור להיות הכהר מעל ראש החוגר ולשום אותה על ראשו שמותו בכלא מבו
להלא כבודם פה לפה וגם בארגרות שכבר מבא ע"ז משיחם בהיותו במארמארא
שמיד בבואו לקוסטאנטינ' ישימו אותו בבית הכלא והבני נביאים פתרו בהתעלפו'
עליו פסוק שבשיר השירים מלך אסור בבתי' והמשנה כתב את כל הנעשה
לבמלך חוגר לאמר יאנאפל ע"י איש עתי רוכב סוס קורייע' ויהי כקרות מלך החוג'
את כל הנעש' אח' על שלא נחל' לא חעש' ולא עדיים בדבר מרדותו ומנהג המון עם
הוא שבודים מלבם כרצו' והנה נאמ' עליו שלמקזואים קדוש הוא אצל היהודי' ואשר
מכבדי' אותו עבור מה כאשר אמנו מכבדים לאנשי קדושיו לא אעשה בו שפטים
רק נקה לא אנקנו ויצו במשנה בחשובתו לאמ' אל מעש לאיש הזה רעה מכף רגלו
ועד הקדקד ושום תשיב במשמר בית כבוד או במשמר שבקוסטאנטיני' או במשמר
כבחוך לשם וינתן לו מאוצר המלך עשרה הגרים בכל יום כמשפט גדולי מלך אם
יאמנו למלך ואלוה לשר המשמר שאל ירע לו בשום אופן רק ישים עיניו עליו שלא
יחלנו ויעשה לו כל מתאלות לבו וגם לכל היהודים הנאהבים אליו אל יעש להם רשע

לרעה

ה לדרבה ייטיב בעמכם ונראה אם כבד יכבדוהו כלים מכל וקרחם לו המלך
ר בי ובמלכותי ויהי אח"ז ביקש המשנה לסמו"לו ביתה כבוד בקסטאנטינו' כאשר
קד מהמלך ולשמרו בו רק חכמי וגבירי קוסטאנטינו' אשר אחמינו לפני' במעיבה
ויו לבסתפק בו אחת לאחת ובפרט בראותם חכמת המלך והגולד ארך לבסתיו
ה אח כל אלה ואשר כלהה אלין הדעה מכל אכל ואשר חוה בביר קוסטאנטינו'
ויחו אותו אחם בקוסטאנטינו' ... ארך כבד כסף לעבור רעת משיחה זה
ר מולך בחמשנה ומהשבה עם ... בח בלא נהר בלא מדינה בלא הלוי
ויבילו אל המשנה ויחנגו אל ... ובהשחם לאמר לשלוח אותו ולבדו
המבדר גאליפאל הרחוק בקלת מאחם ושמע להם המשנה ויעש קוסלההו בר"ח
בהמשים הלוי לבדו אשר שמרוהו מכלות אל כלות עד בואו למבדר גאליפאל
ר ... להודם ליסן ובעת בואם קראו הבני נבאים אשר נסעו אחריו לראות מה
ה אם אח שם המבדר מגדל טוב וחכמי דור הבאים בכוד ה' קראו מגדול עוזם
ל ומיד לוה המשיח לעשות הפסח במועדו ומיד שמעו כמה כבשים שה לביתו
בן ... ולאחם בחלביהן ואכלו אותם מן הוא ונבילו ומבילו שבאו אחריו אחו
מהבה הגורות ומקליהם בידיהם כמשפט הפסח וכהלכתו אשר עשו אבותינו
לים בזמן שבאת"ק הי' קיים ושר המבדר גאליפאל הושיב אח המשיח בהבדר
גדול מאבני נזיה יפה עד מאוד אשר בי ילין המלך ההוגר בעת היותו שמה
הביתה היו כמה אילני ברק נטועים לבידור וליופי ומאחורי הבית היו שמה
ומרבים ובאחלנו היה גינת ביתן אלאים מעשבים ירקות וכרמים עץ נשמה
אלנות יפות ובמים מהודרים עם כל תענוגות בני אדם וגבירי מוהדן ומלרי
ם מגבירים אחרים אשר לא ידעו ולא הבינו הכמות המלך חוגר
ן בעת שמעם שנבע המלך המשיח לקוסטאנטינא ובאי בבר עלה לו הפלו
מחו והומלך למלך בארץ בוריא היה ח"י ואשר כבר מאספו אליו מהלה מן העשר
ים גבורי חיל וישלחו אליו כלי כסף וזהב מבעות כסף וזהב לעיפים וכמים
ח יריעות ואבני יקר בבהר ורידם ע"י השר רפאל יוסף שבאלבאמדרי של מלרי
מיה ביתו מרוהם ומלוה כבית מושב מלך ואף נהג המשיח בו כמלך ביושב
ר המלך ואחיהם ב' מאות נבאים ובכידים היו מאוכלי מלרנו רמיד דבר יום
והרבה אוכלוסין יהודים בחאספו אליו למאות מד' נפות הארץ לראות פני
ם לחכות רק לבסק רצונו כי קדושים המה לדעתם ומנהגם כי' בלידב רמיד
ואל שם המבדר וגם נשלחו אליו כמה משולחים מבודים מד' נכבוד גאליפאל
קים לדעת מה יעשה בישראל ואם כבר בא אחיהם מעבדה בבבנים
ריקא מלעבר נהר בבבטיין ועד כמה מבנו מבמיראים מארץ מוגבים ומה
עד היום הזה בלומות אפריקא ביהו של המשיח כי' מאות יום ולעבר בלחי
אותו . ובמה המלך הוגר ומשנהו המוכחי שלחו אליו מחילים
גדוד אשר בלו מלרנו מטרד מבדיגה רזוקות בעבבים
גם הם השקו לדעת עניני אותו אבייקריבם על הוגלאה מלך
ד גאליפאל וילו אותם להאר עגו אל בחים דהיתר לגאליפאל
ם

מאוערות צבי

כל מחמדי אבינו ומבני יקר ומעוטיו ויעש לותם בניסו וילך אל מפן מ' ויאמר אליו נפשי
נגומה עלי האם חוליכני לטייל בספינה אחת קטנ' בשפ"ז היש להרגיש את נפשי ואני אהלם
לך ויאמר המפן אעשה כדבריך ויבא הרמב"ם והמפן בחוך ספינה קטנה ומיד נרדם המפן
ונשתקע בשינה כי הרמב"ם לקח בסחר את הסם של קפילות הדרך אחר כחב כאחר הי'
עודנו בביתו ויעש אותו בקלה הספינה ויבא הרמב"ם הוא ואשתו ובניו אחר טיילו אחו
ברבע רביעית שעה עד שפת הים של ארץ מצרים הרחק כמה מאות פרסאות מן אליגיר
ותעמוד הספינה ובזו הרגע הקיץ המפן מתרגע ויסי כרחות המפן שהוא בארץ נכריה
ונפש לא ידע שמב מרד מאוד ויצעק צעקה גדול ומרה וסבר שבכישוקעשה זאת רק הרמב"ם
ברמה אותו בדברים ויאמר אליו אל הדאג כללות רבע שעה מ' אשיך לעקומך הראשון
לאליגיר רק האמר כשיבא ספינתך שם ותקיץ משינתך תמהר ותקח מכתב זה אחר אנה בקלה
הספינה ותעליך אותו אל הים ואם תדבר שמה דבר לשום אדם הוי מיד המות ויאמר אעשה
כדבריך ויעשבע לו על הדבר הזה ואח"כ שילם הרמב"ם שכרו להמפן ויעלהו בהורה ויחזור
ברבע שעה לאליגיר ויעש ככל אחר לוהו הרמב"ם והרמב"ם בא לקח אמיתי ש"ק אליגירה
ברבת אחר מצרמצרים היה דר שם והנה לא עברו ימים מעטים עד שהלכו עבדי ויועצי המלך
הפרתמים ושרי המדינות אותו אל שעשה רשותות נפלאות בקרבם לרוחת פלא למלך מצרים
ולא כלה שאתו עד שהמלך מרוב חכמתו וידיעותיו שם כמאו ממעל לכל עבדי המלך ויאמר
לאתו עד מאוד עד שעשאו הלך בכל הארצות והדבר נשמע ע"י סבני יש הגדול להשופט
פערי שונאו הל"ל היות כי הרמב"ם ברה ומלא במצרים וכי גדלו המלך ויאמר לו מאוד ויפלא
פרעו ויהי אחרי כלות ג' שנה עת כלות הבריה של כ"ה שנה שבין חוסבי אליגיר ומלך מצרים
שלחו השופטים מאליגיר להדם ברים חדש לאת השופט פערי לבירת אלקיירה למלך מצרים
ויבא שמה ובמחרת יום בואו השכיב הרמב"ם לבר של אם ואחי לעקה גדולה בכל גבולי
אלקיירה כי לא יכול לבער אם בכל מקום מושבותיהם ולעקה גדולה הוא עברה בכל ארץ
מצרים שמה ימים רבים ויאמל המלך לחכמים יודעי העתים מה לעשות לדבר נפלא זה
כלון אחרו ואין פותר אותו אליו ויהי כאחר שאל להרמב"ם רופאו ענה ואמר המלך לשוא
יחיה כשאיתי לפנים באליגיר הי' שם במיך השופטים מכשף גדול אחר כמוהו לא נמצא
בכל ארץ בארבאחרי ושמו פערי ומעטאי שהם ז' ימים [illegible] אמן להדם הבריה ובודאי עיקר
מחבבה לבלות מדינתך להמית אותך ויולאי הלך [illegible] בדיך בנפשיו והח"כ להיות
מלך [illegible] מצרים והרגאי ויאמר לו המלך הלא זה הפערי סיפר עליך אמש לאחד
מעבדי [illegible] שברחת בשנה פלוני ביום פלו' לאחר הלהרים מאליגיר על שבקשו לשלוח בך יד
ולהרוג [illegible] על שברכת שם ה' וכל הדיוונן דשם עם כל עם הארץ ויען הרמב"ם ויאמר
המלך [illegible] ימי' ויבטר אחרו וכל בני חוסבי מדינתו מכל רע לא די שהשופט פערי הלו
הוא מכשף גדול מאוד ובקר כוחו לבטש ע"י כשפים עמים רבים למלוך עליהם כי גם
רוצה לשפוך דם נקי בכשפיו וילך ברשות המלך לביתו ויחצר ויבא למלך אחת מכתב אחים
מרבל' נתנה יש אחר נתן לו אחר לברים של חותו יום אחר אמ' השופט פערי שברה מאליגיר
ואת מכתב לשונר שנר אלקיירה אחר קיבל מיום ימים לאחריו ויאמין המלך להרמב"ם
וירבע את פערי ויען המלך ביועציו מה לעשות עם המכשף פערי ויהי בבוקר יום ה'
לבוקר עלה השופט פערי למרכבה נמשכת על ח' אחשתרנים ליך למלך לחדם הבריה
ולהלטין על הרמב"ם ובפערי היה תנור כלב גדול יכה מאוד אחר אחב ויבא גם הכלב
לאהבו אחו במרכבה והנה מיד אחר בואו למרכבה קפץ הכלב מעל המרכבה ויאל אם
מאלקנת מקרב ומפה הכלב הולך וגדול מאוד עד לגעלה מבחי אלקיירה ושרף בשם
הבריה על שהיו לשרות אם ושהשופט פערי עומד ומשתומם בלתי עדנו אליו הלך יחל

לביות

להיות שכלנו אכובו עושה כל אלהמוניה להבות אש מפיו כולך ומחגבר מאין הפנוה
ויכי כראות המון עם אלקיירה עומדים סביב לנוראבהו אחת מעשה הרב הזה לעקו בלשון
נהיל חרטוס הרשום מכשף על כל מפשפיס אשר כמוהו לא הי׳ בכל ארץ מצרי׳ לרוב מיתיס
ומינה פנעו בו ובכלנו בטרם חדעו כי אבדה מלריס ויבוהו עליו פחחיס ויגזרו אוחו ואת
נלנו לגזרים עד שנעשו שגיהס כשעאר המפחלח ויכו אף מדכבחו אלפיס גזרים וכל מ׳
המון עם לקח מקנת מעלמותיו או מקלח מעורו או מעלמות ועור בלנו או מעט עץ
ממרכבחו ויביא אל ביחו ויעס בכלי חרס למען יעמדו ימיס רבים מסמרת לבני מרי להיות
ט לגרעו אחריו לזכרון שלא יזיר עוד מכשף לעשות כמוחו והמח המלך והרמב״ס שכבה :

והמלך המשיח יבא איזה ימיס בכפר מארמארא ולמד שם ועל שקד׳ לפניו
הסר דאזמיר לקוסטאנטינא ואמר למשנה המלך הזכר עליו שמרל
במלך דאזמי׳ ושנהג עלמו שם בכל חכסיסיו להיו׳ מלך על היהודי׳ ולגרם מלך החוגר
מנשה כהלו והמלך החוגר הי׳ בלאוחו זמן בלאדרנאפל עבור הולי שהקרהו בחודש
עבר בקוסטאנטינא שלא אחריו המשנה למלך ביום ד״ח שבט ובזו הרגע עכבו
להמשיח מן השמים מלאלוח הן בהשבעות קדושה והן בהשבעות טומאה ויבילו
אוחו ע״י אנשי מלהחה של המלך לקוסטאנטינא ויהי אחרי בואו לפני המשנה
ואשר היה אחו הסר דאזמיר והדיין הגדול (מופחי) ועוד אנשיס מכובדים חוגרמי׳
רבים יודעי דת ודין שאל אוחו לאמר האחה זה עוכר ישמעאל להרעיס כל מלכות
סחוגר ולמלוך עלמו למלך על כל היהודים למרוד בסולטאן הגדול בענקים ומיל
אינה אח טעמו ויען ויאמר בכפיפת רגלים וקול נמוך לא אדוני אל תדבר לעבדך
דבר הזה כי כמוך כסולטאן ואני אינני כ״א למדן א׳מלומדי סוריא (א״י)
ואין אחי יודע עד מה לרעה ומעולדי עד היום הזה הסכן הסכנתי להטיב לכל
אדם ולא להרע לאש ויען ויאמר אליו הסר דאזמיר שקרן כמוחך לא ירבה
ישראל הלא אחה הוא אם שאמרו עליך כל בני אמינחך שבאזמיר אשר יעלו
יחר משבעה אלף בעלי בחים שמלוך המלוך עליהם בקרב הימים והם מעידים
עליך רוב בית הלחמים שבאזמיר מלרע וקורין אוחה אנטאקריסט וגם מחבי זה
למדינות רחוקות ועבור זה הנסחי ליהודים שבאזמיר אשר המליכו אלוחך עליהם
בקנם מסוחן שלא יזדו עוד . ויען המשיח ויאמר אל נא אדוני הכזב בעבדך
ובעוה גדול הוא בידך מנהגן של ישראל לקרות להנם מלכא דרבנן ולא מלך יושב
על כסאו כי אין משיח לישראל ואוחו שנבאו נביאי קדם עליו יהיה רק נשיא אשר
מלך ימשל עליו ואני אינני רק משולח בעד הסידי עניי ירושלים לקבץ מעות
לדקה מה ממדינות הרחוקות אח אשר ידבנו לבם ודברים רבים כאלה דבר אחם
להמלאוחו ויהי אחר הדברי׳ האלה עיינו בדינו בארי היט׳ וכול׳ כא׳ פסקו שאינו
הייב מיתה׳ כמורד על שלא נמלאו עליו עדים שמרד ורק מה שכזבו המקנים היהודי׳
עליו ומשום ספק בדבר דמהו לשוס אוחו בכלוח בבור היא מפיסה אסורה לאסור
אוחו בנחושתי ברזל בה עד בוא מלך החוגר בחורה מאמדי יפיל ויעשו קנשלאו
המשיה בבור אשר לא ניסה בו כל ימי חייו וישלח אחר נבודי קוסטאנטינא לבלו כי
לא יכול שאת הנער הגדול הזה ויסחלו עבודו אל המשמה ויקל [illegible] אשר

מאורעות צבי

לחלב׳ משי׳ בקדוד אשר נאמר עליו ביעקבי׳
בי׳ י״ל כ׳ ב׳ ונהה עליו רוח חכמ׳ובינה
רוח עצה וגבור׳ רוח דעת ויראת ה׳וכו׳
רמו אחינו אם יש מבאוד כמבאוד אותו
הגביא ואינו כ״ל מתחבולת המאל
אשר שרש השק׳הזה ע״י נבואות טומת׳
בתוחו ובמוח משיחו ומה שכת׳זה בסתוך
הגביר רפאל יוסף וסיעתו מאלכסנדרי׳
של מצרים שזכריה הנביא נתגלה לנהן
הזה במצרים וגלה לו אפר פרה אדומה
שהית׳גנוז׳שמה וכמה קברי רשבוני׳גלה
לו שמה וגם אמר לו שקן הפלאו׳ יתחיל
לאחר שיכלה עוד ה׳ שנים וגם קיבוצל מים מסר לו ואמר לו וזרקתי עליכם מים
טהורים וכו׳, השם יודע מי הוא אותו האיש אשר נתגלה אליו חמור זכרי׳הנביא
אשר שמאל שמו והאפר הנשאר מהקרבנות אשר הקריב פרעה והרבוותי
בתת אמון ובבעל צפון : העתק אגרת שלח נתן הנביא הגדול בשנה הזאת
לתדינת אשכנז . שנים ושמחים לעשות רצון קונם בגופם ובנפשם קבילות קב
אשכנז רבותיהם חכמיהם שופטיהם זקניהם שוטריהם וכל איש ישראל אחה ה
תשמרם בגנה רצון תעוררם : אחר עתרת הנשים והשלום הגל הוגד לי כי נתעורר
לבבכי׳ לשוב לה׳ אלקיכם ועשיתם פרי׳למעלה יהי רצון שתשרה השובה בתעש
ידיכם חזקו ידים רפות וברכים כושלות אמרו כי כה אמר ה׳ הנה מושיעכם ב
שבתאי בני שמו בגבור ילא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע לקף יצריח על אויבי
יתגבר ואני אכילה מלך ביופיו תחזנה עיניכם : מאתי נתן בנימין . בעת הזאת
קיבל הרר אברה׳ נהר מקליפ ספרדי׳ אשר בעיר אמשטרדם את איקון נשמת
מהביא הגדול נתן מארץמצרים בזה הל׳. אברהם נהר מעקבות משיחא אשת״
תעניות אות משבט יהודה עכ״ל : ולאחר שקיבל ה׳ אברהם הנ״ל האגרת הל
אמר אמת אמאמתי מימי לא בו ולא בתשיחו והלא כבר אמר נתן ומשיחשכל מ
שאינו מאמין שבקרב זמן יהי׳ קץ פלאות הוא מזרע ערב רב ולא מזרע ישראל א״
המלך יוכל להיות לדעתו שאני משבט יהודה לכן אינני רוצה לסגף גופי בי״ח מאות
תענוגות ולהשחית את גופי עד לאחר תחית המתים שהתי׳ לדעתם משנת תל״
הארך עצם בי הנביא בדברים שם קראים חיי יות׳ ממה שמאריכים ואכל ושתה שמח
ונשב בנביא ובמשיחו לעין כל : בכל השנה הזאת לא כלתה אפי׳ שבועל אחת שלא
הביאו נביאים הגדול אגרות מהגבירים שבמצרים והגבירים שבנאטולי ל הגבירים
דאמשלנדי ואנגל טיררא אשר ארבעתן האמינו בתשיחותו ואשר יסופר בשם
מלאותות והמשרים אשר עשה המשיח ונביאו הגדול ל׳ימן קץ פלאות אשר יתחי
משנת תל״ת ותלאה: רק חכמי הדור השם שבאו בסוד ה׳ ואשר עגדו בכל מאמ
הם בתשיחותו מאנו ההיפך והוא שלח לי משיח שקר הזה עם נביאו הגדול ו

ופורטוגאל אומה אחת בגל דרומית
הינדיא מערביה אשר עור גופם ופניה
ירוקה, גרון כיתה ובשב אדמה ועור מלא
אומה א׳ גדולה שלבנו עור גופם ופניה
אדומה כנחושת אדיבנו אוכל רוטב ילענן
ואמרו אותן מנהיגי אליה (אדמטרלא)
לאבותינו שאותן אומות הירוקים והאדומים
המה עבר שבטי ישראל והמתינו להם ר
שהיה שהקרנו הנוגע אל הולכי ימים ש
הולאנדי ואנגלטירה מלאנו שאותן אומו
מזרע תרשי׳ הם שנתשבו לאחר הפלג׳ שם

בני הנביאים שלו מסלקין כל חורת משה רבינו ע"ה ואומרים שמזמן ת"ח והלאה
יום שנולד בו המשיח האמיתי שבתאי נסתלק' התורה מכל וכל כי אם הקימו תורה
חדשה בקרבם אשר מרוב הלא תעשין ובפרט כל פ' עריות שנאמרה באחרי
מות נתהפכו לעשין ולקדושות גדולות עם עוד רב מעשים מכוערים ורעים מאוד
אשר יסדו לעשין אשר כל האגרות הללו כתובים עד היום הזה בגנזי ספרים של
חכמי איטליה פולין ואשכנז הגור ובמגור עוד היום הזה לא נתנו מהם לגלו' להבית
בפרהסיא לדפוס כדי שלא ילמדו אנשי לבל' ויגרום מכשול גדול ומזה הטוב' כסיו
לת המעש'הרע אשר נעש'עם חור הנלח' לגיל ע"י אחרי הוא' וגם לא העתקם
רק ד'אגרות כתב המשיח עצמו וכתב הנביא עצמו ואשר נרכים למודן חידור זה:
בעת הזאת ביום כ"א טבת שנת ה' אלפים תכ"ו עלה ברלון מלך המשיח ואמר שלמחרתו
ביום כ"ב טבת אלך במשך זמן י"ח ימים לא פחות ולא יותר בספינה מאזמיר לקוסטאנטינא
ומיד בבוא אי שמה אקה כתר המלכות מעל ראש של מלך החוגר ואשים אותה על ראשי ואמלך
בארץ סוריא היא א"י מפורסם בשם מלך משיח בכל עולם כולו והיו בחותו זמן אחו ל"ע
אנשים שאמר עליהם שהם גילגולי ל"ט מלכים שהיו מקדם מלכי יהודה וישראל מקלת מהם
היו מעיר מולדתו ואחרים מהם היו ממלרים מפלשתים מראחאי' מאפריקא מחיטאלי'
מוקדין ופרס אשר גילה נביאו הגדול להם את מקור נשמתם והוא הבטיחם שלאחר ה'
שנות מלחמה שהוא לאחר שנת תל"א אשר בהם יכבוש כל העולם כולו ואשר יעבה אותה
שמונים פעם מאה אלפים גבורי חיל מעבר שבארץ אפריק' מעבר לנהר שבטיון
הלך להם אח כל ארבע חלקי עולם אסיא אפריקא אירופא אמעריקא
אלקים עד שאחי' להם לכל א' וא'ממלכה גדולה בפני עצמו מלבד גילגולי הפרתמי' גלגולי
ריים גילגולי פחות מחילדים שרי לבא יועצי ועבדי המלך עם בני הנביאים אשר יסע
אחו ללוחו וכן נעשה כי למחרתו נסע בספינה א' והלכי עקבותיו בספינות אחרות מלאחריו
אחומיר אל תוך יש הגדול רק נשחטא על הים יותר מכפי שאמר על ארוח עזה נשף לתולו
אחר מהלכים יום עד בואו לעיר הטוב שמה מארמארא הסמוכה לקוסטאנטיני' היא
ורת הטאמבול ולים מארמארא ארמאני', ויהי באשר שמעו חכמי הדור והבחים
בוד ה'באמת ובקיאים במעש' את מסעו אמרו זה לזה הרמיחם מלך המשיח הגדול
בורא זה אשר חכון להרעיש כל מלכי ומדינת עולם ואשר מאמיניו משבחים א' ה'
הים (עיינים'לילות נוכל לבי אשר הוענק מאגר'הרב מ'יעקב שפורט) ושוחק לאמר'
ל יודע לו ביהי'שלשים יום בים ויעמוד זיקא ומשול פז לנגדו שבאפשר לעובדו
לאה לזה לדרו של יש בהולכו לדבר גדול כזה להנבירו דרכים ברובע רביעית שם בקפלה
אשר עשה לפניה הרמב"ם ז"ל בעת הנדרך רק לחשוותה עצמו וכך הי' מעשה בעת שפי'
רמב"ם ז"ל בק"ק אלגיר שבמדינות בארבאר בארץ אפריקא הי' מחבר שם לאדם גדול
אשר הי' נחשב תמיד בכל מקום היותו שבחותו ורומ"ו וגם הי' חקיקגדול בעיני שיבני
אדיה שקור"ן שם דיוקן יושבים בבירה זאת ובחוכם הי' שופט א' חכם ורע מעלים
עמו פערי אשר בעת את הרמב"ם מחמול עלשום כי קנא לו ולחכמתו ויהי היום ויבילו בני
ירה חושבי בירה הזאת שאת הכסילפני הרמב"ם והוא שנגע גוי א' מחושבי אגיר בחביות
ן פחות ויפסוק הרמב"ם כי היין הוא נסך ואסור לשתותו: שוב באה שאלת חכם לפנ
אה שנפל ארץ א' בתוך חביות שמן ויפסיק הרמב"ם שהשמן כשר ומותר לאכול מעט
אלים רשעי ישראל ב' פסקים אלה להשופט פערי וירגז [illegible]
אמר א"כ אני ועמי גרועים אלו יומר מארץ ועתה [illegible]
אודע הדבר להרמב"ם אז בגלו לו בהופעה מן השמים [illegible]

מאורעות צבי

לאותו זמן על משמרתו להגיל הכבשים מיד אחרי ערב טורפים האלה ואנחנו ער
בדבר בערבות גמור שהוא מוכן ומזומן לחיי עוה"ב וגם שיופרו לו כל שומ
אשר עשה כל ימי חייו ובעה שימות ילא נשמה משה רבינו ונשמ' חכמי משנה ותלמ
לקראתו ויכבדוהו ומלאך נשמים יקרא לפניו פנו מקום חסוד לאיש חסיד המ
פעלו אשר שם נפשו בכפו להחזיק תורת ה' בקרב המפוזרים זרע אברהם יצ
ויעקב ואשר הגיל את ישראל מהתעות ברוחי עקלתון, ומן מכשולם, ודעו ע
אחינו שבעם שהלכו אבותינו יולאי מצרים דרך ים סוף פתאם ה' להם את
עולמות עליונים ותחתונים ועולמות עליונים שבעליונים וראה להם שהוא יח
ויוחד בתשלת כח עוזו ושאין עוד כח אחר מאין ראשית עד אין חכליה שמו
אתו בשיתוף ח"ו ואשר הוא רק הסיבה ראשונה אשר ממנו נשתלשל ונגלל
המלאכים ברוחים עשיים ומורים מושל בכל בחילות ואין אלוק אחר בכח
שלהו ואה"כ לזה הקב"ה את אבותינו מן הר סיני עשרת הדברות ורמ"ח ע
ושס"ה ל"ת מן אהל מועד ומעת שפסקה הנבואה הגדולה ואח"כ גם הנפ
הגדולה אשר על ידם למדו לאבותינו את מובן קולר אחרים שבחורה שבכ
בחדיבות והלכהן עמדו חכמי ירושלים וחכמי בבל אשר ירלו כן תשתכח התו
מישראל המפוזרים בכל מדינות עול' ופרשו ופתרו לנו התורה והניחו אחריהם כל
ע"י י"ג מידות שהתורה מדרשת בהן בחיזה אופן אנחנו מקו כין לשתיר ולע
ולקיים את כל מצוה ומצוה בפני עצמה וגם תקנו לנו סייגים וגדרות אשר ה
עובים מאוד ומשמרים את מקיימיהם אשר מפוזרים מקצה עולם עד קצהו בכ
משתחוים לעקלתון שלא יעבדו על גוף הנשין ולא תעשין ואשר אין לנו
מהם כמלא נימא אשר רב מרבי היו מזרע דוד המלך ע"ה ואשר מזרע זרעם
לנו המשיח בחמיתי ומילם היו בעלי הופעת רוח הקודש וכל מה שפרשו לנו מ
ביסוד ה' וכו' ולכן מי שעמד ויעמוד לנו וילמוד להמפוזרים לעבור אפי' על
אל ויאמר שהאחרון הרלועה משנת ה' אלפים ת"ל יום הולדת המשיח השקר
ודאי טלד בזימה בעל ואשר נאמר עליו זורו רשעים מרחם אשר נטעה
במאל ולילית שעבודתם בזמות ואשר נקראו בנביאים ראשונים ואחרונים
בעל ואף אם יאמר עליו שמנבא בנבואה ומופיע בהופעה ועולה בשבילי דר
ולעמד בחר היטב כמשה ר' בטה ובטוח אהי' שבוודאי כל נבואתו והופעותו
ל' שמי שוא ומין ח"ט שערי טומאה המה וכל למודו מוסד משוא ושקר כלמודי
הלפיקורס להכשיל להמפוזרים בחמונת שוא והוא עלמו אינו כ"א מעשה
אל הנשמ' ראש לכל הקליפות אשר יוסד בראש בקרקע השביעי שבטומאה
לוחקרזמי טומאה שבעקלתון ודעים שבזמני קדמלאות יבוטלו המה ושבע' רקי
ומרכבתן ויהיה רכל קודש לה' אשר מזה יירא תמיד ולכן מטעים ומתעים
בהוכנו ובתוך כל אותן שמשתחוים לאהדום הוית כח עוז ה' בנליהם אשר
מרי לעבד ע"י זה את חורבן בית מקדשינו : בעת הזאת היא העת אשר פר
מלך המשיח אה עלמו בארץ נהטאלי למשיח וגואל לעין כל היה נתן נביאו הנ
בירושלים ונתנו מקם ובא בהבינה עם ג' חבידים עד בואש לארץ מצרים ויל
ונהנ

שנו במדינת אפריקא לבא ולבשר לעשרת השבטי' שמעבר לנהר סמבטיון שבאמצע
שם להמשוררים יהודה ימיני ולוי ושמו שבתאי לבי וכעת הוא בעיר מולדתו
בארץ החוגר איזמיר שמה ועל ידו יקרה בקרב זמן קץ פלאות והמה יעמדו על
מרתם להלחם במלחמותיו כי בקרב הימים יקח הלחר מעל ראש החוגר המושל
ל ארץ ישראל וימלוך תחתיו ומיד אח"ז יסבו המלך המשיח לארץ חלה וחבו' ויקח שמה
ת רבקה בת גילגול משה רבינו לו לאשה כנ"ל ואת זה כתבו לומדי וגבירי
ל אשר מסביבם עד ד' קצה העולם לכל הגבירים והמון עם ושמחו ושש
צור הבשורה הטובה הזאת כשמחת בית השואב' אשר הגביה הגדול מטביה עלמו
מעשק בה ורבים מבני בהיהם מטלטליהן והובותיהם ליקח תמורתם מעבעות
ב אחם בעת כשיחזרו עם נשיהם ובניה' לארץ אבותיה' והכינו לעלמם לידה
ארץ רחוקה כזאת ועשו הטעולות גדולות שם שמחו רקדו ונגנו בכל כלי שיר
מיהם ובבה"כ בעת התפילה ולא היתה כשמחה הזאת בקרב ישראל מן יום
ות יהודה מעל אדמתו עד היום הזה. ויהי כראות הכמי הדור את אשר פעלו
ים שקר ונביא השקר את מעש' התעוררות זו ואת הטעות הגדול אשר ביד
ן הנביא אשר התעו אותו אלקים אחרי' אמרו להשמחים דעו אחינו שאמיתת
ת המבטיון היינו כפתרון חלום אותו משיח ונביא היינו באותו מקום אשר נביאו
הגדול נוסע לחכעיו לשם כי אם בארץ אסיא במדינות מאגלי.

פקחו עיניכ' וראו כמה גדול טעותו
אותו נחן הנביא עם משיח ואשר
ד לבו לנבא עליו בכה אמר ה' כאלו
לה מהשם ויודע מה שנעשה בשמים
ינו יודע אפי' מה שלמטה בארץ
מוך לו ואשר הוא בו ומחליף בטעותו
ר הוטעה ע"י השמאל את העשר
עים ורע יעקב עומדי' בברית ה' ואף
ד שהפרו אע"פכ ה' בעל בש תאור
נו' בני קטורה וזרע ישמעאל אשר
עמדו בברית ה' ומה עמינשמת היי'
משה רבינו ע"ה הגדולה מנשמת
לים כיולאי מצרי' נביאי' שהיו בקרבנו
ולגל בעולם הטמא בקרב בני קטור'
גל כל נבילה וטרפה ושתה יין נסיכ'
עבוד לכל אליל וגילול אחם ואפש' כומר
ל בקרבם כי לא יחכ בתחתן משיח
הול לשפל אנשי' וגם יקח אשה שחור'
ד מבנותיהם עובדת לכל אליל וגילול
לד לו בת שחורה כעורב כמות' להיו'

לחלקת

* (מערבי והוא רק בריבה שהרבה השנה
פרסאות ורחבה שבעה פרסאו' והיא בתחיל'
נהר גאנגוז שנים עשר לאורכו גרמדיז
לרחבה לפונית ומה שנאמר במדרש רבות
שהוא נהר מושך אבנים דמיונו, כבהם אשר
שוחפים מעל יש השמו' שסמו' לקוסטאנטינא
אשר יקרה ע"י הרעש הגדול אשר גורם
בשעת ימי המעשה וכל מה שנאמר אולה אה
הוא שקר וגם מה שנאמר בספר ר' בנמין
בר יונה אשר מת בשנת ד' אלפים תקל"ב
ליצירה ואשר שטו רק במקלות מדי
הקרובים אליו מעיני ואמתת סמבטיון שהו'
נהר של חול שטוף ומרעש אין האמת אתו
ואת הטוב אשר ממשר מספרו הוא רק אם
כי כל אשר שנו במסעותיו בבחי כולקוחיו
כתב להומו בספרו הן אמת והן שקר ובהורו
לארץ מולדתו על שהי' אים שם ויבר האמינו
לו והיה לאותו ספר נחמה גדולה לדור שני
אשר נהרגו אחותיהם בימי הגזירות ומל
האמתו על הטעות של ר' בנימין זה לבד כי
בת לידם עוד טעות שני והוא לערך המאה
ה' אלפים של"ה ונהלחה מלחו שבמי אשר
ושרעגאל

עזבה שדי אחה וחזרה פניה נגד העומדים ומתעלפה ואח"ז קרא' בחיל שבחאי לבי הוא גואלי הוא מושיעו מגיח אקי יעקב ומיד חזרה פניה לשדי אחה והגיקה כברא אשונה ויהי לחעש' כיים שאין למעלה ממנו בעיני עם הכל על לא הביגם האיך יוכל להיות שלא עפ"י עבע העולם ופחרו זאת לגבואה גדולה ולמופת גדול מאוד :

מעשה נעשה בק"ק לערידא שבמדינת ספרד שהי' בו נער קטן א' שעדיין לא ידע לקרות בספר והיה אומר כמה דברים נפחדים ויפר כמה מזמורי' אשר אינם נמצאים בס' תהלים ודמו בלבן המון עם שה עמי נבואה אמיתית רק אחר שבדקו חכמי הדור שבאו בסוד ה' מצאו שע"י רוח שבא בקרבו ידובר ויופר את כל זה ולימים נוה הרוח אשר דבר בתוך גרונו של הנער לעשות לו רפואה ידוע שממנו יכול לבאת וכתבו אפי הרפואה ונתנו לחנער אשר ממנו יצא הרוח ולאחר שיצא לא זכר הנער אפי' מלה א' מהה שדבר לפנים על דבר שאת כל זה דבר רק הרוח שבקרבו מעשה נעשה המוך לק"ק לבוד בחדינ' רוסיה רובדא שבפולניה שמצא שם נער קטן שהי' אומר ע"פ ב' דפין ויותר בכל הגמרא ששואלין אותו וסברו שרוח ה' נוסכה בו מעצמו רק לאחר שחקרו וחדשו חכמי הדור מצאו שאבי הנער הי' בעל קבלה מעשיות ועשה הדבר בחמאות על שהשביע רוח קדושה א' אשר עלה מאויר השמים בתוך הנער לדבר מתוך גרונו את כל זה : ומן כל מעשיות הנ"ל יקיש כל נבוני מגיח זה אשר רוחות עלו בקרבם ונתעלפו ואח"כ דברו הרוחות מתוך גרונם דבר אשר לא נוה ה' והוגעו על ידם כמה

עד שהעלו עליו עור בשר ומלמות וגיד
ואח"כ השביעו בחיבו רומני (שד) מרוב
טומאה שבעקלחון ונראה כאדם חי מ
ודמיונו כמו הגולם אשר שמין הבעלי שם
שלנו מן המר אשר עושה הכל כמתש
המקובל ככה להבדיל יבביעו לאותו רוח
מן ז' רקיעי שמ ועל כל מה היו בקיאין
בהשבעות מרלוף שבטומאה וע"י אות
השבעות פרלוף נראה מתיר אור מלפ
וגם נשמה ונראה מתיר אורת פניו אור
הלאמת (שד) שהי' לפניו ואשר כבר מ
ולומן אד פרטי שלהם נשאו אותו הכומרי
בכסאת מכוסה בסדינים ומסוה על פ
לרחובות עיר ופניו לא נראה להמון עם
קדוש הוא לדעתם וכשמת עשו להלאמ
שמוטל אחריו כאשר עשו להלאמת שלפנ
באותה השבעה והכומרים רימו באותו אור
לאה ההמון עם באמרם שהלאמת שלהם הו
אלקות חי וקיים לעולם וקדוש ונורא הו
וכל א' מהמון שזכה רק לשאת מהשמ
הלאמת (אשר השאיר הכומרים עצמם
נחקדש בקדושה פרטיות וקדוש וטהור יקר
על שנתקדש בשחיות שאין זה בכל מי
קדושות ונעלים לרגל אליו לאלפים ולרבבות
ממרחקים והוא מגבא להם עחידות וכומר
בחבו קמיכו' לרפואה אשר שמו בקרב' וגם
המלך מלכים עליהם וכל מלך מהממלכ
אשר לא קיבל הרמצא למלכותו ממנו ל
קיבלוהו למלך עליהם בא ורואה כמה גדלה
כח הטומאה שבעקלחון להטעות לודע ורש
כח מימי ממרוד ולהלאה באמונת שקרים ונ
כל מי שזוכה לשאת רק מי רגלים של כומר
קדוש וטהור יאמר לו ובמעשי דראנטאלא
כן כהיום מעשי אומיר כי כל אשה דוש
שזכתה רק לנשיקות פיהו של מלך המשי
נקראה בפי אותם המאמינים בו קדוש
שנתקדשה בכל מיני קדושות ומיר לאת
שנתקדשה נתעלפה ונגבאה עליו שמימ
יהושע בן נון לא ניתן להתגלות מה שנתגל
בחיזמיר לנשים זבות ועד שנעשה עיר הזאת
בשה הזו עיר הגדחת ונלמלא מעשה כאה

ים נפשות ישראל. וידענו גם ידענו
לות אבותינו בדינו שמיום שנחרב
מקדש השני נפלו כמה גדולות התורה
ליפה וקתמלא בקבלות האר"י לורי'
ובהם מרמזים הדריות :: מעשה
מה בימי האלקי ר' יצחק לוריא ז"ל שהי' בגלות בירושלים החכם מ' יוסף קלר'
ר חיבר ס' בית יוסף אשר מאור משנתו נדרא מלאך משנה ר' ואשר קרא לאותו
ד משנה ואותו מלאך הגה לפעמים מתוך גרונו של הר"י ונגלה לו מסתורין
עמים פרסם הרב ר"י לתלמידי האר"י ז"ל מה שגלה לו המגיד משנה שלו
נסתרות והאר"י ז"ל הסיב לא הוא ולא המלאך שלו יבינו שורש ותוכן הדבר על
ו על דבר שנסמה האלקי האר"י ז"ל היתה נשגבה למעלה מנשמת הר"י
מלאך משנה שלו : ומזה יראו שדרך השמים נשגב מאוד ואין להאמין לכל דבר
רנו בעניני הקפלות אשר רבים יכשלו בו כשאינו בהלכתו . ביום י"ג טבת
ך המלך המשיח את הרב הר"ר החכם מ' אהרן לפפא ובית דינו שהיו בחיזמיר
ר עלו כולם לי"ד תלמידי חכמים ובתוכם רבו המובהק של מלך המשיח הוא
ן מ' יוסף אסקפא ומ' שלמה אלגאזי כולם בעלי תורה בגלה ובינהר על
הגבו למשיחתו והושיב המורתו הרב מ' חיים בנבשתי לרב ואב"ד בחיזמיר
ב"ד אחר שהאמינו במשיחתו ונגרבו י"ב ה"ח אלף לדרוש מחיזמיר על שהמון
נקשו לשלוח יד בהם על מרדם במלך המשיח והח"ז לוה המלך המשיח לברוג
ח"ח אשר יכתב בו אפי' ביום שבת ואף אם אותו ח"מ מחזיה בתורה שבכתב
"פ ואחדוק בדברי הז"ל ובא בסוד ה'אמו' לרחם עליו על שהוא מזרע ערב רב ,
ם י"ד טבת לוה המלך המשיח להלל שבחוה שלא במקום סכנות נפשות , ביום
ם להודם טבת החיר המלך משיח דמו של כל יהודי אשר אינו מאמין במשיחתו
מאחר עליהם שהמה מבני ערב רב ולכן מורדים בו , רק חכמי הדור שבאו
ד ה' לא השגיחו בשגעונו ובגאותו על שידעו ברוח כחמה שאין ממש במשיחתו
ן יעלה לו אפס קצהו מן כל אשר במחשבתו ואמרו לאיזו לומדים פשוטים ולאיזו
ים ולאיזו מעט הארץ אשר קלתם לא האמינו כלל למשיחתו וקלת' עמדו
מך בחפצר ולא אפצר נודע לנו בדירור ברוח בחמה שכל מעשיו אשר עושה עם
מידיו ונביאיו המה נגד דת הורת משה רבינו ע"ה וסופו יתעקר הוא ותלמידיו
ה"ז ועוה"ב ועל דבר החרפה הגדולה והבושה שיקרה ושיעבור עליה' בעת
של במשיחותו ודאי רבי' אשר אחזו והזקו מאמינהו יכירו מעליה' לא עול
זמו עם הורת אלקינו ויקבלו מבושה אמונה אחרת להכעיס ואוחן שלא יקבלו
מה אחרת ויאחזו עוד למרחית עין תורה משה השטן ירקד בינים ונגלו עם
מוני' לקול' בסופם להקי' אמונה הדשה בקרב' לבכטיבינו אמונה אמונה
ל לכל המפוזרי' למוקש גדול ולסילון ממאיר קוץ ודרדר אלוה ובני' יכשלו
ר ע בירות גדולות והמורות כמעשי הרץ מצרי' כי ידענו אם כל מלאת בטוח
ן אשר יתגולל ויתפל עליו להשמידנו בימי בזורינו ממקום [illegible]
ינו אחינו מי הוא מכם אשר לה' ואשר ירא ואחד מדבר ה' [illegible]

בימי אבותינו בעת ממשלתינו היינו מקיימים
הפסוק שאומר בפ' ואם בגם הגלה בשנת
תכ"ה שלא חכו בשנת תכ"ו אלא המפוזרים
יהודא וימיני ולוי שבטורים נגלו :

מאורעות צבי

[illegible] המון עם לאחר שאסור להרהר אחריו על שכל מעשיו נגמו לטוב
נכמס ומזה נמשך לדורות שעשו מכל מעשיו הקטנים הן רעים תקומים לנפשם
וקורלין לותם תקון הסידים * (מערבי דזמני קדם היה המנהג בלאינדיל מערבי
דמדינות מלכות מאלא באר שמחוידת כל אשה ואשה להתבטל מבומר א'מבומר
ע"ז שלהם אשר קרלו ברלמיני' ואשר עלו לשבע רקיעי שוא וירדו והבילו הופעה
רוח טומלה אתם לפחות שני פעמים בכל שבוע ואותן בעילות של אשת איש הי
קדושות גדולות אתם להמשיך עוד יותר כח הטומלה עליהם ולהתאבל בטומלתם
ועל דבר זה חשפט אותה מדינה היתה שהין הבנים יורשים ונכסי אביהם כ"
בני אחות אביהם ירשו אותם ובמדינות קאלעקיט המוכה למדינת מאלאבאר הנ"
אפי' בקהמלך אינו יורש ממלכו' אביו אחריו על דבר שברלמיני' הנ"ל בעלו בקדושת
לנשי ופלגשי אביו לשם קדוש' בכל עת ורגע כשרלו אלבקאות המלך לו משפ
המלוכה למלוך אחריו רק בכ"ז אפי' יאפשר שבים אסיה אשר בהם מלכו לפנים ל"
מלכים ושני מלכי מלכים עליהם ואשר עבדו אל שש"ה אלילי וגלולי עקלחון בכ
יום ח' מהאלילים נהגו מחדש מנהג אחר והוא בעת שנחשדה אשה אחת שעבר
על אשת איש הנומר של אותה ע"ז כותב על קלף א'שם טומלה ונותן הקלף ע
יד האשה הנחשדת ואח"כ מלבן הנומר ההיכה ברזל באש ויצא על הקלף שעל
האשה הנחשדת אשר מחוידת על לוותה לקבץ ידה ובזה מכבה אותה והוא א
אין הברזל שורף בכף ידה נקיה היא מהאשמה ואם שרף הברזל בכף ידה משפ
בחשרף היא ובועלה באש ובמדינת אפריקא בארץ קאנגא במלכות לאנגו
הנומרים עושים עדיי' בכח השטן משקה אחת שקורלין באלדיו ובו מנסים ל
אותם הן זכר הן נקבה אם זכאים המה אז הייבי מיתה ודמיונה כמו מוטה להבד
שעשו לפנים בהני ה' ע"י שם קודש ואע"פ שעובדי' באותה מלכות לכל אליל וגיל
שבעקלחון עבירו' ח"ח קונסין במיתה' הנוח' והנוחפ' ובאנבי' מחרם במדינ' בוא' ח
בה עובדים לכל הילון הכהים עושים עוגת קמח מאורז ע"י שם טמא ובו מנס
לנשים אם היא זכא' אז חייבת באותו מיאף אשר נחשדה הנסיון הוא כך שהיבת
אשה הנחשדת לאכול ממנו פרוסה ואם אכלה הפרוסה כסדר אכילה ובלעה נס
בחזר מאכל וכאה היא ואם הפרוסה נשתקע בין שיניה ובגרונה בלתי בלוע אז
חייבת היא ובאותן עוגות מנסין גם לזכרים הן למיתה והן לקלון והן לממון ל
יתחייבו בכסם אם לאו ובמדינת אירופי' במלכות מוקדין היתה לכנים עיר גדו
ח' שמה דעלפי' ומחוץלאותו מקום הי' בית ע"ז ובאותו בית ע"ז הי' נקב בא
ועל אותה הנקב העמידו כסא של ג' רגלים נגד ג' שרי טומלה ובאותו כסא ה
חור ועל אותו חור העמידו נקיבה ערומה באחורה ופי הבושת של אותה נקבה
צריך להיות דוקא מכוון ומדובק לאותו החור ולאותו נקב שבארץ ולאחר שיש
בחאחר זה זמן מעט עלה בה דרך פי הבושת זוהמא מן נחש הקדמוני וילא' ומיב
בכל מה ששאלו ממנה וגם הראתה אותות ומופתים ע"י זוהמא זאת) :

ביום השעה לתודם נבאו כל נביאים ונביאות ב' מאות נפשות אנשים כ
בחולות נערים זקנים וטף וגויות עושות מלאכת שבת בתוכם מתו
אחר לאחר סוא מסיחנו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא גואלנו הוא יקח ב

הבחר

מור מעל ראש מלך תוגר ויסימנה על ראשו וימ'וך על כל העולם סלו בכבוד
מוד והמלך המשיח לזה שלא יחעמו למהרתו בעברה בעבת יום הולדת הנביא
ולול נתן על שמלותו יום שגולד כבר התחיל עת הזמיר להגיע ויסס לותו יום
ים משתה ושמחה וי"ט לדורו'ביום עברה בעבת אכלו שתן שמחו ורקדו במחולות
מו בכל מיני כלי שיר בהגורות וקול שופר ובשמלות מכבדים כמעט כל חוסבי
מיר ולא היתה כשמחה זאת בהיזמור מן יום גלות יהודה מעל אדמתו וגם קבעו
סס לדורות לכבוד הנביא הגדול נתן אשר נולד ביום יו"ד לחודש עבת שנת ה"ד
מה י"ט ח' לבבואה ביום י"ח עבת נהג המלך המשיח בכל תמעותיו כמלך יושב
ל כסאו ולאחר אכילה להריס עלה במחשב' מלך המשיח לטייל מחוץ לשער היזמיר
ר בהתהלכו היה שרבינו מלכו'בידו וסופרו הגדול הוא החכם שמואל פרימה מבפר
עולה שבמגרים הלך משמאלו ואחריהם ששה קני מבורה הרואים פני המלך והמה
ל קארדוזי ' מרדכי מסיד מתתי'אשכנזי בוקיאין לוליאן מוקיאן : יושבים ראשונים
מלכות ואחריהם ר' אלי' ור' יוסף אחי של מלך המשיח אשר המה ב' מלכי מלכים
חריהם פ"ע מלכי יהודה וישראל אשר ימלוכו על העולם כולו בכללם מדיג'ומדינ'
ל ח' וח' ואחריהם ר"ן נביאים ונביאות ובתוכם ג' נויות עושות מלאכת שבת
ר אמרו עליהן שראו מה שלא ראו חכמי הדור הבאים בבוד ה' הבלתי תאחיים
מסיחתו ואחריהם ת"ק לומדים ונבירי יהודים אשר בא ממרחק להקביל פני
יח ואחריהם כל המוחר מעדת ישראל שבהיזמיר ולפניה'ולאחריהם בחגלעותם
בי'מנגני'בכל כלי שיר ומסביבותיה'הלכו התוגרמי' בנעריה'בזקני' חוסבי היזמיר
ר אמרו להם שאסיפת חסידים אשר תפלס לנסוע לבוריה להתפלל על קבר
ברסס ילהה ויעקב וגם סמוך לבותל מערבי ולכן נעשה להם מהיהודים שבהיזמיר
ת כל הכבוד הזה לכן לא דברו להם החוגרמים מטוב עד רע רק הסתומתו על
מרלה ועל הנביאים ונביאות שביבאו בהולכם כי לא ראו כאלה מסעי ומרלה
מימיהם בכל ארץ האטאלי' :

ת הזאת שלחו גבירים רבים (מערבי , והמרלה היתה שרלו לעת עיד
מסבידות היזמיר שלוחים למלך המשיח בהחורם קודם לאת הירח עת וזמן ממשלת
קשוהו בהגרותיהם בשאתם ובקשתם המזיקים אור מול פני המלך המשיח וסבדת
מחנוים דברו שיזכירם לטובה בעת שקרן עור פניו עלמו כאור פני משה רביו
לנו בירושלים והחכם שמואל פרימה ואל תחמה בלורת אור זה אשר נעשה רק
ספרו הגדול השיבם דברים בשם המלך ע"י השבעה ידוע כי ככה מלאו לפני' כתומו
משיח והבטיחם ע"ז בהגרתו וחתם ברלם כומר ע"ז במרימה שביים היא
ת האגרת בלורת טובעת המלך שבו הטהרה מלרי הגדולה בארץ ניבבם מבוכים
דת נתם עקלתון לאמר לו שיוהן להם לאיכלה מורמים בעיר הגדולה שלה שאתם
דות נושאי כליו לו יועצי המלך לו בארלטולה ושם תמיד פטומר הגדול שבכל
יתמנו לשרי אלפים לו שופטי'ודומי' : כומרי ע"ז שלכם שמו . לאחת הוא אל
יום י"ב בעבת הניקה אשה את בתה הטומאה אשר הוגלו לותו הכומרים השם
קטנה שלא כלתה שאתה בהזמיר ולא מדרך עקלתון ת' מרוחי שומלה ועניבו הוא
לה עדיינלדבר אחמלה ת' פראלים בן הכומרים השם הקרלים ברלמיניה בת"ל
עשן גולם מן מזר בלורת אדם בקרקעם

מאורעות צבי

בארצו חלק גדול ממנו ושלח המלך שלמה מלך עם לחכמינו לא להיו דוד בן שלמה לדיו מלך פורטוגאל לעזור לו על המלך פורט גאל יש לו מדינה גדולה ללד מזרחיה ולצד דרומית לחכמינו סמוך למדינה אחת והמלך פורטוגאל שלח את המשולח דוד הנ"ל אל הכפא דרומית והמסידים דרומית הנקראי' מים סינאדי והמנסים אשר שלח הכפא דרומית אל המלך שלמה לחכמינו בדרש בלתו ומהמלך שלמה ועמו לעזוב את סדר המונת המשולה פויל תלמיד ש בית הלוי ולקבל סדר המונת הקטהליק של כפא דרומית והמלך שלמה עם כל חכמיו לא רצו לקבל סדר מותה הכפאי' ולכן לא עזרו למלך שלמה להחזיר לו מדינתו אשר לקח ממנו מלך ההונגר בארצו והוא רק הקיצר שבקיצור מן אלה מדינות ותובביהם ומי שרוצה לידע באריכות הדברים ימצא לותם בספרי דברי הימים כללי על הכתי בית הלהמים שלא אירופא וירלה בתוכם בכל שנה ובקר מה שנאמר לשני הכתים אלה אשר כזבו ורמאו בהם אלה מפיתי כזבים לאותן מגורשים מרי לבב והמה כורו הבקר הזה לכל אשר יזה לותם כרוה והחמת של מהות ונגיע ליבוד עברת הנבטים בקרב בני עולם תמצא רב בנביאים אחרונים בפירוש בחרות אולפין ובאה מהם אחינו ב"ר הנמזורים מוקלה הארץ עד קצהו כקצו עיניכם ובקלו בשכליכם את המשיח שבתחי הזה ונביאו הגדול נתן עם ל נביאיו אשר הקים כארבה לרוב אינם יודעים את האמת אפי' בדבר קטן הזה לא בחו עברת הנבטים ומה יכי' אופס ל ובהם ומי הנזה אשר נמלא רב מהם בנביאי' וכתובים ומחליפי' בני הס ובני קצורה הולכי ערומי' בנאמנו שחורו' עורב ובלחי מלומדי מלחמה ומי יבחעל יוצי עצומיאי ובמדינו' סמוכין לכסתמור הי' שבטי' האיר יוכלו לידע האמ' מה ביופסק הנבטים בדבר גדול כזה אם בחיזה אופן שיבי' לו בחיזה אמת יהיה על שם ין לנו כ"ח לבטוח בב' ולקיות בקו אחר קו עד כלות שנת אלפים ליצירה כי כה הבטיח לנו ה' ע"י יחזקי' בנביא סי' ס' ל"ב מני ה' בעמה אחיעזה אשר יאוחר לאריכתו עד כלות שנת אלפי' שנת אלה ואני' להיות נילון מאמינים האמיתי ספק בידינו על שאביו מרדכי אחר מוכר בנבטים ונוסע לפעמים דרך יש למלרים ולמקומות אחרים לקנות לו למכור דבר מה ואשתו היתה יפת תואר ויפת מראה ולביתו בלו תמיד כפני ומלחי ארגנו לסחור בו הנממדינות פורטוגאל בסרד ופרפת וכן מהסללנדי אנגלטירה ומי ערב לנו שהוא מקומם מרחם אמו וכבה בדרותינו מנביאו הגדול נתן ובני נביאים • ודברים רבים בלה דברו הבלהי מלמיים להגבירי' והמון עם ויהי בדברם אליה' יום יום לא שמעו אליהם מרוב חשקם להתגאל ותאות בתמשלה והשררה שברו בלבם ותהה אשר היו מתויבי' לשקול הדבר בשכלם ולרחות אם כולל הדו אמן בם זה מחרף וזה מגדף לותם וזה לוחם לנפש ח"ת לקחת ותשבו לותו לטופר ימין ומשמנו הקלו לותם : ויהי כאשר ראו חכמי הדור הנבנים בסוד ה' את כל זה בנס השקם אשר הבין להתגאל והרעה שנגד פניהם כתבו כתבים לרוב לכל הביבותיה' ולכל חכמיהם לאמר חזק ונתחזק בעד עמינו נפשנו וטפנו ובעד חורת אלקינו על שנינו רוחות ברם כמה שזה המשיח ונביאו הגדול לא נשלחו מה' ואף אין כה לאוק בידם כמשה רבינו לאוליאנו ואף להשחיתנו עד שירענו לנו יותר מלדוק ובייהום (עיין מלאכי סי" ג' וס' ב') ואחרי משיחי שקר אשר נהרו בנו קודם זמן הגאולה להשחיתנו מיום גלות אבותינו מארצם : קלת מהחכמים המאמינים לא הביבו דבר מרוב השקם להתגאל ואלה מהם נשארו בלבד ולא אפשר על שהיו בידם כמה וכמה גזמנריאות רלפי וסופי אחיות הנחנות אלב"ם ג"ח ב"ם מי"ק בב"ר מסבר קטנות מספר גדול מורים על מספר תכ"ו ועל מספר שנת תל"ג נכתבים על ניירות ואמר מן כל אלה לא יכלו לבטל מתיבה דג ג' של שנודת לויתן לו לקנות בנרם עגלה ג' לנורך מבביהם מעון לאדון לא"י רק מלאותן שבלו בחוד ה' ובמשאריו אשר בנמאמרו ברא שהקיים וברוח פיו כל נבאם אשר אליו קוינו ולו אנו מחלים לגאלינו בידו הרמה ובזרוע נטוה ולא בחולתו ומכ"ש לא ע"י זרוע בשר ודם הנביאים

אמרים

מתרים לכם בגזרותיהם לאמר לעזור מיל המיד אחם ולשרש ולשוקר אחד כל נפלי מאמינים
במשיחת זה שלא באמנו ואשר לא יעלה לכם פל לאחם :

בקץ העבר ביום ט"ז חמוז גידל מלך המשיח את גיסו מ'שמואל בן נפתלי
מיטלה אשר היה אחו בירושלים ואשר לוה אוחו מאלכסנדרי' של מרים
לירושלים ויאמר אליו לאמר אחה אהו'גיסי תהי'לי כל ימי למשנה וליועץ ולכומר
הגדול שבכל הופרי בעת שאשב על כסא בירושלים ועם כל זה העשה לך זכרון
עוד לדורות ביום מולדחך ומיד לוה המלך המשיח לכל אשר הי'אהו בירושלים שלא
יתעמו למהרחו ביום י"ז בהמוז ולעשוחו יום משחה ושמחה כי כבר בא זמן קץ
הפלאות ואשר בקרב אגאלכם רק לא הי' אחד מן מאה מאנשי ירושלים שמעו
לו כי כולם ההעמו ונהגו בו אכזלות כהלכחו מלבד אוחן שבאו אחו שם ושמחו
אחיו ושמחו והגו בו כי"ט ומנוה הזאת נמשך לאחר זמן גם במדינות אחרות רבות
אפי' במדינות מערב הן הנה מדינת פולין אשכנז אשר האמינו
במשיחתו וקראו אוחו תג של נביאים .

ברודש כאלו שנת תכ"ו עלה מלך המשיח עם רוב מחבורתו לאחר
שהקיף את ירושלים ז' פעמים בשבע ימים מירושלים לעיר יולדתו
לאזמיר בספינות ויהי בבואם מן היב ליבשה סמוך לאזמיר איזו פרסאות דלקו
אחריו גדודי רולאים ולבטים ויהי בבואם הרחק כמטחוי קשת אליו הרג הרוב
מהם בשם הגדול אשר מכר לו רבו והנותרים באו אליו כרעו ונפלו על פניהם
ולפני נביאו ויתחנו אליו בעד נפשם ויעש כן ויהי כאשר שמעו חכמי הדור
בהריגה הגדולה הזאת אמרו בלבב ובמשפט עשה הדבר הזה והוא הבא להודיע
השכם להודגו ובפרט רולאים שבדרך שכל הקודש נוכה בהם ויהנו ויבא לרגליו עד
באו לאזמיר : ביום ו' לחודש טבת גלה את עלמו פעם שניה בפרהסי' לעין כל
שהוא המלאף והמקבץ האמיתי של כל המפוזרים שבקץ העולם ועד קצה ועל
שהוא הגואל האמתי משיח אלקי יעקב וכמעט רוב קהל אזמיר אשר עלו
מכפרים שמנה אלף ב"ב עזרו אחריו בכל מאמצי כוחם: ביום ז'לחודש טבת ברכו
הב"ב שבאזמיר לפני מלך המשיח בבה"כ של כפר די'בברכת מזל(גראטולאציא)
בדת מלך המשיח וכמעט שרלו המון להתפלל אליו ויביאו לו מנחות
ומתנות לרוב רקדו ושמחו לפניו בספרי תורות שבזרועותיהם על שזכו לראות כל
אלה בימיהם וגם הוא רקד ושמח עמהם ועל שהיו בלוחו בהכ"נ רב נשים יפות
ובהורות והמלך המשיח הי' יפה תואר ויפ' מראה מאוד גם בשמחתו לשבוד
הדלת מעזרת אוחן נשים :

ביום ח' לחודש טבת ברכו הנשים והבחולות שבאזמיר בבהכ"נ הנ"ל
בברכת מזל כלת מלך המשיח וכבה שבחו למטרונית שלו שרה ולאמו
אסתר וכמעט עשו אלקות משחיהן ויביאו אל מלך המשיח מתנות לרוב פרקו
ממיהן ותכשיטיהן ונתנו לו ואוחנשי'זבות אש' נבאו אז לפניו שרו לפניו שירי'ותשבחו'
על מחרו ויפיו שאין כמוחו בכל הארץ כי משכמו ולמעלה הוא גבוה מכל העם
יפה ומהודר מאוד בן כ"ה שנה והכמי הדור מנגדים הבלתי מאמינים במשיחות
בעידו עליו בלחמת שעשה מעשים מכוערים עם נביאות אלה אשר חשוב מבשל
ונים אבור להעלות על הנייר והחבירים המאמינים בו שבאו שמו לזיאוד

מאורעות צבי

ביאור ביבא עשרת השבטים אשר הגלו מלכי אשור מארץ אפריקא להארה אחו טעמת
גדול הוא בידו כי ארע זרע נח מלאו כל ד׳חלקי העולם והוא בחלק אפריקא נתחלא
הם בנים ותחל׳ישבת׳הי׳בארצם ומגרים.חלק אסיא נתחלא מזרע שם בנים ותחל׳יש
כי׳מסביב להרי הארץ : הלק הירופי נתחלא מבני מפרחות ארע יפת ותחילת ישיבתם
באטליא אשכנז וגאלי : הלק הרשים המעריקא נתחלא מזרע חרשים בן יפת אשר נשאו
פרעטוס סיני בחני מן אסיא לשם אשר ידעו בלעטיהם וקשמיהם לבא בים אוקיאנוס
הים כמו ספיני לור ומפיני אירופיא : שנית יודע לכם שכל אורך ארץ מפריקא הוא
י״ד מאות פרסאות ורוחבו ערך י״ג פרסאות וכל הגדיה ומלכיו ושריו ודעו אלינו
כאשר אדם יודע מה שבמדינתו וכל ארץ אפריקא מוקף במי ים אוקיינוס לבד בין
מגריס לא״י מהובר בארץ אסיא והיבור זה רק ערך ט״ו פרסאות אשר שלשה ר
אפריקא מוקף בים אוקיינוס חוץ מהיבור זה ומפאת מזרחית אפריקא ימלא ארץ ע
ונגאר ארץ אבסינא ומדינות הסמוכי׳ להם ומפאת מערבית נמלא ארץ גוראינגא
קאפערין ומדינות הסמוכין׳ להם ומפאת דרומית ימלא ארץ קאבא דעבאנגע שפערנלא
מאנאמאטאפע ומדינות הסמוכות להם ומפאת לפונית ימלא ארץ באדבאדרי ארץ מ
ומדינות הסמוכות להן וכל בני אדם הדרים בארץ אפריקא הולכים ערומי׳ על שדריה מ
קי׳ השמש וחוש השמש שם גדול מנשוא ודעו שבאותן מדינות החדשים נמלאו ערך י״ד מל
שיחסו עלמן שהם מזרע אברהם אבינו ויפרו וירבו ויעלו עד שהיו לבהמה וכבהמה מ
במדינות אלה כי בימי אברהם אבינו הי׳עדיין רוב מדינת אפריקא מדבר מלא יושב ומ
מסר לבני קטור׳ נתנו׳ שלח׳אל מדינ׳אפריק׳אל מדינ׳קדם׳ ונתישב מחה׳קו השמש ועבדו
לכל אלילי וגלולי עקלחונער היום הזה וירבו ויפרו שם עד שנתיחה לי״ד ממלכו׳ עולם
בסביבות נהר ניגור שמתחת קו השמש אשר ארכו לערך י״ד מאות פרסאות עד בומ
הים אנטלאני וכל בני קטורה אלו עם בני חם המתגוררים שם על שיובבים מתחת
השמש הן זכריה והן נקבות כולם שחורים כצורב והולכים חפיר ערומים מגודל החום
אמה אשר נמכרו לאלפים לסביני אירופיא ללמיהות עולם ונקראו עבדי עבדים ואשר ה
לאינדיא מערביה הנקרא אמעריקא לעבוד שנים מלאכות כבידות יום וליל כבהמה ו
יודעים מאומה מאמונת אלקיה כיאעובדים לכל רומי עקלחון ודעו לכם עוד שבמדי
אפריקא שנוך למדינת באדבאדרי׳ים מדינה שמה בולידול ובריה שארכה ערך חשעה מ
פרסאות.ורחבה ערך מאה וחמשים פרסאות ומשוך לה מדינה שמה מדבר שאהרן שה
ערך שמנה מאות פרסאות ורחבה ערך שני מאות פרסאו׳ וכמעט ברוב מקומות של שני
הגדיות מלין יושב על שמלאו בהם מקומות של שלשים ארבעים עד חמשים פרס
מלאים חול מחמילהם עד מוכם וגם אינים לעדה לשחות ואחרות ומגריס ירבלו בהם
היעבה עושה קן לה בתוכם ולפעמים יכשף בהם רוח עזה ומעלה את החול עד לב ה
ומוריהו והדורות הראשונים הן עמי באדבאדרי והמתגוררים בקרבם שברו שלה המדב
של חול המה נהרי חול מקיף ארלות רבות ואשר עשרת השבטים בהם וקורא לאותן נה
ומדברות נהר סמבטיין וכזבו הולכי דרכים הן יהודים והן זולתם שבשבת ימי המעשה ש
אהול הזה כנהר מים בלתי עבור בו ובשבת ינוח מה שהוא נגד טבע העולם וכזה ה
מלאו פה כל יהודים שבארבע רוחות העולם : והאמת הוא שאינו נהר רק מדברות אר
מלאים חול והשר מסביבים ישב וגם אין להול זה זמן שבת וגם לא יבראלים אפי׳
באותן מדברות של חול ולא שמור להם ואותו הנהר אשר החמינו הדורות שלפנינו לה
אינו כ״מ כלי אומנות של ה״ל לאבר בעת במשיתת זה כמה אלפים נפשות מסוגרי
המאוינים לחומש גם כל זה להגריהם על זמן מה מהעולם הבא ונשו עוד אחיו כל

יהודה

ת ימיני ולוי המפוזרים ממזרח שמש עד מבואו הדבר שנורגל בפי המוניהם זה ז' עד מ'
ת שנה בכל מדינו' אירופא ועד שמהרגל זה נמשכו גם דיעות כמה מ"מ יקרים מאריה'
מלך באמרן אפריקא שהוא משבט יהודא מזרע דוד המלך ע"ה ואשר נולך עם שבט יהוד'
ן באמרן רחבת ידים מלאה כל טוב וגם שיש לכל שבט ושבט של עשר שבטים ארץ מלך
לכה גדולה מיוהדת באמרנו אפריקא הלה ואנשיה אנשי הסס וגבורי חיל אשר מ' מהם
וף אלף ומביס מהם יניסו רבבה ויפצרו מהבזה אשר יבוזו מן העמים שמסביבותיהם
ר גמור מתוהם הוא כי גם זה הינו כ"מ כלי אומנות של לויחן נחש בריה ולויחן נחש
לחון והחנין אשר בים למבק בשקר זה לא חקות המפוזרים אשר הבטיחם הקב"ה ב"ב"י
ני"ם ל"ב פ' ב' כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם ה' ומאסיפכם אלקי
ל ולא שיאמרו אותם אים בשר ודם בגרונות עלוה מלחמה . ובמין מלכות יהודא שבאמרן
ריקא הוא כך . והוא בעת שעלה המלך שלמה להעלות מלכת שבא היא ארץ
שנא אשר היא ורוב בני מדינת בירותי היו מזרע ישמעאל בן אברהם שאבא עליו ובהזרע
מו בלה מעוברת וגם ילדה בן וקראה שמו שלמה כשם אביו וקודם לזה ילדה במדינתה בן
ר וקראו שמו קאפטי כשם אביו ולאחר מותה מלך בנה הבכור קאפטי תחתיה הוא ובניו
ני בניו עד שנת תש"ך ומשנה הזאת והלאה על שמתו כל זרע קאפטי הנ"ל המוליכו בני
מדינה מלך מזרע הנעזר שמו שלמה ומלך הוא וזרעו וזרע זרעו עד היום הזה שנת ה'
לפיס תכ"ו ועד שעם שלמה נעשה עם כללי למלכיהם תמיד כשם פרעה למצרים ושם קיסר
רומי ושם סולטאן בקוסטאנטי' ועוד תדעו שבימי הורדוס השני מלך יהודא הלך המשולח
אויל תלמיד של יהו בית הלחמי למדינ' זאת ולמדם סדר אמונת שולחו וקבלו כל מאמריו רק
שהוי והפרש גדול מפדר בית הלחמים שבמדינות אירופא כי לוס שימולו בשר ערלתם
ביהנעלים ושמרו את השבת שלנו כמשפטו ולא יאכלו חמץ בפסח ודוקא יסי' בנו"ו לחודש
ניסן וחג השבועו' יסי' דוקא ביום ו' לחודש סיון ואין להם שנאה עם היהודים אשר יושבים
אתם לרוב במדינתם ועיקר השתחוות' להשם ואע"פ שיש להם לשון מדינה פרטית בבני
אלמה כותבים כלתנ"ך וגם שאר ספרי אמונתם בלשון עברי או ארמי והיהודים אשר שם
מדברים כולם בלשון ארמי ולאחר שהגלה שיבת מלך מצרים בימי רחבעם בן שלמה רב מן
שבט יהודא ימיני ולוי לאפריקא נסעו רב מהם אל ארץ אבסינא הזה וקבלו אותם שם בשבר
פניה יפות ויושבים עד היום הזה בטח בלתי ירה לו מאת בקרבם ומסביב למדינתם ומבבל'
אותם עד היום הזה ישתרע מעבר תש"ך והלאה ונקראים אותם עם הדת עד היום הזה
ומנהג רב הולכי מרהק למצוות רחוקות כאשר ירחו לו ישמעו דבר מה ולא יתקורו
ליסודו אמיתת הדבר כאשר יבואו בתורה לתדינת מולדתם כדי להתרחות לגיי
עם הארץ שמגלים להם מלא ; ישוב העולם מה שלא מודע להם לפנים מכזבים ומשקרים
ומוסיפים עד למעלה למעניכות סיפורים ומפיהי כזבים שומעי פיהם מוסיפים שקריה
עליהם עד שנהפך מלך בית הלחמים עם אמונת בית הלחמים
למלך יהודא ועם יהודא ובמה ממלכות בני קטורה עובדים לרוחי עקלחון מהפכים לעשרה
שבטי ישראל עומדים דברית עם ה' ומלכיהם מהפכים למלכי ישראל ובימי גזירו' אח"נו
נהפך השקר הגדול הזה לנחמות המפוזרים שבארצות מערב כי סברו לאמותם שכל זה אמת
וגם מציה הזה ונביאו הגדול מחזיקים בשקר הגדול הזה עיקר יסוד אמונתם ומה שמצא
בם' אחרית ישראל פ' כ"ט אמרי החכם אברהם פריזול ואמרי דברי הימים של יוסף
הכהן מה שמעו מאחרים הכל שקר וכל מ' כתב רק מה שמעו מן היהודים מרי לב אשר
גרשו אותם בעירום ובהוסר כל בשנת ה' אלפים רל"ב ושנת רנ"ה מספרד ופורם גאל
אבר כל תקותם היה רק מחיה לד ומופן שיגא עזר כי האמת האמיתי הוא שקודם שנת
ה' אלפים רכ"ג עלה מלך הסוגר סולטאן סאליימאן למדינת עשהאפי אבסינא ולקח

מאורעות צבי

הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה למעלה את
אדוננו מלכנו הרב הקדוש צדיק ונושע שבתאי צבי משיח אלקי יעקב
ירום הודו ותתנשא מלכותו לי יתיהב שולטן ויקר ומלכי כל עממיא ולישניא
לי יפלחון שולטני שולטן עלם די לא יעדי ומלכותי די לא תתחבל קרנו
תרום בכבוד ונזר אלקיו על ראשו מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען
ה' אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרהו יהי שמו לעולם לפני שמש יגון שמו
ויתברכו בו כל גוים ויאשרוהו וידאו עינינו וישמח לבנו בבנין בית קדשנו
ותפארתינו מקדש ה' כוננו ידך וכיה"ר ונאמר אמן:

וקוד כל ק"ש שחרית וערבי קבלו עול מלכו מלך המשיח עליהם בחמר ברוך אדוני
ברוך מלכנו ברוך מושיענו משיח אלקי יעקב ירום הודו ותתנשא מלכותו קרנו תרום
בכבוד וכסאו יהיה נכון עד עולם: שמע ישראל כו': ועוד רבים מהתחינו ברכות
והשלת ושירים שונים למינהם אשר שינו בתפלת שחרית וערבית רק במשרה זמן
נשכח זכרם • וזה הוא העדות על מלך המשיח ועל שמה קני מנורה שלו אשר שלח
מלחמי קוסטאנטינא דרך הילה מירלת סכנת מלמות וז"ל: **חקרנו** ודרשנו
על מה שקנה ישראל בן אברהם פה ק"ק קוסטאנטינא ונצלת שמורתו
בתכלית מתקבלת בכל מדינה והמוליא עליו לעז עתיד ליתן את הדין כפי מה
שהגידו אנשים שוחרים בקיאים בטיב מו"מ ויהי ריוח גדול אך ריך להמתין עד
עת בא סיריך הגדול בעז"ה ולשנה הבאה שנת תזכ"ה ותמכר בדמים יקרים:
יום טוב בן מ' מנגיא בן יקר מלחמין משה בן שאגני מלחמין כלב בן שמואל מלחמין
משה גאלנטי מלחמין לדק ולחת נפגשו במעש' הר"ר ישראל מעשו מעש' ה'
והמהרהר אחריו כאלו מהרהר אחר אלקי מעוזינו כי כל הרשום למעלה אמת ויציב
ונכון וקיים ויישר וכו' ומעש' ר' ישראל **שלמים ברב תפארת ישראל צדק**
באמונה ישרה: נאום עבד רבות זה שמי לעיר אברהם יכיי:

בתחלה שנת ה' אלפים תכ"ו שלחו המלחמים אשר בארץ מלרים ומוקדן הבשורה אל ארלות
מערב למדינת פולין ומסכנו ולמדינות הסמוכין להם בשורות לרוב לאמר שם
אלדר חכם א'ירושלים ששמו שבתאי צבי הנולד במקום אזמיר במדינת נאטולי (פסי מינאר
הוא מדינ' לאטאנטי) והוא משיח אלקי יעקב ונביא א' נתקשמו הנולד במקום עזה במדינ' פלשתים
ניבא עליו בשנה שנת תכ"ה שעוד שנה וקצת תמשיח יקח המשיח לה כתר המלכות מראש
המלכות ושים אותה על ראשו לו מלך תוגר יקח בעצמו כתרו מראשו ושימנה על ראש
המשיח הלה ואת זה יעשה לה בחיל ולא בכח ואח"כ ילך המלך המשיח לארץ אפריקא עד
לעב' הנהר סנגטון ויקח הבסולה בת י"ג שנה ושמה רבקה בת משה רבינו שמוכנה לו מה'
לאשה ומלכה ומיד יחזור משם עם י' הבנטים המעבר לנהר סנגטון אשר הגלו מלכי אשור
לשם ובאה מספר שמוני מאות אלף איש גבורי חיל רוכבי על ארי ורסן של הארי' יהיה נחש
נקלתון של שבעה ראשים ואח"כ יעבה ע"י עשרת השבטים אשר יבינו אחו מלהמות גדולות
עם כל עם ולשון מבן המשה שנים רופי' ויהי' עם לרה ליעקב ואלה השנים יהי' הבלי משיח
וכל שאינו מלחמין בזה נקרא כופר בהשם ובתורתו ואין לו שום הלק לעולם הבא והוא מורע
ערב רב שגלו עם ישראל מארץ מצרים: ויהי כשמוע הגזירים והמון עם שבמדינות אלה
עם הדברים האלה פנים רוחם בקרבם ויתי ורוק שבפיהם נמתק להסכדבם ללשונם ויהיו
שמחים אשר יאמר בשורת שמו ומתון בגילה עריצה בגיולה ובודו אלקים אשר החיה אותם עד
הנים

אם ויקרלו יום השמע יום משמע ישועה על שטלם נכספה נפשם להתגאל והם שלא
מיר שום הכחשה לו ספק בענין משיחתו יען כי גברה יד רוב הגבירים עם הסמונעם
ד כמה לומדים מאמינים במדינות אלה כי כאשר הי' בארלות מזרח כן הי' בארלות מערב
ודר שמקלת לומדים בלחי מאמינים פחדו מסמון עם מלפחות פה ולגלות דעתם ומשכו
יהם שלא ברלונם ועמדו אחם כאלו מסופקים ולא מאופקים ופחדו משיחתו לספק
אלה רק הח"ח הגדולי' אשר בלו בסוד ה' האמינתי הכריז ברל בתי כנסיות שלסם בפומבי'
מר הנדלו מחוך העדה הרעה הזאת והסירו את אלקי נכר הזה מקרביכם ואל תפנו עוד
בי שקר זה כי אין בידי משיח הלז כ"א לעמוק בשמות קדושים ושמות עומאה אשר כל
ו עסק בהם עם אנשי חברותו וע"י הועטה אים א' שמו נתן מעיר עזה שבארץ פלשתים
שבא ע"י הסחת שרי עזקלחון בגדולות ונפלאות של שוא מרחיעי עוא להאבא לשוא לקד
אה שלא בזמנו ולא ברלון הקב"ה כאשר סיפר לנו אים ירושלמי א' בא מחברון לקבל
ם א"י אשר היה אחם בירושלים ובמקום פי החירות שבארץ מצרים זולת מה שחרנן
ריהם הכחש מ' יעקב חגיז וחבריו בירושלים והזקן החכם מ' יוסף אסקאפא וחבורתו
אור ודעו כי זה החכם שבחתי לבי לא דבר עם הקב"ה כמשה רבינו ולא ה' שלחו כאשר
ת אח משה ואף אין בידו כח מהקב"ה לעשות נסים ונפלאות בארץ וכל מה
לא בו הוא רק ע"י שמות או בשמות קדושים שנפלאו רק בעיני
נים וקורלים לאחם מעשה ניסים ואשר כוחם בא רק מהלאך או ממונה א' או בשמות
אה מ כוחות הטומאה שסופם לרע ירולו ואשר יעשו המכוזרים מאביהם שבשמים כנגל
ב שעשו ישראל במדבר אשר קרא בחיל בכח האמרת חטא עשה לנו אלקי' אשר ילך לפנינו:
ר ה' אלקיך אשר הולאתך מארץ מצרים אשר בני בלעם יומ"ם ויומברו"ם רחשי ח'אלף
ג רב מעמי שולם אשר היו כמותם בשעבוד מצרים וילאו לחירות אחם הוליאו בעומאתם
אחר משבע שני שוא לדבר כן אשר נאמר וביום פקדי ופקדתי ונתקיים בימי חורבן
ר מקדשינו אשר הרבו בסיבת עבירה ראשונה זאת ודעו אחינו המפוזרי' ממזרח שמש עד
אה בנפלאות משיח בן דוד האמינתי יהי' יותר גדולים ונפלאים משל משה ר' כי נפלאות
רים נעשו ע"י אליה ונפלאות קץ הפלאות יעשו ע"י הקב"ה עצמו ונפלאות מצרים נעשו
לעיני מלך א' והי' די לו בנפלאות ארץ מיס אם ואויר ונפלאות קץ הפלאות אשר
ילא כ'עצמו לעיני כל מלכי וגמי עולם להולי' את המכוזרים מקרבם יהיו נפלאות גדולות
מות מקלה העולם ועד קלהו ויהיו לנס עמים רבים כו'לכן השמרו והזהרו שלא תמרו
פיכם לנגדינו לעלות גדודין בזקנכם בעריפם בשיכם ובפכם אל משיח שקר הזה כי מי
יר לכם שמה מזמן השמים או יוליא לכם גלוסקאות מן הארץ או מי יוליא לכם מ
מים לור ואיו ימלא באר מרים להיות חמיד אחכם ואיו עמוד הענן ועמוד אש לנחאתם
ך לקבל אבני בליסטראות אשר יורו עליכם חלולי לבא החוגר ומין אהל מועד ולוחות
רית אשר חגלו על ידם מכף אויב ומהאקש וכאשר הלאו לבקעה אחת ומאה אלפים אים
רי חיל מלבא החוגר יקיפו אחכם בם חמומו כולכם בדעב ובלמא בעירום ובחסר כל
חכם ונשיכם יפקירו לזנות ויבגלמה אוחן ובפכם ואת כל אשר אחכם לבז יהיה חחת
ר לא עבדחם ה' אלקיכם מחחת מלכי ארץ מרוב כל אשר הטיבו אחכם והעלו והחליבו
בן טבאל הוא בן הסומר ר' מרדכי מאזמיר פליכם למלך משיח בלחי אמן משיח ותלבד
ר יקרה לאחיכם הנוחרים אשר יוחרו להשמיד להרוג ולאבד אוחם מעל כל פני אדמת
ך הגדול החוגר על שבקשו לשלוח יד במלך החוגר ליקח את ארץ סוריה היא א"י מאל
הרוע ולמלוך מלך בחומה את בן טבאל הזה ולעשותו מלכות מיוחדת באמצע ארצה שלא
תהי' לו לחוקם ובשארי מדינות מזרחיה לשניה מערביה דרומיה הטולם שאנו שולחים
ים ללעג וקלס למשל ולשמיה ישרון ויחבקו בן עליהם לבלעם אוחם . והיה אחר

הי כמנהג מלך המשיח כדברים
אלה התקלף מאד ומיד ילא הנביא
הגדול נתן ממנו שנית ויתנבא על מלך
המשיח בלשון כה אמר ה' אשר לא
נבלו בזה הלשון כפלים ביולא מגריס
נביאים שהיו לישראל בארצם בזמן
שבית המ"ק שלמה המלך הי' קיים
אשר היו בקדושתן הון ממשה ר' ע"ה
ואחו מן ט"ו נביאים אשר נבאו וכתבו
לדורות ונולדן מן ט"ו נביאים אלה נבאו
ע"פי רוח לו בזיהי דבר ה' אלי לאמר לו
בחזון לו במשא לו ביד ה' לו בחידה
לו בשלוש לו במראה, ועיקר נבואות
הנביאים היה זה: בחר שחת ומקלת זמן
אחר יתגלה משיחא ודווקא שבהאי לגי
ולא אחר ויקח הכתר מראש
אחר וילבש על עולם כולו ביחוד
ובאמצע זמנו יהיה אחר עלרת של
שנת תכ"ו (ועיין לעי' בפסח תכ"ה)
רק לא היו אחד מני אלף מאנשי
ומכבדי ישראל ברבו ההכמים
הגדולים בכבוד ה' שבאמונו בנבואתו
אחרבא שרקו ודרקו שן אחריו ואמרו
אחר לאחוו נביא בלתי אות לו מופת
הקב"ה וכל מה שעוש' ואשר יעשה
אלהו היא רק ע"י השבעור והן המה
בע"י המחזר והנתן אשר יבאיאו את
ריחנו בעיני מלכי ושרי עולם להתגולל ולהתנפל עלינו כאשר בארים בר כוזבא בנו
ומכו לא ריחינו בעיני קיסרי רומי להפרד מאתנו בעיני השתחוי' שלאחדות
בינה ראשונה ואנחנו לא נדע מה לעשו' על שיד כל גבירי מזרח ולומדיהם אשר
בבתיהם לו שמזעוריהם חלוין בהם עם יד עם הארץ גברה, בעת הזאת
שהקבלנו מ' מאות אורחים ממדינת מזרח להקביל פני מלך המשיח בירושלים ובאלו
אל נתן הנביא ויאמרו אליו בי אדוננו הנביא אם מלאנו הן בעיניך ואשר
הדבר לפניך נדבר נא דבר באזניך והוא תן לנו אות לו מופת כאשר עשה
משה ויען ויאמר הבמה הזאת אשר לפניכם אם הפול בולה לא הנאל
אני לקהלם ואם יפול רק ק"ל אבני מהם אשר הוא סוד גדול ובמוס אתי בוא יבא
אל המלך המשיח הזה בקרב זמן מועט ויגאל אתכם כאשר בקבתי ופתרתי לכם
בעודנו דבר כם נפלו ק"ל אבנים מן גג הבמה ושמתו ורומו אחורתי
ויעשו

* מערבי: ותשובה הזאת דומה לתשובת
בני מארטאבאן קדם סמוך למדינת פעגו
שבאינדיא מזרחית כי ביום אד ע"ז שלהם
מולאין כומריהם עגלה ארוכה וגדולה של
שבעים אוכנים מן בית ע"ז שלהם לרחובות
עיר ומושבין ע"ז שלהם ברחש העגלה
ואחריה וסמוך לה מושבים כמה כומרים
מכובדים אשר עלו לכל ז' רקיעים שוא
ואשר הורידו אותן נבואות טומאה והופעו'
טומאה וכמה מאו' בני אותה מדינה מושכי'
לאותה עגלה מרוב כובדה והחוטאים
שבאותה אומה מקריבים ומכניס עלמם
אינו הדשים קודם בוא יום אד ע"ז שלהם
בתעניות והיגופים גדולי' בלתי נשוא לכפרת
נפשם ובעת שמושכין אותה עגלה עם הע"ז
שלהם אחת הנה ואחת הנה ברחובות עיר
נכילים הבעלי תשובה את כיומה מתחת
האופנים וברגע אחת יותכו מהאופנים
לכמה גזרים כשעיר המשחלה ומיתה זאת
היא התשובה הגדולה מכל התשובות שלהן
ואחת מהתשובות הקטנות שלהם היא שבעלי
התשובות מוחכין בשוק שמאליה שלהם שני
נקבים גדולים וקוברים בהם קלה חבל דק
וקלה הנני קוברים בעגלות ע"ז הכ"ל
ומשכים אחר הע"ז ז ח (כהדני הבדה
שהיה לפנים במדינת אסטרלחאן אשר
במדינת אסי' סמוך ליש כספי) בכל רחובות
עיר עד חוש מסעת אותה ע"ז:

שיבו בטוב לבב ויספרו לכל אשר פגשו מה שראו וגם כל ישראל בארץ אסיא חוץ
לחוקן שלא האמינו בתשיחותו כתבו בראשי אגרותם יום פ׳ שנה א׳ למלכינו ומביאים
ו שכתבו שנת כ״ז ללידת משיחינו וגואלנו וכל הנביאים והנביאות שבאגרות
סיא ואפריקא שינו את תפקידי נבואתם בשנה זאת כי בתחילה ניבאו רק דרך
שוט שבתאי צבי הוא מלך המשיח ובשנה הזאת נבאו על שנה אופנים שונים
מיהם והדרש היה כך בתחילה נתעלפו בקרבם ונראו כאים אשר עלה בקרבו
לי נכפה ונפלו לארץ ושרו איזה מזמורים ואח״ז ניבאו לכשעמדו לא ידעו אפילו
ובה אחת לדבר מנבואתם כי נשכח אברם מאתם על שרות שנתעלף בהם שר
דבר מגרונם ופרח לו ואפשר אם היה נשאר בהם היו יודעים מה שפרו ודברו
שתנות נבואתם כך הי׳ כת א׳ אמרה שבתאי צבי הוא מלכנו הוא מושיענו מולך
גליונים ובתחתונים יושב על כסא הרקיע וכל המלאכים מתנים כתר בראשו
ת ב׳ אמרה שרואים שהגדיל כחו של שבתאי צבי משרו של עולם המנהיג
רואין המשל ופחד עמו עושה שלום, כת ג׳ אמרה שרואים שבתאי צבי רוכב
ל אדי׳ דבי עילאי ובנחש עקלתון עדיו לבלוש, כת ד׳ אמרה שבתאי צבי
א שותף למעשה בראשית כת ה׳ אמרה שגדול כח העבד מכח רבו לזכות את
חיב אפי׳ מי שמקיים השתחויה חדשה בקרב המונו שלא בראון כיבה ראשונה
ת שני אמרה שמימות יהושע בן נון לא עמד איש לעלות מה שעלה כעת לנשים
ות לנערים ונערות לטף לגוי׳ לשפחה נכריות: המאמינים פתרו כל השם
ותיה אלה לשבח ושהאמת אחת באמרם שנתקיים נבואות יואל ס׳ ג׳ פ׳ א׳
י׳ אה״כ אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלומות
למון בחוריכם חזיונות יראו, פ״ב וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה
שפוך את רוחי, והבלתי מאמינים פתרו אותו לגנאי באמרם שאין בנבואות אלה
ך מגד קדושה עילאה ורק מעשה השבעות המה שהרוח אומר מה שמעו:
פשר שכולו מגד טומאה (עיין לעיל פי׳ א׳) בעיני נבואה הופעה ורוחות כו׳
פרשותן וגם פ׳ ב׳ בעיני נבואות זמן הזה עיין משיח בן דוד קן פלאות ועיין
ת לו מפת) ורבי׳ לדבר כי בסמוך באו שני משולחים מארץ מערים החכם גלמדור
הכם שארץ אשר נשלחו מהגביר רפאל יוסף ונאלכסנדרי ומן תריעיו לדבר עם
ך המשיח ויהי בבואם לכפר א׳ לסמוך לירושלים שמעו שהנביא הגדול נתן בן
לכו אליו למלונו ומיד בראותו אותם נתעלף ונפל לארץ וניבא בכמה נמטריאות
״ת זש״ה ודומיהן לרוב על משיחת שבתאי צבי ואחת״ל לחבירו אבמנו אם אמרות
לה אשר אמר מגד קדושה ומיד חלץ בוחנתו מבתי שוקים שב הנביא נתן והנה
לו בו שכבת זרע רותחת אשר הוציא בעת הנבאו ויהי כראותם זה נתחפמו
ד דעתם לבלתי מאמינים: ברכה זו ברכו למלך המשיח בכל בתי כנסיות אשר
ארץ אסיא ואפריקי כולם כאחד באימה וביראה כאילו עמדו לפני תלמוד ובשנה
זאת שנת תכ״ו ברכו אותה גם באגרות אירופא:

אותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים ה׳
הגדול הגבור והנורא מלך מלכי מלכים מאז בשמו מלכי מלכים
הקם מלכין הכורת ברית לדור עבדו לבונן את בסא מלכותו עד עולם

מאורעות צ[illegible]

כמ"ז ויצא מלך המשיח לחוץ המלון וילבוש תפילין ו[illegible] ביחודות ואין אים אתו
אלהו ויהי בהתפללו והנה אים עומד לנגדו והאר מלא אור ימלא אור יגדול כמפה
פרוסה וכמעט סימא האור את ב'עיני האים ויכאוס [illegible] את שתי עיניו ויסמע
את קול ראשון מדבר אליו בן אדם לא תוכל לראות [illegible] אחורי ויבך האים ועינו
עודנם סגורות אל קיר החצר ויסב פניו אל הקיר ויסמע קול קורא אליו שניה
ויאמר בן אדם תאין בזאת ויען האים ויאמר מלפון עיר מולדתי ומה שמך ויאמר
אור שמי ומה מעשיך ויאמר משולח מחברון אני לקבץ מעות לחבורות חסידים
שבאו מד' כנפות הארץ ויסאל את האים האם תדע שורש נשמתך ותקונה ויאמר
לא ויהי בדברו אתו והנה אים עומד מאחוריו ויגע בשתי כתיפיו ובכף ירך
ויאמ'ראים נשמתך הוא מקלת ממשיך ה'חוטי רוחך עם מחשבת נשמתך המה
ניצוצי קני מנורה אצבעי ידך ורגליך עיניך אזניך שפתיך ידיך וכפות ידיך זרועותיך
רגליך וכפות רגליך ירכיך ועורך של נשמתך ניצוצי ל"ע מלכי'המה ולשונך לבך מוחך
גידיך לאברין ולמו'נשמתך כעל'נתן העזתי ראה הגעתיך והאקתיך וזה הוא תקוק
ומעתה העשה ניסים ופלאות אשר לא נברא בכל הארץ גוי יהודה מיום עלותם
מארץ הזאת ויסמע האים אור ועוד עיניו סגורות אל קיר החצר עוד קול שליש
אקרא אליו מגד הר כיי לאמר ע"כ לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה המה
לאמיהם גדיריהם בימים ובני בימים עד עולם ויפתח האים אור את שתי עיניו
ויבא לרוחות ולא קם עוד נביא בתגרים כאותו האים אור עד היום הזה ויהי
בהחזיר פניו אל מול פני האצר והנה המלך המשיח עומד לנגדו ותפיליו בראשו
וירף מלהתפלל ויצרתהו ויאמר האתה זה אדוני שבתתי אשר בליל שבועות שנת
תכ"ב ישבתי עתו ועם נתן הנביא בחבורת בירושלים ורחיו אורך הגדול אשר
נטף על ראשך על פי מזמתיך ויאמר אני והנה גם נתן הנביא בא אליהם ויסכל
המלך המשיח את ידיו על ראש אור כי נתן הנביא הבכור לנבואה ויתן מהודו עליו
ויברכהו ויאמר משמני הארץ יהיה מושבך ושני גוים ממעיך יפרדו כו'עד ופרקת
עולו מעל צוארך ואותו תיקון אשר תקנתיך נקרא תיקון טטפת כי טט בכתפי ב'
פת בחפריקא ב' ובארצות מערב קורין אותו תיקון מסכ"ב זכו"ר ברית :
ויהי בכלות מלך המשיח לברך אותו וישאלהו ויאמר איכה תשא לבדך טרחות משאת חברון
ויען סבונא אור ויאמר עוד אים מבר אחי ושמו החכם מ' ערב מאזמיר אשר למד אחר
מאל ערב מ' יוסף מיסקפא ואשר היה ממיודעך וכאשר הלכת בשנת תי"ז מאזמיר לסאלוניקי
סבוב כפי אמור לנגדך ונעשה ממנגדיך ולא די שלא זכה לתיקון מקור שמחו אף שלא
נכה לראות אחי' בתקלת אורך כאשר ראיתי היום על כן לא הבאתיו הלום ויראה
המלך המשיח בהזכירו אותו ויאמר מ"כ לא יקרא עוד שמו ערב כי אם ערב רב ואתה זה
אחרי אמר אהבתיך בזה האצר ג' רגלים לא יקרא עוד אתך שמך אור כי אם בר ש נהור
ובאופתי ל'על שמך על שבמערבא נאמר בה תיקון של ישראל ויען מ' נאור הנביא ויאמר אל
אדוני חסי'ברכת הדיוט קלה בעיניך כי ראיתי באות בעוד עיני הגורות אל קיר ההצר
אמר שמא ואין ירחון לא יקרא עוד שמך ההכס שבתתי כ"ח לפני השמש קאמפיגי שמך
אתה לשמש מיכינדי שמך ותמלון והלבנה בכל הדם ביהוד ואין עוד אחר אתך : ויסר
אותו לבבר ויטל החכם הנביא מחוה על פניו ויסק לרגלי ועפר מלך המשיח ויהי לנביא
בחרוסה ויקם ויבך עם חבירו מ'ערב לדרכם לקבץ פרנסות החסידים בחברון ובכל מקום
אור דרך כף רגלם פרסם הנביא מחוה מעתי מלך המשיח ויגנא על קן הפלאות אשר עשה

בארב שנים מעוטים ומ' ערב הירף וגידף כל אותן המאמינים בשקר הנשקר אבה ושאו
רחש השנה תקנו הנני נביאים להיות לסם לדורות ליום מסחס ושמחה אקראו אחיאל
פגרם ויום שלפניו חג לאת מגדים והמלך המשיח שב מפי ההירוף ויסב ויצא מר אבוקלישי
בתחילת שנת ה'אלפים תכ"ו אשר קראו הנני נביאים שנת שלומים לריב ליון מחד
הנביא הגדול נתן העזתי לד' כנפות העולם לכל ישראל והזהירם לעשות
תשובה שלימה להקל חבלי משיח אשר יאריכו ה'שנים רלופין משנת תכ"ו עד שנת
תל"ח ובשנת תל"ח יהי' תחיית המתים ולכל א' וא'שאתו גילה לו בפסח ואשר
לאינו אתו גילה לו באיגרת מא'זה שבט הוא ושורש נשמתו והתשובה הראוי לו
על הטאתיו ושמעו לו ורבים עשו תשובה מעלמם על שכולם תשקה נפשם לסחנא
ועשו סגופים ותעניות ב' וג'ימים רלופין והפסקת כל השבוע רלופין טובלין בחורף
בימים קרים לאלפים טבילות ויעבו בקרח ובשלג ועינו את עלמם בשוטים ובדקנים
עד שלפעמים מתו באותו תשובה כי לא יוכלו שאת אותם כי עשו חוק לשעור
נובעם על שיראו שיפקוד מקומם בעת שיעלו ישראל לירושלים להשתחות לה'
במקדש הג'ואפי'נער ונערה בני ה'או ו'שנה עשו תשובה שלימה ונער ונערה
בני ישראל נשאו זה לזה לבלי היות בלתי בשולינוק הי'נתן הנביא אומר או
נוחב להם דעו עם ה'שמלכם ונואליכם הוא המלך המשיח שבתאי לבי'ה
עלם נשמת בן כוזיבא אשר עשה את שלו במלחמותיו רק לא זכה להיות קדפ
בימיו לכן נטעה בו ר'עקיבא והיה מנשאי כליו והמלך המשיח הזה הוא הוכם
להיות קדפלאות בימיו: ובאותו הזמן היו התחלקות גדול בין חכמי ארלות מזרח
הוא אסיא יפרדו לשני ראשים מאמינים ובלתי מאמינים במשיחתו המאמינים בכל
ארץ מגרים ומוקדן ורוב גבירים עם עם הארץ אמרו על שהונה את הנשם
בלתי אחריות ומראה מעשי נסים בסתר על משיחותו ודאי דברים בנו ואשר
הגאולה קרובה לבא וגם כולנו חפצים להתגאל וחכמי הדור בלתי מאמינים ומקלת
מעט גבירים כהרו הכל לגנאי ואמרו כל מלחמות בר כוזיבא היו הכל רק דרך
הטבע על שהיו לו ד'מאות אלפי אנשים בגבורי גבורי מזרע אוהן אשר הביא שיסק
מלך מגרים מארץ יהודה לאפריקא ר' אלף מהם היו מקוטעי אגבע ו
אלף היו גבורים עוקרי ארזים וגבורת בר כוזיבא עצמו היה חוץ לטבע וגבורת
בר דרומא היה נפלא פרטיות כולם מורגלים באווירי אפריקי ובריאים וגם בקיאי
בנתיבי מדינה לארב לאויב והרומי'אף שעלה מספר לבאם עשרה אלוני בבא רומי
עגד הלוץ בבא א' של בר כוזיבא לא היו מורגלים באווירי אפריקי ולא במאכלם
ומשק' לכן נהלשו ונחלו וגם נפלו לפני מחנות בר כוזיבא איזו פעמי' ועד שבסוף
כ"א שנה נחמעטו מחנות בר כוזיבא ונשארו רק מתי מספר ומחנות רומים אשר
מלכו בכיפה נתרבו יום ביומו מהלוני לבא חדשים נפל מעט מחנות בר כוזיבא
לפני רב מחנות הרומים ולכן אמר ר'יוחנן בן הורתא לר' עקיבא עקיבא יעלו
עשבים בלחייך ועליין משיח לא בא ומה לו בטעות שני של מים שבתאי הזה עם
הולכי בעקבותיו אשר מנבאים בנביאות קדמו' ועתידו'אשר יוגרם ע"י הרמלי
רוח קדושה לו רוח נומלה ואשר אותן שוטים מעלין נפשם עבודו בלתי בשר

מאורעות צבי

מאד ולא היתה כמתה הזאת בחלכסנדרי׳ ובכל ארץ מצרים מיום שהגלה שיסף
מלך מצרים את אבותיהם לאפריקא עד היום הזה ויכתוב הגביר רפאל יוסף
וחביריו הגבירים עם כל לומדי אלכסנדרי׳ את הנבואה הגדולה הזאת לכל ארצות
אסיא ולארצות בארבארי׳ שבאפריקא וכל מעשי חזקיו וגבורתו נפלאותיו ונבואותיו
של מלך המשיח ואשר גדלו ורוממו אותו גבירי אסיא ומקלת גבירי אפריקא הלל
הם כתובים על ספר דברי הימים והגביר ותקיף רפאל יוסף ראש כמלת מצרים
בחלכסנדריא :

ויהי אחרי הדברים האלה עלה בדמון מלך המשיח לנסוע דרך ארץ פלשתים לירושלים ובני
המטרונית וכל בני משפחתו והולכי אחריו אתו ויהיו למאתם אלפים רל״ד נפשות ותתן הגביר
הגדול בראש׳ ואמרו להתוגרמי׳ שלא ירגישו האמ׳ המוסטי׳ להתפלל המוך לכותל מערבי׳ ויצא
מחלכסנדרי׳ ויתנו בבעל לפון ויסעו מבעל לפון ויקמו בחחת ושם נתארת מלך המשיח אל
רופא ולמדן א׳ שמו החכם מאיר רופא ולו רק בן יחיד לבדו מער בן י״ד שנה אים בם
אנו אשר למד אחון חורה ורפואות ויהי אחרי התאספו אליו אל ביתו הכין להמלך המשי
חדרים לבד ולמטרונית שרה חדרים לבד כמנהג הוסבי מצרים וילינו שם ויהי בבוקר ויצל
מלך המשיח את הנער אים בשת אל המטרונית שלו ויצו עליו לאמר כל אשר תאמר לך שת
מטרוניתי שמע בקולה וילא הנער ויבא אליה החדרה והיא יושבת על כסת לבדנה כמנה
מצרים ואומיר ויהי בבואו עמדה וסגרה דלת החדר בעדו והיא מתקדשת לביאתו ותצוה
לאמר תלון לעיף ראשי מעלי וחרשה שערות ראשי הטרוטים והיפוס ויעש הנער כאחתו
עוד תלון מעלי ובגדי רגלי ותרשה לבנות רגלי ויעש הנער כן והיה הולך ותלך על לוח
מלך המשיח ועל מחצרה בחוס לבבו בנקיון כפו עד שלא נשאר בה כ״א הכתונת ומיד תחוס
בהנער וילפת ויצעק בגדולה ומרה לחביו ולאמו להושיע אותו כי לא ידע הנער לעשות
רע ותשחיקהו לאמר הלא לזה לך מלך המשיח שאל תמר את כל אשר תצוה לך ויעש הנער כ
ויצחוק וילא הנער ויספר לאביו ולאמו כמנהג הנערים את כל אשר נעשה ויבואו אביו ואמו
בחמת רוחם אל המלך המשיח החדרה ויאמרו כדברים האלה נעשתה מטרוניתך עם בנינ
זה אשר שלחת לבוא אליה ואין זה משפט הנער ומעשהו ויען ויאמר מלך המשיח אם יזנה
הנער לביאה שניה לבא אל המטרונה החדרה תיקון גדול היה׳ זאת לנשמתו ויסעו מחתה
ויאתו בקבדות החאוה וילינו שם בלילה ההוא בבית ת״ח א׳ שמו מחשאל ויהי בבוקר ויבואו
אל מלך המשיח האושביו עם חיזו לומדי העיר החדרה ושאלהו לשלום ויאמרו אליו אל
בעיני אדוניו על אשר נשאל האם אתה הוא אותו האיש הידוע אתנו ויאמר אני ויען וי
הלאשביו מחשאל אם לא מלאתי חן בעיניך ובאשר הדבר לפניראתם בבואך הנה מהלה פתאום
בני חיים בחור רך בשנים אם ויבר ובאשר הסיד ולמדן וכל מעשיו לש״ם עשה כאשר יעיה
עליו לומדי עירנו אלה ויהי בחצי הליל ויגוף ה׳ את בני וימת במיתה חטופה אשר על
ברכנו גם אבי רק ברכה ההתן ברכת חיים שבידך כאשר עשו אליעזר ויחזקאל ויהי׳ ואשאל
לאתו המנבאת בלתי מאן להתאחס וילו מלך המשיח לאמר הוציאו את המת מן הבית מעל
ויעשו כן ולבחוריו צוה לשוס את המת בחבית מלא מים חיים ולהושיבו בבהכ״נ מנגד ארון
ה׳ ויעשו בתוריו כנולקארדוזי צוה לאמר לך לבה״כ והדבק רחדבדות המת ותסגו׳ ותפתח
ד׳ פעמים בשעה זאת את דלת בהכ״נ ומגור הדל׳ ולרואה יזאר הנע׳ מיו׳ ליום ויפתח את עינ
ויאל אל אמו ויעש כן ויהי בחלי היום נהנו מלך המשיח עם כל הולכי אחריו מקבלות התאוה
לעשות הנגב׳ ויהי אחרי מוסבים ואנשי הנע׳ הסבו את הבהכ״נ וילינו בחורי ובמדקי דלת בה״כ
ובחלונות לראות חידוש תחית המתים ויצעקו בקול גדול לאמר חיים חיים עונו אולי יתן הש
ויקץ ולא עלה בלבם הבנו׳ דבר ובמשפ׳ הזה עשו כל שבע׳ ימים ויהי בזאת השמיני כחש הרו

ילא

לא ריח המת מבהב"ל אל חוץ לחוב והתאספו כלבי העיר עדרים עדרים ויגשו לקבר מ
לא בה"כ ולא השו לכל מקל ורצועה ויהי כראות אנשי העיר את הספנו הכלבים ומעשיהם
הו את המת וקברוהו וילנו ע"י עליה נתי אל מלך המשית את כל הנעשה ואשר קברו אותו
וקלוף המשיח מאד והמתו בערה בו ויען ויאמר להעליה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלא
בו לקבור את המיים ולקחת את ברכתי בא אים שטן במרמה ויפח את הקרובים לקוברו
לם הי' הבתר עוד רק רגב א' בחבית היה נשאר הי: ויסעו ויבואו עד ארץ פלשתים
מסע עד סוריא היא ארץ ישראל עד קבר שמואל הנביא וילו מלך המשיח להתפילים אשר
הו לקראתם לשם ואשר באו אתו ונתן הנביא הגדול בראשם לאמר התפללו והתחננו והבכו
על קבר שמואל הנבי' ויען אתכם נסתרות גדולות ואת זה עשה להראות את כחו הגז ואת מה
ביכלתו ויעשו כן כל היום וכל הלילה ולא ענה אותם שמואל הנביא דבר ויהי בהשמורת
בקר הלכו למלך המשיח ומלאו אותו עם מטרוניתא ועוד רבים מסובין והוקיים ומבני
בילים שאכלו ושתו ושכרו כל הלילה ויהי כשמוע מלך המשיח כדברים האלה חרה אפו
מאד מעל כסאו בחרי אפו אתמתי בערה בו ויקח מקל קטן ויכרעם כל הבורה אל קבר שמו
נביא ויכבר את המקל לבני' על קברו ויאמר על אשר לא השבת דבר את הנבי ואקל בעיניך
הסור לפיאותך מהיום והלאה ויותן פי עיים אל הברהם יכיני הלזה וילך לו בחרי אפו
לאחר נסע משם ויבואו ירושלים ויעוהו שם ויהי כאשר נהה המטרוניה שרה מיגיעת ועיפת
דרכה בירושלים שלחה אגרת לכל מקומות סביבותיה לכל נשי קליני וגדירי עיר ועיר ובברע
לשם הגדיר רפאל יוסף שבאלכסנדרי' להודיע להם יום בואה בשלום אל ירושלים ושאהבת'
הגה תמיד עמהן וכאשר יבא אדונה על כסאו בירושלים וימלוך על העולם כולו ותהי' לו
המלכת מלכות לאשה השחדל בכל מאמצי כחה במלכה לעשות להם טובה להיותן עם נשי הגר
המלך ותתמה תמיד מחתה אגרתה מבית שרה פולניא מטרונה למלכה רבקה ומבחוז מחמה
בהוהם שבו כוכב נוגה:

בעת הזאת ביום כ"ח אב בא שליח א' מבעל שלישי ויבא עד ירושל' ויאמר' למלך המשי'
הנה בא"ק שלשאלים באו מארצות אפריקא איזה כיסי הגרים אלינו"
הגדיר רפאל יוסף באלכסנדרי' ושרנסי העיר עכבו אותם באמרם שהגרים
שבאתם המה הגרי יהודים אשר באו מארצות מערב ואפריקא להקביל פני מלך
המשיח והפקידו אותם להגדיר רפאל יוסף באלכסנדרי' משום בכנוה הדרך ואשר
בקשו לשלוח אותם לביתם להורה ויקלוף מלך המשיח מאד והמתו בערה בו
והבדוש את המורו ויקח עשרה מבני הנבלים לרוץ לפ ניו ויבא לשם ויהי בשמעם
מבית שלשאלי' שהמלך המשיח נוסע לקראתם מירושלים ועמו עשרה אנשי' מאנשי
מופת ויהרדו מאוד ולא קם עוד רוח בהם וילאו לקראתו הבדה ויפלו לפניו ארצה
ויאמרו אים בא לשפוט שפוט בינינו ואמר לנפשו שמקובל אמיתי הוא ומעולם לא
ראינו מעשי נסים ממנו כאשר שמעו מאנשיך עבורך ושמו הרב הכם ונאמן והוא
פקד אותנו לעשות ככה הנה הכיסי' לפניך עם עוד כיסים מיהודים אבר נדרנו לך
ולאנשי מלהמתיך קח ומהיום והלאה כל אשר תאמר ואשר תצוה אלינו כל ימינו
נעשה ונשמע ויברכם המלך המשיח ויאמר בעת שאשב על כסא מלכותי בירושלים
אתן לכל א' מכם בהמורתו או מדינת פרתוס או מדינת פר או בבלים פם
ירונו ויסמתו הגדירים מאד ויסעו עוד המשיח ואנשיו עד בואה ירושלים
שהיות אשר על פני המדבר ויבן שם ויהי בבקר ביום ערב ר"ח אב

מאורעות . צבי

על בולנה ושימני כחותם על לבך וברח לך דודתי ודמי לך לצבי לשפ
האילים אפריון עשה לך המלך שלמה ואם לא תרעי לך היפה בנשים צא
לך בעקבי משולחי: יביאך המלך חדריו עוז והדר לבושך ותשחק ליון
ארזון (משרבי להמיר דתה) שבתאי צבי : ועוד המכתב שלח ג' טבעות זה
משובלים בלבני יקר ותור מרגליות גדולות ותוכי זהב משובלים בלבנים טובות
ולבני כדכוד בגדי משי רקמת מלרים ומכשיטים אחרים לרוב ויעוש לאמר מהר
עלו בים עד מקום ליוואלרי ושם תמצאו בתולה אחת שמה שרה בת יאו בן יהודה
גיגעול משיח בן אפרים אשר נהרג בשנת ה"ה בגזירות התעל במדינות פולי
ואמסרו לה את האגרת הזאת ותקראו לפניה הברכת ותלבשו אותה בגדי רקמה
טבעות חומים ומרגליות ותשיבו אותה הנה אלי ויעשו כן ויהי בבואם שמה קראו
את האגרת ושמעה מפי אחות המשיח בכל את אשר יעשה עמה והבחורים קרא
לפניה הנה אדוניתם שרה לעולם ויהי כשמעה כל זאת נגהה מעל כסאה ממרבדיה
השמחה ופניה נחוורו כסיד ויחרדו כולם לנגדה ויסתלו בשמים ובבשמים ותת
רוחה ותח"ב אכלו ושתו ושמחו אתה ג' ימים ותשאלה בכל אהות המלך אל פיס
לאמור המלך אחרינו אל מלך המשיח ותען ותאמר אלך אחכם ואהי' הדוס רגלי
ותשב בליוואלרי ששה ימים בשמן המור וששה ימים בבשמים ע"כי מוי ב' הזקיקות
ואנשי ליוואלרי תמהו מאוד על כל הנעשה ויברכו להכיה שרה לאמור הנ
לאלפי רבבה ארם זרעך את שער אויב ויהי אחרי כלותם לברך אותה ותפל קולם
ותבך מרוב שמחת לבה ותבא בספינה עם בכל ועם ב' הזקיות וי"ב הבחורים
ויבאו ביום כ"ח תמוז לאלכסנדרי' ותקח נעיפה ותאכס ויביאו אותה ב' הזקיות
וי"ב הבחורים לבית הגביר רפאל יוסף ויאמר מלך המשיח לקראתה ויהי בראותה
אותו ואת הדרו ויפיו נפלה לפניו ארצה כמנהג פוליון ותשק לרגליו ותבך ותענותאמ
מי יתן וירא אדי ואמי ומשפחתי את כל זה אשר הקרני ומיד אחזה המלך המשיח
בשתי ידיה ויקם אותה על רגליה וישק לה ויאהבה ויאמר לה בתי ברוכה אתה
בוא עמי החדרה ומיד בבואם ההדרה בא אביה ואמה ואחיה וכל בני משפחתה
אשר כבר מתו ונהרגו בפולניא ויברכוה לעזרת המלך להיותה עזר כנגדו וידבק
ושמחו אתה בחדר ויאכו ואח"ז נכנסה המשיח לו לאשה והגביר רפאל יוסף אוסיפ
עשה ביום ד"ב תמוז משתה ז' ימים רצופין ויזמין לכל בני אלכסנדריא ולכל בא
אחרי מלך המשיח מיוחסים לשמוח אחם ויהיו שבעה עשר אלף איש ואש' בחורים
בחולות וקטנים והנביא נתן בדאשם ועשה קני מנורה שהמה מ' קאראדוי מרבל
חביל תחתי' אשכנז בוקיאן לוליאן ומוקיאן היו שוטביהם ומספר הנלחות בזמן
ימי המשתה עם המחנות שנתן המחנן להכלה ארבעה אלף שבע מאות ואחשיב
הגרים ובכל יום ויום משבעת ימי המשתה בא אבי ואם הכלה שרה ויברכו אותם
ושימו ידי הם על ראשה ויבשרו אותה שבעלה הוא המשיח האמיתי אשר מקבל
מדי ישראל יביאם בקרב ביד רמה אל ארץ אבותיהם ואח"כ הלכו ואחר כ
ללכת בשיבם המלך המשיח דבר לאמר הנה עוד נערה אחת תמלא ותיה תחי
למלכת מלכות ובחכם תבי' לה למנוחות ראשונה למלכות ובשבעת אחר ז' ימ
המשתה

מחתה בלו כל מלכי אלכסנדריה ויביאו מגדנות ובשמים לכבד להמנרומה מלך
ליון מחתה ולמזלה וילכו מלחתה ויהי אחרי הימים האלה אסף המלך המשיח ומגבורי
זה פלל יוסף כל גבורי ולומדי אלקיירה והסביבות ואשר בכל גבול מצרים בגבול
דום מפנחס בגבול נוף ובגבול מגדול ובארץ פתרוס לאלכסנדריה ויוועץ לאתם מלין
הר מתה חבוה הולאות מלך המשיח והיעתו לפי שעה וגם אח"כ כשיעשה מלחמות
זוה בשנת תכ"ג בהלו כתבו לגבורי שאלינעק לקוסטאנטינא לערב לכרם ולהודו
פולי לאדבארי ולזולתן ע"י אנשים ע תים על דבר זה וכולם כאחד השיבו דבר לאמר
מל לבבינו ובכל נפשינו ובכל מאדינו נעבדנו לזכו' רק לנשיק' עפר רגלו ותהי מספ'
אל הולאות מלך המשיח ולהולכי אחו אשר מבו מ"ח אלף הגרים לכל שנה ומספר
רפ הולאות מלחמה לכל שנה ד' מאות אלף הגרים: ובשנת ה' אלפים תכ"ד בחודש
ביר בא מספר כל נביאים ונביאות אשר התעלפו במצרים ואיטלי' ומוקדן ובשאר
תר דות ויהיו מספרם קל"ט לומדים ח"ל זקנים ד"ח אלפתק"פ זקינות כ"ח אלף
פים ומאות נשים זבות ט"ו אלף בחורים ז' אלף וח' מאות בתולות · תקע"ה
ל בחורים שלא ראו קרי תר"ד יולדות ט"ו יונקי שדים פ"א נכריות עושין מלאכת שבת
מלם עלו לסך ע"ה אלף נפש המתנבאים בעם על משיחותו ומתלכתו אשר
זה עלה במשך שנים מעוטים ויעמ ח המלך משיח מאד ויאמר בעת שאשב על כסאי
לם ירושלים יתוספו כפלים כיולאי מצרים: בעת הזאת נאספו בחורי מבני קלינו ארץ
ים ארבאי אשר בלו מקרוב מארץ מולדתם לאלכסנדרי' ואל בית הכנסת מ' יחזקאל
מ שפיז נתן הנביא הגדול להתפלל תפילת מנחה במנין נתן ויהי אחרי כלותם
תפלל סיפר להם האושפיז לאמר בשנה העבר בליל הושענא רבא הייתי בק"ק
לקיירה ושם ראיתי מראה ויספר להם את כל המראה אשר ראה מתחלתה ועד
סופה ויהי אחרי כלותו לספר נשתומם הנביא הגדול נתן ויאמר אותה מראה ראיתי
אלה ובפרטיה לא התחסר ממנה כמלא נימא בשנת תט"ז חוץ מראש והקרן
אחרו בו ויענו ויאמרו הבחורים איכם אפשר שנינכם בני גיל אחד היו על כן
קרה לכם ב'מראות בתואר אחד ויענו ויאמרו מדקו דבריכם וזה החילה נבואתכם
אשר המל אף בכם בני ערב ע"כ אמרו המושלים בבחורים נתן ראה מרכבה
חזקאל נתן תקע בעשרה בשבת בשופר ויחזקאל היה בהו שעה ראה בלא ראש
ן והמלך המשיח יסד בארץ מצרים עד לאחר פסח שנת תכ"ה בשנת ה' אלפים
ל"ה ביום א' דפסח עלה נתן הנביא הגדול ושמה קני מנורה אחדיו מלובשים בגדי
לבנים וכתרים מעש' עצות בראשיהם לרחובות עיר אלכסנדריה ויקרא נתן
ביא בחיל ויאמר כה אמר ה' עוד שנה א'וב' חדשים ואח"כ יתגלה המשיח שאתמו
ן כל הוא המלך המשיח שבתאי לבי הלזה והין אחר זולתו וכבר מלכוהו יהי'
ן בירושלים החדשה ובשנת תכ"ז יבנה בהמ"ק הג' כאשר נבא עליו יחזקאל
מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד ויעשה ויגליה ויהאספו אליו פ' מאות אלף בגבורי חיל
מרת שבטים שבארץ אפריקא מעבר לנהר סמבטיון אשר הגלה סלחנאסר מלך
ור לשם וילכוד על ידם כל ממלכות עולם ויושיב תחור מלכיהם מבני ישראל
רם והוא ימלוך על כולם ועל המחיים אשר יעמדו אז מקבריהם ויהי בשמעם
בני אלכסנדריה את הבשורה הגדולה [illegible] ויקרה בזאת בתמו ובשו עד

מאודעות צבי

כי הרד הבמה אליהו הנביא מסמיס לארץ בדורה מלאך ויבשר לנו לענין כל שפקד
ה' את עמו וינבא לנו מה לעשות עיין במלאכי ב' ג' פ' ד' ע"ג הנה אנכי שולח
לכם את אליהו הנביא וכו' ואח"כ יעלנו אהפקלירת הקב"ה עמו למקום
ארץ אבותינו דרך מסלולי קודש ישעי' ס' ל"ה פ' ח' והיה שם מסלול כו' · עוד
שם ס' נ"ב פ' י"ד כי לא בחפזון הצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם ה'
ומאספכם אלקי ישראל וכל הנביאי שזולת אליהו הנביא ינבאו כמותו באותו נבואת
אמת על זמני' עתידים באשר שיסתוך אליהו את ידו עליהם כאשר עשה משה
ר' ע"ה ומה שכתוב ביואל ס' ג' פ' ג' והיה אח"כ אשפוך את רוחי על כל בשר
שמשמעותו על כל עמי העולם לא יעשה כ"ל לאחר שיבלו שבעים שנות דיזודווקא
מלאחר שנתן להם תורה מהר סיני ודווקא מלאחר שעבר רוח טומאה מן הארץ
ויהי' בכל קודש ויעלו מכל עמי העולם להשתחות לה' ולהקריב קרבן מדיומתיהם
במקדש הגדול הבטל ויתפללו בתפלתם ה' אחד ושמו אחד כאשר נבא לנו זכריה
הנביא ממלכות ה' אשר ימלוך עלמו מעל הר סיני ס' י"ל פ' ט' והיה ה' למלך
על כל הארץ ביום ההוא וכו' אשר אז ישפוך ה' את רוחו הקדוש על כל בשר ·
ושנת אחיתיה של קין הפלאות אשר יהי' לאחריתו מיד לאחר שיבלו ששת אלפים
שנה לבירת אדם הראשון בל יודע לאיש נביא ולתופיע בכל ימי פזורינו וגם מלאכי
עליון וכל נבא שמים אינם יודעים עד מה ממנו ומשה רבן של כל הנביאים אמר
בשירת האזינו ס' ל"ב פ' ל"ל הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי ע"ש מ
בלבד אלוי אם רב מעמי עולם ישתחוו לאחדות כח ה' הנשגב לבדו ולא לזולתו
אשר אז יהיה ה' להטיב לנו ולהם וקודם לותו זמן אין לנו כ"א לקוות קווי אמת
קווי בטחון בטח ובטוח שבבה יקרה: ורזה כשתעלה בחיים לו מי שמדבר קדמות
ואחרית ע"י הסבעו אודלי גמור ששקר מדבר בדבר גדול כזה ובזב יכזב רק ההמון
עם קורין לו שם נבואה ונביא ואינם לא נביא ולא נבואה ודע בני שכל נביא לה
כשמנבא על דבר גדול והוא ראשון לנבואה צריך ליתן אות ומופת לפי ערך הענין
אשר מנבא עליו וסדרו צריך להיות ככה הוא שהנביא הגדול מקבל תחילה האות
לו המופת מן הקב"ה עצמו ואח"כ עושה אותם לישראל ואם יוצרך עושה ג"כ
לעמי העולם ואותו אות לו מופת יהי' דווקא דבר שלא יוכל להעשות ע"י להטו
כישוקאלו הסבעות שמות כמו שמצינו במשה רבינו בגלות מצרים שקיבל תחילי המופ
מפי הקב"ה במה זה בידך ואח"כ עשהו לעיני פרעה ועבדיו ובלע מטה אהר
את מטות המרטומים מה שלא היה ביכולה מטה מרטומי' לבלוע מטה אהרן ו
שהי' משה ראשון לנביאי האמת אשר נבאו על זמנים עתידי' היה צריך להיות מופ
גדול בידו כדי שיאמינו בו ישראל בקונר רוחם ועבודה קשה ומצרים בעת
המרטומים וכל שאר הנביאים בתי אחריו שהיו בהוכיחו מיום לאת אבותינו ממצר
עד מתן תורה בית ראשונה שנבאו לצורך שעה והן שנבאו לדורות לא נצרכו להראות
אות או מופת אפי' בתחילת נבואתם ויונה הנביא בהנבא לנינוה לעובדי עקלת
לא קדם באות או מופת ע"ש שהי' לנו באותו זמן נביאים כפלים כיולאי מצרים אם
נקראו בני נביאים ובעלי בוסעות ר"הן אין מספר והשכינה ארתה בתוכינו ו

בעים לים מזקני ישראל הולכי אחריו הבכימו בארוף בשפיה והעמוים כמו
שהם במדריגות מצ הטוב יטיבו לכל אשר יהיה אתם ככה בעת רוגזם לא
אמלעים לכל אשר יהיו אתם ומשה ר' היה עמיו מאד במעש' עגל כי אע"פי
שבטיח לו הקב"ה ואעשך לגוי גדול התפלל לה' לכפר להם עד שניחם ה' על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו וכאשר ירד מן ההר וראה את הטם במחולו' קצף
רגז עליהם ולוה שיהרגו באחיהם לאחר שניחם ה' על הרעה מה שלא לוהו ה'
ענ"ז על שהבכימו אתו אותזע'לים מזקני ישראל אשר לכל עשר'ועשר'מהם ארפה
שכינה עמהם קללם בשם ה' בקללות איכר אחנם שבעה על הטלאתם היפוך
מדת הקב"ה אשר מעביר ראשון ראשון מטה כלפי חסד וטובתו מרובה משל
שרעמתו מליסר ז'על הטאתם וכל זה ראי'על רוגזו הגדול ולא נתקררה דעתו עד
שקודם מותו קילל לכל יחיד בל"ח קללות ועל שקללת ת"ח אפי' על הגלגי בחה
ברם שישהה אומה זאת י"ו מאות שנה תחת מתשלת ע' שרים בקרב עמי עולם
הה נגד מדתו של הקב"ה ואם תאמר הטאת עלמם גרם את כל זה למה יהי' כח
אד עובד לעקלתוניפה מכה בנו עובד לאחדות כח עוז ה' כי גאלם לאחר ע'שנה
מגבל: ואני על שנשמת משיח נשגבה משל משה אשר אמרו עליו במדרש שיהי'
בימי עוה"ד הרוחני נשגבה משל מלאכי עליון לעשה את שלי לפעמים ע"י שמות
קדושים ולפעמים ע"י זולתם להכניע ראשון כל עמי עולם תהתי ואמליך עליהם
מלכים כרצוני ולך אתן מגרש בתוכם את כל ארץ מגרים והשבידות ואמלוך עליהם
אחי על כולם וה' יעשה הטוב והישר בעיניו עמי ועם כל ישראל על שכוונתי
רוצה לשם שמים וקוה קויתי שלא אכשל ויהי כשמוע הגדיר דברי רצוים כאלה
אמר יה"ר שיהי'אחריתי כמנדועל שגלית לי את כל לבך אתחייב לשפוך עבורך אפי'
טפה אחרונה מדמי בכל לב ונפש עד שיעלה לנו את כל זה ומיד אסף המשיח
את"ה גדולים בקיאים בגלה ונהר אשר באו עם מלך המשיח מארץ הקדושה
לארץ מגרים ויתן להם ארוכתם ודי מהכורם עם נשיהם בניהם ובת"ה עלמם
ביו מאוכלי שולחנו המיד להיות כל עת וזמן בעלה עמו בעמיי מלך המשיח לעזרו
ולסמכו ולזו ז לכל המפוזרים שמן קלה העולה ועד קצהו על משיחתו: ויהי בליל
שבועות שנת ה' אלפים תכ"ב למדו ועסקו במרחות וכוחות וגימטריאות בראשי
אותיות חידות כל הלילה והמלך המשיח בראשם ופתאום קול ברמה נשמע לאחור
קול שון וקול שמחה קול חתן וקול כלה ומיד נפתח החדר והנה דמות בתולה יפיפי'
אחד מלובשת בגדי אשכנז נלבת פתח החדר ופניה אל מלך המשיח ותפול על
רגליה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך ואשר הדבר לפניך ומיד נעלמה ולא ראית
עוד ויתמה הגדיר וכל המסובין עד מאד ויהי לנס ולמופת בעמיהם ויכי לאחר תב
השבועות שלח מלך המשיח י"ב בחורים בני קלימי מוקדן מזרחיים שבהם מלובשים
הכלת וחור עם עבדיהם ושתי זקינות בשי מגרים עבריות ואתותו בכל אחם
בספינה חדשה ובידם אגרת מכתב יד מלך המשיח: ומה נוקת האגרת: (אחרית
בימים ה' לחודש סיון): מה יפית ומה נעמת ידידתי שרה בת ישו פולניא חנך
יפה רעיתי כולך יפה רעיתי ונאם אין בך רבות בנות עשו חיל ואת עלית

מאורעות צבי

ומעולה גדול מכל העם ושמו מ' שבתי צבי מעיר אזמיר והתן האגרת אליו והנ
יביב את שאלתך ותשיב אלי הנה מהרה אל יעלך סוס קבר יהי' מה שיהי
ועם הסופר כן וילך לדרכו עד בואו ירושלימה ומגזור האגרת אל ידו כאשר פקד
עליו אדונו ויקראהו והנה כתוב לאמר : מני רמה ותולעה עפר ואפר ציי
ובל עשן כלה עלה נידף משתחוה מרחוק להדום רגליך ולממלכתיך ובו
אלקי אבותיך הוכח בלבי אמש בערב לבקש בשאלתי ובבקשתי אליך
בן דוד לצוות עלי לבא לנשק עפר רגלי מושיענו ולהאמונים בתולע בנ
גביר באלינעק אמיתך ועדיך רפאל יוסף ראש נמלת אלכסנדריא
בעת ההיא שלח הזקן מ' יעקב הגין שבתוסים אל מקן תלמידו לבא אליו ובא
וישאלהו ויאמר אליו מה המעשה הרע אשר אתה עושה עמדי שלא באת אלי אלא
למדה אחי זה שנתים ופנית עורף ואני נתתיך ורביתיך תורתיך ונמלתי הסר
עמך מפתי אכלת ומימי שתית ומלמדי הלבשתיך ועד כה לבד הרב : וישן מקן
ויאמר הלא למדה עמדי בגמרא לא בשבי שמעתא ולא בדרדקי עלה ואתה לי ולא
להתכימנו האם תוכל אים קדוש וטהור תביה דה בא הנה והשקתי בו ובקדושתו
ולבשני בשוד ה' ויחזיקני בגבורה גדולה עם עוד רבים שאתנו וכולנו מבאים
עליו הדק הטיב שהוא מבית אלקי יעקב ויקרב שנים מוענים יהי' קץ הבלאות
ויענו כל ישראל מקצה העולם ועד קצהו לא בהיל ולא בכה לפרך אבותיהם ויה
בשמע רבו הזקן כדברים האלה הרד מאד ויקרא בקול גדול ויאמר אליו אוי לך
שוטה ופתי קויתי שתעשה מעשה ונעשה באחוסים לא במרד ולא בזמיל רק בטעות
גדול אשר התעך ובזו הרגע נפל תלמידו מקן להרך ומתעלף אחי שנה והה"כ אלוה
כתה גימטריאות רמ"ש וכופי הידות כבוקים ורמזים רבים מאד עד אין מספר
וכולם נכונו על משיחת שבתי צבי : ויהי כשמוע רבו
את כל אלה בכה בכי' רבה ויאמר אוי לי שראיתיך בכך ואוי לבמתך הטהורה ובמ
נפלה בכך כי כל ימי היותך אתי היית חס ושר וכשר ובתומך הלכת ואכלת את
בשרך ובצקת את ידך ולא ידעת בין ימינך לשמאלך להרע ועתה אתה בין
נפשות מרמים ובטוח תהי' שלא יתבשמו זה רק הקב"ה לבדו יתשבמו ע"י
הקיעות שופר גדול ובשת יש מוקיעים כאשר הבשיח לנו ע"י נביאו הגדול שבי'
בימין ס"ו פ"ח' נאם ה' אלקים מקבץ נדחי ישראל כו' ושם כ' כ"ה פ' יז"ל הלא אם
היא המחרבת יש כו' ומקאמין אחר נביא אמת בקרבם ומי יודע מי המה המחברות
אשר ערב לבם לגשת עד כה ואתה שוטה גדול תאמין לכל דבר כשמתעלף רוח
בלים ואומר עתידות בסברת הכח הגדול מתנו בפרט בדבר גדול כזה שתחיה
להאמין שמדבר באמת' והיגנו אמת ורק לסכן אלפי' נפשות יהודים המפוזרים אשר
מקורו בא מן לויתן מהם ברית לויתן מהם עקלתון ותנין . אשר בים שלשה ברים
עליונים שבעקלתון ואשר מתגוללים ומתעפלים עלינו להשחיתנו בגזירה הרשע
בגזירת ת"ח"מ אז להטעות אותנו באמונה הרשע הנגדה לתורת משה ר' ע"ה
בגלותנו לא נדע מה לעבו' יען כי גברה יד גזירי סאלינעק ותקלה גדי
קיאמקאמיני אחו בכהר עד מאד ואני גזרו שבעיר הזאת אין לאל ידינו לעשות

כי

בי הגזירים משתרים על הדירי ח"י מהמת מעות ארץ ישראל אשר שולחים ועל
מוטל. ההיוב הגדול להחזירן מתכסול גדול כזה אם הפסד ודע כמי שענין משיח
בן דוד הוא כך דע מיום שהגלה הפר לבא טיטוס בן קיסר רומי תשע מאות אלף
עברים מיהודה ובנימין והכהנים והלוים מן הארץ הזאת עד היום הזה לא מצא
דור שלא טולדו בו רב מגדוליו אשר נקראו אתנו ל"ו צדיקים וכמו שבכהנים בני
אהרן הגלוי' אתנו מוכנים ועומדים תמיד לעת שיתגלה קץ הפלאות לעלות
קוממיות לארצינו ולשמם במקדש הגדול הבולל לכל העולם ככה מוכנים ועומדים
אלו ל"ו צדיקים אם פקוד יפקוד ה' את עמו המבוזרים להחזירם לארץ אבותיהם
להיותם מגדולי בית משיח בן דוד אשר יולד אז בקרבנו רק לפעמים מעורר הסערה
אחרת אים מקובל אחד בחוכינו אשר הולך במעלות הון למדרגת נשמתו וחוזר
ויורד דרך עקלתון מרקיעי שוא ואחרי החזרו אומר לנפשו סחי שבא לפיים מן
הפרגוד במרכבה קדוש' ובשבע שמי קדוש' יותר ממשה רבינו ונביאים האמיתיים
הגדולים שהיו בקרבינו ושהוא מזרע בית דוד שהוא נביא אמת לה' בגבולה
גדולה יותר מהם אשר נתחמה בשנת ארבעים ותשע לגלות בבל ואשר לא תחזור
לנו כ"א בזמן בא אליהו הנביא ומעולם לא מזרע בית דוד הוא ואף אין נבואות
קדוש' בקרבנו כ"א כלי אומנות הס"א הוא לעוור עיני פקחים ולסלף אמרי הכמי
הדור הבאים בכוד ה' באמת וענין נביאות זמן הזה מן יום שנחתם נבואה גדולה
בשנת מ"ט לגלות בבל והלאה הוא כך דע בעת שנתגלה בקרבנו איש תום
ויסר למד מקרא משנה גמרא וקבלה ובחנאי שלא יגלה עליו קלה דלא פסיק וגם
אילו הברות מסתרים אם בא בסוד ה' אמתי המגלה יגלה שזכה ושהקדה לו אלקים
עניין נבואה קטנה מהנבואה האמתית ולא כל נבואה קטנה כאשר הי' מיתי קדם
לנביאים בימי בית ראשון ואף אם ראוי להשתמרה עליו שכינה מעשה אמ"פ
לא יזכה שתקדה לו כל נבואה קטנה ועם כל זה באפה קלהו שמגבא לריך לעיין
בחר הטוב ולשמור עלמו במאד מאד שלא יטעה בכחות הטומאה על שבעת
פזורינו איננו מוכן לקדמאינו במקום הראוי לקדושה מבלא שומעין לו רק לדבר קטן
ודוקא רק לצורך שעה ולא לזולתו ככה הענין הופעת רוח הקודש אשר לא זכה
כ"א מקלת הופעה על דוד מלך ישראל ועשרה זקנים אשר כתבו בהופעותיהם ס'
תהלים ועל הרוב הוא באלה זמני פיזור רק הבלבלות רוח קדושה או מעש'
הנבעות אשר סודרים המון עם הכל שהוא נבואה או הופעת רוח הקודש לכן
לריך לעיין היטיב שלא תהלוף לו לאותה מקלת נבואה או מקלת הופעת רוח
קדושה לנבואות או הופעת טומאה אשר ע"י יכשיל עלמו ויכשיל המון עם מישראל
והחלומות הבייה ג"כ בענין זה ושלשתן מתיידין אותו להסתירן בהסתר נתור על
שהשביע הקב"ה שלא לעורר קץ הפלאות קודם שיכלו ששת אלפים שנה עמל
אלה אשר יהי' בפקודת הקב"ה עלמו ולא בהפלרת אדם שנא' השבעתי אתכם
בנות ירושלים (אלו הנביאים) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה (קץ הפלאות)
עד שתחפץ (מן הקב"ה עלמו) והוא לאריכתו עד שיכלו ששת אלפים שנה עמל
אלה עיין ישעיה בימן ס' פ' ד"ב אחי ס' בעתה אחישנה ולא יפלו דברי אמה

מאורעות צבי

בדית הגביר רפאל יוסף ויהי לעת ערב אספו המחנן את חמיו ר׳ מרדכי לבי ואת
מ׳ אברהם יכיני אל חדרו ויזמינם לאכול אתו ואת אשתו בעודת ערבית ויהי
באכלם סיפר מ׳ אברהם יכיני להמכובדים הלירופאשר לירף בטריפולי שבארץ סוריה
היא א״י בהיותו מתארח אצל מקובל מ׳אברהם קארדוזו בחדש טבת העבר לאמר
כל ימי הייתי אוהב׳ להשתמש בהשבעות קדושות׳ והשבעות טומאה בארופים בר״ח
ובס״ת מספר קטן ומספר גדול השתנות אלב״ס אח״בס אי״ן בכ״ר . אותיות
אה״ו ודומיהן ויותר מכולם בהשתמות רל״א אלפא ביתא : ויהי בחצי ליל עברה
בטבת בדה שנתי מעיני ואקום ואקח גויל מעור חמור ואתכתי אותה לכמה מאות׳
חתיכות קטנים לדעת מה זה ועל מה זה ועשיתי השבעה ואמה עלו לפני שמות
נערי בני ישראל מעיירות ממקומות ומכפרים שבכל תדינות תוקדן אשר לא ראו
קרי מימיהם ואכתוב אותם שם ושם בפני עצמו כל שם על חתיכה גויל מיוחד
ואחתוך שמת כל גויל קטן לגזרים עד שלא נשאר בכל גויל קטן רק אות אחת
אח״כ לקטתי כל הגוילין הכ״ל וערבתי אותם בסיר הדש לעמו׳ עד בקר ויהי בבקר
בכיתי בב״הכ שבטריפולי בכי׳ גדולה על אדיכות פיזורנו ועל שנפלו ריסי עיני
ובחזירתי לבית אוספיז קראתי לבתו הקטנה בינה אשר ילדה לו מחלה אשתו ונותתי
לה ליקח מלא יד אותיות מהסיר אחרי אשר ערבתי אותם שנית ושומם על
השולחן ולשרם לסירה ממס׳בני ישראל שמים עשר שורות כפי שיעל׳ בידה אות
אחר אות אריח על גבי לבינה ולבינה ע״צ אריח ותעש הנערה כן ומיד נתעלפה
הנערה והנבלה ותאחר הלירופים האלה המה לירופים גלגל בלעקל שבסאלינעק
ואלך לה ולספר האותיות והתיינה שלשה מאות וארבעה אותיות כמספר שד
ואקרא את השמים עשר שורות והנם כזה :

שום תשים עליך מלך אשר ידבר הנביא בשם ה׳ לא יהיה
נלכה ונעבוד אלקים אחרים אשר לא ידעתם
איש איש על כל שאר בשדו ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים
על דבר אשר ענה את אשת רעהו
יבא ממזר בקהל ה׳ עד דור עשירי יגלה כנף אביו וכנף אמו
שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו או חותנתו
סור מן המצוה הזא״ימין ושמאל לא יקום את דברי התורה הזאת לעשותם
צבי שור ושה כשבים ועזים איל יחמור אקו דישן תאו וחמר סנפיר וקשקשת

ויהי אחרי קראי את הי״ב כתובי׳פעם רוח בקרבי ושאלתי לגבירתי מהל׳ הלא תוכל
לפתור את כתובים האלה ותען ותאמר אלי אינני בקי בתקרא לילה של שאלה
בגערים ובזו הרגע בא תפלת מערבית לפונית דמות דיוקנו של אוספיז מ׳אברהם
קארדוזו אלי ההדרה ואמר אלי הלירופים האלה המה מן מ״ן שערים ותמלא
אותם בספרו ובספרים אחרים אשר נכתבו לאחר זמן ואם תעיינבם יפתרו מעצמם
ויהי כאשר כלה לדבר ויפתח המקום את פיו ויאמר ביום גוס גדליה הנבר בהיותי
בתלמ״ד אל הכנ והחדשה שבנה אדוני הגביר רפאל יוסף להאורחים הבאים מתרחק
אשר אין להם מזונה בב״הכנ בסבות התפללתי תפילה מנחה עם הקהל בכוונה
גדולה

הולה ובכיה רבה על אריכות גלותינו ויהי בהגיעי לברכה את לאם דוד עבדך
מהרה הלמיה נפל אור גדול מאויר ב"הכל המוטה לארץ עלי ואני לבדי ראיתי
את המראה ותהי עלי למשא והסובבני ויהי בהיותי באותה משא לקחתי כל כבוד
השמים אשר ממעל לארץ שקורין (אבער פלעגע) ותקנתי ממנו קבת כסף ונתתי
אותו במתני ושטפתי כל מי יס הגדול בחוכו ויהי בהשטפי אותם נקשתי השמים
שמים לדיו שחור ותהי לנה ולקחתי קו השמים מקוטב לפוני לקוטב דרומי ואעש
ממנו קולמס והלנתי לפני כל שבעה רקיעי' שבקדושה ושבעה רקיעים שבטומאה
ותביינה לגויל לפני וכתבתי עליהם את כל המעשים אשר נעשו מן ימן עד אחר
תחית המתים ברגע א' והנה פרח לין ביד ימיני ויגדל עד שעלה גדלו מהלרת"ק
שנה וירא'תי מפני גדלו וגם הלין ירא מפני וברחנו זה מזה ועלינו בקופא דמחטא
עד בואינו לעיר מלכים ויהי כבואינו שמה פגעה בנו אשה זקנה מתעלפת ומתגנבת
לקראתינו ותשם ידה על ראשי ותברכני ותאמר אלי השמר ושמור נפשך בשמך
הכתומה שלא תכתבנה מכונר ותעשנהו פתוחה ויקרא המור סיפר אשמל כופר
אשכול אשר לא יאכלו ולא ישתו ממנו המזיריס שבעי' מלכים ויהי אחרי כלות' לברך
אותי הלנו מלבושינו ולבשנו אותם הכוך המוך לפנים והפנים לחוץ והלכנו בראשינו
על ארץ ורגלינו פני השמימה והלכנו בזהפוכות כזה עד בואנו בית מלך ומיד בזו
הרגע התחילו הקהל לקרא שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ונתעוררתי מהמשא
ואשתומם ויהי ככלות: לספר משאת נפלאה זאת והנה הגביר רפא יוסף אחר מהדרך
אשר אבא שמה הנמל (מה) לאלכסנדריא אל ביתו וימצא אה מתמידו ת' שמואל
ברימי יוסד ובחורה נאה מהקדשת ומחקשטת ימינו ויאמר למי העלמה הנלבת
האלת ויענו ויאמר היא זיווגי השניה אשר הגני אקיים בזה וזה אביה ר' מרדכי לבי
מקליני אזמיר בזו הרגע נתאלס פני הגביר ויען ויאמר האתה זה אדוני ר' מרדכי
לבי אשר קויתי וליפיתי זה ג' שנים לראותך ולדבר אתך ביחידות פה אל פה:
ויאמר אני ויפול על פני ר' מרדכי ויסבקהו ואה"כ יסב הגביר על כרו אתו ויש
לר' מרדכי ויאמר אהובי ידידי אמור לי האמת האם כנים הדברים מבנך ואם
יש בם ממש ממה שגלו לי מקל' גבירי קוסטאנטינא והאלינעבן יום ביומו בהסתר
באגרותיהם ואם הוא עלם נשמת משיח בן דוד ואשר בימיו יתגלה קץ הפלאות
אז אינענו ויאמר ר' מרדכי לבי מהתולה נתחפקתי בו ביותר ואמרתי לו מלראות
פני ולבא לפני רק כהיום הן הכל אמת ולדק כי יותר נוד' מאות אים מבחורי מוקדן
מעידין ומנבאים על זה עם נביא גדול שבראשם נתן העזתי אשר יהנו עדיהן
ולדיקו כי בכל מקו' אשר בדרכם רגלו הראה בחדרים בבתים בסתר נסים ונפלאו'
ויען ויאמר הגביר א"כ אין לנו ראי' גדולה מזה וגם אני אהי' בעוזריו ואראנו טרם
יתגלה משיחותו לעין כל ומיד נזה שיבאו למחרתו אהשתרן (דראמעל דאראה)
והוא מין נמל שטבעו לרוץ מהרה ואחד מכופריו הנאמן אתו ושני רגלים ויהי
למחרתו נעשה כן ויכתוב הגביר אגרה ויחתום בטבעת הבאשי שלו ויתנו
ויתן לאותו ביד סופרו ויצו אותו לאמר מהר לך לך בשתרן אה ושני רגלים לך
אל ארץ קוריא עד בואך לירושלים ושם המצא אים למדן בנו [illegible] מאתי מסכנ

מאורעות צבי

בחסידותו ומלא חשקו בחסד גדול להתגאל ולאמרו ששה עשר מאות שנה יש
כמתנהגו בגלות היתר ולאי כונת פקד ה' את עמו ע"י איש קדוש הזה. והאי
מיכל קארדוזי אשר הלך מימים ימימה אחר עלת ההכס שבתאי נצי בתוך תלמיד
הי' מחרך ספרד ושם נתגדל ובשנה ת"ב בת בספינה מספרד לאזמיר בהיותו
שלשים שנה ועוסר רב העלה אתו ולא ידע לקרות אפי' אות אחת יהודי בתורה ה
הי' בקי ברוב הגמות אבר למד בספרד ומל באזמיר את בשר ערלתו ותמ
שם מיכל קרלו אותו אברהם ויבכור לו רב ללמדו יהודית ודת יהודית וקודש כל
שנים שנים למד מקר' תנכה נמרא עם כל מה שצריך לדת יהודים ועד שבא בשנ
הע"ז בתוך תלמידי שבתאי ויגמר תלו נסתר ומעש' הבשות והוא ההכה
מנכסיו ויקה על פיו ב' נשיש בעת מ' מחרך מוקדן בעת עניים שם הא' כיש
ושם הב' מחלה ויולדו לו בנים ובנות באזמיר והדשות נתהלכו באזמיר לבני כתו
כת מ' אחרה שהוא תמבפחות קרדוזי המנוסים בספרד וירש עושרו מן דו
העשיר שמת בלא בנים וכת ב' אחרה שהוא אחים נכר מספינות אינדי' מערבי
(שיפו קאפיטאן) ששמו רעמאלי ואשר הי' בחנוכה עם בחור מ' אנוס ועש
גחל בספרד ששמו קרדוזי וממנו הולדת את כל עושרו והלך בספינה אל הוך הי
הגדול ועמד מחסול עליו לטובתו ונעשה לו נס ומילל עם כל אשר לו ויבא בספינ
אחרת עד בואו לאזמיר וקבל עליו למול בשר ערלתו ולמוד תורה בדרב תלמי
שבתאי ויסב שמו המור רעמאלי מיכל קארדוזי עד היום הזה: והמשיח שבתא
יסב אחל גבירי סאלענעק עד קץ תכ"ח בכבוד גדול ולו הי' בתוכה יותר מאלפים
אלפים תלמידים הון מאותן אשר בלו עמו ואחריו בשנת תי"ט ומוך תאות
שנתמנו אל מחרך מוקדן מסבירות סאלענעק ויגלה לגבירי סאלענעק ואת' ד
אתי [illegible] מחמת שנים הגלות בדרב האחרן ואחרי כלותם יהגלה קץ הפלאה
[illegible] בשתתם אל דברים האלה שתתו ודקדו ונגנו בכלי שיר וילדיקו ערות רבות מר
מהה ויעשו מעודות גדולות אשר לא נעשו בעירת סאלענעק מיום גלות יהוד
מעל אדמתו וקודש נשנו מסאלענעק מבר להגבירים אזה ברכות תהילות ולרופ
בנים למיניהם אשר יאמרו בתפילתם בתקומות ידועים ומנים ידועים ובפר
בג' שבועות שבין י"ז בתמוז לט' באב ויולך עם עשרים תלמידים ומיכל
ברחשם בנים ב' אחיר בספינה מסאלענעק ויבואו בתוך ג' שבועות לארץ
ארץ ישראל ובואו ירושלים ומתאכפו אליו תלמידיו אחת לאחת מתדינה מתו
ורבים מבני גבירי סאלענעק ותהי לתהית עם תושבי ירושלים והבינותים כי ב
הגבירים שכרו להם בתים ותלי"ות ויעשו תמיד מסת אחת כי לבותיהם שלהו כס
ומבלות עם כל תענוגות בני אדם בתוכם לרוב ויבא גם מתן הבשרתי בן י"ז ש
בתוכם אשר כבר נשא אשה שמה המר בת מ' אברהם יכיני מקוסטאנטי
שהי' בחוקא אמן בעזה רק שמתה בתחלת שנת תכ"ג ואחר השלמת ימי אבלה ב
שנית בחולה אחת מדמשק ושמה לפורה בת האיש שמעון לוסבאלי סוחלה בנ
ימינה על שנפלה פעם מ' מחרכבה ונתחללה בעינים ו[illegible] מתן הבשרתי מר
הגלון מ' יעקב הנין ולחד בדרך [illegible] אשר אבקש

כל כתבי קודש ישנים שמצאו החסידים במערות ירושלים וארץ ישראל ואשר נכתבו
בדורות ראשונים מאנשים יקרים וראים ושלמים שבאו בכוד ה׳ וישכור סופרי׳ אשר
העבירו אותם בקולמס מרוב יושנם ויעשו אותן חדשות לקרוא אותן כראוי ויתכור
אותן לבני גבירי סאלינעק ועל שהיה מ׳ אברהם תה למתן דרשן בקי בגלה
ובנסתר כתב ספר מיוחד על מציתת שבתאי ויקרא שם הספר **חכמת**
שלמה רבתי וכו נאמר זמנים אשר יגליה המציה הזה
וזמני׳ אשר לא יגליה עם כמה רמזים ר״ת וס״ת גמטריאות
חלומות וחזיונות ודומיהן מלא על כל גדותיו ושם אותו בכלי חרס למען יעמדו
ימים רבים ויטמנהו במערת ירושלים בכתר ויהי כראות המציה שבתאי את מ׳
נתן העזתי אהב אותו על הומתו וישרו ושב אתו ימים אחדים ועד ששאל אותו
פעם א׳אל פיו ויאמר התלמוד אגלי במסתורים ואגלישך בהם ויען ויאמר לו יהי׳
כדבריך ולהסד גדול יהשב בעיני כי מעודי חשקה נפשי בזה ויעש המציה כן
ולבישהו בו ויהי אתו תמיד ליל ויום עד כלותו ולזמן מוגבל עלה המציה עם נתן
ורבים מתלמידיו אתם וילינו בשדות ובכרמים במערות בקברות ובגלורים ושמעו
שמה בת קולות יוצאים מהארץ מעידים על מציתותו שמה דברו בהתדבקות רוח
אל רוח חסידי עתים שמה עשקו בהשבעות גדולות שמה ראו מראות נפלאות עד
חדש ימים וחמ״ל שבו לירושלים ויהי ביום עשרה בטבת שנת תכ״ב עלה המציה
לבקעה וד׳ מאות איש עמו מתלמידיו הרהה מירושלים ג׳ פרסאות ויהי לעת ערב
השביע המצי׳לת כל הרוחו׳קדושו׳משונטו׳באויר הרקי׳בשם הגדול לעבדו ולשמרו
ולאנשים אשר אתו וישובו לירושלים ומאותו זמן התחילו להתעלף ולהנבא על
העתידות וקדמות ומהן העזתי ניתן לראש עליהם להנבא על הרומתות ויקרא לשם
נתן הנביא שם לאמר בני נביאים תקראו ויתנבאו ולא יספו ויהי בליל שבועו׳ שנת
תכ״ב ישב המציה באסיפה בירושלים ויהי בחצי הלילה נתעלף פתאום הנביא נתן
וידבר פלאות על המציה בגמטרי׳ ור״ת ויאמלו אותו על מה אתה עושה כמו
לבדך ויען ויאמ׳ הלא לא הראו את האש הגדול׳מתלקח׳ובא על ראש מציתינו זה
ונוטף על מצחו בשמן הטוב כפי מדותיו ויאמר נתן אל המציה הני זכיתי וראיתי
לבדי את המראה והמה לא יזכו לראותם עד עולם.

בשנת ה׳ אלפים תכ״ח בחדש אב נסע ר׳ מרדכי לבי עם איזה סחורות
בספינה מאזמיר לאלכסנדריה של מצרים למכור הותם שמה ויקר
את בתו בכל אתו להיו׳ לו למשמחת ויבואו שמה ותלך הבתולה בכל ארצות בבמות
הארץ ויהללו אותה אל ת״ה מ׳ שבית הגביר רפאל יוסף ששמו מ׳ שמואל מיטלא
ממשפחה פרימי בן כ״ט שנה המבר לעיל שבשנת ת״ח מתה לו אשתו הראשונה ויה
היום כאשר הגיע לרבי מרדכי לבי לשלם את המחל (מס) בבית הגביר מ׳ רפאל
יוסף לקח בתו בכל אתו ויהי בבואם הביתה נפה בה ר׳ שמואל פרימי ויחשק נפ
בה ויאהבה כי יפת תואר היתה כאתה ובאחיה שבתאי לבי ויתן אותה לו לאש
ויהי׳ בעת זמן חתונתם הקרה אליהם שנם הדרשן הגדול מ׳ אברהם יל
מ׳ יוסף מלמטי׳ אותן נתן הנביא [illegible] בעבור קהל הקובלנים [illegible]

מאורעות צבי

בקדושתינו יהא רשע ומה שאומרים דלת עם הארץ המה בדו מלבם ואין בו ממש:
ויסעו מבני אחר מסעי כל הקיץ והחורף וגם ערב רב מריקי דכת עם הארץ
מוקדון עמו אתם ואסכל תלמידיו שבאזמיר נאספו אליו אחד אחד ויסעו אחריו
עד בואם ביום זיין ליסן תי"ט לעיר ופס ביסראל האלינקי וחוב יושבי' ישראלים
עיר שנולד בה אלכסנדר מוקדון ואמרו שמצאו בה עשרים אלף בעלי בתים
ישראלים והמשיח התאכסן אצל זקן הכם אחד שמו שלומיאל קירודי ויהי לימים
ויאמר האופיפיז אל האורח שלו לאמר אל ירע בעיני אדוני אשאלך דבר ויען
המשיח ויאמר דבר ושאל אותו הים לך אשה ויען לו ויאמר אליו האופיפיז הנה
אדוני רך בשנים יפה עד מאוד בעל קומה ובעל תורה ואין אשה אחך ואחטיא
את בשרך והנה בתי לאה נערה יפה מאד נפשה חשקה בך וגם תלמידך שבאו
הנה ורצו אותה הללו אותה לדיינן המשיח ויאמר יהי כן רק אודאנה טרם אקחנה
ויעבר את בתו העלמה לפניו ויחשק בה ויעש אתה משתה ז' ימים ותהי לו לאשה
ויהי בבקר ופני הנערה זועפות ותשאל אותה אמה למה כיון זועפות ותען
ותאמר על שלא נגע בי איש ובחלומי שמעתי קול פעמונים ושירים ועד שראיתי
שבאתה נעשה יפיפי' מאוד וכתר פז על ראשה ושמה רבקה מתקדשת לפני
מעתו ותקחני בזרועי ותולי' אותו ממנו ותשכב
עמו*תמורתי ותלך אמה ותכפר הדמדי' האלה
גאיסה מ' שלומיאל ויאמר איסה נתתין איזו
סבועות כי זה הוא חוק לטבע שבן י"ח שנים
ישכב את הנערה ולא יגע בה ואנכי איש עני
ואביון אפשר אם יתמיד אתי בלימוד תורתו
באשר התמיד עד עתה והוא יפה חזאר ובעל
קומה אזכה בקרב שנים שיעלה לגדולה אחת
משנים עשר חכמי עירנו ומה לנו בכך אם יגע
בה עתה או לאחר זמן ויתחינו עד בוא ויהי
משכבו כמשכב ליל' ראשונה והקול נשמע גם
בבית ח"ח בעיר שאלונק ואמרו לא נעשה מעולם כדבר הזה שהוא היפך טבע
האדם רק שלא היו מכירים אותו אם לדרשו לשבח או לגנאי ויתאספו אל בית א
ושלחו אחר מ' שלומיאל ויספר מ' מהם איך שבא לגבור מ' דכאן כאחד מהרב
לפפא דאזמיר וכותב על תאנו דברים רעים רבים מאד וגם שם הי' לו אשה אשר
בזב בה ולא נגעה ויש איזו גבירי אזמיר שנהבו לאיזו גבירים דכאן לשבח ושבחוה
ורוממוהו עד למעלה ויהי כאשר שמע מ' שלומיאל מהרב לפפא ויבא את קולו ויבא
ויאמר שלא הרב לפפא חברי ומיודעי ולמדהי עמו בישיבה אתה וכמים כל דברי
ובודאי יעשה לבתי כאשר עשה שם באזמיר ולך מ' שלומ[illegible] אל בית
בקלף גדול ובהרי אף וידבר אל התנו ורבים מתלמידיו [illegible] ואחר מה המעשה
הזה אשר אתה עושה עמדי והוא כמעשה ארץ מצרים וכך עשית באזמיר
לארץ מולדתך ויען ויאמר התנו נפשי רבוקה בקדושה ואל יחר בעיניך כי אתה

*מעורבי: ככה היה מנהגן של מדינת הגויים היידין במדינת קינקאן שבארץ מינדי' מזרחי' במלכות קאנגארא אשר השחהו למזיקין והאליל הגדול שלה' שמו המזיק פריאפוס אשר באותה מדינה היה אסור לכל אחן לשכב בליל מ'של החונתא בחדר הכלה כי המזיק הנ"ל שכב אותה באותה לילה ואשר המזיק פריאפוס שכב'עם החתונאות בטילות הי' קדושות גדולות לנפשות

לו ה' שנים לעשות פחות או פרחמת לו למלכה אשר תכשה לאחד משלשתן ואשר
ימשלו תחתי ואתן לה את כל ארץ אופיר שבארץ אינדיא מזרחית אשר שם הזהב
ואבן הטוב ותמשול בעמים רבים ולא יעברו שנים מעוטים עד שתשב אתי בירושלים
הקדושה ותהיה לגבורה ותגבה יותר מכל הנשים בגבורה גדולה ובזו הרגע בלו
לילו ת"ח החדרה אשר למדו עם מ' שלומיאל באסיפה ויאמר אליהם את בא
אתי לאיים הזה ואחרש כי כמדומה בעיני שמעורף וחבר דעת הוא כי אפי' גימת
א' לא יוכ' לשלם בעדה עד שקרובי העשירים הלבישו אותה והוליאו כל הולאות
החתונה ואני הנני מאכילהו ומשקהו ומבלעדי אין לו לשלם אפי' שום פרוטה והוא
אומר שיעשה את בתי לפחות ולפרחמת למלכה ותמלוך על ארצות זהב ואבני יקר
שבאינדיא ויענו הלומדים השאלת את פי בתך ויאמ' אשר אמר לי שנאה כבושה
שומרת עליו על שאחר לה שבעל השבעות הוא ותאחר ולאי תלבן נפשו באשה
רותנית אחרת היפה ממני ועוד שלא ראה פני העיתה ולא נגע בה רק פעם
אחת קודם החתונה ואמרה לאתם מה לי במטירקאה לשיות עוד אתו בלא דבר
ויענו ויאמרו הנלסים אסור להשוד לת"ח בגלגלי זה כי הוא לומד יום ולילו ואפשר
שהוא בעל חסרון א' מתה שנאמר בתורה ונריך לרפואה או שהוא דבר אחר בלתי
נודע לנו הלך השוה שבהן נגרך לשאול את פיהו וילכו אליו אל חדרו וישאלו אותו
ויען ויאמר החתן מסתורין דמסתורין במלחמת דנא ולנערה אעשה ניוסף על שאתה
להיות עמדי פעם אחת והיא-גלגול בת שבע ובליל ראשונה עת היותה אחי נדבן
בה עוד נשמת אביגיל בתן נתן וכשתמלוך ידבק בה נשמת בתיה אשר גדלה לאשה
רבינו ומריס אחות תשה נערה בת י"ד שנה והיא בארץ שנים תתי' מבתחתה
וראשונה למלכותה ודברים רבים כאלה דיבר החתן וירלו הלומדים [illegible]
ושחוקו וישאלו אותו ויאמרו האם כשר הדבר בעינך לגרשה ו[illegible]
שנים לאיים אחר ואח"כ תנשא לך כאשר דברת ויאמר אעשה [illegible]
המהרה כתב לה נט פטורין על מנת שתנשא לאחר זמן כנ"ל ויגרשה ותשב
בנערה מאד והוא ילא מבית חמיו אל בית אחר ושב בו ויאסף אליו תלמידי' הרבה
אל הראשונים וילמוד אחם נגלה ונסתר והשבעות קדושה וטוהרה ויגלה להם מה
ומה שיעלה לו בקרב שנים מועטים ויאמינו בו אחת לאחת ובמשיחתו
אלינעק היו בלוחו זמן במעלה עליונה כי אים יולד בקרבם ובן ניתן להם
[illegible] אחר שלאן האבנן אשר הלדלקוסטאנטיי'ויעזלהונר ולמשנהו שיעלו לתלחמ'
ללכוד את האי קאמדי ולבנות מבצרים שם ועל ידם ישמרו כל ארצות תלכותו תמ
מערב ויעשו כן ויגליהו וגם כשגולד בן לתונר שמו ושמהו ורקדו כל זאת הבית להם
הירות גדולות מהתונר ועד שנתעשרו עושר גדול אין אים פלה פה לנגדם ולא
הי' להם מחבור מכל טוב כ"ח להיות להם מלך מישראל ועד שהשקה נפשם אחר
להתגלל לעלות לציון בדרכה ויהי בשמעם דברי האים ואת שיחו מלכי לפני מלכי
החכמים הגדולים שבהם שבאו בכול [illegible] וקדושין [illegible]
עלדו שום ליוני וכימי מסיח אחתי וגם מה שכתב [illegible]
אל רק הגבירים והמון העם ומקנת תפסי האור' [illegible]

ל כ"ל לסמן אל ואחים ושמת גאולה בלה בקר' שים מוטטים ואחי ערב ובש
בדבר ובידי כנה מכל וכל ואטפ"ל אחי ואחים נעשה טובה לאוהו שוטה כי בי
ידבר . ויהי כשמוע רבו כדברים האלה ענה ואמר ודמעתו על לחיו עתה יד
כי אין לך תקנה כי מתחילה אמרתי שמרדת רק ברבך שבלרן ועתה שתעתי בע
שמרדת גם ברבך שבשמים לעלות על במתי עב ולדמה לעליון: וילך רבו מאת
בתמה שפוכה עזה ויבא הביתה ויקרע את בגדיו ויפול לארץ בוכה ומיל
והנה והי ויאמרו קראו לתקוממה ויקומו עמי בראש אשמורת לילה אוי ואבוי
קומי רוצי אתי שארקתי אבן למרקולים שלא במתכוין מי לי בשמים ואתו לא חפצ
בארץ מי יתן מוכי מהיי לבי לבי על תלליהם אשר המית ואשר ימיתו בשני עולמ
אוי ואבוי טוב יום המות מיום הולדי התשכנה עיני מראות אחשש כאשר יש
העור באפילה עלה שיח בחלוני חורה מחוץ תשכל המינות ובחדרים גברתה מ
הטומאה הבוקר אור שינה לערב והלהרים לאשון לילה המתוק למר השחר
מעשה ידי שטן בלאת עד הלוס והרעה הגדולה שהקרני לעת זקמתי ועד שבראת
לקלל את יומו ויפתח פיו ויאמר ארור יום אולד בו ואשר מלתי לאומו יתקי
השמים עבורו ולא יתן מטר בו השמש תחפל והירח לדש ואחים כל סכבי לפר אפ
אורכם כסו נוגהיכם הורה לבני שבן מלאכי שלום מר יבכיון מבשלתי בתלמיד של
הגון מה לעשה ליום פקודה יום מרה ואזכרה ושנה ושלם קימו עד שלעיב לעש
גדולה ומרה מאד ויקומו אשתו ובניו למאמו ולא קיבל ותשלח אשתו להרב לפ
לאמר לו הנעשה שבעלה יושב מסתריס בביתו מילל ומקונן עשר ידות יומר מ
בחב וימו עליו הדב לפפה עי"ש מ' שלמה אלגאזי לאמר לאמר לאמי ובית דיי ול
גבירי לאומיר לאסף אל בית ועד ונעשה הדבר כראוי: ויהי כשמוע מ' יוס
הדבר הזה עמד על רגליו ושתק ויהי בבוקר ויתאספו הרב לפפה וב"ד ומ' יוס
לאסקפה ומקלת גבירי לאומיר אל בית וועדים ושלחו אחרי המשיח ולא בלא ז
עמנו וגמרו להחרימו ולגדותו עם כל אותן שאסף אליו בכל עולמות עליוני ותחתו
וכן עשו ושלח יבא שם איש ישראל בל' אמות שלבש ושלח יהי' להם ה
זמלה בחודבי ישראל וגזרו בחרם תמור שלא יזכר דבר ממשיחותו לא איש לרע
ולא לשום איש תוגר עבור הכמות מלך התוגר להתגולל ולהתנפל עליו ואנ
שוגגים בדבר: ויהי בבוקר כ"ב המח לא פנה המשיח בחרמם אשר החרימו או
ובשמחם אשר שמחו אותו ויאמר הלא הפרעתם לא יוכל להרוג פיל ולא די שהב
לה הבם בחנם הדרו כבראשונה אלא שלמד גם לנעריים ונערות שיהגו את הב
בחוצו ושלח עוד רבו איש נכבד מהגבירים אליו לאמר האם תשכל לחיה תכל יש
בחדבר שמשיחי תפה. הבגל שעשו יומם וימדרוש בני בלע' בפה עשה לנו אלק
אשר אלך לפניו אבי ה' אלקיך וטעו אחריו אחרי כחות הטומאה שלזלתו ע
שכעס עליהם הקב"ה להשחיתם כרגע ואפי' בברלותו אמר ביום פקדי ופקדת
אמי יחיו מה שעשה בקרבנו בזמן מלזחר עבורך אשר השטן מתגולל ומתפ
פלים ולאבד כלי אומנתו הבט ורואה שעבור פרישות וטבילות והעמיד כבר מ
בך כל פלמידיך ומה יהרון בשלך מכל נביאי הבעל עם כל נביאי אשרה וגילול אל

גם המה עשו ככה על מלין הזה טומאה שורה כ"ח על מי שמתנבא [illegible]
אשה ועד שהטעו את אבותינו לעבוד לכל אלקי העמים ואם לך לשמים עוים
בים הלא טוב לך לעשות היטר בעיני ה' אלקיך מלעלות בגדולתו [illegible]
בנחות עקלתון ולא הלפה לאחריתך ולאחרית כל תלמידך ובשאלתי ובבקשתי מאת
ממך בני אהובי ידידי ותלמידי הזור נא כי לא אוכל שאת הקשר כמי שנקבה לבי
המרמר ולמעני על להיי עבירדויכי אחרי דיבר הנביר אליו אם כל הדברים האלה
הפיב לרבו לאחר דבר לאים זקן ושוטה שיניתי במעשי ואם לא הי' למד אתי בזמני
קדם כבר מהיתי אותו ושמו מספרי · ויהי כשמוע רבי כדברים האלה עמה ואחר
א"כ רוגה להיות ג"כ כביכול ומחר יאמר שברא שמים וארץ עם שומא טרילאני
עולתי רוחני עליונים עם כל מה שבהם ושהויתו ומתפלאו מגיע
מאין סוף עד א"ס וכו' ומלוה את כל בלמו ונגד שמתי ונמרו הרב לפפא ובית דינו
ות' יוסף אסקפא ורוב תבמי איזמר להתיר ולהפקיר את דמו ולוה עליו בסתר
שכל מולאו יהרגהו וכל הקודם בו להרגו זכה מהשמים ולמלוה ולדקה יחשב ואנחנו
ערבים בו שיזכה לגדולת היי עולם הבא על הטוב שהטיב לכל לפי שעה חוץ מן
המולד אשר יוכל להולד אחר זמן כי בוודאי יהרחב ויתגדל תקלתו להקים אומה
חדשה בשם אלקים אחרים מעקלתון ויכשלו רבבות רבים : רק לא מלאו אדם
זרים שיסיח את נפשו לשלוח יד בו · כי ירגו מפניו ומפני השבעתו ועד שהתאלו
גבירי אזמיר אצל הקאלוף הוא מושל העיר לגרשו מאזמיר ויעש כן וגם כתבו
לקוסטאנטינא לשרש אחריו כשיבא שמה משים שנה :

ויהי אחרי גירוש התשיח מעיר מולדתו הלכו אחריו ד' אנשים שם הא' קארדוזו
הספרדי בן ל"ו שנה ושם השני בוקיאן ושם הג' לוליאן ושם הד' מוקיאן בני
ה"י עד עשרים שנה שלשתן מתדינה מוקדן ויסבו אתו מתחום לתחום עד בואם
דרך יס למדינת מוקדן ולא גילו לשום אדם מה מעשיהם ולאן הולכים ויהי כאשר
הרחיקו מאזמיר הרחק שלשים פרסאות גלה עליו בכל מקום אשר הלך רגלו
בכל עיר ועיר בשתר כברשמומה מי היא ומה מעשהו אשר יעשה לעמו ישראל
בקרב שנים מועטים ואשר יגאלם : ויסמכו אליו כל רבני וגבירי עדת ישראל כי
עשה שמה בהשבעותיו והבלו אותו לאים מופת מן השמים ואמרים בשמיהותו
ועד שבא ביום כ"ח תמוז שנת תי"ח לכפר א' סתוך להר גדול עד מאוד הוא הר
אליאפא ויל. שם בבית למדן שמו ר' נהסון ויאמר אליו אל יפלא בעיניך שעלינו
כהלו"ה"ל' להר אני וכל תלמידי ועלינו ית"ל את ההר וירדנו לעמק ההר על אמתנו
בעלי"ה שבעות שאין כחינו בכל הארץ ובכל הנביים ושאל אותם ר' נהסון האם מלאכים
שם בראש ההר דבר אמרו כי בכל הכפר הזה ובכל בביבות ההר מלבד בעלי"ה
שבכל שנה ביום כ"ח [illegible] בין המצרים מלקפים כל מטונים ומתחים מכשפים
ומכשפות מן כל [illegible] אל ראש ההר [illegible] ואמרו ובני מאות שדים מתפים לרגל
בכל כלי שיר ו[illegible] חתן שלהם והמכשפה הזקנה שבמולם [illegible] אלהו ו[illegible]
כולם ויאכלו ויבתו ויבתו כל הלילה על ראש ההר הזה עד בקר [illegible]
אתו שאומרים ששמעו קולות קול ענינהם מתרחקים . ויעמו [illegible]
[illegible]

ספור ההלומות

מעבדים וגם אינם אדם. וכל ידיעתו בדבר גדול הוא רק שמשוטט באויר השמים
ושומע מה שנגמר למעלה ואם שומע כהלכה ידבר כהלכה ואם אינו שומע
כהלכה אז שהקב"ה משנה ומחליף דבר מסקר בדבר ואסור לסמוך עליו בדבר
גדול . ורוח טומאה אין לסמוך על דבריו אפי' בדבר פשוט שבין אדם להברו
עבעו לשקר כבני אדם . ועוד עניין א' אשר נקרא הופעה (ערלייכטונג) בעת
שאדם סוגר עיניו ראה הנשמה שבקרבו מדרך הלב אור א' וירא אליו את
הנעשה בהאר ואת כל הנעשה לפניו עם כל מה שיעשה בזמן מאוחר כאלו נעשה
בפניו בפתיחת עיניו ואות הופעה נפרדת לשני ראשים הראשונה נקרא הופעה
רוח הקודש על דבר שזכה בה ממרכבה קדושה וכל מה שראתה לו הוא אמת
ובה זכה דוד המלך ע"ה ורבנים לאלפים ורבבות מעדת ישראל מיום אתם מאתמ
תגרים בכל דור ודור עד היום הזה : השני' : היא מצד מרכבה טמאה ובה
שמשו כהני ע"ז שבדורו' ראשונים אשר עבדו לכח עקלתון בדבר קטן יתאמת
לפעמים ובדבר גדול יסקרו לגמרי ובת קול ששמשו בו חכמי התלמוד הוא שמלאה
א' אז כח א' מגדולי עליונים שבקדושה מפסר בקרבם אז שמעלה להם דבר מס
בקלו ולא יראה דבר כ"א שמיעת קול ועליו אמרו לפשוטי' אין משגיחין בבת קו
בארלות גוים כי יש לחוש מרמאות כחי הטומאה . ועוד יש עניין אשר יקרא בפעל
המון עם מעש' מסים ואינו מסים כי באו רק בהמצאות אדם אשר יודע
בשמשות עליונים אמתם ומשביע אותם שיעשו לו פעולה באחזנגם המה יתפרס
לשני ראשים: הראשונה היא מצד קדושה שמשביע כח קדושה א' שיעשה לו פעולה
בארץ לבוד כח קדושה שלמעלה ממנו ואשר נשתלשל הימנו: השני' היא מצד
טומאה שמשביע שד או אליל או מזיק או רוח טומאה שיעשה לו פעולה בארץ בשד
א' אין ר"ל אלפים פקידי טומאה אשר פוקד אותו או שמשביע פקיד א' שיעשה אחו
פעולה בארץ בשם א' משלשה שרי טומאה' אשר מלוה אותו וכל אותן השבעות עם
ע"י השבעת קדוש' וקנע"ר השבעו' טומאה' מכבידין בכחו' ולא בדלו' עשו ורק בהמצאה
יולד אשה מחידים לעשות פעולתם ושומר נפשו ירחק מהם מחמת הסכנה ופיו
חוי מה עלתה לר' יוסף דולריינה ושמעון בן שטח כעה על חוני המעגל על שהפלה
בכבודה לבוראו ע"י שם המפורש להמטיר על פני האדמה אע"פ שהגיל מאוד
אלפים מישראל שלא יתוא ברע' ובלמה: ועוד יש דמיון א' שמחדתה להשבעו' אלי
נקרא בלשון מאגי ואשר יולא פעולה א' מתערבת השמים והמה השמש ויונה
הסוכבים ומזלות ודומיהן ובו מותר להשתמש מכל וכל ואפי' לנקיבות מותר להשתמש
בו . ובמדינת אנגב משתמשים בידיעה א' הנקרא אלכס סומפאטי' ואמיטופיי
ספירות הטבע והתנגדות הטבע רק חכמי היהודים אינם מתירים
להשתמש בעין שמשתמשים בעלמם אינם יודעים מאיזה מה תמלא הפעולה
אשר גורמים: ויהי כאשר כלה רבו לדבר אמר יהי רצון שאזכה ליום שתשא אמתי
ואחר"כ אלביך במצות קבלה ואראה מה שיעלה לך :

דיני אחרי הגירושין שגירש החכם שבתי את אשתו רחל בלא זמיר בסיומו
בו"ז שנה פרש את עצמו מרבו ומכל קהל דלא זמיר ויסד בדד בלא
ובלא

ספור החלומות

לא אשה בדית אחיו בהדר לפוני כי גם אחיו לא הכניס להאגל לרבו ולסגל בלא
שה ואמו ושני אחיו פרנסו אותו וגם אכפו אליו עברה להתפלל במקום בהדגלא
ים בן הלמידים הרבה אשר המה בערך שמו וילמד אותם בעלה ובנסרר יום וליל
מעמים בהדרו ולפעמים בשדה והוסיף פרישה על פרישתו ונודל עלמו בהורף
ביוס קריס וקרח ביס והתענה יוס ביוס ולפעמים הפסקה ב' או ג' ימים רצופים
פעמים כל ששת ימי המעשה רצופים והתמיד כך עד שנת הי"ז • ויהי ביום
עלה תמוז הי"ז עמד בתפילת שחרית בתוך קהל אומיר בב"הכנ וקרא"ל אח שם
מ"ב"אלוהיותיו ובנקודותיו בכל ברכה בקול רם כאשר הגה רק הכהן הגדול בי"כ
שמו בקדש קדשי' לפני ולפניה אזני כל ישראל שומעים רק לא היה שם א'
עמה"כנ שפער פיו נגדו וביום השני עשה ג"כ ככה • ויהי ביום השלישי כאשר קרא
מלא ככה בבה"כ בפרהסי' והי' שם ג"כ רבו מ"יוסף אסקפא והרב אב"ד מ' אהרן
רפא ויריבו עמו ויאמרו אליו מה המעשה הרע הזה אשר אתה עושה ואשר לא
כם בזה אפי' מלכי יהודה וישראל וכל הנביאים ואשר חחויב על דבר זה מיתה ויען
אמר על שאני ראוי מהם יותר שאני משיח אלקי יעקב האמתי ואעשה בקרוב
אה שאעשה ויגער בו רבו עד בוש ויוכיחו על פניו בבה"כ לעין כל ויאמר אליו
נבטת אני שמרה תהי' באחרונה אם לא תשוב אל ה' בכל לבבך ובכל נפשך על
הטאה הגדולה הזאת שהטאת זה שלש רגלים בב"הכ ואנכי רבך ידעתי שזה
שה שנים שפחתתי לדרך תלון אחת בבכה ורק כפי ערך שמהיה על שמסרתי לך
שם הגדול והנורא שלא היית עדיין ראוי לך הטאתי לאלקים מאוד על שע"
ליה למקום שאינו הגון וירדה בטומאתך בשוליך ושם בכזב נבאת לאמר שמן
לעה בית דוד אתה ואם לא תחזור כוכך לקלון בטטיעה ותרמיה אח הרבים
לאמונה חדשה והתעקרו משני עולמו' מעול' הזה הגשם ומעול' הבא הגשם ה'
בדו יודע מקור פרטו של עולם הבא הגשם ולא לולתו כמו שאמר בחוס אתי
חוס בלוריתי אשר יגלה בזמנו ע"י הקב"ה עלמו ולא ע"י השבעותיך אשר
סקת בזה זה שלש שנים יום וליל ואשר הכטרא אחרא מלין דימוהם : ויעש
אמרו תלמידי המשיח המוטעה אליו לא יהי' אחריתינו כמוכו ומה זה הדוש
יוס הלא הוא הגה את השם בבית אביו בהיותינו במנין אתו מידי יום ביום בכל
רכה ותהילה זה ג' שנים רצופים ועלה לבמים בשרלה ומסר לנו נסתרות נורלים
אוד שאפילו מלאכי השרת אינם יודעים זה : ויען ויאמר הזקן מ' יוסף אסקפא
ליהם אוי לכם כי כולכם עם רבכם אפי' בגלות לא ידעתם מאומה ומכם"כ
נכתר ואני מכיר באותן נסתרות שהראיבו ב' מקדשים ואדותיה עבדו שם כל
לכי העמים אשר סביבותיהם ע"י נביאיהם שעלו לרקיע שוא ומרכבה עמאה:
הי כאשר שמע המשיח המוטעה כדברים האלה קנף מאוד ויכב שם רבו ויהי
ריב בכל בה"כנ ומהומה גדול' ועד שאמר לתלמידיו מה לכם בלים אין אשמים
לזה אשר שכח תלמודו ומכתוריו מזוקן ואשר אינו יודע בין יתו שמאל ורב
מי על לא דבר ואני מתעלה עליונה שבעליוני' ועוד נגבה יותר מלאכי הבה"ד
אשר ילד ... שמה מאין ראשית עד אין תכלית ור' מרדכי בוטר ... בן ...

סיפור החלומות

בשמר מהביט בה ולא למעלה מחנה כי לא חרלה לאיש עזה בן תאבד לאת אשר
הפקדתיך ואשקוף למטה הימנה והנה לכר גדול לפני ובאמצע הבכר עיר גדולה
מאוד ומסביבה ג' חומות ולהם י"ב שערים ובעיר ששים רובוא בתים וסבעים
ואחד מגדלות והחומות מאש מוגה והבתים מעלי אלמוגים והמגדלו' מזהב והי"ב
שערים מלבן יקר ופני בתים גדולים בעיר אשר לא לוכל ספר הדרם והנה מכל ל'
קצוו' עולים פרחים מסוגים בחוארם ובלבעם ובתוכם חבצלות לבמות לעלות לעיר
הזאת ובראשם האש א' יפה עד מאוד וכתר פז על ראשו רוכב על חיה אחת
שמה ידוע ושבעה כפתורים ופרחים בראש החיה ואמלתי להראש אשר עמדי בי
אדוני מה אלה המה אשר אני רואה תגדל חסדך עמדי להודיעני ויען ויאמר
לעשה כדבריך על שיש בשמך ב' מונין המורים לנפילה לפעמים ולקימה לפעמים
והיו שבאמצע שמך מורה על החיים ועל המות : הסופר שתקעת בו מעט הוא
הסופר הגדול הנאמר בנביאים ועשבי הבקעה הם בני עמך וז' עננים המה ז'
רקיעים ואבן ברקת ומה שבראוכה הוא תחלת התחיי' אשר יתעדנו בו בשמות
לדיקים ולרקיעות עד בא מועד קץ הפלאות והכבר הוא ארץ ישראל האדם ועיר
הגדולה היא ירושלים החדשה וב' בתים גדולי' אשר בתוכה הא' הוא בית המקד'
השלישי אשר יבנה על הר גבוה מאוד בגבול ירושלים והשני הוא בית משיח בן
דוד אשר יבנה באמצע בירת ירושלי' והפרחים המה כהנים ועדת ה' המפוזרים
מבלות לבנות המה חסידי אומות העול' אשר יעלו אתם להשתחות לה' בירושלי'
האדם שבראשם הוא הבן הפלא דוד ואשוב ואומר בי אדוני מי אתה ומה שמך
אם יבא דבריך אלי ואכבדיך ומה מעשיך אשר שמת לאותות בלבי ויען ויאמר שמי
רוח נבואות נביאים אשר בפני ההדור שבארבע פנים נבאו כפלים כיולאי מלרים
מתבוניך בהיותם בארגם ובאחרית הימים כשיעלו חסידי הגוים הדרים תחת
השמש והירוקים הקרובים לשמש והלבני' הרחוקים מהשמש עם כל בני' אל בירת
ירושלים המעטירה להשתחות לה' יפפוך ה' אות רוחו על כל בשר ויבנבאו באחת כמו
בני' כי אז יעביר ה' את רוח הטומאה מהארץ ולא יפול דבר ה' ארצה והשמר שלא
תגלח חון למדרגותיך ואם תגלח הוא' תאבד אות א' משמי אשר הפקדתיך ואשר נאמר
בה אמרי ה' אלהיך ותבנה ברוח נבואות נביאי' ותהי' לשקר ולחלול השם בקרב הארץ
ולכן שמתי אלאות בלבך שאם תראה השכלים הגבדלים והמאורות הנפלאים בשגם
בשר תסיר אחר לבך ועינך ותעשה עין בלבך ויעשה לבעל ולא תעשה שיות
לאלהיך ויפיחו בני אנוש שהתה בני לילית ונעתה בקרבך ויעשו כהם לבנה באחר
לבבך ובאותו כהם תבנה לשקר ויכשלו בך רבים והשמר והזהר לשמור את אשר
הוריתיך ותמים תהי' עם ה' אלהיך ולא תשתחוה לאל אחר כי אם לה' לבדו' י
ובידוד שלון יחוד אלה דומה לו : ויהי ככלותו לדבר פרח מעלי ויעל ופתחתי פלוס
עיני והנה אני עומד בעליות בית אבי כבראשונה ואהי למראה ויהי פשמונע רבי
מ' יעקב תנא מהלמידו נער בן י"ב שנה כדברים האלה שמח ורקד בדרך חדוה
ויאמר בדרך ה' אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו אשר לא עזב חסדו ואמתו מאת
אבי אבי אבי בתנאיך הגון תמים ותמימים ואשר אינו יודע לעשות רע ומלאכיה
בכל

בכל דרכיו נחמן לפני ורקד ושמח עוד בחדרו כמנהג חסידיה כשיוספע להם
דבר השמחה נפשו לנבואות מיד רק לא עלתה לו ושאל הנער פתן לרבו ואמר די
אדוני רבי האיך יוכל להיות שיכול לדבר היום מה שחבירו יעשה לאחר זמן והבירו
עלמו אינו יודע עדיין כי העת והזמן יקרה אותו ואף הדברים בידו באותו זמן
ומברי ילחק אמר לי שהקב"ה שולח נר בפה אותו אדם והנר מדבר בפיו ופעם
אח' היתי עתך בחדר חסידים בבית מ'זכריהו בליל שבועות ואחמר אלי מה שעשיתי
בערב שבועות בהדרי בהיותי לבדי ואין איש אתי ולפיתי אל פיך ולא ראיתי נר
דלוק בחוטו כאשר ידלק על ראש נער בהיותו במעי אמו שמופה בו מסוף העולם
ועד סופו : ויען ואמר לו רבו טוטה ופתם עד מתי תעמוד בתמותיך ויבא לך שכל
אנושי ואמר הנער הלא לא שאלתי לך רק האיך יוכל להיות ואם שגיתי אני ואמרתי
הדברי ילמדנו רבינו האיך יוכל להיות ויפתח רבו את פיו ואמר דע בני שהקב"ה
ברא לכל חי בלתי הפרש חמש' כלי חוש שבהם מפעלו'רוח חיים וזה המה הר אות
השמע . הריח' הטעם' המישוש : וכשם שתוכל לראות המרחק בעיניך ותשמע
קול מרחוק באזניך ותריח ריח מרחוק באחוטמך ודק באותן אברים המיוחדין
לא באלתוכנה ברא הקב"ה הנשמה שהיא שכל נבדל פרטי באדם אשר באליהוא
אם הגדול הנפלא מכולם ואשר על ידה יודע האדם העתיד כאשר יודע העבר
את אשר כבר עשה וזהו חוש נפלא שבאדם אשר לא חלק ה' לשום בעל חי אלהו
דע שעיקבות'עלמ'תפרד לשלש' ראשים הא'שנבאו בה כל הנביאי'שהיו אבקרבינו
ויתו'משה ר'עד תני זכרי'ומלאכי בכה אמ'ה'אי לו בכה אמ'ה'לו בויהי דבר ה'
אלי לאמר לו בחזון'לו במשא ביד • במראה: בחידה: בחלום ובזולתו היא הנבואה
בנאמנה והישרה שבכל הנבואות אשר נאמר עליה לא יפול מדבר ה' ארצה על
בהיא מפי הקב"ה עצמו שכל דבריו קיימים ונאמנים ואין בה כוזב ופפחל כמו
בנאמר לא איש אל ויכזב וכו' ואותן נביאים מתנבאים באמת לדורות וכל
דבריהם אמת ונדק על שיודעים דעת עליון ואין שקר בנבואתם: השני' היא תלד
בטומאה הבאה מכח לויתן נחש ברית לו בכח לויתן נחש עקלתון לו בכח התמין
אשר בים הנקרא בלשון בבל : קרס . בל • נבו • שלפעמים יתאמת דברי נבואתם
אם אין הקב"ה משנה עתיד ומחליף הזמנים ובאשר הקב"ה משנה ומחליפם כזב
בזבו נביאותם על שכל אותן הנבואות בא להם דרך עקלתון ולשתי אלה מיני
נבואות אין נביאיהם צריכין התעלפות אותם בהנבאם כי הנבואה נשרשת בשכל
שמתם כאשר נשרשו ההושים במיני חיים וכאשר תודע לרוח חיים ובנבואתם אשר
נעשה מבבר ככה תודע לנבואה עם הנשמה אם אשר יעשה : השלישית , באה
ע"י התלבשות רוח קדושה או רוח טומאה אשר מתלבש באדם ובעת שיתלבש
אותם קדושה בו יתעלף כאשר יתעלפו הבעלי נכפין בגופם בהיסור שכלם ותבבד
עליו כמשא כבד ואחר ההתלבשות יבבר הרוח מקרבו קדמות ועתידות בדרך
נבוא'ואינו נבוא'ורק בדבר'פשוט יתאמתו דבריו על דבר שהו'רוחם וכל רוחני יודע
דמו'ועתידות דבר פשוט: רק אם קדמות ועתידות מדבר גדול אין לפמוך עליו כ
פעמים משקר ולפעמי'יאמת על שהוא מתולע בין מלאך ואדם בו לינו משלי

הנבדלים

ורא בטהרה, ובוא בני ותבנך עמן עליות שמים שלא תכשל עוד כי העלי
המפורש יפרד לכמה רקיעים קלתם עולים רק לתקלת שמים וקלתם
כל ז' רקיעים וקלתם עולים לתחיבתא דרקיע וקלתם עולים עד המרכבה
ה וקלתם עולים לפדדם ורבו כמו רבו העליות בהשתוטם כי אין כח
לתלמה ויקר של הקב"ה עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות את אשר ברא יל
ועשה ואת אשר האליל ומה שעליהם וגבוה מעל כל גבוה שומר עליהם וכ"
עולה כפי שורש ומדרגת נשמתו ושם ירלו וישמעו במהתרי בורשם ואחרי יורד
מחרים לבל יגלו דבר כי סוד ה' לירלו ובריתו להודיעם כחיד ואם יגלה דבר עמ
יעמם תקשמים ושמו' עלמו מאוד מאוד שלא יעלה ויבא בשבע רקיעי שמאל
ובמרכבה טמאה שלו כי את זה לעומת זה עשה אלקים ויטעהו אותו כחה
הטומאה לעשות מן הקודש חול ומחול קודש מן העשה לא תעשה ומן הל"ת עש
ועד שיתשכו אחריה אחם וקודם עלותו צריך לחקור מאוד מאוד אחר שורש נשמת
מאין יצאה שלא יעלה הוץ למדרגות נשמתו כי הנשמות יתפרשו לחמשה הפרש
אם בנפש או ברוח או בנשמה או בחיה ואח"כ יעלה והגוף קיים בלא
בלשר הוא ואם יצא הוץ למדרגת נשמתו לתעלה הימנה עליתו דומה לאד
ההולך מן הארץ עד פנים מעקות גבו ואם יתחזק ליל ממעקות גבו ולמעלה מ
לאויר השמים נופל בפסיעה אחת לארץ ושובר כל עצמותיו ומת או שובר גולגל
ונשתנע כן עליות אלה כשהולך למעלה מן למדרגתו נופל מיד בגלוי עינ
שבחיריתו כמה רבוא מלאכי חבלה מלוקחוא בנבעקלתון ומטמאין נשמתו ומבלבל
מחשבתו ומעשה כפרח הנקלע משורשו אשר נעשה לין נובל לבי תפארתו ולזה קר
רז"ל קולן בנטיעות שפירושו נשמתו נתקלן משרשה ולא יעזבו אותו עד שימות
ישתנע או ימיר דתו בדת אחר וכופר בר"מ"ח עשין ושס"ה ל"ת על שבילבל מחשב
ונדמה לו שאלקים רבים עולים מן הארץ עובד לתלת קיסורין דמסאבותא שהש
סיבה שניה לטומאה: ויהי בגלות רבו לדבר ענה האכם שבתי ואמר בנוח אני ר
שאני תבונך בקדושה ולא נכשלתי כאשר פחדת ויאמר מ' יוסף רבו אליו שמע
בני וטוב לך כל הימים והוא שתשבע לי שבועה חמורה שאינלה מחילה והכח
שלא תעסוק עוד כל ימי חייך בעסקי קבלה ואני הנה אשביע את האר של שמ
שיסכה מתך הסס הנכבד והטורא ותשב נקי ותלמוד ותהי' כשר ויסר לפני
אלקיך כל הימים ולאחר מותינו אני ואתה נטוי' בג"ע עם מסיה בן דוד כי אח
תלמידי מובהק ומסרתי לדמה שלא מסרתי לשום אדם מימי ולכלך אל ביחדוהבל
בשתחך הכשרה לך כאשר נותה התורה במלוה ראשונה ויקלוף ההכם שבתי ו
ויאמר נשמתי רמה נגשבה משלך ולא תוכל לראות אפי' כקפלא דמחטא מ
שהוא כגלגל חמה וינער רבו את ראשו ומעמיו על לחיו ויאמ' אין לא יהי' בדבר
ויצא הבחור שבתי מאתם בהרי אף ויהי אחרי הולמו ושאל ר' אחרון הגדיר
יוסף ויאמר מה לעשות בדים הזה אשר עד כה עומד בעקשות ערפו ובתי שומ
אותו שאלה כבושה מתחול שלשום ועון ויאמר כבר ראיתי את הנולד דמה שמ
אחר ובוא בן בנ"ו שנה בהיה בת י"ד שנה שבוש שניהם להשכל בחשת אים

ספור חלומות

אם כסר הדבר בעינך נסחדל שיגרשנה ויאמר הגביר תעשה כדבריך ויעמוד
אחריו שליח עתי ויאמר תעשה כדבריהם ולמחרתו כתב גיטה וימסור לאשתו בפני
ויגרש אותה :

בשנת חמשת אלפים תט"ו ר"ח טבת חזר המשולח מ' בימין לעיר עמה אל
ביתו לאחר שסיבב את כל ארץ בתרבירמה ואיטלי' עם כל תרמות
מערב ושמע נתן בנו כי בא אביו עוזתה וישלח לרבו מ' יעקב מגיז לאמר האלך
להקביל פני אבי עוזתה ויאמר רבו הלא אביך יבא הנה בקרב הימים עם המעות
אשר קיבץ ופלור בו הנער ויתן לו רשות לילך ויאמר עד חודש ימים תשב אתו ולא
יותר ואח"כ תחזור כי אם תתאמהתה יותר ואבין יגע מהדרך ולא יוכל ללמוד
אחך תשכח משמתיך וילך הנער עוזתה אל בית אביו ויפק הנער לאביו ולאמו ויעב
אתם חודש ימים ויעב לירושלים כאשר פקד עליו רבו ויהי אחרי החזרו שאלו רבו
אותו בשלום לאביך ויאמר שלום ומה חידוש בעזה . ויען הנער לא נעשה בה
דבר רק אני בהיותי שמה ראיתי מרא' ונפלאה היא בעיני: ויאמר רבו ספר מה לי
ויפתח התער את פיו ויאמר בהיותי בית אבי בעזה עליתי ביום יום לחדש בבית
בעליות בית אבי ולמדתי בספר מעומד והנה תרדמה גדולה נפלה עלי וכגרתי
שני עינים וראיתי והנה ראש א' עומד מאחורי ולו ארבע פרצופים פני הדור : פני
שור' פני ירוק : פני לבן ' ויפתח ההדור מפיו רוח עזה ויגלתי הרוח אל הבקעה
והנה לקחתי רקיע שמים בשתי ידי ואעש ממנו שופר ארוך כאריכו' עולם ואשמע
קול מדבר אלי בן אדם התקע בשופר גדול הזה ואענואומר בי אדוני אתה
ידעת יעד שלקחתי קלה השופר בפי ואתקע רק תרועה אחת קטנה בו שמעה
נתעוררו כל עבדי בקעה . ומיד מהפך השופר לרקי' בידי ויעל השמים' ויהי בהעלותו
ראיתי שבעה עגלים זה לתעלה מזה עומדים ממעל לי ויקחני יד ימנית בעלים
ראשי ויעלני בעמק העליון השביעי ויפתח את בטני ויולא לבי מקרבי ויכבד מ
תור בחלבו מעבד ימיני לעבר שמאלי ויהיו לדלתות ויקח הראש אות אחד משמו
ויקרא את שמו ראש מיני ויסר אותו בחרט ויתן אותו אלי ויאמר אלי בן אדם
שים החרט הזה בחיקך והשמר מלאבד אותו כן תעקם ויסר הראש את שתי ידיו
על שתי עיני ויאמר השמר לך ושמור נפשיך מאוד מלהביט בעינך כי לא ירא בו
האדם וחי ואשקוקבדלתי לבי לתעלה ממנו וראיתי אבן ברקת אחת מרובע שם
תלות אלף פרסאות אורכו ושם מאות אלף פרסאו' רוחבו ואלפים פרסאות גבהו
מבריק מסוף העולם ועד סופו כלחת השמש בגבורתו ובאמצע האבן ברקת הזה
פרדס ובד' קצות הפרדס ד' עמודים קומתם כל עמוד ששה אלפים פרסאות ואורכו
שני' ורחבו ג' פרסאו' ומתעגל לכל עמו' כתר מאבן כדכוד ועמוד מזרחי' מאבן חודש
ועמוד מערבית מאבן טופז ועמוד לפוניה מאבן סביר ועמוד דרומית מאבן אחלמה
ואור הקדמון ואור השכינה מופיעים אל הפרדס ובפרדס כל מיני פרחים ואילנות
ורוח חיים בקרבם ואשר ידברו זה לזה ויתעלמו בכל ומאבן מאור הקדמון ואור
השכינה ונהר אפרסמון יולא מעדן ויסב את הפרדס ומאבן אבני אבני ראשי ראשי
כל אלף והנה עומדה לפני מרכבה גדולה' אחת ובמרכבה שם אחד ויאמר הראש אל

ספר החלומות

ברחק מאוד מאוד והנה ראיתי שני יעמים גדולים ומהילות ברזל בפיהם מפופל
באוד הסמים וכמסבר הכוכבי לרוב היות יער עמדו תחתם ובריות קטנות שגדו
רבע ואלי באמה הנקראים (ליליפוטיו) גדודים גדודים הלכו בהוכם פמ
פי אדם בלתי ידים ובתוכם גם ארבעים בריות גדולו' בגלי קומה ומראם פ
ענק ושמלה גדולה ביד כ"א עם כולם אחר אחר שרו ונגמו הקטנים שני המשוח
נתו קיעמים והיות ואחר עפפו היעמים רצו החיות רצות ומוד וימתמו רבי
מהקטנים מהם שרפו בהבל פיהם מהם קרעו בליפרניהם מהם חלו בשעריה
מהם נגתו בקרניה מהם שטפו במימי רגליה מהם שקעו ונגועו בלוחתיהם ואחר
עלו הקטנים להגלל בהולתיהם בסמו בהם בשיניהם מכל סביבותיהם ויהי בהחל
מלרחות בהבדק ובהאור מלאתי כחוד על עיניתיני בחרית הימים ואים אחד עמ
ממעל למטתי מעבר ביעף כמלאך השרה ויאמר אלי הנה הרחיך פלאות ואודיע
מדע השכל ודע שהאר הראשון כשלג וכלמר שרמית הוא הראשוני והמרלאה (שפיגל
שני) ביד מורה על תורה מלות חוקים ומשפטים שלמתו בשר הזה ועור הל
הוא לרן קלבי שנמדה מכח בלתי טהור ואת אשר יקרה לך בחרי הימים בסיב
הגנו שבגדורים והאים שרמית הוא מחוסה לרן יהוה שמעל לו לפעל
יפל וכאשר ירד עקר הר המלך : והאר הראשונה כעורב אשר ראית הוא ס
שעיר ואשר הרגו נגודגלר וטיטוס והר הבלשי הוא הר פלרון בזה בלרה ובשרבי
אשר בשמלו ידרוך בני אדם והקרן הוא רעה א' שהקרה לפתך ע"י ג' יודין ש
שנרחם בימי משה בעלותם מלרן מצרים וכלה ירבעם בהחלות בית ראשון בעשו
בגלות לשיחוק . ואותיות שמחי שמה מעם' עבודות אחת שבעים ימים
בשנה דלילה ראשון בבית ראשון ואותיות ב' תקדשות ואותיות עגל הן הם
עריות נגל לשון הרע שלשה פשעי ישראל אשר השחיתו אחרי גלות טיטוס והר
אשר היה אחד בבקעה הוא מלאכי הגבית והקמיע היא רק הראיה זכרו המר
והמלה פן שמחית והשמר לדמלשקדעיניתיך ושלשה המנגמים והמשוררים כ
לברשם לתן יעקב כשעומדין בשות אלילים בכבשן אש ובהר המוריה ובמלר
ולדי היעמים המה שתי מחות גדולים שבעקלתון ומיתו יער המה רב ממשפח
בלדתה והקטנים המה מפטרין בתחתר ה' . והגדולים הן המה שאתה כאל
מהם : עד אחרית הימים אקנה כל הסולמות בדמים יקרים ועלו בשלוש . ויה
בגלותו לדבר כל אלה שחק ואחרתי אליו בי אדוני דבר גא עוד לעבדיך לדבר
נאלה ויען ויאמר אל אשר הראותי אכלה לעשות כי שמי אמרתי והטבת לר
אם תשתר כל אשר ראית לפנים ולא תגלה חולה יופן האים מעלי ויעל . וכזו הר
דפקן ר' משה על פתח חדרי לעלות לבה' לנו ואיקן והנה הלוש בתוך אלוש שתר
בהספקלרי' ומאירה ויהי בכלות הנער לבפר מלומו ומרלתו לאדיו וישתומם ל
בי לא שמע אלים כזה כל ימי חייו ויהי למופת בעיניו ויט להנער לשחוק לבל ידי
אשר לראה מה יהי' אחרית הלומותיו . ובאחד הימים באשר אחר הנער שבב
בבית הכ[illegible] ביד עם א' מחבירו מהוא כשגב והריקיוהר בלימוד ויאמר שב
[illegible] אשר שאתה משכיל [illegible] יהר תמיד בכל זאת אתי גדול מאד

שבלו

מנאו כנשים ועניים חוריס ובני יומה ויסתחו לי כלמלך בגדול וגם המר
בדאם לחד שריקיומר מכולכם ולמדתי רפואות ממלאכי רופא לכל לחדר
מן חורות ראשונות ועד אחרית הימים על ידי קמיע קטנה וסרו לפני הזן
אשר לא סרו לפניכם ודברתי עם תמונה כל האדן אשר דגל בידו ורחיתי
קונים הרבה כמלבש קמילה שלי וגם בני ענק ראיתי שם מה שאתם לא ראיתם
ל ימיכם ועוד רבים ליצרי תערובות כזאת דבר שבתאי ויהי בהשמעם זאת דימו
ברי בלבם שדברי כזבים וכי בדה אותם מלבו לתענוג יתגדל על
כל וירננו אחריו בשוקים וברחובו כל עת לאתם תבית הספר. אח"ז סבר לו אביו
ד מיומד לים זקן ושמו ר' עקיבא ולמד אחו שנה תתימה עד שהעיד עליו שבו
ולחות שכלו ואמר אם יבא בשנים יהי' חריף ועל דבר זה נתנו אביו ללמוד אצל מ'
מאן חריף ולמד אחו בשלם שנים והני רמופים כל הש"ס וספרים השייכים להם
כל עת וזמן מהיר בתלאכתו היה וברוב חני הלילות עמד ולמד ובמעוטן קודם
לות השח'ובוים למד אצל רבו החריפהב"ל ויהי שמעו הולבאיזמיר ובכל הסביבו'
אזקמוהו בכל בחורי אזמיר הן בהתמדתו והבחריפותו: ויהי בהיותו בן י"ב שנה
שנ' נפשו ללמוד פוסקים ואח"כ קבלה וקבל מעשיות ויהי ת"ה דיין אחד באיזמיר
שמו מ' יוסף איסקפא שהיה מקובל גדול שאין כמותו בכל ארץ מטולאלי' ובהש
בתאי אליו ללמוד אתו ויעש כן וילמוד אתו שני שנים והני בפוסקים ואח"כ חשק
בתור שבתאי ללמוד גם קבלה ושמע אליו רבו על שלא שמע ולא ראה ערות
דר ממנו ותאשר כי' אתו בהתמדתו וחזותו כאשר הי' עם רבו מ' יוחקויהי בהיותו
בן ט"ו שנה הלבישו רבו בתעמית וטבילות ובשאר ענינים הלריכים לו ועד שמסר לו
אשי פרקי קבלה ובאותו זמן הגה ר' מרדכי לבי אביו ואם הי' ברית לא הי' מניח
בנו ללמוד ולעסוק בתיעוט שנים אם בהשבעות ויהי בהמסרו מיהו רבו ליסא אשה
עם כן ויסא לערה בת גבר וקנן באיזמיר ששמו ר' אהרן לו לאשה והיא היתה
בת י"ד שנה ושמה רחל וקודם שנשא אותה על שראה בו רבו מעשי החבודות
פרישות חסידות וטהרה והתחתנה בחזרה יום ולילה מסר לו את הש הנכבד
המורא עד מאו' הש המפורש עם כל תגליו ופרטיו וע"ב השתמתיו וימ עליו רבו
אמר אשריך ומה טוב הלקיך אם שתמרנו בטהרה כי יכול חוכל לתקנאו להחריב
ל העולם על ידו ויסש רבו את ידיו עליו ויברכהו ויאמר לא יקרא עוד שמך ר'
בתי כ"א חכם שבתי ויהי להקופת השנה והנה בא הגבר ר' אהרן בפתע פתאום
בית מוה"ר איסקפא הנ"ל ומאתו בערה בו ויאמר אליו מה זאת עשית לי אדוני
אתתי את בתי למרות אשך והנה בתי יושבת ומבכת ומיללת נערה בת י"ד שנה
לא ידעתי מה הי' זאת לבתי מחמי שלא נגע בה ויעלה הליון אחד שבתי תלמידו
בא אליו ויסאלהו על הדבר ויען ויאמר בדרך ובינור עשיתי זאת ואמרתי לרבו בזאת
ו עליתי ע"י הש הנגבד והגורל קודם מחותתי לתקוס גבה ירדתי בשלום ויסי
מעוע רבו את זאת חרד מאוד וכמעט נפל לארץ מהמרדלאיזן ואמר אלי
ו ואבוי לאותו שלוש כי בוודאי כאשר ירדת נדבק בך אחר אשר אליו אנו
ו מניחך לדבק באשתך כי כה הדך המתחילים בקבלה [illegible]

אם לא ויעשה לאחר אם היה הנערה הזאת בפולין כבר הכניסוה לחלפה
בחנות הנערה דבריה ותשקע בלבה חשק משוחזיוהי בחלי ליל שושפרים רעיונה
של תשבבה סליקו ותרא בחלומה והנה יושבת בשולחן ערוך מכל מאכלים ומשקים
מוכים בבית גדול ובחדר מלוכן ומשמשים לרוב והנה בהור יפה עומדים עד מאוד יפה
ומשמלה ושהו המסובין ויאמרו אים אל רעהו לחיי אדוניו זה ולקיי אשתו הנאה
היושבת ימינו ומיד נפתח דלת החדר ויבואו ג' אנשים אחרים ויאמרו אל הבחור
ושאלהי פולין אמנו אליך משיח בן דוד ותיקון והנה חלום : ובשנת תט"ו בשלח
שלחו ח"י לקבץ תענות לאמסטרדם ויבואו השלוחים לבית הרב אב"ד דשם והנערה
שרה היתה שם בחדר א' ולאשר השלוחים להרב אב"ד ושרה שומעת לאמר שיש
אים א' בארץ תוגר שמגלה עלמו בשתר לאמר שהוא משיח בן דוד ותאמר הנערה
שרה נפתר חלומי ומאזתו היום והלאה כשבאו לה שדכנים לשוחלין כי יפה
הולר ויפת מראה היתה עמהם ואמר' שלא תגשא כ"א למשיח בן דוד ויהי בהשמע
בחדרי אמסטרדם כדברים האלה דנו אותה לחטורפת דעת ושל דבר זה אים א'
מליוורני שלא היו לו בנים לקחה אותה לו לבת ויבילה אותה מאמסטרדם לליוורני
לבתו וגם שם דברה חלה עד שהשמע הדבר למרחקים ועד ארץ מצרים ושנאתו
אותה בחדרי ליוורני על שבקשו לקחת אותו' ולא השיגו וידברו ויכתבו עליה לאמר
הנערה שרה הזאת מופקדת לכל מלכי עיר ליוורני' :

בשנת חמשת אלפים ת"ר היה אים אחד בארץ פלשתים בתקוש עזה
(מנהג היהודים דשם לקרות לערי ארץ פלשתים שבמו בזמנים האלה
תחדש בתקומו' פלשתים בשם עזה אשקלון עקרון כי אותן ערי פלשתים שהיו
בימי בית ראשון אחר תקוש שנבנה עליו נשכח מזכרן מהם כי מחדש היה בימי
אלחנן כהנים) ושמו מ' בימין ושם אשתו רחל ותלד לו אשתו בן ביום עשרה
לחודש טבת ויקרא שמו נתן ויהי אחרי הגמל הנע' לתד אחו הזרה עד שמת ח"ע
ובאותו השנה נפל הגורל בקרב חסידי ירושלי לשלח את מ' בימין לחדש בארבארי
לקבץ תענות אי"ש ויקח מ' בימין את בנו הקטן נתן אתו ויבילהו לירושלים ושם
שיה ת"ח גדול א' ושמו מ' יעקב תגיז ויגמול חסד עם הנער נתן ויאספהו אל
ביתו וילמדהו תורה ומ' יעקב תגיז היה רבו מובהק של הנער נתן הזה :

בשנת חמשת אלפים ת"ח בליל השעה בלאד והנער שבתי לבי היה בן שבע
שנה היה עם אחיו אליהו ויוסף בב"הכ שבאיזמיר ובבואם מב"הכ
הלה אביו את פני בנו שבתי זיעף ותעיא על אחיו ולמחרתו בהריס רלה אותו
דולג ומשאומם ושאלהו אביו ע"ז ויען ויאמר אלוס אלמתי ופוחר אין אותו ויאמר
לו אביו ספר מה לי ולאלקים פתרונים ופתח הנער שבתי את פיו ויאמר אמש
לעת ערב בעת קרוא הש"ץ מגילת אסתר שחקתי אני עם שני אחי בגנוים ויהי
ברלות רבים חשה שאמתו שוחקין אסף אותם אליו לישב לפניו ומיד
[illegible] עם [illegible] אזה חסידים לבמ' בכי' גדולה יללו וקנטו ומרלות
[illegible] לבמה עמדם כי לא אוכל לרלות בכיות רבים ושלמים
[illegible] ובלב חמרמר לבתי ובאותו יום שבתי ואיתמה

[illegible] ואיקן ואיתן שמת ואתלוס חלוס זרחיתי מרחם [illegible] כי הלכתי מחוץ לבור
[illegible] אמיר לך מזרחית הרומים עד שבאתי לעמוד [illegible] קטן של שלג ומרגלה
[illegible] (ספיגל) בידי [illegible] לבי חלוי בי והיתי הלך וגדל עד שעלה גדלי שלם לאמת
[illegible] ואשמע קול מ[illegible] לפני קורא אלי בני בני דאה תראה את אשר מראה אשקוף
[illegible] אשר בידי [illegible] מעלי ובמקום המזה מראה ראש חדש ואהי"ז
[illegible] גם רמ"ח אברי ושס"ה גידי זה אה"ז מעלי ויגדלו ברגע כמיתרא הדמים
[illegible] למימיסם במקומם ומיד לפדה עורי מעל עמותי ונפל תמני וכהיתי בשרי
[illegible] עור לבי התלוי בי ואתגה והשמם ילא לארץ בגבורתו ויתוק את הסר ויהי לנחל
[illegible] סוטף בגל ד' קלוי תבל ולא זזתי ממקומי ושבתי תמוריתו בחלי הר שכולו שחור
[illegible] בעורב אדמתו ודשלו אילניו וכל למחיו והנה בראש הסר עומד איש תמעל לי אתה
[illegible] על אתה וקנו אתה פרמשתו אתה ודת ועקר הר של שמים ריבוא עיירות ומיד
[illegible] נפל הר בשו[illegible] מגעה עד תהום רבה ויפל מיד עומד על ראש הסר
[illegible] ברגל ימין [illegible] על הר אחר מלא דם ועליו נבנה סולם ויעקוף על
[illegible] הר שליש פעמים [illegible] אחור בהר זה מגעת שמימה ובה משפחה עליו
[illegible] הנה רגל אחוז בימין [illegible] שמאלו ודמות לורות עגל בדגל בדי' בפ"ע
[illegible] ארץ ח' בתלמו [illegible] הנה בראש הקרן ממעל לו נמלא כתוב שלשה
[illegible] ומלפניו נמלא כתוב אשמ[illegible] ומלאחריו נמלא כתוב עגל ולמעלה ביטלפיו נמלא
[illegible] כתוב לבי ועל הארבעה בתוב (קטיר קטיר ושרי כיבא ועבר על כל חדש חדש ולא
[illegible] כל חדש תחת השמש) והנה אימה חשיכה גדולה נפלה עלי ואתרדמה על כל הארץ
[illegible] מיד ענן כבד נשאני מהר זה ויעמידני בבגשה ויהי בעמדי משתומם על [illegible]
[illegible] הנה איש מסכן עומד אחי בבגדים בלויים וספר [illegible] בידו [illegible] אתלתי לאומו [illegible]
[illegible] ענן ויאמר מדורות הראשונים הוספתי לשאול לאן [illegible] ויען לאחריתם הימים
[illegible] אשאל מה מעשיך ומלאכתך ויאמר אחד מהרופאים אני שאלתי בלאיו קמיבו
[illegible] ויאמר בקמיעי אהרונה המרפאת סם המות ומה שמך ויאמר מלאכי ויען ויאמר
[illegible] השמר לדמבדיבו אחריך חולה פן תהי' נגיד מלה ודמות ישראל ישקו אם אביסן יין
[illegible] ויוליכני האיש עד בואיבו לפני מערה ויולא האיש את ספרו ויגע לעיני [illegible]
[illegible] ונבהלתי עד מאוד ועמדתי עוור בעיני שעה תמימה ומשמתי בחפלה ויהי הש' שב
[illegible] רוחי ל מדנה פתחתי עיני השתאלתי והנה כאש קטן בעיניתיני לשקוף דרך עקלתון
[illegible] הלכתי למערה הולך ומשתומם לתגלת מרגוע למפני הענפה והנה מנה אחת שם
[illegible] אדמים יקרים ערוך לפני ומגה לו סביב ועליתי על המנה להנפש אז מה ואיתן
[illegible] אתלוס שמת והנה תורים ובני יונה עם כל עוקבותם שהגרים בהיש סביב לתבורי
[illegible] יקראו יחי אדוני המלך לעולם ושתחו לי ויהי בהרימותי ידי לברכם נפשי מעלי
[illegible] ונקפתי להביט אחריהם בחסקלרי' המאירה שבראש [illegible]
[illegible] עין שמאלי עליו ורחיתי בחומו והנה שלשה הרים [illegible]
[illegible] נגדל עליהם ובימין הגדול עומד חזן ועל ימינו [illegible]
[illegible] ובחזן מלו בוער באש ולמשורד הגדול נטף דם [illegible]
[illegible] על עמדו ולי אור ביד שלשתן והנה [illegible] ל' גדלה

המעט לא הי' בחפצי להביט על ראשו ואחר כו נקבר אחרעה חבלים מגדלים
שרים מהם גדולים וגדים קטנים ראש חבל א' מהגדולים נקבר בחפצה וראש חבל
שני נקבר בעזה וראש חבל א' מהקטנים נקבר בארץ הודו וראש חבל שני נקבר
בארץ כוש ובלד ימנית האחר יבבה תנשמת אחת ובלד שמאלית יבבה תנשמת אחר
ונגיד ראה רבו שילא השמש בגבורתו ואהריו לו עוד שני שמשים קטני' באור' ומהאור
הגדול מרדה ונפלה התנשמת לאחורה לאחרונה ונקל הנפילה אחד ונפל גם התנשמת
לארץ ויהפוך התנשמת בארץ ויעש גל ויבב מהתיו זגם התנשמת עלתה ברגלה
על ראש הגל לעמוד ממנה השמימה ותפול הגל ותתאבן. ויהיו שמים אחרים בגל
ומיד פתח ר' מרדכי את עינו ואמר למרדכי ויספר לתלמידו את המראה אשר
ראה ויפלאו אות' לאמר את האור אשר ראיתי מורה על ראות עלינו כי יבול אוכל
לראות מלפני מראה וחדע כי שאבן שהם מסתגל לחגל וכאר מורית על גדולה
שני קשרים גדולים מודים על מלאכי ישראל ושני קשרים קטנים מורים על מלכי
אומות העולם ודע לך שבאחרית הימים תתעשר ויהי' לך גדולה כן בישראל וכן
באומות העולם ואת התנשמת והתנשמת לא ידעתי לפרשו ואפשר גם המה יורו
לנו מגל וקודם שנמות מרוב זוקן תכהנו עינינו מראות רק אתה תתעורר
בתקלת ויאמת מ' אברהם מאוד ותפעם רוחו בקרבו:

בשנת תמשת אלפים ת"ל היה איש יהודה בוחר בארץ אלטאלי (אמי
מינאר) במקום לאמר (סאמירמי) שמו ר' מרדכי לבני בן אליהו בן
שבאלי למטה יהודה ובשם אשתו אסתר ויהי השמיני לחודש מצאם בנו לאיתמ'
בשם אנשים הנקובים הנ"ל ה"ה מ' מרדכי ומ' שמואל ומ' אברהם ויתאחרו
בן מ' מרדכי לבני הנ"ל ויהי בליל השע' בחד כרעה אשתו אסתר ללדת ויהי
אלה בלדתה נעלם ר' מרדכי לבני בעלה ודרשו בקיתות בלדה ויבך וינאמו
שמה ת"ח האלה ויאמרו אליו אל תירא כי אשר תלד לך אסתר בליל
זה הוא אשר ינאמו מתעשים ומתגלגן ידינו והאמ' למו לעינים ולא יגדל שמו
בארץ ויהי בחצי הלילה ותלד אשתו בן בכורו ומיד בלאתו מרחם אמו לאויר עולם
אחז הנער ופרכס בידיו ורגליו ויאמר בפיו (בא בא) כמה פעמים ושאומתו
הגדולות והכבשים הזקנו' אשר היו שמה על השחמת הילד בדיבורו ובשחקו תמוך
ברגלה ופתחו הכבשים הזקנות כאשר ניבאו עליו השלשה חכמ'ם והוא בשחיקת הילד
שמחתו יורה על רב טוב אשר יעלה בימיו ואפשר שבא תשיה בימיו ושמה לכל
ישראל ויהי ביום השמיני הבנים אותו אביו לברית ומל הדיין מ' יוסף אים קפלן
את בשר ערלתו ויקרא אביו שם הילד שבתאי לבני ויעש אביו משתה גדול ויקרא
לברב אב"ד מ' אהרן לאפפא וב"ד ולכל אוהביו ולשלשה ת"ח האורחים הנ"ל עם
הסעודה תעה ויהי בהיותם אוכלים ושותים ושמחים לפה הרב מ' אהרן לאפפא
ובנה אותן האורחים לא שמו מאכלם בפיהם כי גוע המאכל בכפיהם עוד בל
בפיהם ושמחתם הרב ויהי למופת ויהי למחרת הלכו השלשה אנשים לדרכם וביום
שבת של אחריו סיפר הרב את הנעשה לחכמי לאמר ויאמרו החכמים אליו אפשר
שהיו מלאכים מגדלים אשר לא יאכלו ולא ישתו ויען הרב ויאמר למלאכים

עלמן יד ולין לריך לחמוחין ומה זה לחמרנו הוא יחחמו ופ"גם מבני לדם
לא היו על מלכן לדם לריך לחילה ואחי עוד שמלו ונחרו שהיו רק דמות דיוקנם
על לוחן לחנים לחשר יחלחוו לחחר זמן עם הנער הזה: ולחחר לחשרו לחכחר נמ
בשנת ת"ב ותגד בנשמי ויקרא שמו לחליהו ולחחר עוד ולחלד לו בן שליני בשנת ת"ג
ויקרא שמו יוסף ולחחר עוד ולחלד בת בשנת ת"ד ויקרא לח שמה בכל ולחמוחה
גדלה ויהי לחחרי הגמל הנער שבמלי שכר לחביו מלמד ויחנהו לל בית הספר וילמ
שם עד היותו בן שבע שנה בשנת ת"ה לפ"ק:

בשנת חמשת לחלפים ת"ל היה לחיה ל' במלכות כולניל במדינת לוקריימה
במקום ברלקלל"פי שמו יש בן יחולל ולחלד לו לחשתו בת ביום פוריס
ויקרא שמה שרה ויהי בשנת ת"ח היו גזירות והרינות עלומות בפולין לחשר נקרא
גזירות חמ"על ומהרנו בלחוהן גזירות יוחר מחלחים לחלף יהודים ושמה מלות לחלף
בית הלחמים (מוריס) גם לחבי ולחם הילדה שרה הכ"ל מהרנו בחוכם ומה לחבי
מלטו מהגזירה והחליטו גם הילדה שרה עמם ובלו לקהילה ק"ק לחמסטרדם
לחשר במדינת הולחנליה ונתגדלה שם הנערה שרה בחבר בני ישרלל רחמים בפ
רחמי' ועד כה הענידו הלחנשים המלטים שם ובשנת ת"ט בלו בחור ל' לחשר מלט
עם כולו מלוחו גזירות לק"ק לחמסטרדם ויהי כלחשר רלה הבחור לח הילדה
שרה לחמר עליה שהיה לחוחו והוא לחיים לחברהם בני לחב ל' לחשר נקרא הרב מ'
מלחיר שמה בשנת ת"ה על מנהגו ויבקר לתוכבי לחמסטרדם שלחוהו שרה לחח
מלטה גם בחוך גם והוא שבקין ת"ד כשהיתה ילדה שני שמים ולחי מלבדה מבית
לחביה וחקרו ודרשו לחריה עד שנמצא שהיה טמונה בבית חבילי בחולת בית
הלחנים לחשר לח ינשלו כל ימי חייהם לחים ויוסבה עמם בשבר ועד שהיל' שנמס
שם לחביה ולחמה ומקום מולדתה ויהי בחלי לילה לחחר שנת ת"ח עת החחלה
גזירו' חמ"על נלחחה פחלום בגופה תלים ל' ויולח לוחה ערומה חמטחה שבחדל
בית החכידות הכ"ל ויחלו לוחה בלילת רלשה ושנים עמה בלחיטון לילה בחוד
השמים ויבילהו לוחה על קברות יהודים ושם הי' מקום שלח הגיע הגזירה ולחחר
לליה בחי יהודים לחה ולחי לחבדמלי' היהודי ולעת מחר יעיבו יהודים עמך ומעלם
הלים מלחה ויהי בלחשמורת הבקר בלו יהודים לקבור לחה מת ומלו לוחה
ערומה בכותנתה שמה ושלחה בלשון פולין ולחחר לים ל' שמו מלוח לחבי
הבילחי עד הלוס ולמקלת הימים בלו לנשים נשים וטף המון עם לרוב בורחים
לתשוחם מהגזירות לנוס למדינות לחרו' ויקחו לח הילדה הלוטלת סלה מהוס
בכנת בלבול ויולמו לוחה ממקום למקום עד בולם לחמסטרדם בעיר ורבים
לחשר בלו למדינחיו ולר' רוחה המגלם וסיפרו מהגיבים ומפלחות לחשר נעשו
להמלטים מפולין בלוחו מן להללות נפשם ונפשות בעיר' ובמיהם עד
לחחרי ועד שסרוב לח הלמינו לקול שמועתם מלחמים מי יתנו
ביום פוריס הלחכפו כל משפחות בני
בלחמסטרדם לחבל ולשמלה וגמלות והכשיר

ספור הרלומות

בשנת ארבעה אלפים שלשה מאות שמנה ותשעים לצירה עלה הסר לב
מחמד מעקקוני' על ארץ מצרים וילחם עליה ויגר על מצרי
ולכדם ויביא את כל מחלוצות מצרים תחת ממשלתו והיו עם ממלכת ארצם
למחלה ולאמונה אחת היא אמונת מחמד רק מכבודות הילוד ובבקעה אלקיירו
נשארו יחידים אשר עודנם שתו בכחר כמעט' ארץ מצרים ובפרה היא הנהר
באמונת מחמד והיא היא בקעת אלקיירה אשר בתוכה קלוקפטרה מלכת מצרי
בימי הורדוס מלך ישראל מגדול גדול בתוך הבקעה בתוך רב מגדלים אשר בנו ג
אחרים והוא אחד מהגדולים שבכולן ואשר סביבתו מהלך שני ההומי שבת ורל
המגדול עשרה אמות על עשרה אמות באמת אים וכאשר יעמוד איש נוהם
המגדול ירגה בעינו מרוב גובהו את ראש המגדול כמודה דמתחת ועשקו בבנין
מאות רבות נפשות עשרים שנה עד אלוחו והמלאות שהוליא' הבלכה קלוקפטרה
בבנין המגדול הן בכסף וזהב והן במתן אין מספר והרבעה פרבאות מהמגדל
נבנו בארץ כיפות לקברים רבים אין מספר מהלך שנים עשר מיל כגורים ומסוגר
קבר לפנים מקבר אשר שם נקברו מלכי ושרי מצרים לאחר שמצאו אותם בהולל
ארזבות אז חמש עשרה הדשים אז תשעה הדשים וחצוט ט"ו הדשים קרמו אז
הדשים גדול והחצוט ט' הדשים הצוט קטן והחצוט נעשה בשמן אפרסמון של עשב
ושל אילנות אשר שתיבגדלו בארץ ישראל ועשו כוחן בזמן שביה המקדש היה ק
ואחר הסורבן נאבד כוחן ואותו אפרסמון קרמו שמן המור ואל המור ערפו החומ
כמה תיבי מרקחת שעשו מבשמים וגם מלה סדומית וחפת כדומית ומיתכן וכל
כלו יתי החמטים כרמו וקשרו את המתים במרט ושמו אותן בארון והורידו או
באותן קברים מחוצה לארץ אשר הכסוי מלמעלה וכאשר נהו המתים בבשר
אם כמה מאות שנה בקבריהם נהמעט גדלם אחת לאחת ונמדו עד בידול ל
ועשו שחורים כעורב וקשים כאבן ואותן מתים נקראים במצרים מומיע
ברוסאים אלם לרי טריאלק לרפואה, וכמוך לתגדל הזה הי כפר אחת שמה מי
אשר יהודים דרו בה ויהי שם איש אחד שמו נפתלי שהי' בקי בעשביה וילדה
יש ביותו ואשתו ושתי בנותיו בבקע' אלקיירה ולקטו עשביה שונים למיתם
בעלה למשקל איזה כסרים מצלחת נמל אחד ויביאו אותם לאלקיירה ולאלכס
של מצרי' ומכרו אותן לרופאי' ולבוהרי' ויהי ביום י"ז לחוד' תמוז שנת ה' אלפים
ילדה לו אשתו בן ויקרא שמו שמואל וכמוך לבית נפתלי היה איש הוגה
מוטרח והיה בקי בכל מעשי מצרים ושם אמו רצלת וירבו הימים מוטרח ואל
אותן הקבדים ויומאו מהוכם כמה אלבעות יד ורגלי המתים הנקראי' מומ
כ"ל ועשו בה כבנות רבות וינבאו וירפאו לחולים כמעט' ארץ מצרים, ויהי
בגדיל הנער שמואל והיה בן שתנה שנים ואבין ואמו ואביהו הלכו לשדה
נשים הלך הנער לבעמים לבית מוטרח שכינו ואשר ראה הנער את
הבלים ותעשהו חשק ללמוד מעשיו ויעש הימים מוטרח כן ובתפלי שלא יגלה
אדם מהמת סכנה כי אסור להוגרמים לעשות כן, ויהי כי אחרו הימים מ
נפתלי נרפאים נפלי קשה ויחלו מאיה ואמה עבורה כי הסתתם ב
ברפואתם

נרפאותה ולא עלת בידם ויהי מראות הנער ככה עלה לעליות בית אביו בחדר
והשתחוה בהלבעות וירד ואחר לאחותו לא תחות כי ביום פלוני תקיים מחליך ולא
פחד כן הי׳ : אחר זה נגנב לחיים בכפר מיטלה כיס מלא מעות וכשמוע הנער
מהנגבה הזאת אחר לא נגנב הכיס כי אם אבד בתקום פלוני ויבקשו בתקום אחר
ומצאו את הכיס ויהי גם בכל הכפר והיהודים שבתוך הכפר פחדו שנדבק בהנער
רוח קדושה אשר ידבר מגרון הנער . ויהי כשמעם אבי ואם הנער כדברים האלה
יעלו יחד לשלחו אל בית דוד אביו שבעיר אלקירה ללמוד שם תורה ויעשו כן :
ויביאו אותו שם בן ט׳ שנה אל בית דודם ויקנאותו לבית הספר וילמד שם ולך הנע׳
הלוך וגדול בתורה שהי ידוע על כל חבריו ושמח רבו בו ויאהבהו ויהי ביום אחרון
של חג הסוכות שנת שפ״ד נאספו כל חבריו אותו בבית אחד אכלו ושתו שמחו ורקדו
יחד ויהי בעת אכלם אחד מחבריו בשכנשבידו הימנית אל תוך ידו השמאלי
בשונג והיה לתכה גדולה ולא יוכלו לעצור בדמו אשר שטף . ויהי כראות הבחור
שמואל את ההרדה הגדולה הזאת רץ לביתו ויביא חתיכה אחת קטנה שחורה
כשורב אותו ויעבר על המכה ויעמיד הדם וביום השלישי נתרפא ושתותמו כל
חבריו ויהי לרופא בקרבם ויהי כשמוע רבו המעשה הזאת השביע אותו להודות
האמת תלין ילאה רפואה הנפלאה ויודה לו הבחור שמואל ואיך אסף רבו את
הכ״ד שבאלקירה ושביעו אותו בשם ה׳ ובהר״ם גדול שלא לעבוק עוד בתעשים
כאלה כל ימי היו כי מעשה תעיים המה וכל העושה בהם אין לו חלק בעוה״הב :
ושמע הבחור שמואל אליהם וירף מהם ובשנת שפ״ו נסע אשה ויהי האיש שמואל
הולך וגדול בהכמה עד שבשנת של״ג נעשה למדן גדול בעגלה ובנסתר בקי ברוב
חכמות ואשר הבית תלמודיות ומאני בחוכם ובאותו זמן היה גביר א׳ בקלק
אלכסנדרי של תגרים שמו . דמלא יוסף אשר תפני רוב חשיבתו גדלו הבאמי אשר
תשל בכל תלבות תגרים בפלאת החונר ויסם את הגביר הנ״ל לפקיד על שמל
שקורין בלשון עברי תס בכל ארץ תגרים ויהי כשמוע הגביר רפאל יוסף מרוב
הכמת הרב מ׳ שמואל מיטלה הנ״ל שבאלקירה שלח אחריו ויביאהו לביתו ויסם
כסא שולחן ומנורה לפניו ללמוד עם בניו ויעש כן :

בשנת ה׳ אלפים שע״ב היה איש א׳ בבירת קונסטאנטינא שמו פתחי׳ יצחק
וילדה לו אשתו ביום לוס גדלי׳ בן ויקרא שמו אברהם ויהי אחרי
הגתל הנער נתן אותו אביו אל בית הספר ויגדל הנער ויחכם בתקדא בתשנס
ובגמרא עד שהי׳ להפארת בין חבריו ובהיותו בן י״ג שנה הסיאו אביו אשה ובשבת
לפני חתונתו דרש ברבי׳ בבה״כ והתוס כל העי׳ על רוב חכמתו מריפותו ובקיאותו
בשנת ש״ן תינוהו הכמי וגבירי קונסטאנטינ׳ לדרגן מפורסם ואחרו עליו אלא קם
בתוהו תימים ימיתה לחיות דורש כתוהו ויהפש אחר מקובל אחד שילבשנו ויביאהו
לתבונה קבלה ויעלה אים אשכנז שמו מ׳ מרדכי אשר היה שם גלותו אתבדרך
נסיעתו לירושלים מקובל גדול ויביאהו אל ביתו וילבשהו בתענית בנגבילות ובגחסדי
אמתה ויהי ביום כ״ב תמוז שנת שלי״ח יצד ועשתן בקבלת שם רבו מ׳ מרדכי ויבא
רבו מחעל לרחם מ׳ אברהם תלמידו וירא וקרא נורא אל אל על אתם תלמיד אשר

ספור גלגולות קין הפלאות

אשר נלקט מן ספרי חכמי דורות הראשונים • שמתה מגרחת הרב מ' יעקב
בספורטי שהי' בימי תשיח הסקר שבתאי לבי ימ"ש : ומן ספר הגלגולים
חכם צבי כ"ל ומן ספר הרב מ' משה האגין וזולתם שהיו בחברת
וגם תקלה מן רב כתבי חכמי הדור שהי
מי שבתאי זה בהסיגת • אשר הרבו מגרותיהם לז לחכמי הדור שבלורופא • ואל
הרשים אחר לבי שביר אשר היו כתובים בחדריהם ועתה הגלתו לפיח הרפוס
הלי לעורר ולהחזיק לב עב"ל שלא יזוז אחר' זיז כל שהוא מן מלותינו הקדומים
הורחים ואל ישעו בדברי ספר המנגדים גת"ה הן כדכתיב למען ישמעו וירשו ולא
דון עוד . ומתוך לדברי חז"ל יוכנס ותעב"ש : ותלך ביושר תחזינה עיניך
ירחו עיניו ויסמח לבינו כי"ר

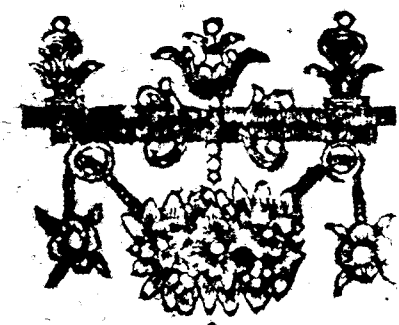

ברשיון העליון
העתקות
חילה

הרפוס של הרבני
הגדול
מופלא מוהר"ר
ישראל במהורר
יצחק יפה ז"ל

נדפס

בקאפוסט

ר ולעמרט ובני סרינו עתה ינשא להעמיד חזון אמת

22128

AUTHOR

NO. 5742

TITLE מלאות ר׳ נתן

RR

IMPRINT 1814

CALL NO. ACC. 12128

DATE MICROFILMED

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION